

14552

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகண்டபரிபுராணச்சிதானந்த ஸாக்ஷாத்காரமாகிய

பரமசிவனார் பார்வதியாருக்கு

உபதேசித்தருளிய

நிஷ்டா நுபுதிமூலம்.

தீர்க்கோவனார்

ஆறு முகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இதற்குச் சத்தாநவைத வேதாந்தாசாரியராகிய

திருமூலர் முயிலெழுந்தருளிய

முத்துராமப் பீடமதேசிகரது

மருகரும் அவரதுதிருக்குடத்துத் தலைவரில்

இளவரசுபட்டம் பெற்றவருமாகிய

முத்துகிருஷ்ணப் பீடமத்தினால்

அவதாரிகைமுதலிய வைந்திலக்கணமாகப்பகுத்து

ததனமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட வுரையுடன்

சித்தாந்தசரயு - அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

பார்வையிட்டோத்தர,

சென்னை

ஜீவகாருண்ய விலாசம்மீரலில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வினா.

1910.

[அ-10]

DR. O. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.



அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியா ரவர்கள்

குயற்றியது.



நேரிசை - ஆசிரியப்பா.

மணிகுளர்பஹலை வாளராப்பொறுத்த
 அணிகுளர்வகத்தரை யமர்ந்தமன்பதை
 பலயிருநீரந்து மன்னுவேதாந்த
 நிலவுதித்தாந்த நிகழ்ச்சமரசகிலை
 ஆயதஞ்சொருப நிலைபறித்துய்வான்
 ஏயவாதுளத் தினிதெடுத்தமைக்கள்
 றருளியதும்பின் னண்டமுந்ருவப்
 பொருவறநிவந்த புபறொடுகுமியி
 அண்ணாமலைபி னகத்தெழுந்தருளும்
 நண்ணுவினைக்குகை நமச்சிவாய
 குருபாற்காளாய்க் கோவலூர்வரு
 முருகனோராறு முகதேசிகனார்
 வெண்ணெய்பாநவமும் பெண்ணைமாநதியின்
 பாக்கோவியம்போற் படிவமசைவுறு

தோங்குநிட்டையி னுறுமளவையிற்றம
 பிரம்பொடுவெண்பொடி பெய்யுமபொககணம
 கரந்திடலுணர்ந்து கலங்குபுனெஞ்சம்
 ஆயராவெண்ணின மவண்கலாது
 வயிராகவகெடு வதிகலகணனுநீஇ
 ஆரணமபரசிய காரணககடவுள்
 வெள்ளிவரைபுரை விடைமேற்றேன்றி
 உள்ளநனியுவந் துகவபபெற்றவர்
 முதிருந்தமிழின் மொழிபெயர்த்ததுமாம
 நிதிவைப்பனைய விட்டாணுபுகி
 சாத்திரமூல மாததிரையனறிக
 கரையமைகாவதற குறைவிலாமையோர
 தாதியீறிலகா யருவாயுருவாயச
 சோதியாயகண்டிக துரியாதீதமாய்
 ஞானஞான னேயநணனேணததாய்
 நாதவிந்துவாய் நான்மறையநதமாயத்
 தறபதந்தொம்பதந தழுவசிபதமாம்
 முப்பதமுடிவாய் முககுணாகிதமாடச்
 செப்புதறகரிதாய்க கறபனைகடந்த
 கயிலைவாழ்பரமன கருணைகூர்ந்து
 மயலறுத்தாளவான் மாநிடவுருக்கெடு
 வந்தெனவணிகர் மரபிடையுதித்துச்
 சிந்தைபுலன்வழிச் செல்லாதொழுநாள்
 ஆதிபுரிவடி வமபிகையேயகிலுந்
 னேறுதியதெண்ணியாய போதயனுளத்துதி

மைந்தநால்வர்க்கும் வடநிழற்கண்ணிருந்
 துண்மைதெரித்த வண்ணலடியார்
 எழுவருளொருவ ரெனந்திருமூலர்
 வழுவுறுமரபினோர் தொழுதருமாண்டகை
 குருமூர்த்தமதாய்த் தெரிவுரப்போந்து
 சச்சிதானந்தத் தனிநிலைபகர
 நிச்சியந்தெளிந்து நிருணிகற்பமாம
 வாய்மைசான்முத்து ராமப்பிரமம்
 தொண்டர்கடன்னைத் தேர்த்துரித்துரைத்த
 கொண்டகவைகெழு குருதேர்த்திரத்திற்
 குரையெழுதியதன் மருகனோரோக்கிப்
 புந்தியுவகைப் புணரிதினைப்ப -
 முந்துறப்பிரம நிடைமுயன்றோர்
 பற்பலர்களுக்கு மினிப்பயில்பவாக்கும்
 ஆற்புதந்தநல லஞ்சனமேய்ப்பத்
 தெளிவாயோருரை செய்திடுகென்ன
 அளியாலறையுரை சிரமேற்றுவகி
 நவையிலோர்மொழியா லெவையுமொழிவுறும
 வகையுமதுகை வயஞ்செயற்குரிய
 தனைகொளாதனமுதற் சாதனங்களுமெய்ச்
 சாதகசாத்தியர் தந்நெறிகளுமவர்
 ஏதமறவுறு காதானந்தமும்
 ஆதனைச்சிந்தியா தந்நிலைகடந்தாம்
 சினைநிலத்துவித வதுபவசித்தி

அடைவுமைந்தெழுத்து மவற்றைச்செவித்தேதார்
 படருமலபரி பாகமபெறுகையும்
 பிறவுவகைக்கனி யுறழப்புலப்படப்
 போற்றறுகருத்துப் பொழிப்பொடகலம்
 தாற்பரியாத் தமு தாரணமமைய
 உணர்வுடையவர்க ளுறையும்பதியினே
 அணுகியுமறியா வாகர்கடாமும்
 தத்துவஞானந் தலைசிறாதிடவும்
 மித்தையாம்வாழ்க்கைப் பெத்தத்தழுதுநா
 முற்றத்துறக்குபு முத்தராகவும்
 பற்றறுத்தவரெலாம் வியந்துபழிச்சவும்
 அறம்பொருளின்ப முற்றியதற்பின்
 சிறந்தவிடென்னுஞ் செலவமபெட்ட
 அதிகாரிக ளுமையந்திரிபறச்
 சதிராதத்தநிலை கண்டுசாரவும்
 வாசிட்டம்முதல் வருவேதாந்தநூல்
 ஆசில்சித்தியா ராஞ்சித்தாந்தநூல்
 பலவற்றிற்கு மலெவொன்றிலதா
 உன்னுஞ்கருதி யுத்தியறுபவம்
 ளன்னுமிய்முன்றந் தழீஇருகுத்தனள்
 ஆறிரண்டகளவயி னருடானந்தப்
 பேற்றவேட்டுப் பேதமின்னான
 சாத்திரம்பயின்று தன்மாதலனும்
 ஏத்துநன்முத்து சாமப்பிரயம்

ஞானசிரியனாய் விளங்குதனடி
 ஆனதடுப்ப வவனுளமிரங்கி
 அருளுறப்பெறேற யப்பரம்பரையை
 இருளறவ ார்க்க விளவரசாகி
 மருவுநாளினை மதிவளர்க்குரவன்
 ஒருவிததென்றிசை யொல்லையிற்செல்லக்
 கறவைபிரிதத கன்றெனக்கவன்று
 அறவுநுண்டு துறீ இப்படர்ந்தே
 வனைபதலமெலாங் கேடுகன்றிழித்து
 மாநிலசகார மீதெனமதித்துச்
 சாரநகரிற் றன்குருவைக்கமாய்
 ஆரவிளவகிய சர்ந்தானமாம்
 பொதியநாயகர் பொதியிழ்கந்தப்
 பதிவருளுன்றோர் முதலியோர்தம்மால்
 முதற்பட்டத்தின் முனைவென்று
 விதிக்கப்பட்டி விறியவுரவேன்
 மாயைத்திரிம மாற்றுஞ்சிந்தகடர்
 ஏயப்பவக்கடல் கடத்துமிரும்புனை
 அஞ்ஞானப்பிணி யகற்றுமருந்து
 மெய்ஞ்ஞானக்கடி விகநாண்மலர்
 இருவினைக்காடற வெறிகூர்க்குடாரம்
 மருவுபக்குவர்க்குப் பயன்சொரிவான்பக
 மானகங்காரங் கடந்துமாண்புகூர்
 மேனவைப்பின் முனைத்தகரதரு
 ஆதாரத்திட ராறுந்தாண்டி
 மீதானத்தொளிர் வெயின்மணிவிளங்கு
 தாவக்கோடை தணிக்குங்கொண்டமு
 ஆவிக்குறுதுணை யன்பிற்கண்ணை

நித்தியநிமல நிருவிகாச
 சத்தியநிராமய சமயாதீதம்
 மனனுகெய்தொண வநாதிகாசணம்
 பினனபின்ன முனனுவொருபொருள்
 ஸ்ரீலப்பகுதி முகைத்தலாகதெழுநது
 காலப்பகுதி கொடாந்துகாணவரு
 பிரமனதி பிபிலிகாந்தமாம
 சாமசரத்துஞ் சாலாணடத்தும்
 கமலத்தடைபுனற றுவலைகடுப்ப
 அமைவுறததோய்குந தோயாதாதி
 ஒட்டியிஃதெனச சுட்டப்படாத
 சாவசாட்சி தானேதானம்
 பிரமவாரிதிபடிந் தாடுமபெற்றியோன்
 இழுககறுபல்லைத் தானேகொண்டெய்தி
 ஒழுககவமைச்சன் சூட்சியினூன்றிக
 காமமாதிக் கடும்பகையிரியத்
 தோமிலாவோர்மொழி வாளிற்றுமித்துத்
 துவாதசாந்தவப் பெருநகர்துனனித்
 துவாதசாந்தவத் தாணியிவந்ந்து
 திருவருளென்னு மொருமுடிக்கவித்துப்
 பண்புடையபேத வெண்குடைநிழற்ற
 நிறைவுறுநிட்கள நேமியுருட்டிக்
 குறைவில்பேரின்ப முறைபுரிசூரிசில்
 சத்தினிபாதஞ்சார்ந்த
 முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமொய்தவனே.

உ

கடவுள் வணக்கம்.

கவி விருத்தம்.

உலகினோமியின்பாமுடையவனெனவனவன்
கலைபுகழாயர்க்கனமதுளனெனவனவன்
நிலவியமுனிவருணிகழ்பவனெனவனவன்
தலநிறையிறையவனடிதொழுதனமே.

—*—

அருளிற்றையடிகள் வணக்கம்.

எழ்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானமாமவடிவுகொண்டெழுந்தருளி
நாட்டமுன்றுடையநாயகன்
மோனமாமவிழியையளித்தெடையாண்டு
முத்தியிற்சேர்த்திடுமுதல்வ
தானமார்வூலர்மரபுறுமுத்தி
ராமசற்குரலின்சரண
மானகோகனகத்தெனதுளச்சுரும்ப
ரடித்துறவரமருள்குவையே.

—*—

அவைபடக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திகழுமெனதுளத்திலருமுத்திராம
தேவிகளற்றிருவருளான்மாந்தர்சின்னதத்

க0

துகளுறுக்குவிட்டாறுபூதிக்கென்னுட்

டோன்றியவாறுரைசெய்தேனதனைக்காணு
மகிமைகொள்பல்லைதேர்ந்தோர்குத்தாரி

மருவுகிளாமறைவுறுகைவசத்தாயாட்டிம்

வகைகொள்மரப்பாலைநடிப்பதனைக்கண்டு

மகிழுவகோர்போலனியந்துமகிழ்வார்மாதேர.

—*—

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழிநெடில்லடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பொருவரியமெய்ஞ்ஞான விட்டாறுபூதியினற்

பொருளையோர்தற்

குரியனலேனாயினுமென்புன்மதியாலச்சமகன்

றுரைசெய்தேனல்

அருமைபெறுமுத்தமிழைமுறையாகத்தெரிந்திருக்கு

மறிவுசான்றோர்

வருகுழனிசொலுமொழியான்மகிழ்வுநல்போ

லிவ்வுரைக்குமகிழ்வாரன்றே.

இந்நான்தும்

இத்தால் உரையாசிரியரால்

இயற்றப்பட்டன.

—(0)—

ச ர த் து க வி க ள்.

புரசை-அஷ்டாவதானம்

சபாபதிமுதலியாறவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஜசீயிப்பா.

பூமிசைநான்முகப் புனிதனாகியருந்
தோமறவுணர்ந்து சொலகருமாமறை
முடிவுனலின் முன்னியதுணர்வும
வடிவுறத்தெரிந்து மன்னுவிஞ்ஞான
பூரணத்திசையிற் பொருந்துபுயோக
க்ரணசமாதி நிட்டைககண்டருள்
குரவுக்காட்சிக் குறிபிறழ்து
கிரமுறவுட்கொளி இத் திகழ்முத்திராமப்
பிரமமென்னும் பெயரினோன்மருகனென்
றிருநிலமகிழ்சிறப் பெய்தவன்னோன்பா
லான்மாமுயற்சி யாவுமொழியாத்
தன்மாத்நிராயத் தருககாதீதத்
துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்க்து
விட்டகேகல விடிவர்க்தெளிதி
டைவுறச்சோப்ர னம்மெனுஞ்சாதனம்

திடனாறப்பயின்று சிரவனாடுகளிற்
 கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பினோங்கிய
 விம்மிதமில்லா விமமிதமிஃதெனாப்
 புலமையோர்க்கைக்கனி போனனி காண
 கிளர்வுறுமுத்து கிருஷ்ணப்பிரம
 மென்னுநாமத் திருந்தவத்தேதான்றல்
 புன்மையிலரிட்டா னு பூதியா னற்குச்
 சிந்தா மணிமுதற் செப்புமிலக்கிய
 நந்தாவரும்பொரு ணவையிலவாக
 வகலுட்ப மாதியவகையா
 னிகலறப்புலப்படுத் தியுமுதறிஞர்
 தாம்புரிந்திட்டவை தருமவ்வைக்குறித்
 தாம்பரிசென்ன வறிவெனுமளப்பரு
 நயனகோசரத்தானாளுந்தன்னின்
 முயலுமனுபவ முறையஞ்சனகுகொ
 டெவ்வப்புலத்தி னெவ்வப்பொருளுள
 வவ்வப்படியெலா மாறாய்ந்தொருங்கினி
 தியற்றியவுரையி னினிமையும்வண்மையு
 மயக்கறுதிட்பமும் வாய்மைசா னுட்ப மு
 நோக்கிலந்நூலா நோன்மைசான்மதியின்
 றுக்கற்றொளிர்சந் திரிகைப்பரப்பின்
 பண்பினைமா னு மெனலாக்
 கண்கொடுதந்நிலை காண்பவர்தமக்கே

சி த ம் ப ர ம்

தேராமலிங்கம்பிள்ளையவர்களா லியற்றப்பட்டது.

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடி ஆசிரியவிருந்தம்.

நலங்கொள்சிவடோகமண நார்திசையுமணக்கும்

ஞானமணங்கந்திக்கு மோனமணநாறும்

விலங்கலில்லித்தாந்த மணம்பரிமளிக்குமின்பா

வேதாந்தமணங்கமழும் வேதமணமவிசும்

தலங்கொளுமெய்யத்துவிதத் திருமணமும்பரவும்

தனிமுத்துக்கிருட்டினப்பேர் தங்கியநம்பிரமம்

வலங்கொளுநன்னிட்டாது பூதிபெணுதாற்கே

வாய்மலர்ந்தவுரையெனுமோர் மாமலரினிடத்தே. (உ)

ப ர ம ம் ப ர ம்

நாராயணமுதலியார்பாடியது.

எண்சீர்க்கழ்நெடிலடி ஆசிரியவிருந்தம்.

பரமசிவனுமையவருக் குபதேசஞ்செய்யப்

பரவியசீர்நிட்டாது பூதிதனைப்பார்மேல்

திரமருவுகுகைநமசிவாய ருட்டொண்டர்

திருக்கோவலாறுமுக தேசிகச்செந்தமிழால்

வரமலிபாடலினெழுதத் திருமூலம்மரபில்

வருமுத்திராமப்ரமம் மருகரிளவரசாம்

உரமிலகுமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமதற்கலதா

ரின்கமுதலா முரையெழுதி யுலகிலச்சிட்டதுவே. (ங)

சா த் து க வி க ள்.

திருநீர்மலை

கோபாலதிருஷ்ணகவிராஜசேகரர் பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிரந்தம்.

குருவடிவாயுமைக்கரசன்சொ னிஷ்டாணுபூதிதனைக் கே
லார்வாழ், தருளுனவாறுமுகதேசிகன் செந்தமிழினிற்
தானதற்குத், தெருளுறநல்லுரைசெய்தான் திருமூலர்வழி
முத்திராமப்ரம்மம், மருகனிளவரசானேன் முத்துதிருஷ்ண
பிரமமெனும வள்ளியோனே.

தில்லையமபூர்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர் பாடியது.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிரந்தம்.

சத்திகனக்கிறையருளுநிட்டா னுபூதிதனைத்தமிழ்ப்பாவா
ளத்திசையும்புகழ்கோவ லாறுமுகதேசிகனு ரியம்பினரச், த
தமிழுஞ்செய்யுளுக்குத் திருமூலர்மரபினை வரசாய்த்தோ
றம், முத்துதிருஷ்ணப்பிரம முரைவகுத்துரைத்தான் ந
யறியுமுறையிற்றானே.

நரசிங்கபுரம்-தமிழ்ப்புலகை

வீராசாமிமுதலியார வர்களா லியற்றப்பட்டன.

அறுசீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிரந்தம்.

அருகுறுமாமலைமகளை யரனோக்கியருளிய னிட்டாணுபூதி
கொருகுலயத்துள்ளோ ரஞ்ஞானமொழித்துய்ய வுக்கரசே

ானால், திருகுமலமறவேதம் சேர்ந்தோர்க்குச்சிவானுபவந்தெரிபடக்காட்டும், பெருகுபுகழ்த்திருமூலர் மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப்பிரமமாதோ. (௬)

மட்டாருங்கனிநுகர்வார் சுவைத்திறத்தைத்தாமறிதன் மட்டயன்றி, நட்டாருமுணரவெளிப்படுக்குநாமம் நிலையிந்தநாலத்தோர்க்கு, ிட்டானுபூதியெனுங் கனிச்சுவைதானறிந்தனை நியதியாக, உட்டாவவெளியிட்டான் முத்துகிருஷ்ணபிரமமெனும் யோகிதானே. (௭)

தாயுமானசுவாமிகள் மரபிலெழுந்தருளிய

எடுத்துக் கூட்டி

அருணாசலசுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அரனுமையாட்குபதேசித் தருளியனன்னிட்டானு பூதினாக்; கிரவினிலத்திருணிககிப் பொருள்விளக்கலெனத்தெளிநாயுரையிட்டானால், திரிமலமுஞ் சேரசட்பாவமு மொழித்தருபுலநாயனர்தம், மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமென திசைபுகழ்மா தவத்தினானே. (௮)

திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் ஆதினம்

ஒன்பதாவதுபட்டம்

முத்துக்குமார சுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மருமலீந்தகொன்றையணி பரனுமையான்மகிழவருள் ளளத்திற், பொருண்மலீந்த ிட்டானுபூதிதனக் கோருரை

யைப்புகன்றிட்டானால், இருண்மலிந்தபலப்புணரி திளைக்குமா
னவரின் பச்சலதிதோயத, தெருணமூலர் மரபிலவரு முத்து
கிருட்ணப பிரமமெனுநதேவனமாதோ. (௯)

குளத்தார் கரதலமூர்த்தியாகிய

சட்டநாதசுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழ் நெடிலடி ஆசிரியவிரந்தம்.

நீர்நிறைநதவணடமெலலா னின்றபரிபூரணத்தி னிலைமை
நோகி, ஆர்நிறைநதசிவனுமையாட கருளியநன்னிட்டானு
பூதினாலுக், கோனிறைந்த முத்துகிருட்ணப்பிரமமெனு மெம்
பெருமானிரகியனபாய்ப், பார்நிறைநதவடியாகளுளங்களித்
துப் பரவவுரைபகரந்தான்மனோ. (௧௦)

திருவாரூர்ச்சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில்

ஒருவராகிய சேங்காலிபுரம்

கோயிற் பத்து

குழந்தைவேலுஒதுவாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழ்நெடில் ஆசிரியவிரந்தம்.

நிட்டானுபூதியுரை முத்துகிருட்ணப்பிரமணிகழ்த்தமோன,
மெட்டாத தேவாமுதன் முனிவர்கித்தர் மாணிடாமற் றேனை
யோர்க்குளு, சுட்டாமற்றுனனுதற்குச் சமரசவாணந்தவெள்ளந்
தொடர்நததோகுகிக், கட்டானதொடர்பெல்லாந் கனரந்தத்து
விதநிலையுங் கலந்ததமமா. (௧௧)

தி. இ - கரபாத்திர கவாபிகள் ஆதினத்திற்குரிய

பிறைசை-அ நனாசலசவாபிகள்மாணுக்கராகிப

கா முருகோநாயகரவர்களை வியற்றப்பட்டன.

பதினாறு சீர்த்திநெடிலடி ஆசிரியவிற்குத் தம்.

நீர்மருவுவேணிதிக முந்தையா நமையம்மை கெஞ்சமாகிப்
புறவுரைத்த, சிட்டாநுபூதிநல் விளக்கமெனுமெஞ்ஞான மொலி
தூறபயன்றெரிசுகிப், பார்மருவுநிலினைரு மறியாநமெளிதி
ளிற் பகர்சராமலகமானப், பரிவினிலுணர்ந்தாவாய் ஞானகீத
கிப பெ ரும்பாடிட்டையடையவெண்ணிப், பேர்மருவு மேற்
கோளினோ நரைவகுத்ததாற் பெருமைபெறு முற்றாமப்,
பிரய்மொரு குருவினடி கீழலனுவினம்பிரியாது நின்றிலப்
கும், சீர்மருவு தகஷ்ணபு ர்த்தமறை முனிவாபுகழ் திருபுரா
மரபி ல்வந்த, திவ்யமுந்துக்கிருஷ்ணபிரமமென் றொச்சுநா
சிகழ்ச்சுமுயாடிகளே. (கஉ)



கஅ

சா த் து க வி க ள்.

தூந்நூலுரையாசிரியரது.

திருக்கூட்டத்தாரால் மகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டன.

சென்னைமாநகரத்துள்ள திருக்கூட்டத்தாரி லொருவராசிய

இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயர்

மடிலை-குருசாமிபூதலியாரவர்களா லியற்றியது.

பதினாத்திரீக்கழந்நெடி.லடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வாதஜூரர்க்குப்பெருந் துறையின்றித் தமரவடியிற்றேசிக
வடிவாகி வந்தருளி, மகிமைபெறு சிவஞான போதமெனு
முறைவழங்கும், ஆதியே யருளொடிந்நாள் சென்னைமுத்து
கிருஷ்ணப்பிரமமென வவதரித், தவனிதனிலெவருங் கடைத்
தேனும்வண்ண விட்டாறுபூதிப் பெயர்பெறும், கோதிலா
ஞானகூற்றுகரையெழுதி மேற்கோளுடன் கொடுத்தருளி யத்
தன், குலவுதிதரிசன ப்ரமாணமாயிலகுறுங் குறைவிலாப் பெ
ருமைதனையும், ஆதனையெழுந்நு முட்கொண்டு த்வியக்
வைதானந்தமேற் சேர்த்து, மதனிதக்கத்தையுஞ்சொல் வரக.
ஹர்சுமரிதாகில் யானென்சொல்கேனை. (கங)



தஞ்சைமாநகரத்துள்ள திருக்கூட்டத்தில்

இளவரசுபட்டம்பெற்ற

ஆறுமுகப்பிரமத்தினாலியற்றப்பட்டது.

பதினாறுசீர்க்கழி நெடி.லடி ஆசிரியவிருந்தம்.

அலகில்வேதார்த சித்தார்ததிலேகட்கெலா மமருதிலே யிதெ
ன்னவேயருளுமென் றுமைகேட்க, வண்ணலுங்களிகொண்
டறைந்த நிட்டாறுபூதிக், கிலகுஞ்சுவானு பூதிக்கிசையவின்ப
வுரையிட்டனன் புலவரேத்த, வேமமுதன்முலவாசையும் மொ
ழித்திவ் வடிவிலெனையாவந்த பெருமான், நிலமேமேலார்
கள் புதழ்கிருழலர் மரபிலெழுநிமலன்மன வாக்கினெட்ட, ,
நிகரிலாச்சிவயோக நிட்டையைப்புனிதர்க்கு நெறியோடுணர்
த்துபெரியோன், உலகிவிலனைத்தையும் கண்டபரிபூரண ரொ
ருபமாயுன்னகின்ற, வொப்பற்ற முத்துகிருஷ்ணப்பிரம குர
வனமுணர்வரிய மானுபவனே. (௧௪)



செ யூரில் பரம்பரைச்சீடரி லொருவராகிய

இருப்புசாமிநாயக ரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடி.லடி ஆசிரியவிருந்தம்.

அத்தனார் தமைப்பணிந்து மலைமகள் கேட்கப் புதனிட்
டாறுபூதிக்; கித்தரணியோர்க ளடை யிருண்மயக்க மகல

வவர்க் கிரவிபோன்று, முத்திலையருண்மூலர் மரபிலேழு
முத்துகிருஷ்ணப் பிரமவள்ளல், முத்தமிழதேர்முதறிவேவர்
பரவவுரைப் பயனெடுத்து மொழிந்தான் மன்றோ. (கரு)



கொங்குறைப்பட்டிலுள்ள திருக்கூட்டத்துத்தலைவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்

அ-சேஷப்பிள்ளை அவர்களா லியற்றப்பட்டது.

பதினாஞ்சேர்க்கழநேடிலடி ஆசிரியவிறந்தம்.

அத்தனடியிற்றொழுது முத்திபெறுநெறிவினவு மம்பிகைக்
ககமகிழந்தே, யவனருளுநிடையைக் குகைகமரிவாயருக்
கன்பனென் னுலகுபுகழும், பத்தியுளவாறுமுக தேசிகன்செந்
தமிழ்ப் பாவினாலுள்புரிந்தான், பண்டுபயவாரிபை மதித்த
முறுகண்ணள்ப பகிர்ந்ததெனவிந்தாளிலே, இத்தலத்தியாவர்
க்கு மந்துலினுடையமுத மின்புறமதித்தளித்தா, னெழின்
மூலர்மரபிலுயர் தகூணூயுர்த்தமென வெனதுசற்குருவாகி
யே, நித்தநிட்களாகித சிற்பரவமலலையருள் புரிந்தமோன,
நிமலநீர்க்குணவகண்டாகார முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமென்னு
நிதியே. (கக)



ஹே பூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய தமிழ்ப்

பள்ளிக்கூடம்

கோவிந்தஉபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

எழுதீர்க்கழி நேடிலடி ஆசிரியவிருந்தம்.

எட்டாதபரின்ப வீட்டினுக்கேறு துறை யிஃதென்று பெரியோரெலாம், கட்டாகமொழிகின்ற கிட்டாறுபூதிக்கோர் கதிரவன்கங்குலெல்லா, மட்டானெனப்புகியி லொப்பிலாமுத் துகிருஷ்ணப்பிரம வள்ளல்வினைவர், தொட்டாம லெனையாண்ட சின்மயதயாநிதி புலாத்தவுரை புரைகளரசே. (கௌ)



ஹே பூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய

தூனப்பகவுணரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

சுட்டனாக்கிலித்துறை.

அருளானவீசனுமம்பிகைக்கோ துமரியலிட்டை

பரிவாகவா றுமுகதேவன்ஹே தமிழ்ப்பாவிற்கெய்தான்

குருவாயெழுந்தருண்முத்துகிருஷ்ணனந்தகோ தில்குணன்

கிரிவாயதற்குணையிட்டானெவரும்வியப்புறவே,

(கஅ)



சாரத்திலுள்ள திருக்கூடத்துத் தலைவராயும் பொதியநாயகர்
சபையின் பூசாவிதியை நடாத்துகின்றவராயும் விளங்கிய
சின்னப்பாவுமூர்த்தியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது

எண்சீர்க்கழநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நண்ணலருங்கயிலையுறை பரமனந்நா ணகமகட்டுத் தான
ருணிட்டா னுபூதித், தண்ணளிபாட் டயர்வாவிசூழங்கோவ
லாறுமுகத் தக்கோனென் றியற்பேர்தாங்கிக், கண்ணியவான்
ந்மிழக்கவியாற் கரைத்திந்நாளிற் கைக்கனிபோற் சிவநிட்டை
கற்போர்காணப், புண்ணியஞ்சேர் சென்னைவளர் முத்துகிரு
ஷ்ணப் பிரமமெனப் போந்துளாயைப் புகன்றானம்மா.(கக)

சை பூரில் பொதியநாயகர்சபைக்குத் தருமகர்த்தா
நாராயணப்பிரமத்தினுலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை வேண்பா.

இத்தரணியோரெல்லா மின்பவீடெய்துவான்
முத்துகிருஷ்ணப்பிரம முன்னோனே—சத்தான
நிட்டா னுபூதியெனு நேரி னூ லுனக்குளாயைத்
திட்டாந்தத்தோடுரைத்தான் தோந்து. (௨௦)

சாத்துகவிகள் - முற்றிற்று.



உ
ஸ்ரீஸத்ஞரவேநம:.

நிஷ்டாநுபூதி.

காப்பு.

அவதாரிகை.

சிவஞானநிஷ்டையில் வல்லமையுடைய இந்நூலாசிரியர் தத்வமலி என்னும் - சாமவேத மகாவாக்யார்த்தமாகிய உத்தரவாதுளம் என்கிற - ஆதமத்திலுள்ள நிஷ்டாநுபூதியினால் தாமுடைந்த சுவாநுபவத்தை ஆத்மகோடிகள் எளிதில் உணர்த்திவைத்து ஆனந்தாதீதமாகும்பொருட்டு - அருளினால் தமிழ்ச்செய்யுளில் சொல்லப்புகுந்து - இது நிறைவேறும்படி எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாயுள்ள - ப்ரணவஸ்வரூபத்தைச் சகுணமாகவும் நிர்க்குணமாகவும் துதிசெய்கின்றார்.

அத்திமுகனடி நித்தநினைபவர்

சித்திதிருவோடு முத்திபெறுவரே.

(இதன் பொருள்.) யானைமுகத்தையுடைய விநாயக மூர்த்தியினது. பாதத்தைத் தினந்தோறும் திரிகரண சுத்தியாய்

அகத்தின் கண்ணே தியானிக்கின்றவர்கள் இலக்யமீகரத்துடன் விளங்கிய சித்திகளும் ஞானவாழ்வாகிய மேலாக்ஷெஸ்வரமும் அடைவார்கள்.— என்றவாறு. ஏகாரம் - ஈற்றை.

ப த ச ர ம்.

■ திரில்லாமல் சகலமும் தன்மயமாக விளங்கும் ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தை மதங்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் ஆன்யானேயென்பார் அத்திமுகனென்றும், அப்பிரணவரூபத்தின் தானேச் சதா நிஷ்டராகக்கூடிவிளங்கும் மஹத்துக்களென்பார் அடி நித்தநினைபவரென்றும், சகலராய்ப்ராஜயத்தோடும் விளங்கிய அஷ்டமாசித்திகளென்பார் சித்திதிருவொடு என்றும், இரண்டறக்கலக்கின்ற முத்திக்கதிகாரிகளென்பார் முத்திபெறுவரென்றுங் கூறினார்.

இதுவுமது.

சகலமும் தானாகிய ப்ரணவஸ்வரூபம் பரிபாகருடைய குறிப்பின் வழியே செல்லத்தக்க தாகையால் பாகருடைய குறிப்பின்வழிச் செல்லும்பானேயென்பார் அத்திமுகனென்றார் எனவும், அணவாதி மதங்களைப்பொழியும் கஜமுகாகுரனை அழிப்பதற்கு வேழவதனங்கொண்டு எழுந்தருளிய கணைசெண்பார் அத்திமுகனென்பார் எனவும் சித்திமுத்திகள் விளகின்ற சிவானந்த பூமியாகிய ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தைச் சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற் காணக்கூடாமையால் சுருதிருந் சுவானுபவத்தாற் கண்டறிந்து அடைகின்ற மேலானைத்து

க்களென்பார் சித்திதிருவொடு முத்திபெறுவொன்றார் எனவும் கூறுவாருமுளர்.

இதன் தாற்பரியம்.

அக்ஷரஸ்வரூபங்களில் முதலெழுத் தென்றும், சர்வ ஆன்மாக்களுள்ளும் ப்ரகாசிக்கின்ற சித்ரூபமென்றும், சுஷுமூனையென்றும், ப்ரம்ம ரந்திரமென்றும், திர்க்ரூபமென்றும், பஞ்சவர்ணத் தழகுள்ளதென்றும், மாணிக்க வொளிபோன்ற தென்றும், சின்மாத்ர சொரூபமென்றும், ஞானசூரிய னுதி ப்பதற்கு மேருவென்றும், ப்ரம்ம சந்நிதானத்தில் தோன்றிய மாயாலிதோதமான சகத்வினையாட்டைப் பார்ப்பதற்கும் அவ்வினையாட் டொடுங்கினவிடத்தில் கேவலவிடையைப் பார்ப்பதற்கும் புருஷாகாரியைப்போலின்ற ரூபாரூபமென்றும், சத்துச்சித்து ஆனந்தமென்றும், இன்னும்பலவாறாக வேதாசுமங்களினூற் கூறப்பட்டதென்றும் சொல்ல விளங்கிய, ப்ரணவஸ்வரூபத்தை ஞானாசிரியரால் விசாரித்தடைந்த வர்கள்சர்வசித்தி முத்திகளைப்பெற்றுச் சாக்ஷாத்கார மாவ ரென்பதாம்.

அஷ்டமாசித்தியும் அவற்றின் விபரமுமாவன.

அணிமா - மிகவுஞ்சிறிய வுயிர்தோறும் ப்ரமகாஷ்டையாய்ச் சென்றிருத்தல், மகிமா-மிகவும்உயர்ந்த மகமேருவைப்போல ஆகவேண்டுமெனில் ஆதல், இஃகிமா மேருபாரத்

தைவொத்த யோகியை எடுத்தால் இலேசாயிருத்தல், கரிமா-
அணுப்போலிருக்கும் யோகியை எடுத்தால் மேருபாரமாய்
யிருத்தல், பிராப்தி - எவ்வுலகத்தினுந் தடையறச் சஞ்சரித்
தல், பிராகாமியம்-பாகாயப் பிரவேசம்பண்ணுதலும் அந்தர
சஞ்சாரஞ்செய்தலும் இச்சித்தபோகம் அனுபவித்தலும் மண்
ணில் விண்ணில் உள்ள பொருள்களையும் முக்காலங்களையுந்
தனது தேககார்தியால் அறிதலுமாம், ஈசத்துவம்-ஸர்வேஸ்
வரணைப்போலத் தன்னிச்சை வழியில் முத்தொழிலுஞ்செய்
து சூரியன்முதலியகோள்கள் தன் ஏவல்கேட்கவிளங்குதல்,
வசித்துவம்-தேவர்முதலிய உயிர்களையும் எல்லாவுலகங்களையும்
தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்.

இரண்டறக் கலத்தலாவது - சுருதிசூரு சத்யுத்திகளால்
தன்னைச் சாக்ஷிமாத்ரமாய் அறிந்தபடியே ஏகமான தன்ஸ்வ
ரூபத்தைச் சுத்த ப்ரம்மமாகச் சுவானுபவத்தாற்கண்டு தன
க்கு அன்னியமாய்த்தோற்றிய தேகாதிகளைத் தன்னைவிட வே
றே இல்லையென்றும், அப்படித்தோற்றுகிறது பொய்யென்
றும், அறிந்தசித்தவிர்த்தியைச் சின்மாத்ரத்தில் ஐக்யம்பண்
ணி அவ்வைக்யமென்கிறகிஞ்சித்திருப்பாகிய அறிவுர்தானே
என்று அறிந்து கேவலரூபமாய்த் துவிதமறக் கலந்து விளங்
குவதாம்.



அஷ்டமாசித்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவினாயாடல்.

அறவுஞ்சிறியவுபிர்தொறுந்தான் பரமகாட்டையணுவாய்ச்செ
றுறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென் [ன்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறுறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே
நிறையும்பெருமைதனையன்றோ மகிமாவென்னுசிரம்பியநூல்.

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்பேயாகிதனையெடுத்தால்
இலகுவானதுலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகும்
இலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்பேயாகிதனையெடுத்தால்
இலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம்.

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டுபிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சிந்தபேபாகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமார்தவக்கொடியிர்.

விண்ணிலிரவி தன்னுடம்பின் வெயிலாலனைத்தும் விளங்கு
தல்பேரால், மண்ணிலுளவாம் பொருள்பலவுங் காலமுன்றும்
வானத்தின், கண்ணிலுளவாம் பொருளுந்தன்காயத் தெளரி
யாலிருந்தறிதல், எண்ணிலிதுவு மறையொருசார்பிரா காமிய
மென் றியம்புமால்.

ஈசனெனமுத்தொழிலுந் தன்னிச்சைவழிசெய்தொழுபுரவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிசெய்தபத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்

பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும்
வாசவாதித்யென்மருந்தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம்.

என்று வரும் மற்றும்வருவனவற்றூற் காண்க.

இரண்டறக்கலத்தலென்பதற்குப் பிரமாணம்.

மஹாவாக்கியம்.

இவையுணருமிடத்தைக்யமூன்றுவிதமுறைப்ப
ரேதென்றால்வறிவேபூரணமாயிருத்தல்
அவையவமாங்கடபடவுபாதித்யைநீக்கு
மாகாயமெனவறிதலப்பொருளைத்தானே
சுவைபடவேதியானித்தலிவைமூன்றுவிதமாந்
துவந்துவங்கள்பலவுமற்றுச்சயம்⁶ ரகாசமதாய்
நவையிறந்துசொல்லிறந் துநானுமிற்றந்திறவா
ஞானமிற்றந்திராசியமாய்நவின்றதத்துவிதமே. எ-ம்.

திருவாய்மொழி.

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீத்[ணர்ந்து
தொன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதையுணர்ந்து
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றூல்
அன்றேயப்போதேவீடதுவேவீடுவீடாமே. எ-ம்.

சசிவர்னபோதம்.

செறிந்தகாரணகாரியங்கள்சிறைத்துமேலுறுசித்ததாய்
அறிந்தவாதனைதானுமற்றதுஅசிபதப்பொருளாவதே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

எனதென்பதும்பேயானெனல்பேயெல்லாமிறந்தவிடங்கா
நினதென்பதும்பேயீயெனல்பேய்மிகுநிலை. [ட்டு

அன்றியும்.

பொருளேளின் ஸ்ரணமேலிட்டகாலம்
பேயாக்குவரவுண்டோதற்பேயாசமுண்டோ
விருடாணுண்டோவல்லால்வெளிதாணுண்டோ
விற்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. எ-ம்.

கந்தரநுபூதி.

ஆனாவமுதேயபில்வலரசே
ஞானாகரேனநவிலக்தகுமோ
யானாகியவென்னைவிழங்கிவெறுந்
தானாய்நிலைநின்றதுதற்பரமே.

அன்றியும்.

வாரேனாபுனல்பார்கனன்மாருதமோ
ஞானோதேயமோநவின்மறையோ
யாரேனாமனமோவெனையாண்டவிடந்
தாரேனாபொருளாவதுசண்முகனே. எ-ம்.

பகவத்கீதை.

யாதொன்றிந்தப்புலனறியாவளவிலின்பமாயிருக்கும், யாதொ
ன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள்பின்னையதனி. விரண்டாகார்,

யாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின்மிக்க கோப்புண்டென்றார்
கள், யாதொன்றிந்தவறிவிற்கேயறிவாய்நிற்குமதினின்றோர்.

கைவல்லியநவந்தம்.

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளிற்
கொஞ்சமாயிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தபிரமமென்னு
நெஞ்சமுநழுவினொன்றுந் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்.

அன்றியும்.

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதிச் சகலமுயிற்றந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேதக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்கழுத்தியாகி நன்மகன்சபாவமானான். எ-ம்.

ஞானவாசித்தம்.

அவ்வறிவுசங்கற்பத்தாற்கட்டுண்ணு
மதுவிடில்விடுறுமந்தவறிவுதன்னைச்
செவ்விதீயறிந்தனையாற்பாகத்திச்சை
செகக்காட்சியனைத்தினையுந்தீர்தியானாய்
எவ்வமறநிறைமனத்தாஸடையற்பால
யாவமுடைந்தாய்காக்கிக் கெட்டாதொன்றிற்
கவ்வையறவடைகின்றாய்முத்தனானாய்
கருத்திலுறுமயக்கமெனுங்கவலையீர்வாய். எ-ம்.

நிஷ்டாநுபூதி

௩௧

ஞானசுகாதீதவெண்டா.

உற்றுணர்ந்ததெல்லாமுணர்வாகுமுண்மைதனிற்
பெற்றிருப்பதற்றவிடம்பேறாகுங் - சுற்றதால்
பேசவினிலேவெண்டாம்பிறிதில்லையத்துவிதம்
ஆசையறநின்றவிடமாம்.

எ-ம்.

திருவாசகம்.

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதகுணங்கணமோடுசலித்திடுமாகாதே
அங்கிதூன்றிதூன்றெனுமாயையடங்கிடுமாகாதே
ஆசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே
செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சின்தைதிளைப்பனவாகாதே
சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திடுமாகாதே
எங்குவிறைந்தமுதுபுரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே
ஈறறியாமறையோனெனையாவெழுந்தருளப்பெறிலே.எ-ம்.

சிவானந்தமாலே.

மித்தையுடல்கட்டறுத்துமெய்யருளாய்மெய்யொழிக்குந்
தத்துவமுங்கேவமுஞ்சார்வகற்றிச் - சுத்தத்
தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற்
சனியானிதுசத்தியம்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

என்னுனையென்னுனையென்னுனையேகமிரண்
டென்னுமற்சும்மாவிருவென்று-சொன்னு

திருஞானசம்பந்தன் னீகாழி நாடன்
அருளாளன் ஞானவீரனாதன்

எ-ம்.

சோருபசாரம்.

ஞானநூல்கற் றுலுநற்றுறவு ஊண்டாது
மோனசமாதிமுயன்றலுந் - தானாகி
எல்லாக்கவலையுமற்றின்புற்றிருப்பதுவே
சொல்லாநுமுத்திச்சுகம்.

எ-ம்.

சிவஞானசித்தியார்.

அறிபாமையறிவதற்றியறிவினுள்ளே
யறிவுதனையருளினுலையாதேயறிந்து
குறியாதேகுறித்தந்தக் கரணங்களோடுங்
கூடாதேவாடாதேகுழைத்திருப்பையாகிற்
பிறியாதசுவன் றானேபிரிந்துதோன்றிப்
பிரபஞ்சபேதமெல்லாந்தானாய்த்தோன்றி
நெறியாலேயவையெல்லாமல்லவாகி
நின்றென்றுந்தோன்றிடுவனிராதாரனாயே.

எ-ம்.

கண்ணுடையவள்ளல்.

தம்மாலறிந்தனயாயையுந்தாமலவென்றறிந்து
மும்மாமைமும்மலமுக்குணீங்கிமுழுதறிவாற்
சும்மாவிருக்கத்தூரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ்
சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றறடங்கச்சியேகம்பலேன்.

எ-ம்.

நிஷ்டாநுபூதி

௩௩

அகஸ்தியமுனிவர்.

முடிந்திடம்பேச்சற்றமோனமெய்ஞ்ஞானமுதல்வநின்னைப்
படித்திடமேபதிபாசம்பசுவிருட்பற்றற்றதும்
விடிந்திடந்தானென்னுநானென்னுமாயுய்விட்டெவையுங்
கடித்திடத்தப்புறத்தப்புறத்தாநந்தங்காணுமதே. எம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

வான்றேடுமறையேயோமறாதேதும்பொருளேயோ
ஒன்றேடுமுயிரேயோயுயிர்தேடுமுணர்வையோ
தான்றேடுகான்றேடுச்சகமெலாநதனைத்தேடு
நான்றேடுபடிசாண்காணகாணுரோநாணுரோ. எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

என்னையென்னிலமறத்தே
யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து
தனித்திருப்பதெக்காலம். எ-ம்.

உண்மைவிளக்கஞ் சிந்தனை.

முத்திதனையடைந்தோர்முத்துபழம்பேபாதங்கி
வித்தகமர்மவினையிவையிற்றி - ஒத்த
விதமணம்வெம்மையெழினுதம்பேபால
விவரவரென்றோதும்விதி,

அன்றியும்,

தத்துவங்களுள்ளொருசகசமாயான்மாவிற்பெற்றதனிவிரிகின்றபெற்றிபால் - முத்திதளில்
சிந்தமலமற்றாச்செறித்திடுவென்றமறை
சத்தியமாயோதியிடுந்தான்.

எ - ம்.

அத்துவிதஉண்மை.

தன்னையறிபாவியற்கையிற்று சத்தேதேபோலவிளங்கிநித்தன்
தன்னையறித்தவுடன்சத்தாய்த் தானேவிளங்கும்பெருநக
தன்னையறியுமளவுநிலை தன்னேவிடவேறியெனவே
தன்னேநோக்கியிடினவையுந்தானுய்விளங்குமுடிவதேரிஸ் - ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க.

அத்துவித அபரோகந்தாறுபவந்தில் வேறுதோன்றாமல்
பரிபூரணந்தேபாதமுதலச சகலமுந் தன்மயப்படுத்திக்கொள்
ருந் சபந்த சைதன்யத்தை அடைந்தவர்கள் சித்திமுத்திகள்
பெறுவென்றைமயால் யாமும் நிர்விக்னமாய் இந்நூல் நிறை
வேற்ப்பெறுவோ மென்றதாயிற்று.

காப்பு - புற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

நிஷ்டாநுபூதி.

பாயிரம்.

பரசிவவணக்கம்.

சீர்பூத்தசெஞ்சடையிற்சுரந்தியுங் கரமதியுஞ்செறிந்திலங்க,
வார்பூத்தசூயவனிகை யொருபுறத்திற்பசந்தொளிர வாரியு
ண்ட, கார்பூத்தமணிவண்ணன் கட்கமலமிணைக்கமலக் கழ
லின்மேவ, வார்பூத்தகோவலில்வாழ் வீரட்டத்தொருமுதலை
யிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய செவந்தசடையில் தெய்வ
கங்கையும், அமுதகிரணங்களையுடைய இளம்பிறையும் நெரு
ங்கிப் பிரகாசிக்கவுங் கச்சுப்பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய
தேவியார் இடப்பாகத்தில் மரகதரத்தினம்போலப் பசுமை
யாய் வீளங்கவும், கீருண்டமேகத்தையொத்த மகாவிஷ்ணு
வின் கண்ணாகிய சூதாமரைப்புஷ்பம் இரண்டாகிய பங்கஜத்
தைப்போன்ற திருவடிகளிற் பிரகாசிக்கவும் அழகுபொருந்

திய திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரரை வணங்குவாம்.—எ-று. ஏ-அசை. க

பரதேவதைவணக்கம்.

அரியநாயகியளவைக்கனுதினமுநெக்குருகுமடியரன்புத்
குரியநாயகியெய்ஞ்சுந்தானாகிநீங்காமலொளிராநின்ற
கரியநாயகிகோவற்பிராஸிடத்திலெப்போதுங்கலந்துவாழும்
பெரியநாயகியுபயபதமலையைனுதினமும்பேணுவோமே.

(இ - ள்.) மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் நினைத்தலுஞ்
சொல்லுமாகிய அளவுக்கடங்காத நஸ்வரியாயுந் தினந்தோ
றும் மனம்நெக்குவிட்டுருகும் அடியார்களுடைய அன்புக்குச்
சுதந்தரமான பரதேவதைபாயும், எவ்விடத்திலுந் தானே
அகண்டாகாரமாய் நீங்காமல் பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாக்ஷி
ச்சூரிய உமையாயுந், திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருந்
து திருவீரட்டேஸ்வரருடைய இடப்பாகத்தில் அனவரத
முத்தேசந்து வாழ்கின்றவராயும் விளங்குகின்ற பெரியநாயகி
பம்மனது உபயசரணரவந்தங்களைத் தினந்தோறும் தியானி
ப்பாம்—எ-று. அகம சாரியை, ஏ-அசை. உ

கணபதிவணக்கம்.

வேறு.

அரியநாயகியன்மாலுக்ககண்டபேரொளியானைத்
தெரியநாயகியன்பிலுந் துந்தேகமனவாக்கதனுக்

சூறியானையன்பர்தமக்குப்பெரியாளின்றெடுத்த
பெரியானைக்கணபதியின்பிறங்கியபொற்பதம்பணிவாம்.

(இ-ள்.) பிர்ம்ம விஷ்ணுக்களாலுங்காண அரியவராயும்
அகண்டாகாரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும், அன்பில்லாதவர்
களுடைய மனோவாக்குந் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும்
அளவுதெரியக்கூடாதவராயும், அடியார்களுக் குரியவராயும்,
உயர்ந்த பெரியநாயகியம்மன் பெற்றெடுத்த முத்தபுத்திர
ராயுமிரானின்ற * பெரியானைக் கணபதியினுடைய விளங்கு
கின்ற அழகிய திருவடிகளை வணங்குவாம்—எ-று. ௩

சுப்பிரமணியர்வணக்கம்.

வேறு,

கடல்சுவற நெடுமாயக்கிரிவீழ்ச் சூரணுரங்கலங்கச் செம்
பொன், மடலவிழ்கற்பகநிழலில்வலாரியும்வந் தட்சிருப்பமக
ங்களோங்க, வீடலரியவிபுதர்சிறை விடமுனிவர் செய்தவங்
கண் மேலுமோங்க, அடல்கெழுவேலேவியவோ ராறுமுக
னடியினையை யகத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) சமுத்திரஜலம் ஸோஷித்துப்போகவும் உயர்ந்த
வஞ்சனையாகிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலைபிளந்து விழவுஞ் சூர
பன்மனுண்டயமார்பு கலங்கவுந் தேவேந்திரனுஞ் செம்பொன்

* பெரியானைக்கணபதி என்பது திருக்கோவலூரிலிரு
க்கும் விநாயகருக்குப்பெயராம்.

(இ-ள்.) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்துப் பார்வதி யாருடைய ஸ்தனத்தின் பாலையுண்டு இனிமைதங்கிய செந்த மிழ்ப்பாடலாகிய அமுதத்தைத்தந்தருளிய திருஞானசம்பங்க ஸ்வாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன். பிரவீக்கடலே யும் உப்புக்கடலையும் நீந்திய அப்பர்சுவாமிகளுடைய சிவந்த நிறம்பொருந்திய திருவடிகளை வணங்குவேன். பரவைநாச்சி யாரிடத்திற் பரமசிவத்தைத் தூதாக அனுப்பிவித்த சுந்தரமூர் த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன். மாணிக் கவாசகசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன் எ - று. தான் சாரியை ஏ-அசை. அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்து என்றது நால்வருக்குங்கூட்டுக.

சு

வசவேசர் சென்னவசவேசர் வணக்கம்.

சிவசமயப்பயிர் தழையப்பரசமயக்களை நீங்கத் திகழ்வேதத் தோ, வெமையிலாகமநீதி யோங்கவரும்வசனர்தா னுவந்து போற்றி, அவமறுமாறங்கலங்கங் கலைமுகஞ்சதாக்கியம்பத்தி ய்த்தஞ்சத்தி, இவைகளொருவடிவாய்சென்னவச வேசர் பத மிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விர்த்தியடையவும் அன்னியசமயமாகிய களைகற்கெடவும் பிரகாசமுள்ள வேத ங்களுடனே ஒப்பில்லாத வீரசைவாகமமுழங்கு பிரபலத்தை யடையவும் அவதாரஞ்செய்து வசவண்ணரென்னுந் திருநாம த்தைக்கொண்ட சுவாமிகளது திருவடியைக் களிப்புடனே வணங்கிக் குற்றமற்றிராநின்ற பீடம்-படி-நிதம்பும்-கோமுகம்

மேல்வட்டம் நாளத்தடி என்னும் ஆறங்கத்தினை யுமுடைய
லிங்கமூர்த்தியும் சாந்தியாதிகலை-சாந்திகலை-வித்யாகலை-பிர
திஷ்டாகலை-நிவர்த்திகலை என்னும் ஐந்துகலைகளும் ஈசானம்
சற்புருஷம்-அகோரம் - வாமதேவம்-சத்தியோஜாதம் என்
னும் ஐந்துமுகங்களும், சிவசாதாக்கியம்-அமூர்த்திசாதாக்கியம்
மூர்த்திசாதாக்கியம் - கத்துருசாதாக்கியம்-கர்மசாதாக்கியம்
என்னும் ஐந்துசாதாக்கியங்களும், சத்தி-மௌநாங்கம்-அத்தி
தலம்-கந்தம் - சுவை என்னும் ஆறுபத்திகளும், கரதலகமல
மென்னும் அஸ்தமும், பராசத்தி-ஆதிசத்தி-இச்சாசத்தி-ஞா
னாசத்தி-கிரியாசத்திஎன்னும் ஐந்துசத்திகளும், அகிய இவை
களெல்லாம் ஏகரூபமாய்விளங்கிய சென்னவசவேசர் என்
னும் அங்கிதத்தையுடைய எமதுசுவாமிகளது உபயசரணங்
களை வணங்குவாம் எ-து, ஏ-அசை.

இலிங்கமாவது இஷ்ட்டலிங்கம் - பிராணலிங்கம்-பாவலிங்
கம்-ஆசாரலிங்கம்-குருலிங்கம்-சிவலிங்கம்-சரலிங்கம்-பிரசாத
லிங்கம்-மகாலிங்கம் என வீராகம சித்தார்த்தப்படி ஒன்பது
வகையாமெனக்கொள்க.

பஞ்சசத்திகளின் விபரமாவன.— சிவத்தின் அம்சத்தில்
ஆயிரத்தொன்று பராசத்தியும், அப்பராசத்தியின் அம்சத்
தில் ஆயிரத்தொன்று ஆதிசத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்
சத்தில் ஆயிரத்தொன்று இச்சாசத்தியும், அவ்விச்சாசத்தி
யின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று ஞானாசத்தியும், அந்தஞா

சைத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று கிரியாசத்தியுமா
மென்பது சைவாகம சித்தாந்தமெனக் காண்க. எ

குகைநமசிவாயர்வணக்கம்.

வேறு.

அன்னமயம்பிராணமயமேனுமயம் விஞ்ஞானமானந்தமப
த்தினுடனேங்கோசமூய், இன்னன்மயநீங்கிய மெஞ்ஞானி
யுளங்குகையாமெப்போதுநீங்காம லிசைந்துமிகவாழ்வேன்,
பன்னரியவிரிவுபரஞ்சமந்திகமிகவைகள் பகர்வரிதாய்ப்பிரமன்
முதற்பண்ணவர்தம்முளத்தில், உன்னரிய ஓகமசிவாயகுருரா
யனுபயசர னெமதுளத்துமுச்சியினும் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அன்னமயம் - பிராணமயம் - மேனுமயம் - விஞ்
ஞானமயம் - ஆனந்தமயம் என்னும் பஞ்சகோசமாகிய துன்
பத்துடனே இன்பத்தையும் நீங்கிய உண்மைஞானியின் இரு
தயத்தையே குகையாகக்கொண்டு அனவரதமும் நீங்காமல்
ஒத்து வாழ்கின்றவராயும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும் -
உயர்வும் - சமமும் - விசேஷமும் ஆகிய இவைகளில் வேறு
சொல்வதற் கில்லாதவராயும், பிரமன்முதலிய தேவராலும்
மனத்தின்கண் நினைத்தற்கரியவராயும், ப்ரணவஸ்ருபராயும்
விளங்குகின்ற குகைநமசிவாயகுருராயருடைய உபயசரணங்
களை எமதுஅகத்திலுஞ் சிரத்திலுமவைத்து வாழ்வாம் எ-று.
தம்-சாரியை.

அன்னமயமாவது, தோலும் - இரத்தமும் - தசையும் -
நரம்பும்-எலும்பும் - மூளையும் ஆகிய ஷட்பாவ விகாரமாகத்

தோற்றுகின்ற ஸ்துலதேகமாயிருத்தல் ப்ராணமயமாவது, ப்ராணத்யாகிய சமஷ்டிவாயு ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல், மனோமயமாவது-புத்திரீங்கலாய் மனமாத்யாகிய சமஷ்டி அந்தக்காணம் ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல், விஞ்ஞானமயமாவது - புத்தி ஒன்றுடனே சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல் ஆனந்தமயமாவது, மனோமயமும் விஞ்ஞானமயமும் அஞ்ஞானத்திலமுந்திய காரணதேகமாயிருத்தல்.

அ

குருமசிவாயர் வணக்கம்.

வேறு.

சீலமிகுஞ்குறைமசிவாயர்கரசாதனராய்த்திகழுமன்பாற்பாலினுறுசுவைபோலப்பனுவலவர்மீதுமம்பலவர்மீதுங் [நீத்கோலமுடனேசெப்புஞ்குருமசிவாயர்பதங் குழைந்துபோந்தாலமிசைகிலவவருசிவசரணரணைவராயுந்தாழ்ந்துய்வாமே.

(இ-ள்.) ஞானமாகிய நல்லொழுக்க மிகுத்திருக்கின்ற குறைமசிவாயர் கையினுற்காட்டிய சின்முத்திரையைச் சாதனமாகக்கொண்டவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அன்பினாலே அவ்வாசிரியர்மீதும் - சிதாகாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளின்மீதும் - பாலிலுள்ள சுவையைப்போலும் இனிமைதங்கிய தமிழ்ப்பாடல்களை அழகாகச்செய்த குருமசிவாயருடைய திருவடிகளை மனமுருகித் துதிசெய்து பூமியின்கண்

மூலமும் உரையும்.

ணை ஒளிவிளங்க அவதரித்த சிவசரணர்கள் யாவரையும் வணங்கிவாழ்வாம் எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள். ■

அவையடக்கம்.

பத்தியங்கங்கொடுசெய்யும் பூசனையும்றையாதிபகரும்வண் னம், இத்தரணிமிசைசெய்யும்பூசனையும் யானமுதலிசைக்கு மைந்து, சுத்தியின்றிச்செய்யும்பூசையலதறிபா நீசிதான்சுழற்றி வீசும், அத்தனிக்கூவிளப்பூசைக்கிரங்கலினால் யான்பாடவக முற்றேணே.

(இ-ள்.) பரமசிவனார் இப்பூமியினிடத்தில் பக்தியாகிய அங்சத்தைக்கொண்டு செய்த பூசைக்கும், வேதாசுமங்களிற் கூறியிருக்கும் விதியின்படி செய்த பூசைக்கும் சொல்லுகின்ற யானமுதலாகப் பாம்பு சிலந்தி-எறும்பு-எண்டு ஆகிய ஐந்தும் பஞ்சசுத்தியில்லாமல் செய்த பூசைக்கும் அனுக்கிரகித்த தல் லாமல் மூடக்தன்மையையுடைய சண்டாள ஸ்ரீயானவள் சுழற்றியெறிந்த வில்வம் தன்மேற்பட அதையும் பூசையாகக் கொண்டு கிருபைசெய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லே யும்அங்குகிரிப்பாரென்று இந்நூல்செய்ய நான்மனதில் துணிவுகொண்டேன் எ-று. தான்-இ-சாரியைகள்-ஏ-அசை.

பஞ்சசுத்தியாவன, ஆத்மசுத்தி - பூசுத்தி - திரவியசுத்தி- மந்திர சுத்தி-இலிங்கசுத்தி என்பனவாம்.

நீசிக்கு அருள்செய்தவரலாறு.

பிரமோத்ரகாண்டம்.

கேசயதேசத்தில் ஒருப்ராமணனுடைய புதல்வி சௌமினியென்பவள் தன்பிதாவினால் வேதந்தியின்படி மற்றொருப்ராமணனுக்குக் கலியாணம் பண்ணிக்கொடுக்கப்பட்டவளாய்ப் புருஷனுடனே இஷ்டத்தை யனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிறநாளில், அந்தப்புருஷன் தான்செய்த தீவினையினால் பலவியாதிகள் மேலிட்டு இறந்துபோக அந்தச்சௌமினியானவள் அதிகதுக்கமுடையவளாகிப் பின்னர் அதிகவிரகத்தை யடைந்தவளாய்ச் சகியாமல் முறைதவறிச் சோரத்தனமாய்ப் புருஷனைச்சேர்ந்து பந்துக்களும் அன்வியர்களுமாகிய பெரியோர்களும் வாசித்தவர்களுஞ் சொல்லீப நன்மைபைக் கேளாமல் காமசுகத்தை யனுபவித்துக் கர்ப்பமடைந்தாள். அநையறிந்த தாய்தந்தை முதலானவர்கள் இவளை வைத்தக் கொண்டிருப்பது இனி நமக்குத்தகாதென்று ஊரைவிட்டுத் துரத்திவிட்டார்கள். அப்போது சௌமினியானவள் அதிகதுக்கத்தோடுங் காட்டிற்போக ஒரு வேளாளன்கண்டு அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டில் வைத்திருந்தான். அவனைச்சேர்ந்து மாம்சபுக்தமும் மத்தியபானமும்பண்ணிப் பிள்ளைபைப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒருநாள் அந்த வேளாளன் அசலூருக்குப்போகத் தனித்திருந்த சௌமினியென்பவள் மாம்சத்தின்ன ஆசைகொண்டு தொழுததிற்

புகுந்து கள்ளாண்டமயக்கத்தினாலே பசுவின் கன்றைப்பிடித்து வெள்ளாடென்று நினைத்துக் கழுத்தையறுத்து வீட்டுக்குக்கொண்டுவந்து விளக்கின்முன்னே அரியும்போது பசுவின் கன்றென்று அறிந்து சிவ சிவா? கள்ளின்மயக்கத்தினால் லவா இப்படி நேரிட்டதென்று இரண்டுநாழிகை வரையிலுந்துக்கித்திருந்து பின்பு மாம்ச அபேஷையினாலே அந்தப் பசுவின் கன்றின் மாம்சத்தைப் பாகம்பண்ணிப்புகித்துத் தோல் எலும்புகளைத் தெருவிற்போட்டுப் புலிவந்துகொன்றதென்று சொல்லி அழுதுகொண்டிருந்தாள். பொழுதுவிடிந்தவுடனே புருஷனாகிய வேளாளன்வந்து பசுவின் கன்று இறந்துபோனதைக்கேள்விப்பட்டு வியசனமுற்றுச் செளமினியுடன்சேர்ந்து இருக்கிறநாளில் செளமினியானவள் வாழ்நாள்கழிந்திற்று இரண்டு கண்ணும் பார்வையில்லாமற் புலமகளாய்ப் பிறந்தாள். நாயுண்ட எச்சிலையும் மிகுதியாகிய பசுவிறைச்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே கள்ளையும் உண்பித்து வளர்த்துத் தாய்தந்தைகள் இறந்துபோக, இப்புலமகள் கருங்காக்கையைப்போல நிறமும், தேகமுழுதும் புழுநெளிய, அதிகரித்தாணமும், அதிகமான குஷ்டமும், புண்வழியில் அதிக நாற்றமும், சுரமும்-சூலையும்-சூயமும் இன்னும் பலவித வியாதிகளுக்கொண்டிருந்ததால் ஒருவரும் விலாகஞ்செய்யாமற்போலார்கள். இவள் பசிமுதலாகிய நோய்களைத் தாங்கமாட்டாமல் புலச்சேரிதோறும் பிச்சையெடுத்திண்டு இருக்கும்நாளில் தேகமினத்து மூப்படைந்து அதிகதுன்பமுற்றுப் பசி

வருத்தம் மேலிட நடை தளர்ந்து சிவராத்திரி புண்ணிய காலத்தில் கோகர்ணத்துக்குப் போவார்களுடன் சென்று ஒரு வீதியிற்போய்க் கண்ணில்லாதவளுக்குப் பிச்சைபோட்டுங்கொனக்கூவித் திரிவதைக்கண்டு ஒரு சிறுவன் தன் கையிற்போட்ட வில்வத்தை உணவென்று வாயிளிடி, உண்ணத் தகாநதாயிருந்தபடியால் அதைச்சுமுற்றி வீசினான். அவ்வில்வங் காளிக்குச் சமீபத்திலிருந்த பழைய சிவலிங்கத்தின் முடிமேல் விழுந்தது, அன்று இரவு நீங்கிச் சூரியோதயமான பின்பு வருத்தத்தோடும் ஒரு புலமகள் கையைப்பிடித்துத் தடியையூன்றிக்கொண்டு கால்சேர அவ்ஞாவிட்டுப் போகும்போது பாலைநிலத்தில் இருமல்குல தவறிவிழுந்து மரணத்தை அடைந்தாள். சிவராத்திரி முழுதும் ஆகாரமில்லாம லிருந்ததே விரதம், பசியினால் துயில் நீங்கியதே சாகரம், அப்பொழுது தங்கவிடயில்லாமல் பனியில் நனைந்ததே ஸ்நானம், வில்வம் எண்ணு தெறிந்ததாயினும் தன்மேற்பட்ட படியால் அதுவே அர்ச்சனையெனத் திருவுளங்கொண்டு பரமசிவனானான் செய்ய நவரத்நகசிதாலங்கார விமானத்துடன் பல சிவகணநாதர்கள் பூயினிடத்துவந்து இவள்உயிரைத் தீய்ந்துபத்திற்சேர்த்து விமானத்திலேறி வித்தியாதரர் பாடவும் அரம்பைபராடவும் கொண்டுபோய் முக்குணவசததராய் அஞ்ஞானவிருளிற் புக்கவர்பொருந்துதற்கு அரிதாயுந் சூரியனொளியை மின்மினிபோலச் செய்யுங் காந்தியையுடையதாயும் வேதந்தாயும், அரியயன்பெறுதற்கு அரிதாயும், அடை

முடிவும் உரையும்.

தவர் மீளக்கூடாததாயும், பாவர்க்குத் சேர்த்தற்கரிதாயும்
 மீளக்குகின்ற மோகத்தினைக்கண்ணே சுவாமியுந் தேவியுங்
 காணகிட்டார்கள் என்பதாம். ௧0

இதுவுமது.

வாருங்கோள்வையத்தீர் ஷான்ரேவாரிதியை வள்ளத்தா
 லே, பாருங்கோளளந்தீயேனீங்களு நன்றாயருந்திப் பானை
 சை, தீருங்கோளென்றோருவன் செப்புதல்போற் சிவயோக
 நிட்டைதன்னை, நீருங்கோளவணியு மண்ணன்மொழிப்படி
 யேயா நிகழ்த்தருளே.

(இ-ள்.) கங்கையையுந்தீமையைச்செய்கின்றசர்ப்பத்தை
 யுந்தரித்த பரமசிவனார் உமைக்கு அனுக்கிரகித்தபடியே சிவ
 யோக நிஷ்டையை நிஷ்டாணுபூதியென்னும் பெயரையுடைய
 நூலாக யாம் தமிழினஞ்செய்வது எதுபோலுமெனில் உலகக்
 தாரே? வாருங்கள்! நான் பாற்கடலைக் கண்ணத்தினாலேயளந்
 துதருவேன் பாருங்கள் நீங்களுஞ் செவ்வையாக வுண்டு பா.
 னைசையைத் தீர்த்துவிடுங்கொன்று ஒருவன் சொல்வதை
 யொக்கும் எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ. அசைகள்.

எனவே பூலோகத்தார் நூலாசையை விட்டொழிந்து
 அந்நூற்பயனாகிய பரம்மநிஷ்டையை அடையும்பொருட்டு
 உமைக்குப் பரமசிவனார் அனுக்கிரகித்ததென்பது தோன்ற
 அண்ணன்மொழிப்படி. யெனவும், இந்நூல் பார்க்கத்தக்க

நீஷ்டாநுபூதி

துட்புத்தியையுடைய புண்ணியோத்தமர்களாகிய இவ்வரு
கத்தாரோ வரக்கடவீர்க ளென்பதுதோன்ற வாருங்கோள்
வையகத்திரெனவும், ஆத்மகோடிகளுக்கும் ப்ரம்மநிஷ்டையை
யெடுத்துப் போதிக்கின்ற பரிந்துரைகளாகிய அஷ்ட
டோத்தராத வுபநிஷதங்களும், அவற்றுள் மேன்மேலுந் தெ
ளிவாகச் சொல்லுகின்ற அஷ்டாங்கத்தினை அளவிலென்பதுதோ
ன்ற கீரவாரிதியையென்னும் அஷ்டாங்கத்தினை விரந்த சுருதிகளாகிய
பாற்கடலையறிந்து அஷ்டாங்கத்தினை அளவிலென்பதுதோன்ற
ஆபுளின்மைபால் வரிசைக்கிரமமாக நிஷ்டையை யாமெடுத்
துப் போதிப்போமென்பது தோன்ற யான் கின்னண்க்தாலா
நந்தோனெனவும், உங்களுடைய அறிவின் கண்ணகொண்டு
அநநிஷ்டையைச் சாதிக்கும் பரிபூரணமான ஆருட்பதத்
தை விரவிலடைந்து நூலாசையை ஒழித்துவிடுங்க ளென்பது
தோன்ற பாருங்கோள் நீங்களுந் தாயருந்திப் பாலிஞ்சை
தீருங்கோனெனவும், சர்வானந்த வல்லமைபுள்ள இரதாலா
சிரியர் தாம் சர்வானந்தத்தை நிஷ்டாநுபூதியெனவும் பெ
யையுடைய தரிசுநாலாகச் செய்வதற்குக் கற்றுவல்ல சான
நாயர் முன் பற்றாதவரெனத் தாழ்ந்து கூறுதல் முறையையெ
ன்பது தோன்ற எனென்றருவன செப்புதலுபோற சிவபாக
நிஷ்டைதன்ன யாவிகழததருணே எனவும் கூறினாரென்ப
பெற்றும்.

கக

நூல்வரலாறு.

அக்தனார் சமைக்கயில் யிடத்துமையார் வணங்கி மகித்
தன்பிற கேட்ப, உத்தமவாதுளந்தன்வி னுலேழாம் படலசு

மூலமும் உரையும்.

தாய்மொழி நூல், முத்திதலைபுதலுவிட்ட டானுபுதியை யெடுத்து
மோழித்த வாகை, துத்தலனி லியான்றமிழாற் புல்லறிவு
கொடுபகல விசைத்தளையல்.

(இ-ள்.) கவிசைத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கடவு
ளைத் தேவபானகீர் 'வணங்கிச் சந்தோஷித்து அன்புடனே
ஆத்மநூலிஷ்டையை அனுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று
கேட்ப, அக்கடவுள் வாகைவென்றும் ஆகமத்தில் உத்தர
பாகத்தில் இருபததெட்டாம் படலத்தில் தாம்சொல்லியிருக்
கின்ற மெய்யறிவாலடைகின்ற மோகூத்தைத்தருகின்ற நிஷ்ட
டானுபுதியை யெடுத்து வுபதேசித்தார். அதனை யிப்பழியின்
கண் நான் என்னுடைய சிறுநிலைவக்கொண்டு நிஷ்டாநுபுதி
பென்றும் பெயராயுடைய வாலாகத் தமிழினுற்பாட மன
மிவசந்தோஷ எ-து. ஆல்-அசை. கஉ

பாபிரம் முற்றிற்று.

அக திருவிருத்தம் - கஉ.



ஸ்ரீஸத்குருவேநம:.

நிஷ்டாநுபூதி.

நூல்.

அவதாரிகை.

தேவியார் பரமசிவத்தை வணங்கி ஞானநிஷ்டாசாதனையை
அடியேற்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென அக்கட
வுளுக்குச் சொல்லுவோங் கேட்கக்கடவாயெனல்.

நித்தனையுமையா ளடிபணிந்தெனக்கு நிட்டைசாதனை நிக
ழ்ச்செனவே, அத்தனு மகிழ்ந்தே நீவினுவிடுத லாருயிர்,த்
தொகைகண் மெய்யுணர்வான், முத்தியையடையுங் காரண
மாமான் மொய்குழற்செய்ய வாய்பகர்தோள், வித்தகிசாவ
தானமாய்க்கேட்டி யென்றிறைவிளம்பிடுமன்றே.

(இ-ள்.) என்றைக்கும் அழியாத நித்யராகிய பரமசிவந்
தை நோக்கிப் பார்வநிலார் திருவடிகளிற பணிந்துகின்ற
அடியேனுக்குத் தேவியர் பரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தை அநுபூ

கஞ்செய்தருள வேண்டுமென்று கேட்க, சகத்துக் கெல்லாம்
மிதாவாய் விளங்குகின்ற அப்பரமசிவமும் அதற்கு ஆனந்தத்
தையடைந்து நெருங்கிய கடந்தலையுஞ் சிவந்தவாயையையும்
புகழைப்பொருந்திய தோள்களையுங் கியானத்தையு முடைய
உமையவளே? நீகேட்டது விலகத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற ஆத்
மசோடிகள் பழிசேர்முத்திகளேக்கி உண்மையறிவால் மோ
கூத்தையடைவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றது, அகை
யால் நீ சாவதானமாய்க் கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகின்
றார் சுவாமி எ-று. ஏ - ஏ-ஆல் - அன்று - ஏ துவ்வைந்தும்
அரைகள், மெய்யுணர்வா வென்றதனால் பழிசேர்முத்தி வரு
விற்கப்பட்டது.

(ப - ம்.) அண்ட சராசரங்க ளெல்லார் தம்மிடத்தில்
தோன்றித்தோன்றி அழிந்தாலுந் தாமெப்பொழுதும் அழி
யாமல் சமஸ்தமுந் தாமாயுந் தாமல்லவராயும் விளங்குகின்ற
சடவு ளென்பார். நித்த நெனவும், மெழுக்குண்டையில்
மறைப்புண்ட இரத்தினம்போல் ஆணவத்தால்மறைப்புண்டு
பொது சர்வவிதமாக் களுக்குந் தனுவாதிகளைக் கொடுத்து
அவற்றின் கண்ணே முன்னர்வினைகளை யூட்டுவித்துப் பின்
னர் சுருதிக்குந் சுவானுபவங்களினால் ஆத்மஞானத்தை விளை
வித்துப் பாதுகாக்குந் தந்தையென்பார். அத்த நெனவும்,
பஞ்ச கிருத்தியங்களையுஞ் செய்கின்ற ஒப்பற்ற தேவநாயக
னென்பார். துறையெனவும், எவ்வண்டங்களும் அவைக
ளுள் உள்ள வுயிர்த்தொகைகளும் உண்டாவதற்கு விதையா

கவும் அகமாசவு மிருக்கின்ற சிற்சத்தி யென்பார். வித்தகி யெனவுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] தேவியானவர் லோகநாயகரைப்பார்த்து ஆத்மகோடிகளின் பொருட்டு ப்ரம்மநிஷ்டா சாதனத்தை வினாவினதாம்.

பழிசேர் முத்திகளாவன.

உலகாயுதன் மகளிரிடத்துண்டான போகமே முத்தியென்பான். புத்தவாகிய சவுந்தராதிகன், உருவம்-வேதன்-குறிப்பு - பாவனை விஞ்ஞானமென்கிற பஞ்சகந்தன் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அமணனாகிய நிகண்டாவாதி, முக்குணங்களுக்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். ப்ரபாகரன், எங்கும்விரிந்த காரிய கன்மங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் பேதவாதி, அணுவமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சமவாதி, சுத்தமாயாசரீரமபியாது நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதி, சரீரதொகுதனைப்பட்டு நிற்கிற சீவாத்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதத்தில் பாற்கரியன், ஆத்மா கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சங்கிராந்தவாதி, பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்பான், இசற்கு அஷ்டமாசித்தியுமென்பான். பாஷாணவாதி, ஆத்மா கேவலத்திற் கிடக்குந்தன்மைபோல் முத்தியிலும் ஒன்றுமறியாமல் பாஷாணம்போலக் கிடக்கிறதே முத்தியென்பான். இவை பத்துமாம்.— இவையன்றி இன்ன மனந்தமுள், அவை பலநூலாலறிக. மெய்யுணர்வால் முத்தி

பை அடைவதாவது, ஆணவம்-மாயை-காமியம் ஆகிய மும் மலங்களும் நீங்கி ஆக்தமா அருளோடு கூடி நிற்பதேயாம். பத்துவகை முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவப்பிரகாசம்.

அரிவையரின் புறுமுத்திகந்தமைந்து மறுமுத்திரிசுணமு மடங்குமுத்தி, விரிவுண்ணெகெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கி ரகித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பரவுமுயிர் கெடுமுத்தி சித்தி முத்தி பாடாணமுத்தி யிவைபழிசேர்முத்தி, திரிமலமு மகல வுபி ருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தியிதுமுத்திக் திறத்ததாமே.

என்பதனற் காண்க.

க

(அ-கை.) சிவஞான தேசிகரால் அறுக்கரிக்கப் பட்ட மஹாவாக்யத்தா லன்றி யேனைபவற்றல் முத்திகிடையாதெ ன்று கூறுவான் தொடங்கி ஓர் மொழியினால் சர்வமுமொ ழிந்து வீடடையலாமெனல்.

ஒருமொழியாலே சுருதியாகமநா லுயர்புராணமு மெலா மொழியும், ஒருமொழியாலே சரிதைநற்கிரியா யோகபாவ னையெலா மொழியும், ஒருமொழியாலே யண்டூதங்க ளொ டிங்குந் தன்னிலேதோன்றும், ஒருமொழிசம்மா விருத்தலா மதனு ளொப்பிலாச்சிவபத மடைவார்.

(இ-ள்.) சற்குருவருளால்பெறப்பட்ட ஒருசொல்லினால் நான்கு வேதங்களும் நான்கு உபவேதங்களும் ஆறங்கங்க

நிஷ்டாநுபூதி

ளும் முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும் இருபத்தெட்டு ஆக
மங்களும் ஒன்பது உபாகமங்களும் சப்தகோடி மஹாமந்தி
ரங்களும் ஆறு சாஸ்திரங்களும் பதினெண்புராணங்களும்
பதினெட்டு உபபுராணங்களும் இரண்டு இதிகாசங்களும்
என்று சொல்லுகின்றவைகளெல்லாம் ஒழிந்துபோம். ஒரு
சொல்லினால் சரிதையாகிய தொழிலுள் கிரியையாகிய பூசை
பும் அஷ்டாங்கயோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துபோம். ஒரு
சொல்லினால், அண்டங்களும் பிருதுவிமுதலாகிய பஞ்சபூதங்
களும் ஒடுங்கிப்போம். பின்னர் தமது ஆத்மஸ்வரூபமான
உண்மையிலே உதயமாம் ஒருசொல்லானது அசைவற விழுத்
துத் தன்மையை யுடையதாம். அந்த ஒருசொல்லினால் எவ்வ
யாலும் ஒப்பிட்டுக்கூறப்படாத சிவசாயுஜ்ய பதத்தை அடை
வார்கள் எ-று, எ-ஏ-ஏ-அசைகள். ஒருமொழி சும்மா விருத்
தலா மென்றது, ஒருசொல்லினால் அசைவறவிற்குத் தன்மை
யாமென்ப் பொருள்கூறினும் அமையும். சுருதியென்றமை
யால், உபவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் உபநிஷத்துகளும்
ஆகமமென்றதனால், உபாமங்களும் சப்தகோடி மஹாமந்தி
ரங்களும், உயர்புராணமென்றதனால் உபபுராணங்களும் எல்
லாமென்றதனால் இதிகாசங்களும் வருவிக் கப்பட்டன.

(ப-ம்.) அகண்ட பரமானந்த சின்மய சிவா அனன்னிய
விசத்த விக்யான கன சச்சிதானந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் சம
ஸ்தமும் உற்பவித்த க்ரமத்தையும் லயத்தையும் விதித்துணைக்
கின்ற அனுபத்துகாலு க்ஷைக்கியானங்களுக்கும் மூலகாரண

மாயுள்ளதாயும், ஞானாகிரியரால் சர்வமும் ஒழித்துவந்தஅதி
தீவரபக்ருவரது * அத்துவாக்களை நியதிகளைந்து நீயே அது
அதுவே நீயென்று காட்டப்பட்டதாயும் விளங்குகின்ற பொ
ருளென்பார். ஒருமொழியெனவும், பிருதுவி தத்துவமுதல்
நாததத்துவம் ஈறாகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்
களுந் தானல்ல வென்றும், அகர்த்தன்-அபேபாக்தன்-அபரிச்
சின்னன்-அவிகாரன்-அமலன்-அசடன்-அசரீரன்-அசலன்-அ
னாதிபன்-அனந்தன்-அதுலன்-அவிநாசன்-அத்துவிதன்-அனா
மயன்-அரூபன்-அசங்கன்-அகண்டன் என்றும் இன்னும்பல
வாறுகவுஞ் சொல்லப்படுகின்ற சொச்சொரூபமே தானென்
றுமறிந்த சித்தவிர்த்தியான கிஞ்சித் நினைவையும் அறவே
விட்டு நின்றவென்பார். சும்மாவிருத்தலா மெனவுங்குறினார்.

(இ - து.) ஏகமான மஹாவாக்யமே ப்ரம்மசொரூப
மென்பார். ஒருமொழியென்றாரெனவும், ஒப்பற்ற ப்ரண
வன்வரூபமாகிய மூலமந்திரமென்பார். ஒருமொழியென்
னாரெனவும், பேசுதற்கரிய வாசியினுற் காட்டுதலே பேரின்ப
வுண்மையென்பார். ஒருமொழியென்றா ரெனவும், சமான
ரகிதமாகிய சின் முத்திரையாற் காட்டுகின்ற அர்த்த மென்
பார். ஒருமொழி யென்றாரெனவுங் கூறுவாருமுளர், சிவ

* அத்துவாக்க ளென்பன, மந்திரம் - ௧௧. பதம்-௮௦௧.
வர்னம் - ௫௦௧. புவனம் - ௨௦௨௦௪. தத்துவம் - ௩௦௪.
கலை-௫ ஆம். இவைகட்கு ஷ்டதத்துவாக்க ளென்றும் பெயர்,

ஞான தேசிகரானவர் தமதுதிருக்கண் ணோக்கத்தினால் நிகரற்ற மோனமாய்க் காட்டுவதே சொல்லாமற் சொன்னதென்பார். ஒருமொழியெனறூரெனப் பொருள்கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம். தற்போதமிழந்து அறிவுமபமாகிய ததாகாரமாவ தென்பார். சும்மாவிருத்தலா மென்று ரென்பாருமுளர். தேகேந்திரியங்களுடைய பேதரூபங்களான விவகார விருத்திகளுக்கும் அவ்விருத்திகள் ஒடுங்கின கேவல ஸ்வரூப சமாதிக்ஞஞ் சர்வசாக்ஷிபாய் விளங்குகவென்பார். சும்மாவிருத்தலாமென்றுரெனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம்.

[இ - ம்.] ப்ரம்ம ஸ்வரூபமாகிய ஞான தேசிகராலே அதுக்கிரகிக்கின்ற ப்ரக்யானம் ப்ரம்ம அகம்ப்ரம்மாஸ்மி தத்வமஸி அயமாத்மா ப்ரம்ம என்னும் சதுர்வேதாந்தரங்க மஹாவாக்யமாகிய ஓர் மொழியினால் சத்தஸ்வரூபமா யிராநின்ற அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானங்களும் ப்ரத்தியக்ஷ ஸ்வரூபமாய்ப் பரிணமிக்கின்ற சரிதை கிரியைகளும் தியான ஸ்வரூபமாகிய யோகமும், ஸூதபௌதிகமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அண்டபூதங்களுமாகிய இவைகளெல்லாம் தனது வடிவ மேயன்றி வேறல்லவென்றறிந்த சித்தவிர்த்தியைச் சின்மாத் திரத்தில் ஐக்கியம்பண்ணி அவ்வைக்யமென்கிற இடத்தில் நிலைபொருந்திய நிரதிசயானந்தமும் தானேயென் றறிந்தது கமழவிக் கேவுலரூபமாய் விளங்குவதாம்.

ஒருமொழியென்பதற்குப்பிரமானம்.

திருவாசகம்.

புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல்காலே யுண்டிபா யண்டவா
ணருப்பிறரும், வற்றியாருநின்மலரடிகாணு மன்னவென்னை
யோர் வார்த்தையுட்படுத்துப், பற்றினுப்பதையென் மனமிக
வுருகேன் பரிகிலென்பரியாவுடறன்னேச், செற்றிலேனின்னுந்
திரிதருகின்றேன் றிருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே எ - ம்.

திருமந்திரம்.

ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயொருமொழி
ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயுளபேதம்
ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயுருவரு
ஓமென்னுமோங்கார மொண்முத்திசித்தியே. எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

பாதத்திலேமனம்பற்றுவர் முற்றுவர்பாசமற்றோர்
திதத்திலேலிபேபராமற் சாதிப்பர்கித்துனித்தை
வாதத்திலேபொருளொன் றுகக்காண்பர்மனதுநெறி
நீதத்திலேகுருசொல்லாமற் சொன்னநிறையிதுவே. எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பசுபதிபாசவிளக்கம்.

தாரணியவர்க்குநாலாஞ் சத்தினிபாதமெய்த
ஊருண்போலத்தோன்றி யொருமொழியாவெனக்குக்

கோரணிகாட்டுமாறு சமயத்தின்கோனாரீக்கிப்
பூரணசொருபங்காட்டும்புண்ணியன்பொற்றாள்போற்றிஎ-ம்.

நிகழ்காலத்திரங்கல்.

சீராமறையஞ்சிவாகமமுஞ்செய்நூலும்
வோராவுணர்வு மொருமொழியாய்த்தந்தவா. எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்.

சொல்லுமெல்லைகண்முடிந்துதுரி சொன்றுமிலதா
யெல்லையின்றியவகண்டபர வின்பமிதென
வல்லவன்புதல்வன்வாழ வொருமோனமொழியா
லொல்லைகண்டுதினையா யெனவுவந்தருளினான். எ-ம்.

ஞானிகள்நிலைமை.

ருருபதத்தஞ்சலிகூப்பியாதனத்தினுறைந்து கூறாமற்கூறிய
வோர்மொழி யுள்ளத்திருத்திக், கருவியெலா மொழித்துக்
காண்பாண்காட்சியொழிந்து காணுதுகண்டுகளியாது களித்
துவப்பாற், பொருவரு நிட்களசுத்த மேகமென விளங்கும்
போக்குவரவில்லாத புனிதபூரணத்தை, இருவகைவாசனையு
மிழ்ந்திருக்குமவன்ஞானி யினியவற்குப் பிறவிமுண்டென
விளம்பலாமோ. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திர மேலொருவர்க்
கெட்டாதபுஷ்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து

கலி

மூலமும் உரையும்.

கட்டாதலிங்கங் கருதாதனஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசை யன்றோருருநாதன் மொழிந்ததுவே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

அங்கைகொடுமலர் தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப வன்பினுலுருகி
விழிநீ, ராறாகவாறுத முத்தியினதாவேச வாகைக்கடற்குண்
முழுகிச், சங்கராயம்புவே சம்புவையெனவொழி தழுதழுத்
திடவணங்குஞ், சன்மார்க்கரெறியிலாத் துன்மார்க்கனென்ன
யுந் தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ, துங்கமிரு பக்குவச்
சனகன்முதன் முனிவோர்க டொழுதருகில் வீறறிருப்பச்,
சொல்லரிய நெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே சொரு
பாறுபூதிகாட்டிச், செங்கமலபீடமேற் கல்லாடிக் குள்வளர்
சித்தாந்சமுத்திமுதலே, சிரவரிவிளங்கவரு தகூணமுர்த்தி
யே சின்மயாந் தருவே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.



சும்மாவிருத்தலாமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கந்தரனுபூதி.

செம்மான்மகளைத் திருமெந்திருடன்
பெம்மான்முருகன் பிறவானிறவான்
சும்மாவிருசொல் லறவென்றலுமே
யம்மாபொரு ளொன்றுமறிந்திலனே.

எ-ம்.

நிஷ்டாநுபூதி

சூக

அத்துவிதக்கலிவேண்பா.

மும்மாயைக்கப்பாலா முப்பாழுங்கண்டு
சும்மாவிருவென்று சொன்னா - னம்மாணை
வேறுபொருளில்லை யென்றான்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

சும்மாவிருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை
ஊம்மாக்கதறுவதும் வேலைகளும் - தம்மறிவா
நீட்டிப்பிடித்திருக்கு ரிட்டைகளுஞ் சூனிகளெழுந்
காட்டும்பரி யாசகம்.

எ-ம்.

சுநிதிமுறை.

சும்மாவிருவெனநீ சொல்லப்பொருளொன்றும்
அம்மாவறிந்திலவென் றன்றுடைத்த - எம்மாண்
அருணகிரிபாத னனுபவராயேற்குக்
கருணபொழி போருமாகாட்டு.

எ-ம்.

ஞானசுகாதீதவேண்பா.

உன்னுதேயோடாதே யூன்றியொருமந்திரத்தைப்
பன்னுதேசாத்திரங்கள் பாடாதே - என்னுனை
அப்பாலுமொப்புவமை யற்றசுகாதீதத்தில்
எப்போதுஞ் சும்மாவிரு.

எ-ம்.

௧௨

மூலமும் உரையும்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளினதென வடையவிழுங்கினண்டி.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

நானெனவுளியெனவு மிருதன்மைநாடாமா னடுவேசம்மா
தானமருவிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியம்.

அ ன் றி யு ம்.

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லாம்
அம்மாவிரந்தரஞ் சொல்லவுங்கேட்டு மறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பி யென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டி ல்லாதேனந்தோ வென்விதிவசமே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.



ஞானசிரியரால் பக்குவரது அத்துவாக்களை நீக்கி
அதுவேளியென்று காட்டுவதென்பதற்குப்பிரமாணம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

வந்தெனுடல்பொரு ளாவிழுன்றுந் தன்னை வசமெனவே
யத்துவா மார்க்கநோக்கி, ஐந்துபுல னைம்பூதங் கரணமாதி
யமுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லே, இந்தவுடலறிவறியாமையு
நீயல்லையாதொன்று பற்றினதனியல்பாய்கின்றது, பந்தமறும்

ளிங்கனைய சித்தநீயுன்பக்குவங் கண்டறிவிக்கும்பான்மை
யம்யாம் என்பதனாற் காண்க.

மூப்பத்தாறு தத்துவங்களுங்கடந்துபோய்த் தான்

சும்மாவிருந்த லென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

அன்றியும்,

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனதமு மடங்கவெளியாக வெ
ளிசெய், தறியாமையறிவாதி பிரிவாகவறிவார்க ளறிவாக
நின்றநிலையிற், சிந்தையறவில்கென்று சும்மாவிருத்தி என்ப
தனாற் காண்க.

சுவஞானதேசிகர் தமது சிருநீராக்கத்தாற் காட்டுவ

தென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிற்றம்பலநாடிகள்.

மொழியாலுரைக்கிற் குறிக்கப்படுமென்று முதறிவால்
ஒழியாநிறைவையு மானந்தவாழ்வையு மொண்புகலின்
அழியாவிரதஞ் சிற்றம்பலந் ஆயகவகிழந்து
விழியாலெனக்களத்தான் விழித்தேனினபமேலிட்டதே எ-ம்.

சுசீவரன்னோநாதம்.

ஓவமொப்பின்ஞானி விழிபட்டுமுன்னே வினைவிட்டு முத்தி
புலகிற், நவமற்றுவுவய்ய விசயேபுரிந்த, சுவண்ணனெய்து
கதையே, எ-ம்.

MAHAMAHOPALY
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 21

மஹாவாக்கியம்.

இருவிழிகளுக்கறிநீதுத் தனையறிந்ததுபோல
 நியம்பொருள்லதங் கெனையறியாமையினுவு
 கருவிடைபுக்கின்பதுன்பக் கடலிடையேசுழன்று
 கண்கலக்கப்படுவேனைக் கருணைவழியதனால்
 அருவின்களறநோகவி யானாவமேபோக்கி
 யகமகமெனநிருத்தகல்லா யறிவுகொண்டேக்கிப்
 பருவுமதிறபத்தாக்கிக கற்பனைகளியாவும்
 பாழாக்கித்தானாக் கும பரகுருவைப்பணிவாம்.

எ-ம்.

சிவானந்தமாலே.

வீடெழுதியபுத்தேபில்லை யென்றென்றும்வேதங்கள்
 நாடியறையுபொருளை ஞானகுரு - நீடுமருட்
 சண்ணுலேகாட்டுவ கருணைப்பிரான்றனை
 வெண்ணுதே புண்டிருப்பதென்.

எ-ம்.

தேவியம்.

அத்தாவின்னடியேனையவையாநீதுநீதுகருணைக்கித்தீர்த்த
 நீயாட்டிக் கொண்டாய், வித்தனையுமீரிவைநீ யீபளிப்பை யுரு
 யெனையாண்டுகொண் டுருங்கியென் னு கொண்டாய், பித்த
 நென்பேதையென் டேயெனையுமீரிவை, பிழறித்தனுகள் தனையும்
 பொறுத்தாயன்றே, இத்தனையுமெம்பர மேவைவீர வெம்
 பெருமான் றிருக்கருணை யிருந்தவாரே.

எ-ம்.

தத்துவநிபுணசுவாமிகள்.

பிள்ளை தனக்கொருவர் பேதித்தும் பேதிபா
வுள்ளபொருளெல்லா முணர்த்துவிக்கத்-தெள்ளும்
விழியைக்கொடுத்தருளி வேதாந்தந்தன்னை
மொழியப்புகுந்தான் முனி.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தேகேந்திரிய விருத்திகளுக்குங் கேவல சமாதிக்குஞ்

சாட்சிதானே யென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற் றிருக்குங்காந்தச் சிலமலை
முன்னிரும்புகள்சேட் டிக்குமாபேரற், செய்கையுஞ் செய்
விக்கையுமற் றிருக்குமெனமுன் சடமானவுலகமெலாளுசேட்
டைசெய்யு, மெய்கலந்தவிந்திரிய விகாரரூபவிவகாரவிருத்தி
க்கு விருத்திதானா, மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சரட்சியேநான்
வெயில்போலென் றுரைத்தவனை விபுமாகாத்தன் என்பத
னாற் காண்க.

நான்கு வேதங்களாவன, இருக்கு-தைத்திரியம்-சாமம்
அதர்வணமாம். நான்கு உபவேதங்களாவன, ஆயுள்-அர்த்தம்-
தனுர்-கார்த்தர்வமாம். ஆறங்கங்களாவன, மந்திரம் - வியாகர

ணம்-நிகண்டு-சந்தோபிசிதம்-நிருத்தம்-சோதிஷமாம் முப்பத்
திரண்டு உபநிஷத்துகளாவன, ஸ்ரீருத்ரம் - ப்ரகதாரண்பம்-
ஸ்வேதாசுவதரம்-கைவல்யம்-காலாக்னி-கடவல்லி-காத்தியா
யனம்-பிரமம் - நாராயணம்-அங்கிஸம்- பரமாங்கிஸம் - பாற்
கரம்-பிரமபிந்து-ஆருணி - அமிர்தபிந்து-பருவபஞ்சம்-பிரம
சாபாலம் - தேஜோபிந்து - வார்சியாரீயம் - டீபாதாயீயம்-
ஆஸ்வலாயீயம்-சாங்கயாயீயம்- வாலிராயீயம்-சௌனகீ
யம் சிவசங்கற்பம் சிவணம்-பாராகம்-கிம்புரோடியம்-மாண்
கேம்-முண்டிரம் - மௌண்டிரம் - ஜாபாலோபநிஷத்து ஆம்.
இருபத்தெட் டாகமங்களாவன, சாபிகம் - யோசஜம் - சித்தி
யம் காரணம்-அஜிதம்-திப்தம்-சூக்ஷ்மம்-ஸகஸ்திரம்-அஞ்ச
மான்-சுப்பிரபேதசம் விஜயம்-நிசவாசம் ஸ்வாயம்புவம் அன
லம்-வீரம்-நிரௌரவம் - மருடம்-விமலம்-சந்திரானம்-பிம்
பம்-புரோற்றீதம் - இலனிதம்-சித்தம்-சந்தானஸர்வோத்தம்-
பாரமேச்சுரம்-கீரணம்-பேதம் வாதூளமாம்.

ஒன்பது உபாகமங்களாவன, பாதற்பாரகம் - பரம் -
சிவம்-சச்சி-சகை-ப்ரகாசம் - பாரதந்திரம்-சுவாக்கியம் சொற்
பிரகாசம், ஸபாபிகாடி மஹாமந்திரங்களின் பெயர்களைக்
சுற்றுவல்லசாஸ்திரங்களாலும் நூலாந்தரங்களாலும் உணர்க.
ஆறு சாஸ்திரங்களாவன, வேதாந்தம் - வைசேஷிகம் - பரட்
டம்-ப்ரபாசரம்-பூர்வம்-மாம்ஸை-உத்தராமாம்ஸையாம், பதி
னெண்புராணங்களாவன, சைவம்-ஸ்காந்தம்-இலைகம்-கூர்
ம்-வாமனம்-வராகம் - பெளஷிகம்-மச்சியம்- மார்க்கண்டே

யம்-பிரமாண்டம் இவை பத்துஞ் சிவபுராணமாம். நாரதீயம் பாகவதம்-காந்தம்-வைணவம் இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமாம். பிரமம்-பதமம் இவை யிரண்டும் பிரமபுராணமாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம். ஆக்கினேயம் அக்கிலிபுராணமாம். பதினெட்டு உபபுராணங்களாவன, உசனம்-கபிலம்-காளி-சநற்குமாரம் - சரம்பவம் சிவதர்மம் - சௌரவம்-தூருவாசம்-நந்தி நாரசிங்கம்-நாரதீயம்-பராசரம்-பார்க்கவம்-ஆங்கிரம்-மாசிசம்-மானவம்-வாசிட்டலைங்கம் - வாருணமாம். இதிகாசங்களாவன, பாரதம் - இராமாயணமாம்.

சரிதையாவது, சிவாலயங்களில் அதிகாலமே திருவலகிடல்-திருமெழக்கால் மெழுகல் - திருவிளக்கிடல்-சுத்தஞ்சுநக்தவனத்திற்சென்று தெரிநது புஷ்பமெடுத்தல்-தேமாலையா திகட்டி ஈசன்திருமேனியி லணிவித்தல் - தேவாரம்-திருவாசகம்-பக்தவிலாசம் - ஆகமம்-புராணம் ஆகிய இவைமுதலானவைகளைப் பாராயணஞ்செய்தல் விவம்முதலான புஷ்பசெடிகளை வைத்துப் பரிபாலனஞ்செய்தல் விபூதி ருத்திராசூம்-காஷாயம்-இலிங்கம் பஞ்சாசூரம் என்னும் இப்பஞ்சமுத்தினாயில் ஒருமுத்தினையையாவது தரித்த சிவனடிபார்களைக்கண்டால் பரமசிவந்தை வழிபடுதல்போல் வணங்கிவந்தனவழிபாடுசெய்தல் சிவாலயம் - விஷ்ணுவாலயம்-ப்ரம்மாஸயம்-சாலடி - சத்திரம் ஆகிய இவைகளை நூதனமாகச் செய்வித்தல் ஜீர்ணித்த ஆலயங்களை நூதனமாகக் கட்டுவித்தல்-தினந்தோறுங் கங்கைமுதலாகிய புண்ணியநதியில் ஸ்நானஞ்

செய்தல் ஆலையங்களில் அங்கப்பிரதக்ஷணஞ் செய்தல் அடியுளந்துநடத்தல் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டெண்ணுர் தொகைப்படி ப்ரதக்ஷணஞ்செய்தலாம்.

கிரியையாவது, சந்தனம்-புஷ்பம்-தூபம்-தீபம்-நைவேத்தியம் ஆகிய று-ம். கோசலம்-கோமயம் - பால்-தயிர்-நெய் ஆகிய று-ம். வாழைப்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்-நாரத்தம்பழம்-நெல்லிப்பருப்பு-இளநீர் ஆகிய று-ம் மற்றும் உபகரணமான பூசாதிரவியங்களும் சேர்த்து ஆக்மசுத்தி-பூசுத்தி-திரவியசுத்தி-மந்திரசுத்தி-இலிங்கசுத்தி ஆகிய பஞ்சசுத்தியும் சவுரபூசையுஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப் பஞ்சப்ரம்மஷ்டங்கபஞ்சாக்ஷர மந்திர உச்சராடனத்தால் ஆவாகன-ஆஸ்தாபன-சந்திதாபன-சந்திரோராதன-சகளீகரண-பரிமீகரண- அவகுண்டன-தேனு - யோனி - அமுர்தீகரண - லிங்கமுத்திராம் பரதரிஸ் என்று திக்பந்தனாதி மந்திரகிரியாபாவனைகளைக் குறையில் லாமற்செய்து ஆகன மூர்த்தியை மூலத்தினாலும் அஷ்டபுஷ்பத்தினாலும் அர்ச்சித்துப் பீடத்துவார குருபூசைகளும் - ஈசானாதிமுதலானவரணமும் அனந்தாதி இரண்டாமாவரணமும் - நந்தியாதிமூன்றாமாவரணமும்- இந்திராதி நான்காமாவரணமும் - வஜ்ராதி ஐந்தாமாவரணமும் அந்தர்த்த தேவதாபாவனையுஞ்செய்து வில்வத்தினால் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டு என்னும் நாமங்களை உச்சரித்து அர்ச்சித்து ஆனந்தத்துடனே தோத்திரமும் இன்பமாக ழமமுஞ்செய்து முறைப்படி செய்த பூசையில் தனக்கொரு போகத்தையுங் குறியாமல்

நிஷ்டாநுபூதி



நிஷ்காமமாகச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்து சண்டேஸ்வரபூசையுஞ் செய்தலாம்.

அஷ்டாங்கயோகமாவன, இயமம் - நியமம் - ஆதனம் - ப்ராணாயாமம் - ப்ரத்தியாகாரம் - தாரணை-தியானம் - சமாதி ஆம். இவற்றுள் இயமம் பத்துவகைப்படும் அவையாவன, அவலிம்ஸை - சத்தியம் - அஸ்தேயம் - ப்ரம்மசரியம் - தயை ஆர்ஜவம் - க்ஷமை - திரிதி - மிதாஹாரம் - சவுசம் ஆம். அவலிம்ஸையாவது, யோகார்த்தம் திரிகரணத்தாலும் அன்னிய பிராணிகளுக்குத் துக்கத்தைச் செய்யாம லிருத்தல். ஞானூர்த்தம், ஆத்மா அறுக்கப்படாதது - தகிக்கப்படாதது நனைக்கப்படாதது - உலத்தப்படாதது எனவறிதல். சத்திய மாவது யோகம், எதார்த்த கேள்வியினாலும் ப்ரத்தியக்ஷப் பார்வையினாலும் அறிந்ததைச்சொல்லுதல். ஞானம் எவற் றையும் சத்திய ப்ரம்மமயமாய்ப்பார்த்தல். அஸ்தேயமாவது யோ - ம். அன்னியருடைய சொத்துகளைக் கிரகிக்கவேண்டு மென்று மனத்தாலும் நினையாதிருத்தல். ஞா - ம். ஆத்மா வை அனாத்மாவாக உச்சரியாம லிருத்தல். ப்ரம்மசரியமா வது, யோ - ம் ருதுகாலமன்றி மற்றகாலத்தில் ■■■ ப்ரியையும் விரும்பா திருத்தல். ஞா - ம். மனத்தினால் தன்னை ப்ரம்ம சொரூபமாகத் தானே எண்ணிக்கொள்ளுதல். தயையாவது, தன்னைப்போல் யாவரும் மோக்ஷத்தை அடைய மனத்திற்கொள்ளுதல். ஆர்ஜவமாவது, பெண்டிர்முதல் சத் தருவனாயிலுஞ் சமமாயிருத்தல். க்ஷமையாவது, சத்துருக்

கள் தங்கள் திரிகரணங்களாலுஞ் செய்யாநின்ற துக்கங்களை மனத்தில் தரியாமலுங் கலங்காமலு மிருத்தல். திரிதிராவது, யோ-ம் வேதவிசாரணையினால் சமுசாரத்திலிருந்து விடுபடுத லே சுகமன்றி வேறில்லையென்றறிதல். ஞா - ம் நான் ப்ரம்ம மேயன்றித் தேகமல்லன் என்று நிச்சயித்தறிதல். மிதாஹார மாவது, அதிகமுங் கொஞ்சமுமில்லாமல் சமமாகப்பிசித்தல். சவுசமாவது, யோ - ம் காயத்தை மண்ணினாலும் சலத்தினாலும் கழுவுதல். இதுபகிஸ்சவுரம், ஞா-ம் சொருபத்தைமன னஞ்செய்தல், ஶூது அந்தஸ்சவுரம், நியமம் பத்துவகைப்படும். அவையாவன, தபசு-சந்தோஷம் - ஆஸ்திக்யம் தானம்- ஈஸ்வரபூசை-சித்தாந்தசிரவணம்-லஜ்ஜை-மதி செபம்-விரதம் ஆம். தபசாவது, யோ - ம் உபாசனத்தினால் தேகத்தை சுஷ் கப்பண்ணுதல். ஞா-ம் ஆத்மவிசாரம்பண்ணுதல். சந்தோஷ மாவது, யோ-ம் அற்பசிரமையினாலாவது பரவிச்சையினாலாவது கிடைக்கின்ற பிசிப்பினிடத்திலே போதுமென்று திரு ப்தியடைதல். ஞா-ம் இசுத்திலும் பரத்திலும் அடையாநின்ற போகங்களில் உபேகைபண்ணி ஆத்மாவினிடத்தில் பிரீதி வைத்திருத்தல் இதற்குப் பரமசந்தோஷமென்றும் பெயர். ஆஸ்திக்யமாவது, சுருதி ஸ்மிருதி வாக்யார்த்தத்தில் விசுவாசம் வைத்தல். தானமாவது, நீதியில்லின்று சம்பாதிக்கின்ற தனது பொருளைப் பிரமநிஷ்டர்களுக்குங் கர்மிகளுக்குங் கொடுத்தல். ஈஸ்வரபூசையாவது, திரிமூர்த்திகளையும் வர்னத் திரயத்தாரும் தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி பூசித்தல் சித்தாந்த

சர்வணமாவது, வேதசித்தாந்தத்தைக் குருமுதத்தில் நிச்சயித்தல். லக்ஷணையாவது, லக்ஷிகத்திலாவது வைதீகத்திலாவது பொல்லாங்கானகாரியத்தில் வெட்சமனடதல். மதியாவது, வேதத்திற்சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசித்தல் வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம் விசாரித்தல். செபமாவது, வேதஞ்சொன்னபடி மந்திரங்களை உறுவேற்றுதல். இதைப்பாசுபத விரதமென்றும் - சிரோவிரதமென்றும்-அத்திபாசிரமவிரதமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். விரதமாவது, காயத்தால் அன்னியரை அடித்தல் - அன்னியருடைய ஸ்ரீயைப்பிடித்தல் அன்னியருடையசொத்தைப் பலவத்காரமாகஎடுத்தல் ஆகிய இம்முன்றையுஞ் செய்யாதிருத்தல். வாக்கினால் கரோமாகப் பேசுதல் - பொய்சொல்லுதல் - கோள்சொல்லுதல்-உளறல் ஆகிய இவை நான்கையும் விட்டிருத்தல் மனசு அரிஷ்டவர்க்கத்தை விட்டிருத்தல். தேகமுழுதும் விபூதிதூளிதம்பண்ணுதல். ஆசனம் ஒன்பதுவகைப்படும். அவையாவன, ஸ்வஸ்திகம்-கோமுகம்-பதுமம் - வீரம்-கேசரி-பத்திரம்-முத்தம்-மழைரம் - சுகம் ஆம் இவற்றுள் ஸ்வஸ்திகமாவது, துடைக்கும் முழங்காற்கும் நடுவே இரண்டு உள்ளங்காலையும் செலுத்தி இறுமாந்திருத்தல். கோமுகமாவது, ஜகனபக்கத்தில் இருகாற் பரட்டையும் மாறவைத்து அவ்விருகாற் பெருவிரலைக்கைப்பிடித்திருத்தல். பதுமமாவது, இருதொடை மேலும் இரண்டு உள்ளங்காலையும் மாறித் தோன்றவைத்தல். வீரமாவது, வலத்தொடையில் தூடக்காற் பரட்டைச்சேர்த்து இறு

மாப்புற் றிருத்தல். கேசரியாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்துப் பாட்டை வைத்து இட முழங்கையை முழந்தாளில் வைத்து அங்குலியைவிரித்து நாகியைப்பார்த்திருத்தல். பத்திரமாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்து இருகாற் பாட்டையும்கைத்து அவ்விருபதத்தையும் இருகையால் இறுகப்பிடித்து அசையாதிருத்தல். முத்தமாவது, இடக்காற் பாட்டால் ஜீவனியை அமுத்தி வலக்கால்பாடு அப்பாட்டின்கீழ் உந்த விருத்தல். மபூரமாவது, முழங்கையிரண்டும் உந்திப்பிறத்தல் அபூர்தப் புவிபிற்கையூன்றிக் கால்நீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத்தல். சுகமாவது. சுகமுந் திடமும் எவ்வாறிருக்கின் என்று மோ அவ்வாறிருத்தல் இவ்வொன்பதும் முக்யாசனமாம், இவை மூக்யாசன மெனவே இரு குதிகாலுஞ் ஜீவனியிடத்திற் பொருந்த இருபுறவடியின்மீதிலும் இரண்டங்கையுஞ் சேர்த்து மார்புநெறித்துத் தலைநிமிர்ந்திருத்தலாகிய குக்குடாசன முதலிய சிலவாசனங்களும் உளவெனக் கொள்க. ப்ராணயாமம் இரண்டுவகைப்படும். அவையாவன, சகர்ப்பம் அகர்ப்பம் ஆம். சகர்ப்பமாவது, தியானத்துடன் மூச்சைப்பிடிப்பது. அகர்ப்பமாவது, தியானமில்லாமல் மூச்சைப்பிடிப்பது. இந்த இருவகையும் தீரோசக பூரக கும்பகமாயிருக்கும். ரோசகமாவது மூச்சைவிடதல், பூரகமாவது மூச்சை ஏற்றுதல், கும்பகமாவது மூச்சைநிறுத்துதல், இன்னும் பலவிதமாயிருக்கும். ப்ரத்யாகாரமாவது, யோ-ம். மனத்தை இந்திரியவிஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் லக்ஷயத்தில் நிறு

த்துதல். ஞா - ம் சர்வம் ப்ரம்மமயமாய்ப் பார்ப்பதெனப்
 ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் சொல்லுதல் வேதத்திற்கொல்லிய நித்திய
 னையித்திய காமியகர்மங்களைப் பிரமாராதனமென்று செய்யு
 தல் தேகத்தை நானென்று நினைப்பதைத்தள்ளிச் சித் ஆத்மா
 வே நானென்று நினைத்திருத்தல். தாரணையாவது, யோ - ம்
 தேகாகாசத்தை வெளிஆகாசமாகவும், தேகவாயுவை வெளி
 வாயுவாகவும், தேகத்தீயை வெளித்தீயாகவும், தேகநீரை வெ
 ளிநீராகவும், தேகமண்ணை வெளிமண்ணாகவும், நினைத்திருத்
 தலும் பாதமுதல் முழங்கால்வரையில் பிருதுவிபாகம் பிரம
 னாகவும், முழங்கால் முதல் தொப்புள்வரையில் சலபாகம்
 விஷ்ணுவாகவும், நாபிமுதல் மார்புவரையில் அக்கினிபாகம்
 ருத்திரனாகவும், மார்புமுதல் புருவம்வரையில் வாயுபாகம்
 ஈஸ்வரனாகவும், புருவமுதல் சிரசுவரையில் ஆகாச பாகம்
 சதாசிவமாகவும் நினைத்திருத்தலும், மனத்திற்குச் சந்திரன்,
 காதிற்குத் திக்கு, தோளுக்கு விஷ்ணு, புயத்திற்கு ஹரி,
 வாக்குக்கு அக்கினி, குதத்திற்கு மிருத்யுவு, உபஸ்தத்துக்
 குப் பிரஜாபதி, தொக்குக்கு வரயு, கண்ணுக்குச் சூரியன்,
 நாவுக்கு வருணன், முக்குக்குப் பூமிதேவி, புருஷனுக்கு அந்
 தரியாமி, அதிஷ்டான தேவதையென்று புத்தியில் தரித்த
 லும் ஆம் ஞா-ம். தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய பஞ்சபூதங்களை
 மஹாபூதங்களில் ஒடுக்கி, மஹாபூதங்களை மாயையில் ஒடுக்கி,
 மாயையைய ஆத்மசொருபத்தி லொடுக்கித் தான் சின்மாத்ரி
 எனென்று மனதில் தரிப்பதுவும், நான் தேகாதிகளு மன்று.

அதற்குரித்தாகிய மாயையும் அன்று, நான் சின்மத்திரனென்று ஒடுங்கிழிற்பதவும் பரமதாரணையாம். தியானமாவதயோ - ம். மனதை மூர்த்திவடிவமாக்கி மற்றொன்றிலும்பெருந்தாமற் செலுத்தல். ஞா - ம. தேயாதீதமாயும் திக்குருமாயும் இருக்கிற சின்மத்திரத்தை நானென்று தியானிப்பது பரமதியானமாம். இப்படி தியானிக்கிறவனைச் சாக்ஷா, பரமசிவனெனப்படும.

சமாதி யாவது, யோ-ம். ஜீவனுக்கும் பரனுக்கும் ஐக்கிய அபேதக்யானம் பிறக்கின்றதேயாம். ஞா-ம் நான்சாக்ஷி ஸ்வரூபனாகையினாலே நான் தேகாதிகளல்லன், நான் பரமசிவனென்ற புத்தியும் பிரமாண்ட பிண்டாண்டங்களை ஸ்தூல பஞ்ச பூதங்களிலொடுக்கி அநதப் பூதங்களை அபஞ்சிக்கிருத பூதங்களில் ஒடுக்கி அச்சத்தாதி யாகிய தன்மாத்தினைகளை மாயையிலொடுக்கி அம்மாயையைப் பிரத்தியேகாத்மாவிலொடுக்கி அவ்வாதமாவாகிய நானேபிரமம் நான்சமுசாரியல்லன் என்னைவிட வேறேயில்லையென்று அறிவதும் ப்ரணவஸ்வரூபமான பரமேஸ்வரனை மூன்று வர்னங்களாகப்பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் இருக்கு - தைத்திரிய - சாமரூபங்களாக பாவித்து நாதத்தை அதர்வண வேதமாகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் பிரம்மூ-விஷ்ணு-ருத்திரர்களாகப்பாவித்து அந்த வர்னத்தினுடைய நாதத்தைக் காரண ஸ்வராகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் மூன்று அக்கினியாகவும், மூன்று லோகமாகவும், மூன்று அவஸ்தை

யாகவும், மூன்று ஸ்தானங்களாகவும், மூன்று ஸ்வரங்களாகவும், மூன்று காலங்களாகவும் பாவித்து அகாரத்தை ரத்திலொடுக்கி, உகாரத்தை மகாரத்திலொடுக்கி, மகாரத்தை நாதத்திலொடுக்கி, நாதத்தை மாயையிலொடுக்கி, மாயையை ஜீவனிலொடுக்கி, ஜீவனே ஈஸ்வரன் அவனே நானென்று பாவிப்பதும் பரமசமாதியாம். ௨

(அ-கை.) ஆப்தராலடையும் மஹாவாக்யமாகிய ஆத்ம ஞானத்தாலன்றிச் சரிதையாதி தொழிலினால் முத்திகிடையா தெனல்.

வேறு.

சரிதையின்றொழிலினாலுஞ் சற்கிரியையினும்யோகம் புரிதருமுயற்சியானும் பொருதொணுதென்பர்மேலோர் உரியதேசிகனுரைக்கு மொருமொழியுண்மையாலே அரியமெய்ஞ்ஞானவீடிங் கடைவதுதிண்ணமாமே.

(இ - ள்.) அநுமையாகிய உண்மை ஞானத்திற்குரிய சீவன்முத்தியைச் சரிதைதொழிலினாலும் நல்கிரியையினாலும், அஷ்டாங்க யோகஞ் செய்தலாகிய முயற்சியினாலும் அடையக்கூடாதென்று மேலாகிய ஞானவான்கள் சொல்லுவார்கள் (மற்றையாதினால் அடைபலாமெனின்) உரிமையாகிய ஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற உண்மைபொருந்திய ஒரு மஹாவாக்யத்தினால் அடைவது நிச்சயமாம் எ - று. இன் சாரியை ஏ-ஏ அசைகள்.

[ப - ம்.] நிஷ்காமபூசை யென்பார் சற்கிரியையென்று சச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவத்தினுடைய அருளுக்குச் சதா தாப்பட்டவரென்றும், மாணக்கனது உடல்பொருளாகி டென்னு மூன்றிற்கும் அதிகாரியென்றும், ஆத்மகோடிகள் மரண அவஸ்தையி லுழலாமல் நிலை பெற்ற நற்கெதியைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தாமேதேடி ஞானபோதகஞ் செய்யுங் கருணைக்குரியவ ரென்றும், தன் சொருபமாய் விளங்குகிற உலகத்தின் கண் தனது லீலைக்குரித்தாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயிர்த்தொகைகளில் இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சதுர்த்தா சத்தினிபா தத்தன்மை பெற்றவர்களைப்பார்த்துத் தன் மயமாகச் செய்யும் அருளிறைவடிவமென்றுங் கூறுவார். உரியதேசிக னென்றார்.

[இ - ம்.] ஆத்மஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் சநந மரணம் ஒழியாவென்பதாம்.



சரிதையாதொழிலாற் பயனின்று ஞானமொன்றினாலேயே முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பிரமகீதை.

சரிதையாதொருமுன்றுஞ் சவுபானங்கள் பயனில்லை, அரியும்பிரமஞ் சாது மறிதற்கரியதாரணங்கள், உரையுமில்லை முடிவறியா வொன்றுயினறதனிஞானப், பொருளையிருளும்வெளியுமில்லப் போதமருவிக்களியென்றுன். எ-ம்.

சிவஞானதீபம்.

சாத்திரம்புத்தகம் பூசைசமயமதந்தருக்கந் தந்திரமந்திர
யோகந் தவவிரதஞ்சீல, மேத்தரியபாவனையெண் சித்திகளே
முதலா மெப்பயனுமுத்திவிலக் கெனவொருசொல் லதனால்,
தீர்த்தவன்மெய்த் தேசிகளு மவனருளா லகலாச் சித்தமல
மறுத்துலகிற் றீமை நன்னைச்செயினும், வாய்த்தகதிரவன்செ
யலபேர லிசைந்திசையாதொழுகும் வண்மையரே மெய்த்ந்
ஞான வுண்மைவிலையினரே.

௭-ம்.

பிரபுலங்கலீலை.

உரைசெயிற்பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது, சரியை
நற்கிரியை யோகந் தாமொருமுன்றுஞான, மருவுதற் கேது
வென்றே மறைபுகன் றுரைக்குமிர்தக், கருவியைப் பொரு
ளென்றெண்ணிக் களிப்பவர் கயவரன்றே.

௭-ம்.

திருமந்திரம்.

ஞானத்தின்மிக்கதவ நெறிநாட்டில்லை
ஞானத்தின்மிக்க சமயமுநன்றன்று
ஞானத்தின்மிக்கவை நன்முத்திநல்காவால்
ஞானத்தின்மிக்கார் நரின்மிக்காரே.

௭-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பத்திரெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப் பரப்பைவலமாகவந்
தும். பரவையிடைமுழுகியு நதிகளிடையுழுகியும் பசிதாக

என

மூலமும் உரையும்.

மின்றியெழுதா, மத்தியிடை நின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயு
வினை வன்பசுதனக்கடைத்து மௌனத்திருந்துமுயர் மீல
துழைவுபுக்கியு மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ், சுத்திசெய்தும்மூல
ப்ராணனோடங்கியைச் சோமவட்டத்தடைத்துஞ் சொல்லரிய
வழுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க டோறுலீல நிற்கவியு, சித்தி
செய்துஞ் ஞானமலதுகதி கூடுமோ சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தகூணுமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

சரிதைகிரியைகளைச் சற்றாக்கிச்சாகாக்
கருமயோகத்தைக் கழற்ற - வரிதவர்க்குத்
தோன்றியதுபொய்யாகக் காண்கையிலேதோன்றாத
ஆன்றியபோதங் கழலுமோ. எ-ம்.

சசிவர்னபோதம்.

ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினர்களேனும்
மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடதுபெறுதே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

—————

ஆசிரியர் உடல்பொருளாகி மூன்றிற்கும்
உரியவரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

அன்றையென்றனையுமுடனு முடமையெல்லாமுங், குன்றையனையா யென்னையாட்கொண்டபோதே கொண்டிடையோ, வின்றேரரிடையு நெனகருடோ வெண்டோண்முக்கணம் மானே, நன்றேசெய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானேவிதற்கு நாயகமே, என்பதனாற்காண்க.

ஆசிரியர் ஆத்மாக்களைத் தாமேதேடி ஞானபோதஞ்செய்வ
ரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ வேண்டமுழுதந்தருவோய்நீ, வேண்டுமயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டியென்னைப பணிகொண்டாய், வேண்டியாதருஞ்செய்யா யானுமதுவேவேண்டினல்லால், வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னி லதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே என்பதனாற் காண்க.

௩

(அ - கை.) சர்வசங்க பரித்தியாகத்தினாலும் எல்லா ஞானதுலுணர்வினாலும் முக்தியினைநெனல்.

கீட்டறத்தறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடும்வாச
னையனேத்தும், ஒட்டறயிடுத்து ஞானனுலனைத்துமோர்ந்திடி
னென்பயனுதவும், எட்டுதற்கரிய சற்குருவருளா லியம்பு
மோர் மொழியினைப்பெற்றே, நிட்டைசாதித்தே சகலகேவ
லங்க ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப்பறுமே.

(இ-ள்.) பந்தங்களை முழுதும் நீக்கினாலும் உயிர்ச்சார்பு
பொருட்சார்புகளை நினைத்துச்செல்லும் இந்திரிய வாசனைக
ளெல்லாவற்றையும் பற்றறவிட்டாலும் ஞானசாஸ்திரங்களை
ஒருங்கே வாசித்தறிந்தாலும் என்னபிரயோசனத்தைத்தரும்,
ஆதலின் அவாற்படுகு கோசரமாகிய அருளிறை வடிவமாய்
வந்த ஞானதேசிகர் கிருபைபினால் அறுக்கிரகிக்கத்தக்க ஒப்
பற்ற மஹாவாக்கிபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஞானநிஷ்டா
சாதனஞ்செய்து தொற்ற வெட்டுக்கங்களாகிப் * சகலகேவ
லங்களில் நின்றும் நீங்கினால் சநகமரண மொழித்து முத்தி
பைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எ - று. ஏ-ஏ-ஏ-ஏ இந்நான்
கும் அசைகள் பிறப்பிறப்பறுமென்றதனால் முத்திவருவிக்
கப்பட்டது.

■ சகல கேவலமாவன, குடிவையில் நின்றும் நீங்கிப் பரா
சத்திவடிவமா யிருக்கின்றோமென நினைத்தலும் அந்நினைவை
மறத்தலும், துஷ்டரீம் பூதனுன தன்னிடத்தில் ஒன்றுமில்
லாததை நினைத்தலும் மறத்தலுமாமெனக்கொள்க.—ஆணவ
மாயையின் காரியமாகும் நினைத்தலும் மறைத்தலு மெனக்
கூறுவாருமுளர்.

(ப - ம்.) ஒருவன் ஆத்மஸ்வரூபமாகிய தன்னை அனாத் மாவாகிய சரீர மூடிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தனதுதேகத்துக்குப் புறம்பாயிரானின்ற பெண்மர்முதலிய சுற்றத்தாராகிய உயிர்ச்சார்பும், கிரகமுதலிய கேஷத்திர தனதானியங்க ளாகிய பொருட்சார்பும், ஆகிய புறப்பற்றுக்கள் மூடியதைப் பொய்யென்றறிந்து அவைகளில் தோன்றும் வாசனையாகிய அகப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்ற சாமான்னியத்தில் அடையக்கூடாமையான துறவைப் பெறுவானாயின் அவன் அந்தச் சரீரார்த்தத்தில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமையாய்ப் புகழப்படுவதேயன்றித் தன் உண்மைவடிவத்தை அறிகின்ற சொந்தலாபமான முத்தியை அற்பமும் பெறமாட்டா னென்பார். சுட்டறத்துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடும்வாசனையனைத்து, மொட்டறவிடுத்து மென்பய னுதவுமென்றும், வேதம் முடிவாகிய தற்புருஷார்த்த நிலைபரியந்தம் உணர்த்தி அதற்குமேல் கூறப்படாமையால் வாயடங்கிற் றென்று அதையே விரித்துத் தெளிவாகச்சொல்லுகின்ற பல ஆத்மஞான சாத்திரங்களைக் கிரமமாகவாசித்தும் அவற்றின் அர்த்தங்களைப் பூரணமாகக் கிராகியம்பண்ணியும் அவற்றின் துட்பங்களை யுத்தியாலும் ப்ரமாணங்களாலும் அறிந்தும் தன்னிலை அஃதே என்று நிச்சயத்தாலும் சம்ப்ரதாயத்தில் வந்த சதாசாரியரால் தனது வடிவமான அருட்கண்ணோடீ லீலையைப் போதிக்கப்பெற்று அவரது திருக்கண்ணோக்கத் தினால் அருளும் கிருபையின்வழித்தாய்வின்று பிரமசாதனஞ்

செய்த சுவானுபூதி சாட்சாத்காரத்தை அடைந்தா ல்ஸ்ஸி முத்தியியியோசனத்தை ஒருகாலும் அடையக்கூடாதென் பார். ஞானனுடையது மோர்த்திடி. எண்பயனுதவிமென் றும், சரபத்தினும் உணங்கியும், வாக்கினுல் தோத்தியர்செய் தும், மனத்தினுல் தியாரித்தம் அறிதல் கூடாமையான ஞானசிரியாது திருவ ர்ஜுனவும, எப்பொழுதும் உளந்தின் கண் செக்குசெக்கெங்கிக் கரக்கம்பலச் சிரக்கம்ப முதலான வைகளும் உண்டாகக் கவங்கள் ஆனந்தபாஷ்பபர்தொரியக் தேய்வி மெய்தோர்ந்து அவரப்பட்டநக் நந் காலத்தில் உத யமாகின்ற சச்சிதானந்த ஸ்ஷபபமாகிய மென்னருநரினது அருட்பார்வை மென்றுஞ் சுவானுபூதி பரத்தியகூழ் மெனவுப் கூறுவார். எட்டுதற்கரிய சம்பநருவருளென்றும், இநதன் மைப்பட்ட சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்த்தத்தக்க ஞானசிரியரிடத்திற் சந்தீடன் அடுத்து அவர்மனல் களிகூர நடந்து ஞானசிஷ்டைபைப் பெற்றுக் குருகுல வாசமாயிரு ந்து சதாசிஷ்டைசெய்து வருங்காலில் சுவானுபூதியின்கண் அடையாவின்ற சம்சயங்களனைத்தையும் அவ்வாசிரியரிடத் தில் தீர்தலடையும்பொருட்டு விண்ணப்பர்ப்பண்ணிக்கொண்டு அவை நீக்கிவிண்ணர் ச்வேஸ்வர சகத்பேதமாகிய நினைப்பு மறப்பையும் விட்டுத் தன்னை எதிரிட்டறிய உதயமாகின்ற கிஞ்சித் அறிவான இருப்பையும்விட்டுத் ததாகாரமாய்நின்ற விடத்திலேயே நிரதிசயானந்த மாகிய முத்தி தடஸ்தமாக விளங்குமென்பார். விட்டைசாதித்தே சகலகேவலங்க ணீங் கிடிற் பிறப்பிறப்பறு மென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] சிவஞானதேசிகர் அறுக்கிரகிக்கின்ற நிலையன்
வழிநின்று சாதனஞ்செய்கின்ற அனுபவிக் கேயன்றி ஏனே
யோர்க்கு முத்தியின்றென்பதாம்.



தறவடைந்ததனால் முத்தியின்றென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வள்ளன்பிலாதவ ரோங்குண்ணேனார்
டேயிடைமருதீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினு மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே.

அன்றியும்,

மாத்தானவத்தைபு மாயாபுரியின் மயக்கத்தைபு
நீத்தார் தமக்கொரு நிட்டையுண்டோ நித்தனன்புகொண்டு
வேர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புகித்து விழிதுயின்று
பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே.

எனவருதலாற் காண்க.

ஞானநூலுணர்வினால் முத்தியின்றென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

நூலுணர்வுணரா நுண்ணியோன்காண்க.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானே யேதுக்காகக் கடபடமென்
றுருட்டுதற்கோ கல்லாலெம்மான், குற்றமறக் கைகாட்டுங்
கருத்தைக்கண்டு குணங்குறியற் நிற்பகிட்டை கூடவன்றோ.

அன்றியும்,

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்த மணற்சோற்றையொக்கும்
மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம் பராபரமே. எ-ம்.

அருணகிரியந்தாதி.

கற்றதனுற்றொல்லேவினை கட்டறுமோ நல்லகுலம், பெற்
றதனுற்போமோ பிறவிநாய் - உறறகடல், நஞ்சுகந்துகொ
ண்டருனை நாதரடித்தாமரையை, நெஞ்சுகந்து கொள்ளா
நெறி. எ-ம். வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

சதாவிஷ்டையாலேயே

முத்திஅடையலாமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுற்பவநோய் மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாப்பிறப்பிறப்பும் போம். எ-ம்.

சிவபோகசாரம்.

தன்னையிழந்திடத்தே தானேசுகவடிவா
யின்னபடியென்றுணரா வெங்கோனுட் - பின்னமற
நின்றநிலைதானுந்தெறியாதே நின்றவர்கட்
கன்றோபிறப் பறுக்கலாம். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

தறவினற் புகழும் ஞானமொன்றினால்
முத்தியு மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

உபநிடதம்.

தோற்று முபரதிவை ராக்கியஞான மூன்றிவைக டொ
ழிற்பட்டாரு, னேற்றுமுபரதியுடையார் பிரமாதிபதமடைவ
ரிகலோகத்திற், போற்றுய்வைராக்கியருக்கு மப்பதமுண்டா
ஞானம் பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்தி சரீராக்
தத்தெனவுணாப்பர் தகமையோரே. என்பதனற் காண்க.

(அ - கை.) பலநூலுணர்வினாலும், தத்துவரோதனையி
னாலும் முத்தியின்றெனல்.



வித்தகமாகப் பலகலைபயின்று மேவுதற்பயன்களை யறிந்
தந், தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலையறிவதற்
கரிதாம், சுத்தமெய்ஞ்ஞான தேசிகன்மகிழ்ந்து சொல்லாமற்

சொல்லுமோர் மொழியாம், முத்திரைமோன நிலையினுலன்றி
முத்தியினிலேகிடையாதே.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஞானமுண்டாகப் பலநூல்களை வா
சித்தாலும் அந்நூல்களிலுள்ள சிறந்த பிரயோசனங்களைத்
தெரிந்தாலும் குற்றமறத் தத்துவங்க ளெல்லா வற்றையும்
அறிந்தாலும் தனது ஆத்மஸ்வரூப நிலையை அறிவதற்கு
அரியதாகும். ஆதலால் பரிசுத்தமான உண்மைபொருத்திய
ஞானசிகிரியர் உள்ளக்களிப்புடன் சொல்லாமற்சொல்லுகின்ற
ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய சின்முத்திரையினாலாகும் மல
னநிலையினுலன்றி மற்றொன்றினாலும் மோகநிலைகிடையாது
எ-று, எ-அசை.

(ப - ம்.) அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்க ளென்பார்
பலகலையென்றார். பரமசிவனாருடைய பராசத்தி அருளினாலே
குடினையில் நாசமும், நாசத்தில் வீர்தும், விர்துவில் சாதாக்ய
முஞ், சாதாக்யத்தில் மஹேஸ்வரமும், மஹேஸ்வரத்தில் சுத்
தவித்தையுந் தோன்றும். இவ்வைந்தினுள் விர்துவிலே நாலு
வாக்கும் ஐம்பத்தேதாரக்ஷாமும் என்பத்தொருபதமும் இரு
நூற்றிருபத்தான்கு புவனமும் சப்தகோடிமஹாமந்திரமும்
சகலசாஸ்திரமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலருக்குக் தனு
கரணபுவனபோகங்களும், சரியைகிரியை யோகங்களில் நின்
றோர்க்குச் சாலோக சாயீப்பிய சாரூப்பியமென்னும் பதமுத்
திகளும் பஞ்சகலேகளுந் தோன்றும் இவை சுத்தமாயையின்

தோற்றமாம். அனந்ததேவனருளினாலே அசுத்தமாயையிலே நின்றுக் காலமும் நியதியும் கலையுந்தோன்றும். கலையில் வித்தையும், வித்தையில் இராகமுந் தோன்றும். உருத்திடதேவனருளினாலே முன்சொன்ன கலையிலே மூலப்பிரகிருதி தோன்றும். முக்குணங்களுந் தோன்றாது நின்றவிடம் அவ்வியத்தம் இந்தஅவ்வியத்தத்திலே சித்தமும் புத்தியுந்தோன்றும். புத்தியிலே அகங்காரந்தோன்றும், அதுதான் யான் என தென்று விகற்பித்துவரும், அதுதான் அகந்தைக்குவித்தாகும் அதுதான் தைசசாங்காரமென்றும், வைகாரிகாங்காரமென்றும், பொளதாதிகாங்காரமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும். தைசசாங்காரத்திலே சத்துவகுணத்தினுடைய மனமும் புத்தியும் ஈரோத்திராதிகளைந்நுந் தோன்றும். வைகாரிகாங்காரத்திலே இரஜோகுணத்தினது வாக்காதிகளைந்நுந் தோன்றும். பொளதாதிகாங்காரத்திலே தமோகுணத்தினுடைய தன்மாத்திகளாகிய சத்தாதிகளைந்நுந் தோன்றும். சத்தத்திலே ஆகாயமும், பரிசத்திலே வாயும், ரூபத்திலே தேயும், இரதத்திலே அப்புவும், கந்தத்திலே பிருதுவியுந்தோன்றும். ஒடுங்குங்காலத்துத் தோன்றினவடைவே ஒடுங்கும். உள்நிலைக்கருவிகள் முப்பத்தாறு புறநிலைக்கருவிகள் அறுபது ஆக தத்துவம் தொண்ணூற்றாறுவாகிய தேகத்துடனே கூடிநின்று ஆத்மாபுசிக்கும், அவசரத்தி லுணர்ந்துமுறைமை எங்ஙனமெனில் கீழாலவஸ்தைக்கு நிற்குங்கருவிகள் தத்துவம் ௩௦-ம் மேலாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம் ௩௧-ம் ஆம்.

இனிச் சத்தாவஸ்தை என்பது பூதங்களைத் தரிசிக்கில் தூல தேகமில்வென்பதும் இந்திரியங்களைத் தரிசிக்கில் பூதங்களில் வென்பதும், அந்தக்கரணங்களைத் தரிசிக்கில் இாதிரியங்களில்வென்பதும், கலாதிகளைத்தரிசிக்கில் அந்தக்கரணங்களில் வென்பதும், சத்தாத்துவங்களைத் தரிசிக்கில் கலாதிகளில் வென்பதும், அருளைத்தரிசிக்கில் சத்தாத்துவங்களில்வென்பதுமாம். இதைச் சப்பகரணங்கள் சிவகரணங்களாயிருத்தலே நின்மலசாக் கிரமெனவும் கண்டு-கேட்டு-உண்டு-உயிர்த்து உற்றுப் பொருத்துவனவெல்லாம் மனதிற்கோசரியாமிருத்தலே நின்மலசொப்பனமெனவும், இந்தப்பேறு பெற்றோமென்னும் நிராயையப் பரிணாமத்தை அடைதலே நின்மலசுழுத்தியெனவும், தனக்கு இன்பம் பிறந்து சம்பூரணதிசை அடைதலே நின்மலதூரியமெனவும், நீரிலே முழுகிவிட்டவனைப்போலிருத்தலே நின்மலதூரியாதீதமெனவுந், தத்துவரூபம் - தத்துவதரிசனம்-தத்துவசுத்தி-ஆத்மரூபம் - ஆத்மதரிசனம் ஆத்மசுத்தி - சிவரூபம்-சிவதரிசனம் - சிவபோகம்-சிவபோகம் என்னுந் தசகாரியங்க ளெனவுங் கூறுகின்ற சைவாதம் சித்தாந்தமுறைப்படியே ஒருவன பகர்முகத்தில் அது துட்பமாக உணரப்பெற்றாலுஞ் சிவஞானதேசிகரால் அந்தர்முகத்திற் பெறுகின்ற ஞானநிட்டையின் வழித்தாய்வின்னுணவாத்மலங்களில் நின்னும் நீங்கி ஆன்மா அருளோடுங் கலந்து நிற்கின்ற காலவரையிலுஞ் சாதிக்கப்பெறுனாயின் சிவஸ்ரூபமான தனது உண்மைநிலையை ஒருகாலு முணர

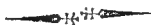
மாட்டானெனவும், சுத்தப்பிரமமாகிய சர்வசாட்சியினிடத்
தில் சூரியனிற் சூடுபோல அபின்னாசத்தி ஒன்றுண்டு அந்தச்
சத்தி அவ்வதீதப் பிரமத்தி னிடத்தில் அடங்கியிருக்கும்
போது அதற்குச் சுத்தப்பிரமமென்றும் சூரியனது கிரண
மெங்குமாய்ப் பிரகாசிக்கும்பொழுது அச்சூரியன் அதிலட
ங்கியிருப்பதபோல அந்தச்சத்தி விசரிம்பித்துச் சுத்தப்பிர
மத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பனாவியாபகத்துக்
குள்ளிருந்தபடியால் அதற்குப் பரப்பிரமமென்றும் பெய
ராம். அந்தச் சத்தியினிடத்தில் அந்தப்பிரகாசத்தின் நிர்ச்ச
லம்போல அங்கிருத சத்துவமாகிய அனந்தரூபசத்தியும் சல
னம்போல இரஜஸாகிய சித்ரூபசத்தியும், மக்னம்போலத்
தமசாகிய சத்ரூபசத்தியுந் தோன்றின. அத்திரிவித சத்திக
ளுடன் கூடிய பரப்பிரமத்துக்குப் பரமானந்தன் - பரிபூர
ணன் - பரன் என்றும் பெயராம். இந்த அகண்ட பரிபூரண
சச்சிதானந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் கானற்சலத்தைப்போல
மூலப்பிரகிருதியென்று ஒரு சத்திஉண்டாயிற்று அந்த மூலப்
பிரகிருதி அக்கானற்சலத்தினது நிர்ச்சலம்-சலனம் - மக்னம்
போல விகிர்தசத்துவ ரஜஸ் தமஸென்னும் மூன்றுகுணங்க
ளுடனே கூடியிருக்கும். அவற்றுள் சத்துவ குணத்திற்கு
மாயையென்றும், சர்வக்ரு வ்பாதியென்றும், ஈஸ்வரன் கார
ணசரீரமென்றும் பெயர். அந்தமாயையி னிடத்தில் நிர்மல
சலப்பிரிதி பிம்பம்போலப் பிரமம் சலக்ஷணமாகப் பிரதிபிம்
பிக்கும் அதற்கு ஸர்வக்ருணாகிய ஈஸ்வரனென்றுபெயர். அந்
தச் சத்துவகுண மாயையினிடத்தில் சத்துவத்திற் சத்துவம்

ப்ரதானமாகும்போது விஷ்ணுவென்றும், சத்துவத்தில் ரஜசு ப்ரதானமாகும்போது பிரமனென்றும், சத்துவத்தில் தமசு ப்ரதானமாகும்போது ருத்திரனென்றும், முத்தொழிலுக்குரிய நாமங்களாம். இரஜோகுணத்திற்கு அலித்தைகளென்றும், சீவகாரணசரீரங்களென்றும் பெயர். அந்த அலித்தைகளிடத்தில் மலினசலப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிரம சைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கும் அவைகட்குக் கிஞ்சிக்குறென்றும், சிதா பாச ஜீவரென்றும் பெயர். இந்த அலித்தைகளிடத்தில் ரஜசில் சத்துவம் ப்ரதானமாகும்போது தத்துவஞானிக ளென்றும், ரஜசில் ரஜசு ப்ரதானமாகும்போது காமக்குரோத கர்ம்மவிஷ்டார்களென்றும், ரஜசில் தமசு ப்ரதானமாகும்போது சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களை யுடையவர்க ளென்றுமாம். தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விகேஷபமென இரண்டுசத்திகள் தோன்றின, அவ்விரண்டில் விகேஷபசத்தியினிடத்தில் சத்த தன்மாத்திரையான ஆகாசமும், ஆகாசத்தில் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும், வாயுவில் ரூபதன்மாத்திரையான தேயுவும், தேயுவில் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும், அப்புவில் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதுவியுந் தோன்றின, இச்சூக்ஷ்ம பஞ்சபூதங்களுக்கு முன்று குணங்களுண்டு. அவையாவன, தமசில் சத்துவத்தினுலுண்டான முற்பாதியில் சமஷ்டி. அந்தக்கரணம் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், தமசில் ராசதத்திலுண்டான சமஷ்டிமுற்பாதியில் சமானாதி வாயுக்கள் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி கள்

மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாம், ஆகிய ௨௦-ம் இலங்கசரீரமாம்,
அஃதெவ்வனமெனில்.

பிண்டாண்ட பிரமாண்டத்திற் சொல்லிய

பூதபஞ்சகாணம்.



சத்ததன் மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரை
மாத்தா ஞாதா அதில், பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம்
சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது சமானவாயு, ரூபதன்
மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடி
னது சுரேத்ரேந்திரியம், ரசதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம்
வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடினது சத்தவிஷயம், கந்ததன்
மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது
வாக்கிந்திரியம்.

பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரை மாத்
ரை வியானவாயு அதில், சத்ததன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம்
சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது மனம், ரூபதன்மாத்தை
சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது தொ
க்கிந்திரியம், ரசதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்
கால்மாத்தா கூடினது பரிசுவிஷயம், கந்ததன்மாத்தா ரஜோ

அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது பாணீந்திரியம்.

ரூபதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைமாத்தா நேத்ரேந்திரியம் அதில், சத்ததன்மாத்தினா சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடினது புத்தி, பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது உதானவாயு, ரசதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது ரூபவிஷயம், கந்ததன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது பாடேந்திரியம்.

ரசதன்மாத்தினா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைமாத்தா ரசவிஷயம் அதில், சத்ததன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது சித்தம், பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது அபானவாயு, ரூபதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்தா கூடினது ஜிக். விர்திரியம், கந்ததன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடினது குய்யேந்திரியம்.

கந்ததன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரை மாத்தா குடேந்திரியம் அதில், சத்ததன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தா கூடினது ஆங்காரம், பரிசுதன்மாத்தா ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடி

னது பிராணவாயு, ரூபதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது கிராணேந்திரியம், ரசதன்மாத்தா சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்தாகூடினது கந்தவிஷயம் ஆம்.

இதிற்கூறிய எதிர்விஷயங்க லோந்தும் நீங்கலாக மற்ற விருபதுஞ் சூக்ஷ்மசரீர கற்பனையாம். இதன் கிரியை எங்ஙனமெனில், ஞாதா சமானவாயுவுடனே சேர்ந்து சுரோத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றிச் சத்தவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் வாக்குவசனித்தலும், மனம் வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து தொக்கேந்திரியத்தைப் பற்றிப் பரிசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பாணியிதேலும் ஏற்றலுஞ் செய்தலும், புத்திடதானவாயுவுடனே சேர்ந்து நேத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றி ரூபவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பாதுசஞ்சரித்தலும், சித்தம் அபானவாயுவுடனே சேர்ந்து ஜிக்விந்திரியத்தைப்பற்றி ரசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் சூய்யம் ஆனந்திப்பித்தலும், ஆங்காரம் ப்ராணவாயுவுடனேசேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தைப்பற்றிக் கந்த விஷயத்தைக் கிரகித்தால் சூதம் மலவிசர்க்கஞ்செய்தலுமாம். தமசில் தாமதத்தினாலுண்டான ஸ்தூலபஞ்சிகரணம் எங்ஙனமெனில், பிருதுவி தன்னம்ஸம்பாதி அஸ்தி, பிருதுவியில் அப்பு அரைக்கால்பங்குகூடினது மாம்ஸம், பிருதுவியில் அக்கினி அரைக்கால்பங்கு கூடினது சர்மம், பிருதுவியில் வாயு அரைக்கால்பங்குகூடினது நூரம்பு, பிருதுவியில் ஆகாசம் அரைக்கால்பங்குகூடினது ரோமம். அப்பு தன்னம்ஸம்பாதி மூத்திரம், அப்பு

வில் பிருதுவி அரைக்கால்பங்குகூடினது வாய்மீர், அப்புவில் அக்கினி அரைக்கால்பங்குகூடினது வியர்வை, அப்புவில்வாயு அரைக்கால்பங்குகூடினது இரத்தம், அப்புவில்ஆகாசம்அரைக்கால்பங்கு கூடினது சுக்கிலம். தேயு தன்னம்ஸம்பாதி பசி, தேயுவில் பிருதுவி அரைக்கால்பங்குகூடினது நித்திரை, தேயுவில் அப்பு அரைக்கால்பங்குகூடினது தாகம், தேயுவில் வாயு அரைக்கால்பங்கு கூடினது சோம்பல், தேயுவில்ஆகாசம் அரைக்கால்பங்குகூடினது மைதுனம். வாயு தன்னம்ஸம் பாதி ஓடல், வாயுவில்பிருதுவி அரைக்கால்பங்குகூடினது படுத்தல், வாயுவில் அப்பு அரைக்கால்பங்கு கூடினது நடத்தல், வாயுவில் அக்கினி அரைக்கால்பங்குகூடினது இருத்தல், வாயுவில் ஆகாசம் அரைக்கால்பங்குகூடினது தாண்டல் ஆகாசம் தன்னம்ஸம்பாதிமோகம், ஆகாசத்தில்பிருதுவி அரைக்கால்பங்கு கூடினது இராகம், ஆகாசத்தில் அப்பு அரைக்கால்பங்குகூடினது துவேஷம், ஆகாசத்தில் அக்கினி அரைக்கால்பங்குகூடினது பயம், ஆகாசத்தில்வாயு அரைக்கால்பங்குகூடினது வெட்கம் ஆம். துவையிருபத்தைத்தும் ஸ்தூல சரீரகற்பனையாம். அவத்தையென்னும் இச்சாவசத்தாய் அஞ்ஞான நழுத்தியிற் கட்டுண்ட சிதாபாசர்களை ஈஸ்வரன் தனது காருண்யத்தால் பிரமதேவனாய் நின்று சீவாங்குரத்தால் அணைவித்து அந்தக் கரணமென்னுங் கண்ணாடியைக் காட்ட அதிற் பிரதிபலித்து ஸ்தூலசரீரத்தைத் தாமென்றும் புவனபோகங்களைத் தயவென்றும் அபிமானித்துவந்த ஜீவர்களது சரீரத்திரயம்-சிதாபாசன்-சாக்ஷிசைதன்னியம் என்பவைகளில் பேதற் தெரிகின்ற

தற்குரிய அறிவின்சுண்ணை அவரணசத்தி மூடிவிட்டதென்
றும் அம்மூடுதலில் நின்றும் நீங்குவதற்கு வேதார்த்தக் கிரமப
படி பகிர்முடிவிசாரணை முன்னிலையில் தேர்ந்து ப்ரம்மமுதல்
தோன்றின அடைவேலுடுக்கிப் பார்க்கச்சேஷித்தது எதுவோ
அதுவே நமது வடிவமென்றுத் திடப்ரக்ஞையோடு அபர
ஞானியபிருந்தாலும், ததாகாரமாகிய தேசிகரால் அந்தர்
முக விசாரணையான சுவானுபூதியை க்ரமமாகக் கொண்டு
அச்சுவானுபூதியிலெழுகின்ற சங்கல்பம் நசிப்பதான திருவடி
திசைபுயம் பெற்று அங்ஙனம் பெற்றோமென்ற வுணர்வும்
நழுவினவிட்டதுண்டாகிய தனது சிதாகாசவிலையை அறிந்து
பரஞானியாதல், அற்பமும் கூடாதெனவுங் கூறுவார்.—

தத்துவமுழுதங் கசடறவுணர்ந்துத் தன்னிலை யறிவதற்
கரிதாமெனக் கூற்றார்.

[இ-ம்.] ஒருவன் தத்துவசோதனையில் சுருதியுத்திபனு
பவப்பட ஐயமறத் தெளிந்தாலுஞ் சகலவபரங்களின் அபே
தங்களைப் பலதூலால் நன்றாயறிந்து தானே அதுவென் றிருந்
தாலுஞ் சற்குருவால் சுவானுபூதியை உன்முகத்திற் பெற்றா
லன்றி ஒருகாலும் நிஜபோத முதியாதென்பதாம்.

பலகலையினால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலோக்கம்.

குடையுஞ்செருப்புங் கொடுகடப்பதல்லாந்
எழும்பும்விசம்பும் பரப்பி - யிடையாடு

மூலமும் உரையும்.

மாத்திரம்போலே சமயவாதமனம்போதாத
சாத்திரங்கற்றூர் விடுற்றூர்.

எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

கோடிபல நூலறிவு வேதமுறை பேசினுங் குருபாதம்
வெளியாகுமோ.

எ-ம்.

ஞானசுகாதீதவேண்பா.

நூறுகோடிநாளிருந்து நூல்கள் பலசற்றாலு
மாறுகோடி சித்தியடைந்தாலும் - பேறில்லை
வித்தன் மலாடிக்கே நீக்கமறவேறின்று
அத்துவிதங் காணுதவர்.

எ-ம்.

குறள்.

கற்றதனாலாயபய னென்கொல்வாலநீவ
னற்றுடொழா அரெனின்.

எ-ம்.

அத்துவிதக்கலிவேண்பா.

நன்றாகச், சாத்திரத்தையோதி மதந்தற்கியாதென்றோர்
வார்த்தையினைச்சொல்லி வழக்கறுத்தான்.

எ-ம்.

ஒளவைக்குறள்.

நல்லன நூல்பல சற்பினுங் காண்பரிதே
பெல்லையிலாத சிவம்.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றூர் காண்க.

வழுதலிய விசாரத்தால்

தன்னை அறியக்கூடாதேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிற்றம்பலநாடிகள்.

தத்துவக் கற்றுஞ்சமயவிரோதமுந் சாத்திரஞ்சேர்
புகழகப்பித்தையும் புருதிகததையும்போட்டிதென்று
விததகஞ்செற்றமபலநாடி வேறுபுரத்திறைவன்
உபதமமானி வானநதபோகததை மூட்டினனே. எ-ம்.

தூயமானசுவாமிகள்.

தத்தவப்பியோடே தலைபித்துக்கொள்ளாமல்
வைரசவரநாமெளன வள்ளலேபே - நி, தமன்பு
புணக்க குறிஞ்சு போற்றுகமெழுமபுய
கானததுடிக்கு மிருகன். எ-ம்.

பதார்த்ததீபிகை.

திண்ணியவறிவநான சிவத்தினையடையவேண்டி
அண்ணியவசரதனுதமா விரிந்தமாயோகமான
மண்முதற்ற தலவங்கன் மருவெனேருதிசெய்து
எண்ணெய்போற்றிரிநதூய மிருகதீடாயின்பமுற்றே. எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

தத்துவக்குப்பையைத் தள்ளுங்கடி வேத
சாத்திரப்பொத்தலை மூடுங்கடி.

முத்திதருஞான வஸ்துவைவாவென்று

மூடிக்கொம்மி யடியுங்கடி.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

குருசொல்லாமற் சொல்லுவ

ஒரன்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவிளையாடல்.

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்கமுதற் சுற்ற
கேள்வி, வல்லார்களுல்வார்க்கும் வாக்கிறந்தபூரணமாய் மறை
க்கப்பாலாய், எல்லாமாயல்லவுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி
யிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாமனினை
ந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம். என்பதனாற் காண்க.

ஞானகுரு அதுக்கிரகிக்கின்ற வழியேயன்றி

ஏனையவற்றால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பேசியதன்விசாரத்தாற் சனகர்பிரான்பெறும்பேறுபெற்ற
தல்லால், வாசியுளமற்றென்றால் வந்ததல்ல வாரீசமலர்க்கண்
மாலே, யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா.
லடைவதல்லாற், நேசிகரில்லாவினரெய் தொயிலவற்றேபற
லாசீமா சிற்சொருபம்.

ஒழிவிலோக்கம்.

தன்னிழப்பையென்னகற்றுச் சாதிப்பான்சற்குருவா
மன்னுபெருஞ்சீய மதயானை - தன்னடைமேற்
சொற்பனத்தேதோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய்
நிற்பதுபோற் பாரானெனின்.

எ-ம்.

குகைமசிவாயர்.

செப்பரியஞானச் செழுஞ்சுடரே சோணகிரி
யப்பனைநன்னூ லறிந்தாலும் - இப்புஷ்பிற
கொண்டகுருவைப்பொருளாக் கொள்ளார்பயனேது
கண்டவெலாமவீணிலே கற்று.

எ-ம்.

குருமசிவாயர்.

சற்குருவைப்போற்றாமற் சற்குருவைச்சாற்றாமற்
சற்குருவைச்சத்தமுஞ் சாராமற் - சற்குருவை
நின்றதரியாம னீள்பிறவீங்கிடுமோ
மன்றாசுதம்பர தேவா.

எ-ம்.

திருமந்திரம்.

கருடனுருவைக் கருதுமளவிற்
பருவிடந்தீர்த்து பயன்செடுமாபோற்
குருவினுருவங் குறிக்கொண்டுநிற்கத்
கூழலந்தீர்த்து சிவனவனுமே.

எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

குருமார்க்கமில்லாத குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே. எ-ம்.

தூயுமானசுவாமிகள்.

குருமொழியே மலையிலிருந்து மற்றமொழியெல்லாங் கோடி
நீவிட்டாடல் கொள்வதென்கருங் கண்டாய். எ-ம்.

ஓரவைக்குறள்.

குருவினடி பணிந்து கூடுவதல்லார்க்
கருவமாய்த் துஞ்சுவம்.

அன்பும்,

கேறிப்பட்டாற்றாந் தேர்வழிகாட்டில்
பிழிவந்திருக்குந் சுவம்.

எ-ம்.

திருப்புகழ்.

ஐந்துபூசுப் பாறுதாமமு மத்தர்வேத புராணகலைகளு மை
ம்பதோர்வித மானவிடிகளும் வெகுநுப, வண்டராதி சராசர
மும்முயர் புண்டரீகனு மேகநிறவனு மத்திபோலுநு வானு
நிலவொடு - வெயில்காயுள், சந்திரகுரியர் தாமுமசைபையும்
விந்துகாதமு மேதுவடிவமோர் தன்சொருபம தாகிகெழ்வது -
சுவயோகந, தங்களானவ மாயைகரும மலங்கள்போயுப தே
சப நுந சம்பந்தாயமோ டேயுநெறியது - பெறுவோரே.
எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (ந)

ஒருமொழியாலேயெண்ணுஞ் செய்யுண்முதல் இந்நான்கு செய்யுளாலும் ஒருமொழியாகியசின்முத்திரை இத்தன்மைத் தென்றும், அது ஆத்மஞானகுருவியால் அதுக்கிரகிக்கப்படுமென்றுங் கூறினார்.

இச்சின் முத்திரைக்குச் சௌபான முத்திரைகளை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

(அ - கை.) முத்திரை மூன்றெனல்.

வேறு.

முத்திரைகளோர் மூன்றுமொழிந்திடல்

சுந்தராமபவி சொல்லும்பயிரளி

மெய்ததுகேசரி யென்றுவிளங்கிடும்

இத்தையார்க்கு மியம்பவொண்ணாதேரோ.

(இ-ள்.) சின்முத்திரையைப்பெறுவதற்குச் சாதனமாகிய ஞானமுத்திரைகள் மூன்றுவகைப்படும் அவைசொல்லுமிடத்துப் பரிசுத்தமாகிய சாம்பவியென்றுந், துதிக்கத்தக்க பயிரவியென்றும், மெய்யையுடையதாகிய கேசரியென்றும் பெயர் பெற்றுவிளங்கும் இவற்றை யாவருக்குஞ் சாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாது எ-று. அரோ-அசை - இத்தையென்பது - பன்மையி னொருமையாய்வந்த வழுவமைதி.

[இ-ம்.] அத்வைதானுபவமான நிஷ்டைக்குரிய ப்ரதான முத்திரைகளை அறிவித்ததாம்.

இம்முத்திரைகளைக் குருசம்பரதாயத்திலறிக. (சு)

(அ - கை.) சின்முத்திரையாகிய மௌனநிலையை அபக்ரு வர்க்குப் போதிக்கப்படாதென்றும், அது மேலோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதென்றும், அதைக் கைவல்யப்படுத்துவ தற்குரிய ஆசனமுதலிய சாதனவிதிக ளிவையென்றும், மன மொடுக்கினவர்களே எவற்றிலும் பயன்படுவர்களென்றும், சாம்பவிமுத்திரையில்லின்று சதாநிஷ்டைசெய்யின் யாவுமொ டுங்குமென்றும், அதிலே சிவயோகமென்றும், அதில் இரா மல் இருக்கத்தக்கவனே அனுபவியென்றும், சாதகசாத்தியர் நெறியிதுவென்றும், அச்சாதகர் பெறும் நாதானந்த மிதுவெ ன்றும், அந்நாதவசமுற்றால்மயக்கந்தோன்றுமென்றும், அது நீங்கும்வகையில் நின்றால் அருட்டரிசன முதயமாமென்றும், அதற்கு மேலாகிய அனுபவப்பேற்றிலேறி நிரகக்காண்பானா திக ளிறக்குமென்றும், அங்ஙனம் மனமசையாதிருக்கிற் சத் தத்தில் பஞ்சாட்சரமுதலியவைகள் தோன்றுது நின்றவிடத் தொடுங்குமென்றும், அவ்வுறுதியோடிருந்து துவிதமறக்கலக் கிணற அந்தமௌனநிலையை அடைந்து விளங்குவவென்றுங் கூறுவான் தொடங்கி வைத்தமுறைப்படியே, சின்முத்திரை யை அதிதிவரபக்குவர்க்கு அருளப்படுமெனல்.

முத்திரையை மொழியப்போகாதுகாண்

உத்தமர்க்கே யுனாக்கும்பொருளது

புத்தியீனர் புலம்பிமயங்கியே

பித்துமேலாய்ப் பிதற்றுயர்பேயரே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய சோபான முத்திகைகளுக்கு அதீதமாகிய சிம்முத்திரையின் பொருளை யாவருக்குஞ் சொல்லத்தக்கதன்று அது சற்கரும பரிபாகிக்குச் சொல்லத்தக்க பொருளாம், விவேகஞன்யர்களுக்குச்சொன்னால் அவர்கள் மூடத்தன்மையால் வாய்விட்டுளறி அறிவழிந்து பயித்தியகுண மேலிட்டுப் பேயராய்ப்பிதற்றுவார்கள் எ-று. காண் முன்னிலை அசை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஈஷணுத்திரியமான துன்பங்களிலின்று நீங்கி ஞானாசிரியரை அடுத்து அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஆத்மஞானத்தைப் பெற்று அதில் தாமாருடராகு முன்னந் தேக வியோகத்தையடைந்து அந்தஸமஸ்கார பலத்தினால் மீண்டுந் திருவவதாரஞ்செய்துவந்த அதிஞான பக்குவரென்பார். உத்தமரெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞான ஸமஸ்கார முடையவர்களுக்கே சிம்முத்திரையைக் காட்டவேண்டு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

இனிப்பிறவாமுடிவான பிறப்பிலேமெய்ஞ்ஞான மெளிதிலுண்டாம், பனிச்சுடர்வெண்ணித் திலங்களுத்தமமாமுங்கிலல்லாற்படுவதுண்டோ, செனித்தவரின்மேலோராய் நல்லோராய் மித்திரராய்த் தெளிந்தோராகி, யனித்தமறுமுத்தராய் ஞானிகளாங் குணமெல்லா மவரைச்சேரும். எ-ம்.

வாதலூர்புராணம்.

வந்துநான்வறுமைபுற்றேன் மாற்றெனதிலம்பாடென்று
சிந்தையாகுலமுற்றுகைச் செழும்பொருவீ தல்செய்வார்க்
கிந்தநாளளிக்கவேண்டு மெனவிதியின்மையாலே
யந்தநாளிந்நாளாக வடிமைகொண்டருளவெண்ணி. எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

அதிபக்குவத்தேதார்க் கனுக்கிரகஞ்செய்யும்
புதுமைக்குச்சாத்திரங்கள் போதா - வதுவென்னுப்
பேறேயனந்தபிரகாரந் தந்தானும்
வேறேயனந்தவிதம். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (எ)

(அ - கை.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையை அடைந்தோர்
யாவரென்றுகேட்க அதற்குத்தரங் கூறல்.

வேறு.

இத்தன்னிலையிலிருந்துசாதித்தோ ரெவரெனவுமையவள்
வினவச், சுந்தரவாமதேவ மாமுனிவர் சுகர்முதன்முனிவரெ
ன்றறிதி, கந்தடுகரியின் கையினிப்புறங்காண்க வானுடைமலை
தருமயிலே, நிந்தையினிட்டைக் குரியவாதனமு நிகழ்த்துவ
னன்புடன் கேண்மோ.

(இ - எ.) இத்தன்மைப்பட்ட நல்லிலையிலிருந்து சாத
னஞ்செய்தவர்கள் எவர்களென்று தேவியார்டுகேட்கப் பரம

சிவஞர் கட்டுத்தறியை முறிக்கும் மதயானையின் துதிக்கையைப் புறங்கண்ட தொடையினை யுடைய இமயமலைபெற்ற உமையவளே? அழகியபெருமைபொருந்திய வாமதேவர் சுக யோகி முதலாகியமுனிவர்கள் சாதனஞ்செய்தவர்களென் றறிவாய் மேலும் துதிக்கப்படுகின்ற நிஷ்டைக்குரிய ஆசனத்தை யுஞ் சொல்லுவேன் அன்போடும் நீ கேட்பாயென் றருளிச் செய்வார், எ-று.

(ப-ம்.) அவ்யக்த மகதகங்காரங்களும், அவ்வகங்காரத் தில் முக்குணங்களும், அக்குணங்களினுடைய ஸ்வரூபமே நாமரூபாத்மக ப்ரபஞ்சங்களாய் விகற்பித்த காரண காரிய உபாதிமுதலியவைகளும், தோன்றியொடுங்குவதற்குரிய இரண்டறச் சேஷித்துவின்ற சுயஞ் சைதன்யமாகிய ப்ரம்மானந்த போகபூமி யென்பார் இந்த நன்னிலையெனக் கூறிஞர்.

[இ - ம்.] மூல அடியார்களால் அனுபவித்த ப்ரம்மானு பவ நிலை ஈதென் னுணர்த்தியதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

தன்னுள்விகற்பித்தெழுந்த விகற்பம்போகிற் றவிரந்திமொ யையிற் பயனோர்சுற்றுமில்லை, இன்னவகைத்தோ ருண்மையியம்பவேண்டு மியாவர்மயக்கமு மாற்று மிறைவலென்ன, மன்னனதற்குரைசெய்வான் முனிவனீயே மதித்துணர்ந்தும்

பிதாவுணாக்க மறுத்துங்கேட்டாய், அந்நிலையே நிச்சயபிங்
ககண்டனா னவாகாயபுருடனு னயலொன்றில்லை. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

முந்நிலைச்சுட்டொழுதியெனப் பலகாலுநெஞ்சேநான் மொ
ழிந்தேனெனின், றன்னிலையைக் காட்டாதே யென்னையொன்
றுச்சுட்டாதே சரணுன்போந்த, அந்நிலையேநிலையந்த நிலையி
லே சித்திமுத்தி யனைத்துத்தோன்றும், நன்னிலையிதன்றி யிலே
சுகமென்றே சுகர்முதலோர் நாடினாரே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. (அ)

(அ-கை.) ஆசனங்களிவை யெனல்.

உத்தரகிசைபார்த் திருப்பதாங்கிலையி னுரிவையோடு முழு
வையி னதனஞ், சித்திராதனம்வெண் நிகில்குசையைந்துந்
தின்புனிமிசை விரிப்பதுவாம், பத்திரம்வீரங் குக்குடமரிய
பங்கயங்கோமுக மைத்தும், வித்தகமான வங்கவாதனமாம்
விமலேரியறிகென விளம்பும்.

(இ - ள்.) உமையவளே? சாதகன் நிஷ்டைதொடங்கும்
போது பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது வடதிசை முக
மாகும். மரீந்தோல் - புலித்தோல் * சித்திராசனம் - வெள்
ளேவஸ்திரம் - தருப்பை ஆகிய ஐந்தும் அழுத்தமாகிய பூமி

■ சித்திராசனமென்பது இரத்தினகம்பளமாம்.

யின்பேரில் விரிக்கத்தக்க ஆசனமாகும். பத்திரம் - வீரம் - குக்குடம் - அருமையானபதுமம் - கோமுகம் ஆகிய ஐந்தும் ஞான சாதனத்துக்குரித்தாகிய அங்காசனமாகும். நீயறிவாயாகவென்று சொல்லுவார் பரமசிவனார் எ-று. இவ்வங்காசனங்களுக்கு விபரம் முன்வந்தனகாண்க.

(ப - ம்.) தக்ஷணாமூர்த்தமாய் விளங்கிய ஆத்மஞான குருவின் சந்நிதிக் கெதிராகச் சற்சீடன் வடதிசை நோக்கி இருக்கவேண்டுமென்பார், உத்தரதிசை பார்த்திருப்பதா மென்றும், பெரும்பாலும் யோகீஸ்வரர்க ளிருப்பது பத்மாசன மென்பார், அரியபங்கயமென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞானசாதகன் நிஷ்டைகூடித் தந்திரமாக அப் பியாசித்தற்குரிய இருவகை ஆசனங்களையுங் கூறியதாம். (க)

அ-கை) தேகச்சதை அசைவறநிறுத்திச் சின்மயத்தில் நின்றலே சமாதியெனல்.

இயம்புமாதனங்கடம்மி லொன்றுறவே யிடைகளஞ்சிரங் கணுனேராய், வயம்பெறத்தம்ப மெனநெறித்திருந்தே மன மதுவடிவியெழுமல், நயம்பெறவுன்னு தன்னியெப்போது நடுநிலைதன்னைநீங்காமல், தயங்கியசுத்தமசுத்தமல்லாத தனி நிலைபொருந்துதல் சமாதி.

(இ-ம்.) ஞானசாதகன் முன்சொல்லிய ஆசனங்களில் ஒன் றிற்சேர்ந்து இடை - கண்டம் - தலை - கண் ஆகிய நான்கும்

நூல்விதிவழுவாது வெற்றியாக ஸ்தம்பத்தைப்போல நெறித்
திருக்கவும் மனமானது தனதுசங்கற்பாபமென்னும் விஷயா
காரங்களைப் பற்றாமலிருக்கவும் மோகக்ஷ இன்பத்தைப்பெறு
ம்படி வினையாமல் நினைத்துப் பிரகாசிக்கின்ற சுத்தாசுத்தமில்
லாத ஒப்பற்றிலேயிற் சதாகாலமுந் சாஷித் தன்மையை
நீங்காமற் பொருத்திருத்தலே சமாதிநியாம் ஏ-அ. ஏ - ஏ -
அசைகள்.

(ப ம்.) சலனமற்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் பசுமரத்தாணி
யைப்போல நிலைபெறுதலென்பார். வயம்பெறவென்றார், தே
கேந்திரிய கரணதிகளின் விவகார அவஸ்தையாவைக்கு முதற்
காரணமாயுள்ள மனமானது தன்விச்சரவடிவத்தினகணின்
து நீங்கிச் சும்மாவளங்கவேண்டுமென்பார். மனமது வடி
வினையுறுமலென்ற ரெனவும், குணத்திரயங்களில் உழலா
நின்ற மனமானது தனக்குச்சேர்க்கை விவகாரங்களில் அரசு
செலுத்துவிக்கின்ற இராசத தாமதத்தைவிட்டு நீங்கித் தன்
சொந்த இடமான சத்துவத்திற் பொருத்தி இருக்கவேண்டு
மென்பார். மனமது வடிவினையுறுமலென்றரெனவும் கூறு
வாறுமுனார். மனமானது சத்ததன்மாத்திரைச் சாத்தவீக அம்
■■■■ அரைக்கால் மாத்திரைபாய்த் தோன்றிப் பரிசுதன்மாத்
திரை ரஜோ அம்ஸம் அரைமாத்திரையாகிய விபரணவாயு
வுடன் சேர்ந்துவின்றதால் சலனத்துவமடைந்து விஷயங்க
ளைப் பற்றிக்கோடலே அதற்குச் சங்கற்பாபம். ஆதலால்
அம்மனம் அசசலமாம்சைபைவிட்டு நீங்கித் தன்னிஜாம்ஸ

ரான அருள்வடிவாய் நிற்கவேண்டுமென்பார். மனமது வடிவியுறாமலென்ற ரெனப்பொருள்கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம். இன்பசுகத்தைப் பெறவேண்டுமென்கிற கிஞ்சித் நினைவான முன்னிலைச்சட்டுப் பற்றறவிட்டு ஒன்றையுங் கருதாது கருதுவதென்பார். உன்னுதன்னி யெனவும், சகலகேவலமாகிய அறியாமையை அசுத்தமெனவும், அவைநீங்கித் தன்னையருளாற்கண்டஅறிவை சுத்தமெனவும், அவ்வறிவுங் கழன்று ஞானாகாசமாகிய பரை நீக்கத்தில் விளங்குகின்ற பிற்தொன்றில்லாத நிகரற்ற தூரியாதீதமாகிய சன்மாந்தரிலையை அல்லாத தனிநிலைமெனவும், அருள்வடிவமாகிய மனமானது அந்நிலையில் இரண்டறக் கலந்திருந்தலே பொருந்துதல் சமாதியெனவுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] ஞானசாதகன் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் சித்திர தீபம்போலத் தேகத்தை அசைவறியுத்தி நிர்விசுற்படுத்தியுத் தனதாம் ஸ்வரூப நிலையிற் பிரிவறத் ததாகாரமாக நிற்பதுவே சுகசமாதியென் னுணர்த்தியதாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச் சிரமுதலியவை நெறித்தென்ப

தற்குப் பிரமாணம்.

அமுதசாரம்.

செவ்வேயுடலுங்கழுத்துஞ் சிரமுமுற

வெவ்வாதனத்தே யிருத்தெவர்க்குங் - கைவந்தால்

கீக0

மூலமும் உரையும்.

வாசமுதனோய்நலியா மதியுடையோ
ராதனமென்ப தது.

எ-ம்.

பகவற்கீதை.

தலையுங்கழுத்தமுடம்புமிவை செவ்வேதனாராதையிருக்கு
நிலையிலிருந்துகண்களைத்தன் முக்குதுனிமேலேபிறத்தி
அலையுங்கடல்போற்காமமு மெய்ப்பயமுந்தன்னேவிட்டகல
உலையுமனமுள்ளடங்கவெனையுணர்ந்தே யிருக்குமதுயோகம்.

பிரமகீதை.

தக்கஞானத்தைத் தான்பெற்றப்பொருட்டுத் தனியிடந்தனை
யடைந்ததய, துக்கமேவாமற் சகாசனத்திருந்து தோடலை
கழுத்துடம்பிவையே, ரொக்குமாறிருத்திப் பூதிகொண்டிந்த
வுடம்பையுத் தூளனம்பண்ணி, மிக்கவாய்வருமிந் தியங்களை
யெல்லாம் விடையமேவெழுவாகைமீட்டு.

எ-ம்.

ஞானிகள்நிலைமை.

அத்தனுமெய்ஞ்ஞானியரு முறைத்தவாரே யாகமுடிவிடை
யசையாத் தறிபோலாக்கிப், பத்திரங்கோமுகம்வீரம் பதுமத்
தோடுபகர்குலவு மாதனத்திற் படிந்தேகார்த, முத்திசைசாம்
பரிவான நொக்கதாகி முபல்கருத்துநடுகிலையி விருத்திநாளு,
மித்தகைய சிவபோகத் திருப்பர்ஞானி யினியவற்குப் பிறவி
யுமுண் டென்னலாமே.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

மனத்தின்வடிவு சங்கற்பமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்

சடகுனியமாயெங்கணுஞ் சேர்தனினெஞ்சக்குப் பேரொழிய, வுடனாங்ககணத்தனைப்போல வுள்ளும்புறம்பு முருவில்தாம், படர்தீர்மெய்ப்பொய் யெனும்பொருளிற் பயிறோற்றரவே மனமாகுந், தொடர்சங்கற்பமெங்குளதார் தோன்றுமனமுமங்குளதே.

அன்றியும்,

மனத்தின்வடிவுசங்கற்ப மற்றிவ்விரண்டுமொன்றாகுமனர்த்தமோகமலபந்த மவித்தைமாயைதம்முதலாமினத்தபெயர்ச்சங்கற்பத்துக் கேற்றபெயராமிதுநழுவிந்கனத்தசகக்காட்சியும்போகுங் சுதிர்விட்டெறிக்கும்பரவடிவம்

என வருதலாற் காண்க.

மனமானது நிர்மலத்துவமான தன்னதார்த்தவடிவமா

யிருந்து அருள்நிலையைப் பற்றவேண்டு

மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

உன்னுருவைநீகாணு ஞானக்கண்ணி லொன்றல வரசையெனுங் காசமுறும், அன்னதுதீர்த் துளக்கமலத்துள்ளே கொய்ய வறிவுடையவுன்மனத்தா லுன்னாலின்னே, இன்னபடியெனநோக்கி மயக்கமெல்லா மிறையுமறவொழித்தின்ப மெ

ககடி

மூலமும் உரையும்.

ய்திதிற்பாய், பின்னவனே யெனமுன்றோ னுரைத்தானென்று
பெருந்தகைக்கு வசிட்டமுனி பேசினானே என வருதலாற்
காணடி.

உன்னுதுன்னி யென்பதற்குப்

பி ர ம ண ம்.

திருவருட்பயன்.

ஓராதேயொன்றையுமுற் றுன்னுதேவீமுத்திப்
பாராதே பார்த்தனைப்பார்.

என்பதனாற் காண்க.

தனிநிலையைப் பெற்றி நத்தலே

சமாநுத்யொப்பதற்குப் பிமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

ஜனகனெனமன்னவர்கோ விவ்வாறேதத் தன்னிலையாம்
பரம்பொருளிற் றளர்ச்சியாறி, அனகநகன்பயிற் றிச் சோக
மாறி யயர்வகன்று செயலடங்கி யையத்தீர்ந்து, கனகவரை
யேறிவிரு விகற்பமான கலங்காதசமாதியிற் றிற் ககனத்தற்
றான், தினகரனைச்செறிவருட மீனாஞ்ஞாற்றிற் றிரியொடு
கெய்ம்மாண்டவீத தீபமபோன்றே.

எ-ம்.

சிவப்பிரகாசம்.

பாசமாஞ்ஞானத்தாலும் படர்பகஞ்ஞானத்தாலும்

மீசனையறிவொண்ணு திறையருஞ்ஞானநண்ணித்

தேசுறுமதனுன்முன்னைச் சிற்றறிவொழிந்துசேர்ந்து

நெசமோடுயர்ப்பரத்து னிற்பதுஞானநிட்டை.

எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

அலையிலாத சாகரம்போ லனிலஞ்சேரா விளக்கதுபோ,
லருங்கலிரும்பொன் சமமாகி யானதராசி னுனியதுபோல்,
நிலையொன்றியநற் சமாதியுற்று நின்றாட்கமலத் தெழும்பிரச,
நிறைவாரிதியிற் புகுந்ததனி னேசுத்தடியே னிருப்பேனோ,
வினையின்மகுடத் திருமுடியாய் மிளிர்குண்டலங்கள் செறிகா
தா, வியன்கேயூரத்திருத்தோளா விஞ்சஞ்சதங்கை சூழ்தா
ளா, புலையுங்கொடியுங்களவுமில்லாப் புனிதத்தவத்தோர் தொ
ழுதேத்தும், புராரிகுமரா வுமைசிறுவா போருர்முருகப்பெ
ருமானே.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றார் காண்க. (க0)

(அ-கை.) மனமடங்கில் வாயு வொடுங்குமெனல்.

வேறு.

விண்ணைமுடக் கவசனையை விரிக்குமொ நுவன் விரகதெ
னப், பண்ணும்போகத் துறைநிலைவோர் பவனத்தடக்கு மது
விடுத்தே, எண்ணுங்கருத்தை முன்னடக்க வியங்கும்வளியும்
பின்னடங்கும், கண்ணைமறைக்க வான்மறையுங் கணக்காம்
படிநீ கண்டுகொள்ளே.

(இ-ள்.) உலகத்திற்செய்கின்ற யோகமார்க்கத்தைச் சா
திக்க நினைக்கின்றவர்கள் வாயுவை அடக்குதல் எத்தன்மைத்

ககக

மூலமும் உரையும்.

தேனில் ஆகாயத்தை மறைக்க வஸ்திரத்தை விரிக்கின்ற ஒரு வனது உபாயத்தைப்போலாம். ஆதலால் அவ்வாயுவை அடக்குதல்விட்டுப் பலவகைகளை நினைக்கத்தக்கமனதை முன்னர் அசைவற அடக்கினால் சலிக்கின்றவாயுவும் பின்னர் அடங்கிப் போம் எங்ஙனமெனில் கண்களை பறைத்த மாத்திரத்தில் ஆகாச மறைகின்ற முறைபைபோல நீயறிந்து கொள்ளக் கடவாய். எ-று. ஏ-ப-அசைகள்.

[இ - ம்.] கருவிகள் எவற்றிற்குங் காரணமாயுள்ள மானது ஒடுங்கில் யாவுமொடுங்கு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

உபதேசப் பித்தோ வுபமானப் பித்தோ
விபீதமோ பழககோவேற்ற—தபசீ
கண்மூடாவிண்மூடத் தேயுந் கவசனேபோ
லெண்மூடாயோக மிதுவென்.

எ-ம்

திருமந்திரம்.

மனமடங்கிடில் வாயுவடங்கிடும்.

அன்றியும்,

மனமனமங்குண்டு வாயுவுமங்குண்டு

மனமனமங்கில்லை வாயுவுமங்கில்லை.

எ-ம்.

சிவவாக்கியம்.

மனங்குவறிந்துவின்றிடம் வாயுபஞ்சபூதமாம்

மனங்குவறிந்துவின்றிடம் வாயுமன்றுபிரதா

மனங்குவிர்துவின்றிட மகாஸ்தலங்களாயிடும்
மனங்குவிர்துவின்றிடம் வண்மையாகுமுத்தியே. எ-ம்.
ப்ரபுலிங்கலீலை.

இந்தியமோரொன்றாவிட் டிடினமற்றையொன்றுசாறும்
முந்தியமனமழிப்ப முறறும்போமணியப்பாம்பி
னைந்தலைகளினுள்ளொன்றை யரிந்திடினமற்றொன்றாலுந்
சிந்திடுமிடறிரந்தாற் றீர்த்திடுமொருங்குமாதோ. எ-ம்.

தேவிகாலோத்தரம்.

வாயுவெனமறுசுகின்ற மனமடங்கும்வகைதடுப்பா
னியாவனவனரிபிரமணிநதிரன் சண்முகன்குருவும்
ஏயபலதேவதைகளி யோகிதபோதனன்றினுன்
ஆயினெலரமுடையானு மவன்வணங்குநுணங்கிடையாய்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௧௧)

(அ - கை.) சரிதைமுதலாகிய நான்கிற்குமுரிய அதிகா
ரிகள் மனோலயமடைதலால் அதிலுதில்உயர்ந்தோர்களுனல்.

—o—o—o—

அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேசரிதைகடந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேகிரியைமுடிந்தோனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேயோகதற்பரனும்
அலையுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேஞானியதிஞானன்.

(இ-ள்.) அலேகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனே சரி
தை முழுதும் நிறைவேற்றினவனாவன். அலேகின்ற மனதை

உள்ளடக்கத்தக்கவனே கிரியைபூரணப்பட்டவனாவன். அலை
கின்றமனதை உள்ளடக்கத் தக்கவனே யோகிஸ்வரனாவன்.
அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனே ஞானிகளில் மிகு
ந்த தீரனாவான். எ-று.

(ப-ம்.) சரிதையை விதிப்படிசெய்கின்ற ஒருவன் தான்
இயற்றுவதில் பல்சங்கற்ப மனதுடையவனாயின் சரிதையை
ஒருங்கே தெரிந்துசெய்யினுங் கடந்தவனன்று. எவன் தனக்
குக் கிடைத்தமட்டும் மனோதிருப்தியாய்ச்செய்து ஈஸ்வரற்
பணம் பண்ணினானோ அவனே அச்சரிதைக்கதிகாரியாமென்
பார்.

அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே சரிதைகடந்தோனா
மென்றும்.

கிரியையை முறைப்படிசெய்கின்ற ஒருவன் தான் பூசிப்ப
தில் வருங்குறைவு விளைவுகளில் இதாகிதமாகிய சித்தத்தை
யுடையவனானாலும் அல்லது கிடைத்தமட்டும் பூசித்துத் திரு
ப்தியடைந்து அப்புகைசனிடத்தில் காமிய மனதுடையவனாயி
னும் அக்கிரியாமார்க்க முற்றுநெறிநது பிறருக்கும் போதி
க்கத்தக்கவனாயினும் அதற்குரியவனன்று. எவன் நிஷ்காமிய
மனத்துடன் ஆராதனை பண்ணினானோ அவனே அந்தக்கிரி
யாபூசையிற் சிறந்தவனாமென்பார்.

அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே கிரியைமுடித்தோ
னாமென்றும்,

துறவீன்கணின்று அஷ்டாங்கயோகவிதிப்படி தேகத்
தைச் சுஷ்கிப்பித்துக் கற்பகாலந் தியானஞ்செய்கின்ற யோகி
யானாலும் அவனது சித்தமானது பூர்வம்விட்டுவந்த வாசனை
யில் ஒன்றையேனுங் கருதுமாகில் அவன்முடிந்தயோகியன்று
எவன் தனது தியானசமர்தியில் வைத்திருக்கிற சித்தமானது
திரியாமல் சுத்த மடைந்து அவ்விடத்தில் பொருந்தியதே
சாக்ஷாத் பரமசிவமென்று நிற்பானே அவனே பரமயோகி
கட்கெல்லாங் கடவுளாமென்பார்.

அலேபுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே யோகதற்பரணு
மென்றும்,

சர்வம் ப்ரம்மமயமாகச் சுருதிசூரு ஸ்வானுபவத்தாற்
பார்க்கின்ற ஆத்மஞானி இதாகிதப்பிராரத்துவவசத்தில் அந்
பமும் பேதமில்லாமல் சுயம்பிரகாசமாய் ஜொலிக்கின்ற பரி
பூரணமான மனதுடன்விளங்கிடின் அவனே பரஞானிகளுக்
குத் தலைவனுமென்பார்.

அலேபுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே ஞானியதிகூர
னென்றுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] மனோலயமுற்ற நான்கதிகாரிகளே முறையே
நான்குபதங்கலினது சிறந்த ப்ரயோசன மடைவர்க ளென்ப
தாம்.



ககக

மூலமும் உரையும்.

மனோலய மடையவேண்டு மென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

அறிவுநிலை தவமடக்கம் புண்ணியந்தா னங்குணங்க
ணெறியுடைய முத்திரெறி முத்தியுபாயம் நினைக்கின்
மறுகும்வழி யனையமன மடங்குவதன் றியாததுவே
யறிவுடையோ ரிவையனைத்து மாமென்றே யறைகுவரால்.

திருமந்திரம்.

மனமாய மனமாய மாயை மயக்க

மனமாயை தான்மாய மற்றொன்று மில்லை
பினைமாய வேண்டாம் பிதற்றவும் வேண்டாம்
தனையாய்ந் திருப்பது தத்துவந் தானே.

எ-ம்.

தேவாரம்.

வெள்ளத்தார் விஞ்ஞையார்கள் விரும்பவே
வெள்ளத்தைச் சடைவைத்த விகிர்தனார்
கள்ளத்தைக் கழியமன மொன்றிநின்
றுள்ளத்தின் னொளியைக்கண்ட னுள்ளமே.

அன்றியும்,

பொறிபுலன்களைப் போக்க றுத்துள்ளத்தை
நெறிப்படுத்து நினைத்தவர்க்கிந்தையு
ளறிப்புறுமமுதா யவனேகம்பங்
குறிப்பினுற்சென்று கூடித்தொழுதுமே.

எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பேதிக்கு மனமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற்
பிளந்துவென்றேன், வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுப
சாந்த வாழ்வுபெற்றேன், சாதித்த விவேகமே புனவணங்கி
னெனென்று சனகர்க்காமான், சேதித்தமன வல்வெல்லா
மொழித்துத்தானே சித்திரம்போனின்றான். எ-ம்.

ப்ரபுலிங்கலீலை.

விரிந்தநெஞ்சங் கருவியாம் விடயமுணர் விரியாம
வொருங்குநெஞ்சங் கருவியாந் தன்னையுணர் வொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்ச முடையானே விடாதுபிறவி பென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானே புறாதுபிரப்பென்றுணர்கவே.

பரணதேவரீந்தாதி.

நினையடைந்தேன்சித்த நிலையாகும்வண்ண
நினையடைந்தேன்சித்த நிமலா—நினையடைந்தேன்
கண்டத்தாய்காளத்தியானே கனலாருங்
கண்டத்தாய் காபாலிகா. எ-ம்.

கைவல்லியநவரீதம்.

யுசத்துவசொருப மற்றிரண்டும்வந்துகலந்த னவவற்றை
மாற்றினுற்போந், தனதுசன்மார்க்கத்தை விடாதிருந்தபோது
தாமதமுமிராசதமுஞ் சயிக்குபின்னைக், கணபரிணாமஞ்சல
னம்போம் போனாக்காற் களங்கமற்றுகின்றவா காயம்போ

கஉ0

மூலமும் உரையும்.

லும், நினதுளமப்படியாமப் பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்ப
சமாதியிலே நிற்குந்தானே. எ-ம்.

மோகவதைப்பராணி.

வீயுமோகினை வேரறாமல்விடஞ் செய்மோகன் விவேகனான்
மாயுமோவுயர் மாயையாரு மனத்தினாரு மிருக்கவே. எ-ம்.

திருவாய்மொழி

புலனைந்தமேயும பொறியைந்துநீங்கி

நலமந்தமில்ல தோர்நாடுபுகுச்சீர்

அலமந்துவீய வசுரகாசசெற்றான்

பலமுந்துசீரிற் படியினோவாதே.

எ-ம்.

திருவாசகம்.

உத்தமனத்தனுடையா னடியேறினைந்துருகி

மத்தமனத்தொடுமா லிவனென்னமனவினைவி

லொத்தனவொத்தன சொல்லிடவூரூர்திரிந்தெவருந்

தத்தமனத்தனேபேசவேஞ் ஞானனுகொல்சாவதுவே. எ-ம்.

திருக்களிற்றுப்படியார்.

அன்றிவருமைப்புலனு நீயுமசையாம

னின்றபடியேறிக முன்னிற்குஞ்—சென்று

கருதுவதன்முன்னங் கருத்தழியப்பாயு

மொருமகடன் கேள்வனுனக்கு

எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோள்வெருளியைத் தானமெ
ன்று, மிடுங்கோளிருந்த படியிருங்கோ ளெழுபாருமுய்யக்,

கொடுங்கோபச்சூருடன் குன்றந்திறக்கத் துளைக்கவைவேல்,
விடுங்கோனருள்வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

தன்னிலேதானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதியா
கப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைத்ரு மனமேயுன் புணா
கடூர்தா, யென்னினோ யான்பிழைப்பே னெனக்கினியா
ருன்போல்வா ரில்லையிலை, உன்னிலோ திருவருளுக் கொப்
பாவா யென்னுயிர்க்கோ ருறவுமாவாய்,

அன்றியும்,

சினமிறக்கக்கற்றலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபாமே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

பேதரகிதமான மனத்துடன் விஷங்குகின்றவனே

ஞானியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்தஸூகித் திணைக்கடலிற் செறிந்
தொன்றார் திவலைபோல, வந்துறுவா தனையோய்த் தற்பதத்
தொன்றானான் மாயாமோகந்தீர்து வருத்தந்தீர்தான், அந்த
நெறி யுனக்குமா மறிவதெல்லா மறிந்தமனத் திற்குரிய வடை
வே தென்னிற், சந்தசமு மகிட்சிசெறி போகமெல்லாந் தன
தென்னுஞ் சுத்தரத்ததைத் தவிர்ந்துநிற்பல்.

என்பதனாற் காண்க, (கஉ)

(அ-கை.) உள்ளத்தின்கண் எழுகின்ற சங்கற்பங்களை அழிக்கத்தக்கவர்களே சர்வத்திற்கும் அதிகாரிகளெனல்.

அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப் போனவனேசகலதியாகியாம், அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவனென்பொன்றுப் பொருளுடையான், அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே யின் பவனுபவியாம், அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவன்விட் டின்ப மடைபவனே.

(இ-ள்.) கருத்தைஅடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக் கத்தக்கவனே சர்வசங்க பரித்தியாகியாம் கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே அழியாத பொரு ளையுடையவனும். கருத்தைஅடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சுகத்தையுடையவனும் கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே மோகாதவன்பத் தை அடையத்தக்கவனும். எ-று-ஊ-அசை.

(ப - ம்.) அந்தக்கரணத்தி லெழும் விருத்தி பேதங்க ள்ளத்தையும் ஒழித்து விளங்குகின்றவனே துறவடைந்தவர் கட்கெல்லாம் மேலான சர்வபரித்தியாகியாமென்பார். அடக் கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவனேசகலதியாகியாமென்றும், அத்தியாகிகளுள்ளும் அழிவில்லாத ஆத்மவிசாரம்பெற்றிருந் தாலும கருத்தென்னும்பஞ்சை அலைவென்னுங் காற்றினிட மாக விடாமல் உள்ளடக்கிப் பாதுகாப்பவனெனவேனோ அவ னே நித்தியத்துவமான பொருளுக்குடையவனு மென்பார்.

அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே பொன்றூப் பொரு
ளுடையோ னென்றும், அப்பொருளுக் குடையவர்க ளுள்
ளும் சுருதிசூருஸ்வானுபவம் ஒற்றுமைப்பட்ட நிஷ்டாபரர்க
ளானாலும் அவ்வனுபவத்தில் அற்பமும் பேதந்தோன்றாமல்
திடப்பட்டிருப்பவ னெவனோ அவனே சுகபோகியாமென்
பார். அடக்கிக்கருதி னலைவறுப்போ னவனையின்ப வனுப
வியாமென்றும், அச்சுகபோகிகளுள்ளும் நினைக்கின்றவைக
ளெவற்றையும் அதுவாகவே நினைத்து அதையுங்கைவிட்டு நிர
திசயானந்தியா யிருப்பவனெவனோ அவனே பேரின்பத்துக்
குச் சந்திரானுமென்பார். அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ
னவன்விட்டின்ப மடைபவனென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] விஸ்வரந்தி அடைந்தகருத்துடையவனே ■■■
தீதமாய் விளங்குவ னென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டாகும்
விரித்தபொருளிறுவென்ன வறிவுடையமேதக்கோர்
திருத்தசூரல்லறிவாரே சித்தத்தைச் சிறம்பாம
லருத்தியுடனிலேநிறுத்து மதுவறிவின்பயனுமால்.

அன்றியும்,

மருவியபொருண்மேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத்
திரியுமச்சித்தந்தன்னேத் திரித்துச்சூனியத்தேவின்ருல்

மருவினோர்பிறிதலின்றி வானவரறிவுகெட்டாப்
பொருவிலாநித்தசுததப் பொருளினையடைவரன்றே. எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

சனனகருமங்ளளின் வித்தாய்த் தருவையசைக்குங் காற்றே
போற், நினைமுழுடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத் தீர்வது
வே, யனகசகல தியாகமதா மதுவேபரம வானநதம், வினவு
பிறவெல்லாமிகவும் வெருவுகின்ற வெந்துபரே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

சித்தமுஞ்செல்லாச சேட்சியன்காண்க.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (கங்)

(அ - கை.) பலவாயுதிக்கின்ற மனதைத் தங்ளிலையிற் சேர்
த்தவருக்கே முததியெனல்.



வேறிகொள் குரங்கு மயக்குஞ்சொல் விளம்பி யருந்தினு
லதுவும், ரெறிதானமயங்கிச் சுழல்வதுபோ னிமிடநதானு
நிலாமனத்தைக், குறியிறசமாதி யெனுங்கயிற்றற் குறுகப்
பிணிப்போ ரெவரவர்தாம, அறிவே டறியாமைக ளிறந்த
வரிய முத்திதனையடைவார்.

(இ - ள்.) வெறியைக்கொண்ட குரங்கானது அறிவை
மயக்குகின்ற கள்ளைக்குடிசதால் அக்குரங்கும் வழிகெட்டு
அலைவதுபோல நிமிஷமாதிரமும் நிலைபடாது அலைகின்ற
மனத்தைக்குறிக்கத்தக்க நிலையிற்சேரும்படி சமாதியென்னும்

பாசத்தாற் கட்டத்தக்கவர்க ளெவர்களோ அவர்கள் அறி
வும் அறியாமையுமாகிய இரண்டும் நீங்கிய அருமையாகிய
மோக்ஷத்தைச் சேருவார்கள். எ-று. தான்-தான்-தாம்-சாரி
யைகள்.

(ப-ம்.) ஒரு இமைப்பொழுதிற் குள்ளாக அளவின்றிய
பேத அத்தியாசங்களை உண்டாக்கி அவற்றுள் ஒன்றைவிட்
டொன்றுபற்றி ஒன்றிலும் இறையளவேனும நிலைபடாது
சஞ்சரிக்கும் மனமென்பார். வெறிகொண்ட கள்ளுண்ட வா
னரத்தைப்போல நிமிடந்தானு நிலாமனமென்றும், மனமுற்
பத்தி ஸ்தானமென்பார். குறியிலென்றும், ஜடத்துவம் ஜீவத்
துவம் ஈசத்துவம் சாக்ஷித்துவம் ஆகிய வீந்நான்குமென்பார்.
அறிவோ டறியாமைகளென்றும், யாவராலும் அறிதற்கரிய
நிரதிசயானந்த வீடென்பார். அரியமுத்தியென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] மனமிறந்தவர்களே நிரதிசயானந்த மடைவர்க
ளென்பதாம்.

மனக்குரங்கென்பதற்குப் பிரமாணம்.

உபநிடதம்.

பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம்.

என்பதனாற் காண்க.



ஒரு நிமிஷத்தின் மனம் பலவாபுதிக்கு

மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவேசொன்ன வழிகளறிந்தோ
 னினியோர் வசனங்கேவீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச்
 சித்தந் ததாகார மாவதன்றோ சமாதியோகம், உஞ்சலையொத்
 தலைவதுதன் சுபாவமாகி யொருகணத்திற் பலவுலகா புதிக்கு
 மிந்த, நெஞ்சகம வஸ்துவினைசயா நிவாததீப நிலையடைவ
 தெப்படியோ நீர்சொல்கிறே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

இமையளவுபொதை யொருசுற்ப காலம்பண்ணு மிவ்வுலக
 மெவ்வுலகமோ, வென்றெண்ணம் வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்ப
 மோ வென்னின்மக மேருவாக்கிச், சுமையெடுமி னென்று
 தான் சுமமாடுமாயெமைச் சுமையானு மாக்கிரானுந், தூப்
 புத்திபண்ணியுள நற்புத்தி யாவையுஞ் சூறையிட் டிந்திர
 ஜாலம், அமையவொரு கூத்துஞ் சமைந்தாடு மனமாயை யம்
 மம்ம வெல்லெனினோ, வருள்பெற்ற பேர்க்கெலா மொளி
 பெற்றுநிற்குமீ தருளோவலாது மருளோ, சமயநெறி காணுத
 சாக்ஷிநீ சூக்ஷ்மமாத் தமியனைற் குளவுபுகல்வாய், சர்வபரிபூர
 ணவசண்ட தத்துவமான சச்சிதானந்த சிவமே.

எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றார் காண்க.

மனம் உதிக்குமிடத்திற் போய் கொடுக்கவேண்டு
மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

நாயுமானசுவாமிகள்.

உறவுடையெடுத்தவரிற் பிரமாதியேனுமுனை யொழிந்து
தள்ளற், சுறவுமறிதன்சீரு விகபரமு முன்னையன்றி யாவதுண்
டோ, வறிதிலுனை யசததென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும்
வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்
மதேயத்தினினீ செல்லல்வேண்டும், என்பதனற் காண்க.

மனது சமாதியின்கண் நிற்கப்பெற்றவனே
முத்தி அடைவா னென்பதற்குப் பிரமாணம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

மத்திரஞ் செபந்தியானம் பூசனைவணக்கம் வேண்டாம்
அந்தமி லாதமுத்திக் குபாயமே யறிதல்வேண்டுஞ்
சுந்தனை புறமேசெல்லிற் றுயரமே திரியமீட்கிற்
பந்தமார் துன்பகீங்கிப் பரமான விற்பளுசேர்வாய்.

என்பதனற் காண்க.

(கச)

(அ-கை.) சாம்பலியின் விதி யிதுவெனல்.

வேறு.

பங்கையாதனத்திற் படியவேயிருந்து பாமசற்குருவினைத்
தொழுதே, இங்கிருவிழியும் விசம்புறகிறுவி யெழுங்கருத்
தினை யகமாக்கி, அங்குறுகிலையா லடங்கிடாமனத்தி னலைவ

றுத்தறி வறியாமை, துங்கமாயொழியச் சாதனைபுரிந்தே
துங்காமற் தூங்குகமாதோ.

(இ-ள்.) பதமபீடத்திற் பொருந்தும்படியாக இருந்து
உயர்ந்த ஞானசிரியவைவணங்கி இவ்வுலகத்தில் விஷயங்களை
நோக்குதற்குரிய இரண்டுகண்களையும் சிதாகாயத்தில் இமை
யாமல் பொருந்திற்றுத்தி உதிக்கின்ற கருத்தை உள்ளடக்கி
அங்கனம் பொருத்திப் நெறியாலே அடங்காத மனத்தின் அ
லைதலே அறித்து அறிவு அறியாமையும் நீங்கச் சுத்தமாகச்
சாதனஞ் செய்து நிதநிரையைச் செய்யாமல் செய்யக்கூட
வர்கள். - எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-மாதா-ஓ-இவ்வைந்தும் அசைகள்.

(ப - ம்.) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்க ளென்னுங் காத்தில்
மனமென ஹஞ் சூத்திரந்தாங்கி அக்கின்ற இரண்டு கண்களா
கியகறங்குகளை ஞானசிரியராற்பெற்ற சாம்பவியாகிய அருட்
பார்வையென்னுங் கையிஹசேகதி இதயாம்பரமென்னும்
ஸ்தானத்தில் நிலைபெற நிறுத்திவைத்தென்பார்.—இங்கிரு
விழியும் விசம்புற நிறுவியென்றும், ப்ரம்மவிஷ்டாசாதனஞ்
சம்பூரணமான இடத்தில் உதயமாகின்ற நனவீர்சமுத்தியை
அடையவேண்டுமென்பார். துங்காமற் தூங்குவென்றுங்
கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞான அப்யாசிக்குரிய ப்ரதான முத்திரையின்
சாதகபக்ருவங்களை அறிவித்ததாம்.

இமையா நாட்டத்துடன் சிதாகாயம் பற்றவேண்டு

மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

சூழமுனை வட்டச் சூழமுனையுச்சித் துவாரத்திலே
வழிபயமென்று மலைப்பர்களோ மடைக்கொக் கதுபேபாற்,
றெளிவுறுபார்வை யசையாது சித்தடி தூக்கிநின்று
விழியிமை யாதொளி பார்த்துநடுருவ வெளிப்படுமே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

பொய்யே னனகநெகப் புஞ்சமுதாறும் புதுமலர்க்கழனி
ணை படிபிரிநதுங், னையனே னின்னுஞ் செத்திலே னந்தோ
விழித்திருந்துள்ளக் கருத்தினை யிழநதே, னையனே யாசே
யருட்பெருங் கடலே யத்தனை யயன்மாற் கறியொண்ணுச்,
செய்யமேனியனே செய்வகையறியேன் றிருப்பெருந் துறை
மேனிய சிவனே. எ-ம்.

செல்காலத்திரங்கல்.

களித்திருந்தஞானங் கண்ணுலருந்தி யளித்ததனை யன்றே
யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே. எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும் பராமுகமாகினு யம்ம
ட்டு, நிசத்திலுள் விழிப்பார் வையாயிப்படி நிரந்தரப் பழக்
கத்தால், வசத்திலுன் னின் நின்றுசின் மாத்திர வடிவமாகிண்

௧௩௫.

நிஷ்டாநுபூதி

ஹம்ஸா, கசத்ததேகத்தி லிருக்கிது மானந்தக் கடல்வடி
னாவாயே, எ-ம.

சௌந்தரியந்தாதி.

உமையேழுலத் துறைந்தபொருளுணர்ந்தேசுழியின் முனை
திறந்து, லிமையோரறிய வரிதாரு மெந்தாயுனது பதங்கருதி,
லிமையா நாட்டத் துடன்காலை நீட்டிமுடக்கி நிலைபுகுந்து,
தமையேழுணருந் தாமருளுந் தாயேயமலன் றனிவாழ்வே.

சௌந்தரியலகரி.

இணையிழி யிமையாநாட்ட மெய்திய தலரத்தோன்றும்
பண்ணெடும் புவனமித்தப் பார்வைசற் றிமைக்குமாயிற்
துணையிழந் தழிவதெண்ணித் துணிந்ததின் கருணையென்றற்
கணையினுங் கொடியதென்னக் கடவதேதா கடவுண்மாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பொற்பினொடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலாற் பொந்
திடை யொடுக்கமுறலாற், பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே
யருள்கொண்டு பூரித்தவெண்ணீர்மையால், எற்படவிளங்கு
ககனத்தி லிமையாவிழி யிசைந்துமே னோக்கமுறலால். எ-ம.

ஒளவைக்குறள்.

இமையாநாட்டத் திருந்துணர்வாருந்
கமையாத வானந்தமாம்.

முலமும் உரையும்.

அன்றியும்,

கண்ணுலுறப்பார்த்துக் காதலாற்றுகேக்கி
லுண்ணுமே யீசனெளி.

எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

அமையா மனதமையு மானந்த வீடுகண்டால்
இமையாம னோக்கி யிருப்பதினி யெக்காலம்.

எ-ம்.

ஒழிவிலோடுக்கம்.

தன்னையிழப்பார்க்கென்ன சார்வூழிச்சங்கார
மென்னிலொளித்தெங்கே யிருக்கலா—முன்னே
புலிபார்க்கப்போனகதை போலிமையாநாட்டஞ்
சலியாமன் மூடுந்தோ.

எ-ம்.

சொருபத்தந்தாதி.

நயனமுமே வடிவாஞ் சொருபத்தை நண்ணிநின்றால்
நயனஞ்செவி தொக்குமுகக் கெனுமிந்திய நாவினொடு
நயநன் சுழுத்தி யவத்தைகனவி னன்னினுடன்
நயனம்பிறிவற் றிருக்கு மெல்லாங்கண்டு நாட்டதிலே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க.

துங்காமற் றாங்குகவென்பதற்குப்

பி ர ம ர ண ம்.

மோகவதைப்பரணி.

ஆங்குணரா மையுமுணர்வு மாகிபகோ ளறவிருந்து
துங்கினர்காண் சுகமடைவார் சும்மேலோ சும்முலக்காய்.

கடவுளந்தாதி.

கண்டுகொண் டானந்தக் கூத்தாட்டை நேசக் கருணையி
னார், கொண்டு நின்றான் பர விதியிலேகுரு பாதமென்றுந்,
தொண்டுசெய் தந்தத் திருவாடுமுசலிற் றாங்கிக் கொண்
டார், பண்டுமுன் சேரதிப் பழமபொரு டோன்றும் பணி
ந்தவர்க்கே, எ-ம்.

பத்திகிரியார்.

கட்டறுக்கவெண்ணக் கருவிகரணதெயல்லாஞ்
சுட்டறுத்துவிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்.

அன்றியும்,

ஆங்காரமும்மடக்கி பைம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற் றாங்கிச் சுகமபெறுவ தெககாலம்.

அன்றியும்,

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேபிரந்து
தேங்காக்கருணவெள்ளம் தேக்குவதுமெக்காலம். எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமைபுமற்று நிரச்சிந்தனய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற
கிணந்தனிலென் றிருப்பேனத்தனை கயிலாயத்தனை.

அன்றியும்,

ஓத்தவிடசித்திரையென் றெத்தியிருந்தேண்டி. எ-ம்.

மூலமும் உரையும்.

கந்த

திருவருட்பயன்.

ஒங்குணர்வினுள்ளடங்கி வுள்ளத்திலின்பொடுங்கத்
துங்குவர்மற் றேதுண்டுசொல்.

எ-ம்.

அவிரோதவுந்தியார்.

ஆங்கறியாமையுஞ் சாராதறிவொடுந் துங்குவாய்நாளுமெ
ன் றுந்தீபற, தோன்றும் பரம்பொரு ளுந்தீபற.

எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

ஆங்காரமு மடங்காரொடுங்கார் பரமானந்தத்தே
தேங்கார்நினைப்பு மறப்புமறார் நினைப்போதளவு
மோங்காரத்துள் ளொளிக்குள்ளே முருகனுருவங்கண்டு
துங்கார்தொழும்பு செய்யாரென்செய்வார் யமனாதருக்கிக.

ஞானவாசிபட்டம்.

தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்தசுக
வறிவுமிகச் சிறந்ததாகும், தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற்
பந்தமாகுந் தெரிபொருளை வீட்டகன்றாற் றிடங்கொள்வீ
டார், தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்த
வனுபூதியிடர் தீர்ந்ததாகும், தெரிவுறவாங் கதுபற்றி நிற்
பாய்நீ நின்றிரநிலையாஞ் சுழுத்திதனைச் சேருவாயே.

எ-ம்.

சவுந்தரியந்தாதி.

புரியுந்தொழிவு மூலத்திற் பொங்குஞ்சலதிப் பெருங்கடலைக்
கரிகொண்டரிய கனலெழுப்புங் காற்றும்புகுந்து களங்கமல

கந்த

ந ஷ ட ா நு பூ தி

மெய்யுஞ்சுழினைத் தடமேறி யிசன்றிருத்தர் ளிணையடைந்து
துரியங்கடத்தபெருவெளிக்கே துஞ்சத்தருவாய் துணாமாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

துங்கிவிழித்தென்னபலன் றாங்காமற்றாங்கிரிற்கும்
பாக்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன்பைங்கிளியே.

அன்றியும்,

துங்காமற்றாங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிழையில்
நீங்காமளிற்ரு நிலைபெறவுங்காண்பேனோ.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கரு)

(அ - கை.) சதாநிஷ்டை செய்யின் சர்வமும் ஒழிங்கி
முத்தி அடையலாமெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா லடங்கிடாப் பொறி
புல னடங்கும், ஆதனத்திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடு
மனோலையங்கள், ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா லறிவறி
பாமைக ளொழியும், ஆதனத்திருந்தே சாதனைபுரிந்தா லக
ண்டவீ டடைவது ரிசமே.

(இ-ள்.) மேற்கொல்லிய அங்காசனத்திலேயே யிருந்து
பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் அடங்காத இரதிரியங்களும்
அவைகளின் விஷயங்களும் ஒழிங்கும். அங்காசனத்திலேயே
யிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் மனோவிஷயங்கள்
ஒழிங்கும். அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரமநிஷ்டாசாத

னஞ்செய்தால் அறிவும் அறிபாமைபுமாகிய கிரண்டுநீங்கும்.
அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரம நிஷ்டாசாத்னஞ் செய்
தால் அகண்டாகார சின்மயானந்த விட்டைப்பெற்றுக்கொள்
[௨௨] சத்தியம். எ-று-ஏ-அசை.

எனவே சாபுஜ்யபதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பரி
பாகிகள் சற்குருவை அடைந்து ப்ரம்மநிஷ்டையைக் கைக்
கொள்வாராயின் அவர்கள் ஓர் அங்காசனத்தில்கின்று அந்த
நிஷ்டையை இடைவிடாமல் சாதனஞ்செய்து வந்தால்மாத்ரி
ரம் அருட்போதமாகிய ஞானாக்கினி சகோதயமாய் மேன்
மேலும் கிளங்காநிற்கும் அதனாற் பொறிபுலனற்று மனோ
லயமுற்று ஜடத்துவம்-ஜீவத்துவம்-சுசத்துவம்-சாக்ஷித்துவம்
அுகிய விர்நான்குங் கழன்று அதீதமுத்தி அடைவார்கள்.
சாதனஞ்செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில் முத்தியை அடைய
மாட்டார்களென்றதே துணிபெனப்பெற்றும்.

[இ-ம்] வெளிப்படை.

ஞானநிஷ்டாசாத்னையினால் இந்திரியமுதலியவை

ஒடுங்குமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவானந்த மாலை.

பூதஞ்சுழலும் பொறிபுல னந்தக்கரணம்

போதங்கழித்துநான் போக்காதே - போதச்

சிறையாரிறைவகலச் சின்மயநேயத்தே

நிறையா நிறைவாகிடில்.

எ-ம்

ஞானவாசித்தம்.

முன்மணிபேதச்சேற்றின் மறைந்தொருவருக்குத்தோன்று
தூற்றவிலேகநீராற் கழுவினாற்சிகதிகாட்டும்
வினவுறுவிலேகவன்பான மெய்மமையையதிராற்கண்டு
சென்றுபொறியைவென்று தீர்வருமபிறவிதீர்வாய். எ-ம்.

மவுனதரிசனம்.

அருமைபென்ற மௌனத்தை மூட்டுமூட்டு வடங்காத
ணமைந்து மடங்கிப்போகும், இருமைபென்ற விநதிரியமா
ண்டுபோகு மிருண்மலம்போர் திரோதையில்லை மயக்கநீங்
கும், வெருவுபல கோடிகன்மங் கணத்தினீங்கும் வெனியினு
ளாளே யொளிதோன்று நாதங்கேட்கும், உரிமையுடன் மௌ
னசித்தி யாகவாக வருவமுனக் காணாத வருவமாமே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சமாதிலை குலையாதிருப்பவன் முததியடைவ
னென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சாந்தலிங்ககவாமிகள்.

அருந்தவலில்லக்கில் வுடல் பரிப்பதுதானச்சமாதிகடருழலர்
திருந்துநகுசுகதைசிவன் கணையாவர்வரினு மென்றமையிற்
பேதிப்பான், பொருநதினும்வாறேனரெதிர்முதிர்கொலை வெம்
புதமாதியலுநர்திடினு, மிருந்ததஞ்சமாதி கிலைகுலையாதோ
ரெண்ணியவெண்ணியாங்கடைவர்.

என்பதனாற்காண்க.

(அ - கை.) சின்மயத்தில் அரை மாத்திரைப் போதே
னும் நிலைபொருந்தினவர்களை முத்தரெனல்.

உ வ து.

உலையாப்பொறியும்புலனடக்கி பொன்றுமனத்திலுன்னூழி
தலையாகியபேரானந்தந் தலைப்பட்டதனிற்றான்முழுகி
அலையாயோகமம்புவிடுநேர மரைமாத்திரையேனும்
நிலையாநிற்போர்விடடைவர் நிலத்திற்பிறவாரிறவாரே.

(இ - ள்.) கெடாத இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும்
அடங்கச்செய்து மனதில் ஒன்றையும் நினையாமல் சர்வான
ந்தத்துக்கும் முதன்மையான பேரானந்தக்கடலிற் பொருந்தி
அதில் முழுகி அவ்வற்ற ஞானயோகநிலையில் வில்லிற்றொடு
த்த பாணத்தை விடுகின்ற நேரமாகிய அரை நிமிஷமுத்திர
மானாலும் தடஸ்தமாய் நிற்கத்தக்கவர்கள் மோகத்தைப்
பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். அன்னவர்கள் இப்பூமியின்கண்
சநமரண துக்கத்தை அடையார்கள். எ-து. தான-சரரியை-
ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) அலைநாகுகுமிழி திவலைகள்போற் றேன்றி
அழியாநின்ற மனுடானந்தமுதல் இரணியகர்ப்பானந்தவரை
யிலுமுள்ள பதினோரானந்தங்களுக் கெல்லாம் மேலான பரம்
மானந்தக்கடலென்பார் தலையாகிய பேரானந்தமென்றார்.

[இ - ம்.] ஆத்மானு சந்தானத்தில் இறையளவேனும்
சும்மாரிநிகவேண்டு மென்பதாம்.

பேரானந்த மென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

மனுடன் மனுடகந்தருவன் தேவகந்தருவன் பிதிர்பிறித்
தேவன், தனுடன்கரும சுரன்சுரணிந்திர னாசான் பிரசாபதி
பாடுனான், கனகிராட் டனிரணிய கருப்பன் கருதுமிப்பதி
னொருபேரின், பினவானந்தங்க ணுலாயாப் பிரளயவெள்ளக்
கடல் பிரமானந்தம். எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

மன்னரா வாறுசுக மும்வாடுனார் மகிழ்ந்து பெறு சுகமும்,
மணிப்பைநாகத் தவர்க்குமும் மற்றையோர்க ளடைசுகமும்,
பன்னுமிடத்திற் சிவததெழுந்த பரமானந்த லேசமெனப், ப
ரந்தாய் குருவாயெழுந்தருளிப் படிதேன் மறந்திங் குழல்கின்
தேன், கன்னலெழுந்த தெளிசேதே கட்டுமரின் தீக்கனி
யே, கதலிக்கனியே நற்பலனின் கனகச்சுளையே கதிமுனையே,
பொன்னம் பொருப்பே பென்னிருப்பே போதச்சுகமே கிஞ்
சுகமே, புரணவெளியே புள்ளொளியே போருர்முருகப் பெ
ருமாளே. எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க.

அனாமாத்திராப்போது நியேயில் நின்றவர்கள்
முத்திபெறுவார்க ளென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிலிலோடுக்கம்.

சுட்டுப்போதங்கழன்ற சுத்தமனாமாத்திரையின்
மட்டுத்தானற்றநிட்டை வாய்க்குமாற்-கெட்டேன்

மூலமும் உரையும்.

தலைச்செய்யுமானந்தஞ் சற்றேர்பால்வாரி
முலைக்கண்ணிற் றேரூன்றுமுறை.

எ-ம்.

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்.

பொல்லாதவென்னெஞ்சு மேலாரைந்துபுலன்கடம்பா
லல்லாததரைமாத்நிரையுந் நின்னடிக்கணன்பாய்
நில்லாதிதற்ககனனசெய்கே னிதைநின்றிடுன்றே
சொல்லாய்திருத்தில்லை புண்மேவியசோதிரீயே.

எ-ம்.

குருநமசிவாயர்.

மாத்திரைப்போதாயினுவின் வாய்த்தமலர்ச்சேவடிக்கே
நேத்திரத்தைநெஞ்சி னிருத்தாமற்—சாத்திரத்தை
பெல்லாமறிந்துபயனேது மினிக்கண்டிலேன
வல்லாய் சிதம்பரதேவா.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

(கஎ)

(அ-கை.) உண்மையாகிய சிவயோகமிதுவெனல்.



நிட்டைநிலையீதென்றுரைப்பர் நிகழும்வாயுத்தாரணைய
நிட்டையதுதானலவென்றே நிலவுமேலார்புகலுவார்
நிட்டையாதல்கருத்தடங்க நிறுத்தலதுவேசிவயோகம்
நிட்டையிடாதுசாதிப்போர் நித்தமெய்நிடுறுவாரே.

(இ - ள்.) செல்லுகின்ற வாயுவை அடக்குதலைச் சிலர்
இதுவே ஞானநிலையினுடைய நிலைமையென்று சொல்லு

வார்கள், ப்ரகாசிக்கின்ற ஞானவான்கள் அது ஞானநிஷ்டை யல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனத்தினுடைய விர்த்திகளடங்க நிறுத்தலென்று சொல்லுவார்கள். அப்படிச்சொல்வதே சிவ யோகமாம் அந்தச் சிவயோகமாகிய ஞானநிஷ்டையை விடாமல் சாதிக்கத்தக்கவர்களே அழியாத உண்மையாகிய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். எ-று-தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) மனமானது தொம்பத சுத்தார்த்தத்தை விட்டுத் தப்பதத்தைச் சார்ந்து தெளிவாக மவுனநிலையிற் பேராமல் விளங்குகின்றதே ஞானநிஷ்டையாகுமென்பார்—நிட்டையாதல் கருத்தடங்க நிறுத்தலென்றும், இடைவிடாமல் நடக்கையிலும் விவகாரவேளையிலும் யாதொன்றைச் சிரவணம் பண்ணுகையிலும் ஞானநோக்குற்று அசிபதமாகிய ஐக்கியநிலை பொருந்தினவர்களே சதோதமாய்ச் சேவன்முத்தி பதத்தைப் பெறுவார்க ளென்பார்—நிட்டைவிடாது சாதிப்போர் நித்தமெய்வீடுறுவாரென்றுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] மனமிறக்கு நிலையெயல்லது வாயுத்தாரணை பைச்செய்தல் பிரமநிஷ்டையல்ல வென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழுலிலோடுக்கம்.

குறங்குதுத்திக்கொண்டு குறேடுக்கைகத்திக்கட்டை
மறந்தழைத்தாற் றாக்கம்வருமோ—வெறுங்கெடுகீர்

தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை
புன்னிலொளித்து விடாதோ.

என்பதனாற் காண்க.

கருத்தடங்கின துவே

சிவயோகமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சோருபசாரம்.

சித்தப்பிறந்துசெகம்பிறந்து தானெனவேவர்
கத்தளபிறந்தவழி கண்டோமே—சித்தம்
ஆடங்காமையேமாயை யமமாயைமாய்ப்பார்
திடநதானே சாயுசசியம்.

௭-ம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

எப்பொருள்வங் துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்திங் கெ
ய்துமுயிர்தனைக்கண் டிவவுயிர்த்துமேலாம், ஒப்பிலருள்கண்டு
சிவத் துண்மைகண்டிங் குற்றதெல்லா மதன்னுலே பற்றினோக்
கித், தப்பினைச்செய் வதுமதுவே கினைப்பதுதானே தருமு
ணர்வு புசிப்புமது தானேயாகும், எப்பொருளு மசைவில்லே
யெனவந்தப் பொருளோ டிசைவதுவே சிவயோக மெனுமி
றைவன்மொழியே.

௭-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சதானிஷ்டரே சீவன் முத்திபதத்தி லிருப்ப

தேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும் வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்வித்திருக்கினு நல்லருட்கேள்வியிலே

நீதாடக்குமென்னெஞ்சுமனமற் றப்பூணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்பாப்பாமானந்த நித்திரைமுடிமே!

என்பதனாற்காண்க.

(கஅ)

(அ-கக.) சதாநிஷ்டையாலே மோஷமடைதல் சத்திய
மெனல்.

வேறு.

நிஃடைசாதித்தா னீங்குமைம் பொரியொடு புலனும்
நிஃடைசாதித்தா னெஞ்சமு முளத்திடை யொடுங்கும்
நிஃடைசாதித்தா னினைப்பொடு கேவல மொழியும்
நிஃடைசாதித்தா னிமலவீ டடைவது நிசமே.

(இ-ள்.) ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் பஞ்சேந்திரிய
ங்களுடனே அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். ஞான
நிஷ்டையைச் சாதித்தால் விஷயந்தரங்களிற் செல்லுகின்ற
மனமும் உள்ளொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால்
சகலகேவலங்களொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால்
மலரகிதமான முத்தியைப் பெற்றுக்கொள்வது உண்மையா
கும்.—எ-று. ஏ-அகச.

(ப - ம்.) அனூர்த்த சடதுக்கமாகிய திரிபுடிபை மெய்
பெனக்கொண்ட மனமானது அவற்றைப் பொய்பெனத்தள்
ளச்செய்கின்ற சமாதியனுபவத்தில் அமுர்த்தப் பெறுமாயின்
அம்மனம் அநிலைஷ்டாதென்பார்.—நிஃடைசாதித்தா னெ
ஞ்சமு முளத்திடை யொடுங்குமெனவும், அவ்வனுபூதியின்

ஸ்ரீஸுமம் உரையும்.

௨௩

கண் தன்னைச் தரிசிக்கின்ற தேரற்றவொடுக்கம் நசிக்குமென்
பார்—நிட்டைசாதித்தா னினைப்பொடு கேவலமொழியு மெ
னவுங் கூறினார். (௧௯)

(அ - கை.) இதுவுமது.

வேறு.

நீங்காக்கருத்தையகத்திருத்தி நிகழ்சாம்பவியாற்ககனமுற
நீங்காநிட்டைசாதித்தானீங்கும் பொறியுமபுலன்கரணம்
நீங்காநிட்டைசாதித்தா னினைப்புமறப்புமறநீங்கும்
நீங்காநிட்டைசாதித்தா னித்தமுத்திப்பேறடைவார்.

(இ - ள்.) ஒழியாத எண்ணத்தை உள்ளத்தில் நிறுத்திப்
பிரகாசிக்கின்ற சாம்பவியினர் சிதாகாயத்திற் பொருந்தப்
பிரியில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சே
ந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் அந்தக்கரணங்க
ளும் ஒடுங்கும் பிரியில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால்
சகலகேவலங்கள் முழுதும் ஒடுங்கும். பிரியில்லாமற் பிரம
நிஷ்டையைச் சாதித்தால் அழியில்லாத முத்திப்பேற்றைப்
பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். எ-று.

(ப-ம்.) நிஷ்டையின்கண் உதயமாகின்ற ஞானருஞ்ஞான
மிரண்டும் நழுவுமென்பார்.—நினைப்புமறப்புமற நீங்குமென
வும், ப்ரம்மானுபவத்தில் தேயமாத்திரமா யிருக்கப்பெறின்
ஜீவன் முத்தர்களுவரென்பார்—நிட்டைசாதித்தா னித்தமுத்
திப்பேறடைவா ரெனவுங் கூறினார்.

[இ-உ-க-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் சாதனத்தினாலேயே பொறிபுலன்களும் மனமுமொடுங்கப்பெற்று அறிவானந்தமாகிய மோக்ஷவாழ்வை அடைவது சத்தியமென்றறிவித்ததாம். (௨௦)

(அ-கை.) நிவாததீபம்போலத் தன்னிலையில் நிலைபெற்றவனே சிவத்தை யடைவனெனல்.

வேறு.

உத்தரமுகமா யாதனத்திருந்தே யுயர்கூரு பதமலர் தொழுது, முத்திரையெனுஞ் சாம்பலியினைப் பொருந்தி மோனமாமர் நிலைவழாமற், சித்திரதீபம்போலசைவறவே சிந்தையினிலைவறுப் பவனே, அத்தனதடியை யடைவனென்றுரைக்கு மண்ணலாகம மெலாமெடுத்தே.

(இ-ள்.) வடதிரைமுகமாகி அங்காசனத்திலிருந்து ஈந்த ஞானாகிரியருடைய சரணுரவிர்த்தங்களை வணங்கிச் சாம்பலியென்னும் முத்திரையைப்பொருந்தி மவுனமாகிய அந்த நிலையில் வழுவுதலில்லாமற் சித்திரத்திலெழுதிய தீபத்தைப் போல அசையில்லாமலிருந்து மனத்தினுடைய சலிப்பை அறுக்கத்தக்கவனே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைவானென்று பெருமை பொருந்திய ஆகமங்களெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும்—எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] சித்த மசைவற இருந்த ஞானநிஷ்டாபரணை சிவனுமென்று வேதாசமங்கள் சொல்லு மென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபகபாசவிளக்கம்.

சித்தஞ்சிவத்தோ டொருக்கிச்சிவமான
முத்தன்சிவனென மொழிந்திடுமாகமஞ்
சத்தியஞ்சீவன் சங்கரனென்றே
குற்றமினான்மறை கூறும்வகுத்தே.

என்பதனாற் காண்க.

(உக)

(அ - கை.) ஞானரிஷ்டையைப் பெற்றும் அதிற்பாடுப
டாம லீருக்கின்றவனேநோக்கி இராங்கிக்கூறல்.

வேறு.

இருந்தான்சமாதிபோலென்றே யிர்தவுலகோரியம்வுங்கேட்
டிருந்துஞ்சமாதிதனி லுழையா தென்னோவென்போலிருந்தா
னே, இருந்தான்சமாதிதன்னிலையி லிருந்தேயிலாமைதனை
நீக்கி, இருந்தானவனேயிருந்தானே யின்பமாளிலின்பத்தே.

(இ - ள்.) (இவன்) இவ்வுலகத்தார் ப்ரம்மரிஷ்டையை
யுடையவனாக இருக்கின்றனென்று தன்னைச்சொல்லவுங்கேட்
டிருந்தும் ரிஷ்டையில் பாடுபடாமல் யாதுகாரணமோ இது
வரைக்கும் எதுபோலிருந்துவிட்டான். பெருமைபொருந்திய
சமாதியாகிய தனதாத்மஸ்வரூப நிலையிலிருந்து அறியாமை
யையொழித்து இருந்தவனெனவனே அவனே (பலவாகச்சொ
ல்லு) மின்பங்களைப்போல அளவுபடுத்தக்கூடாத பேரின்ப

நிஷ்டையில் பாவுமிறக்கப்பெற்றவனுக்குப்
பேரின்பபோகமுண்டென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கை மோகத்தினை மருட்டு
மறந்தேவ்வஞ்சநெஞ்சகமே மலையேற்றென்றற்
பறந்தேவ்வருமோபஞ்ச பூகச்சுமையுங்கொண்டே
யிறந்தேயெடுக்கவல்லார்க்கல்லவோ வெய்தும்வான்சவையே.

என்பதனற் காண்க. (உஉ)

(அ-கை.) ஞானசாதக னனுஷ்டிக்கும் விதிகளும் சாத்
திபனது அனுபவமு மிவையெனல்.

வேறு.

அருந்தபோனகமும்பாதியா நீருமதனி னும்பாதியதாகப்,
பொருந்துகாளொன்றுக்கொரு பொழுதருந்தல்புரிகமற்றெ
வ்விடத்தெனுந்தான், இருந்திடினும்பின்னெழுகினும் புனியீ
தேகினுமாதர்கடம்மைப், பரிந்துகூடினுமெய்ஞ்ஞானமுத்தி
னாயிற்படிவதுயோகிதன்பரிசே.

(இ - ள்.) (ஞானசாதகன்) உண்ணத்தக்க போசனம்
அவையிறுகவும் ஜலம் அதிற்பாதியாகவும் (சாதனத்திலிரு
க்கிறநாளில்) நாளொன்றுக்கு வொருபொழுது போஜனஞ்
செய்யக்கடவன். வேறேயெந்த இடத்தில் தானிருந்தாலும்
பிஷ்னர் எழுந்துவின்றாலும் உலகத்தில்சங்குரித்தாலும் ஆசை

யுற்றுப் பெண்களைச் சேர்ந்தாலும் உண்மையாகிய சின்முத் திரையிலு மூழ்கிக்கிடப்பது சாத்தியமாகிய சிவயோகியின் குணமாம்.—எ-று. எனினுமென்பது, எனுமென விகாரமாயிற்று மற்று-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சாதன சதுஷ்டயத்தைப் பெற்ற முமுகூடாச்சு ளானபரிபாகிகள் அனாசாரியனேங்கிக் கனிந்தஞானசிரிய ரிடத்தில்வந்தடைந்து அவரால் தத்தம் ஆத்மஸ்வரூபநிலையில் நிற்கப்பெற்று ஞானசாதகர்களாய் அப்பிரமசாதனஞ்செய்து வருவதற்கு எவ்வனபக்ருவமானாலும் விசேஷமாய்க்கொள் ளுகிற அன்னபானாதிகளால் வியாதி-மயக்கம் - சோம்பல்-வி காரம் ஆகிய இவைகள் நேரிடுமாதலால் கிரமமாகத் தங்கள் கூடாத்தக்கினிக்குத்தக்க உணவுகளைவுட்கொண்டு அவ்வக்கி னிமேலிட்டிருக்கச் சாத்தியத்தின் அனுபவ மெளிதி லுதப மாக இருத்தலே அவர்களுக்குரிய விதியென்பார்.—அருந்து போனகமும் பாதியாகீரு மதனிணும்பாதியதாகப் பொருந்து நாளொன்றுக் கொருபொழுதருந்தல் புரிகவென்றும், அத் துவித அபரோகூடானுபவத்தில் நிறைந்துவிளங்கிய ஜீவன் முத்தர்கள் தமது தேகபிராரத்வமானது பற்பலவிதங்களா ய்ப்பொருந்தி யிருக்கச்செய்தாலும் தேகோகமென்ற சொப் பணசகத்தினின்று நீங்கிச் சிவோகமயமாய் நின்ற சுவானு பூகி சாகூடாக்காரத்தி லிறந்துநின்ற இச்சடசித்துக்களால் உண்டாகின்ற பிராரத்வ த்ரயபோகங்களை யுணர்தல் கிஞ்சித் துமில்லாதிருப்பதே சுபாவமென்பார்—எவ்விடத்தெனுந்தா

விருத்திநு மெய்ஞ்ஞான முத்திரையிப்படிவது யோகிதன்
பரிசேபென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] சாதகர்கள் ஏகபுக்தங்கொண்டிருக்கக்கடவர்க
ளென்றும், சாத்தியர்கள் எத்தன்மையான பிராரத்வபோகங்
கள் முயற்சியின்றியேவந்தடையினும் அப்போகங்க ளுள்பற
றின்றித் தங்கள்நிலையில் கேவலமாய் முழுகிநிற்பார்களென்று
மறிவித்ததாம்.

இருத்திநுமாதியாய்வரும் எதிர்மறை உண்மைகளால்
அச்சேவன்முத்தர்கள் எவைகளிலும் பிரவேசியா ரென்பதே
துணிபெனப்பெற்றும்.

சேவன்முத்தர்கள் எத்தன்மைத்தான
பிராரத்வபோகத்திலிருந்தாலும் தநிலைவிடா

ரென்பதற்குப் பிரமானம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்றார்
தாமமாயிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்குடிவாழ்வார்
பாமரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சேவன்முத்தர்.

அன்றியும்,

விவகாரவேளைபெல்லாஞ் சமாதியென்றால்விதற்பமன்றோ
மனமலைந்து விடாதேவிட்டால், அவதான் நமுவுமன்றோ
வென்றுயாகி லதற்கொருதிட் டாந்தங்கே ளாசைகொண்டு

நவமாகப் பரபுருடன் றன்னைக்கடி நயந்துசுக மனுபவித்த
நாரிநெஞ்சந், தவமான மனைத்தொழில்கள் செய்யும்போதுந்
தழுவியனுபவித்தசுகந் தனைவிடாதே. எ-ம்.

அத்துவிதாறுபவம்.

சுகலமறிந் தாசையிலலா மெய்ஞ்ஞானி யெத்தொழிக டா
ன்செய்தாலும், மிகசாம்ப ராஜ்யமுதல் பரமபதத் துள்ளசுக
மெல்லாஞ் சேர்வான், அகல்கரும மொன்றுண்டோ பிறவி
யுண்டோ விரண்டுண்டோ வலித்தையுண்டோ, சுகமயமோ
மெய்யறிவோ சற்குருவோ வவன்மகிமை சொல்லொனாதே.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

எத்தொழிலைச்செய்தாலு மேதவத்தைப்பட்டாலு
முத்தர்மனமிருக்கு மேனத்தே - வித்தகமாய்
காதிவிளையாடியிரு கைவிசிவந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தேதான். எ-ம்.

பசுபதிபாசவிளக்கம்.

மன்னியசேரன் றன்னை மனதினினினை த்துக்கொண்டு
தன்னுறுகணவனோடு தழுவியவாறுபோலத்
தன்மனஞ்சிவத்திலவைத்துத் தானவனுனானி
பின்னையுமுலகினின்று பேசுவான்மாசொன்றில்லான். எ-ம்.

ஞானவாசிபட்டம்.

மிகவருகாமாதிகளாம் விகாடமடைந்தும் விண்போன்மிக
நொய்தானோர், அகமெனலின்றிச் செயல்கள்செய்தாலுந் தன்

ரந்தாலு மழுத்தமற்றோர், சகநெறிகள்செய்திடினு மன்னி யர்போற் கண்டுகுளிர் தன்மைசான்றோர், திகழமனமு நினை வுமிருந்துஞ் சிறிதுமில்லாதோர் சீவன்முத்தர்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (உங்)

(அ-கை.) ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்கு மெனல்.

இத்திறமானயோக சாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர்தமக் குச், சுத்தமாநாதத் தொனிகளும்பலவாத் தோன்றிடுமணிக டன் மேகம், மத்தளம்பேரி யாமொலிசிலம்பு வ்ணையளிதாள மென் றுமையாட், கத்தனு மொழிந்தா னன்றியுமுரவோ ராய்ந்தெடுத் துரைத்தனரன்றே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான சிவயோக நிஷ்டையிலிருந்து சாதனஞ்செய்பவர்களுக்குக் கண்டா-சமுத்திரம்-மேகம்-மத் தளம்-பேரிகை-வீணை-ஒலிக்கின்றசிலம்பு-சங்கு- வண்டு-கைத் தாளம் (ஆகிய இவைகளின் சப்தத்தைப்போலப்) பரிசுத்த மாகிய நாதங்களும் பலவாறாக உண்டாகுமென்று தேவியா ருக்குச் சுவாமியும் உபதேசித்தார் அல்லாமலும் அறிவுடை யோர்களும் (பலநூல்களிலும் ஆராய்ந்து எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.—எ-று-அன்று-எ-அசைகள்.

(ப - ம்.) தந்திலையை அசைவற உணர்ந்தயிகின்றதாகிய கூடஸ்த சைதன்ய சாக்ஷியென்னுஞ் சமுகத்தில் தசநாதங் களும் உசிதோசிதமாய முழங்குமென்றும், அநநிலைபுட்பு

பகிர்முகமாய்ப் பிரகாசிக்குங் காலையிலும் தங்கள் சுவானுபவத்திற் கண்டபடி அத்தசநாதங்களுந் தாமேசப்தித்து விளங்காநிற்குமென்றுங் கூறுவார்—யோகசாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர்தமக்குச் சுத்தமா நாதத்தொனிகளும் பலவாத்நோன்றிடு மென்றார்.

[இ - ம்.] ஞானசாதனத்தில் விளங்குகின்றவர்களுக்கே வன்றி ஏனையோர்க்கு நாதானந்த முதியாதென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

அன்பருக் கன்புதரும் பரஞ்சோதியை யாத்திமத்தோ
டென்புருகக் கலந்துள்ளே யுருகி யிரவுபகல்
தம்புருவினை சரமண்டலக் தொளி தாளதித்தி
மின்பெருகுங்கொலுச் சிங்காரங்கண் டிருமெய்ம் மகிழ்ந்தே.

அன்றியும்,

சிலம்பொலிபப் புறமிப்பாற் சிலம்பொலி தேவர்சபை
யலம்பொலி யோசை யதுவெகுநாத மதற்குமப்பால்
வலம்புரி சுற்றிய வாசலுமுச்சி வழிதெரிந்தாற்
புலம்பொலி யாடலும் பாடலுமாகிய பூரணமே. எ-ம்.

ஞானிகளநிலைமை.

கந்தமுதலும்புலனை யடக்கிநாப்பண் கருத்தமைத்துச் சா
ம்பனினோக் கதனைமேவிச், சிந்தையுறத் தான்சரிக்கு மிடங்க

டன்னிற் செறிந்திடையா திருத்திணையி னிட்டைகூட, வந்
தெழுமபு மணிசலதி சிலம்புசுவருவண்டிசையாந் குழல்பேரி
முழக்கங்காண, இந்தவகை சிவயோகத் திருப்பான் ஞானி
யினியவற்குப் பிறவியுமுண் டென்னலாமோ. எ-று.

அகஸ்தியமுனிவர்.

வைபஞ்சலமங்கி கால்வான் பலவயிர் வான்முடியோ
டெய்யுமபரமுதற் சார்வதெல்லா மெம்பிரான் முருகா
தெய்யனவின்று நின்றாட்சிலம போசைத திருவிளையாட்
டையவின் னங்கமதென் னங்கமாய்வினற வானந்தமே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

என்னணியார் முலையாக மனைந்துடனின்புறு மாகாதே
பெல்லையின்மாச் கருணைக்கட லின்றினிதாடுது மாகாதே
நன்மணிநாத முழங்கியென் னுள்ளுறநண்ணுவ தாகாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கெஜதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி கேள்வியி னிசைந
துறிப்பக், கெடிகொண்ட தலமாறு மும்மண்டலத்திலுங் கிள்
ளாக்கு செல்லமிக்க, தெசவிதம தாய்வின்ற நாதங்களோலி
டச் சிங்காசனாதி பர்களாய்த், திக்குத்திகந்தமும பூரணமதிக்
குடை திகழ்ந்திட வசந்தகால, மிசையமலர் மீதுறைமணம்
போல வானந்தமிதயமேற் கொள்ளும்வண்ண, மென்றைக்கு
மழியாத சிவராஜயோகமா யிர்த்ராத் தேவர்களெலாம், விஜ
யஜயஜயவென்னவாசிசொலவே கொலுவிகுக்குதும்பெருமை

யெளிதோ, வேதாந்த சித்தாந்த சமரசன்னிலைபெற்ற பரித்த
நச் சித்தர்கணமே. எ-ம்.

வாதவ்யரூபராணம்.

முக்குணம்புல னேந்துடனடக்கி மூலவாயுவையெழுப் பிற
வழியைச், சிக்கெனும்படி யடைத்தொரு வழியைத் திறந்து
தாண்டவச் சிலம்பொலியுடன்போய்த், தக்கவஞ்செழுத்தோ
ரெழுத்துருவார் தன்மைகண்டருடரும் பெருவெளிக்கே,
புக்கமுந்தின ரெமதுருப்பெறுவார் புலியில்வேட்டுவ னெடு
த்த மென்புழுப்போல்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (உச)

(அ - கை.) தமதுள்ளே தோன்றும் நாதவசப்படாது தம்
மை அறிபவர்க்கு மயக்க மின்றென்பதையும் அந்நாதவசமு
ற்று மயக்கமடைந்தவர் அதில்நின்றும் நீங்கும்வகை சொல்
லுதுமென்பதையுங் கூறல்.

ஐத்தவந்நாதந்தோன்றியபொழுதே யொலியினாலுயர்ந்தெ
ழுபடம்போல், தத்துவஞ்சகலகேவலேங்கித் தனையறிபவர்க்
முடம், இத்திறமலாதுசகலத்துமெய்தா விம்பர்கேவலத்
தினு மடையா, மத்தியத்தந்தமுடமேபுற்றால் வகையதற்கு
கைக்குதுமன்றே.

(இ-ள்.) ஒற்றுமைப்பட்ட ஸ்வாதுபூதியில் அந்தநாதமு
ண்டான காலத்திலேயே புல்லாங்குழலின் ஒலையினால் ஒங்கி

யெழுகின்ற சர்ப்பத்தைப்போலத் தத்துவங்கள் (வேறுபாடின்றி ஒற்றுமைப்பட்டு உதயமாகும், அப்போது அவைகளின் தொழிலாகிய) சகலகேவலங்கள் நீங்கிப்போகத் தனதாத்ம் ஸ்வரூபத்தை அறிகின்றவர்களுக்கு அஞ்ஞானமில்லையாம் இவ்வண்ணமான அனுபவச்செய்கையை அறிதல்ல்லாமல் இங்ஙனஞ் சகலத்திலும்பொருநதிக் கேவலத்திலுஞ் சேர்ந்திருக்க நடுவிலே அந்த அஞ்ஞானமும் பொருந்துமாயின் அம்மூடத்தன்மை நீங்குவதற்கு வகைசொல்லேவாம்.—எ-று, படம்-ஆகு பெயர்-அன்று-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) சிற்சபையி லெழுகின்ற தசநாடிகளென்பார் தத்துவமென்றும், அத்தசநாடிகளா லுண்டாகின்ற சத்தங்க ளையுணர்தலென்பார்—சகலமென்றும், அந்நாதங்களுடங்கு கையில் அவற்றின்பின் செல்லுமனமெனபார்—கேவலமென் றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] தசநாதங்களுந் தன்னேத்தவிர வேறின்றென்று சம்மாதிலேபெற்றவனே தன்னையறிந்தவனென்றும், அந்நாதங்களை யெதிரிட்டறிபவனே மூடத்தன்மை யுடையவனென் றும் தெரிவித்ததாம்.

மனம் நாதவழிச்செல்லாமல் குருதுரியத்தில் நிற்கின் முத்திபெறுவ ரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

மாறிகின்றாடியவான் பொருளாடிமணியசைந்து
மீறிகின்றனந்திரித்தத்தி லோசைவிளங்கிமனம்

தேறிநின்றிற்பரனாலாம் பதமென்னுந்தேனமுத
முறிநின்றின்பரசந் திருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமெளனியாய்த் தாயனைய கரு
ணைகாட்டித் தாளிணையென் முடிசூட்டி யறிவீர்சமாதியே சா
சுவிதசம்பரதாயம், ஓராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முத்திரிலை
யொன்றோ மரண்டெனும் லொளியெனவும வெளி யெனவு
முருவெனவு நாதமா மொலியெனவு முணர்வு நுமல், பாராது
பார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற பரமவனு பூதிவாய்க்கும் பண்
பென்றுணர்த்தியது பாராமலநிலை பகீர்த்தின் பழவடியர்
தம், சீராயிருக்ககின் தருள்வேண்டுமையனே சித்தாநந்தமுத்தி
முதலே சிரகிரிவினங்கவரு தக்ஷணமூர்த்தியே சின்மயானந்த
குருவே.

எ-ம் வருமும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.



நாதானந்தமுந் தானேயென்பதற்குப்

பி ர ம ண ம்.

ரிபுகீதை.

அமலசின்மாத்திர சொரூபமாகுஞ் சித்துமறிவரிய நிரங்கு
சனு முனக்குளானு, முமலமகல்கிந்கிடமா கானுமொன்றாய்
முதிர்ந்தருளுமேக.மேவாதவிதந்தான், விமலபரப் பிரமமெ

ஊம்பூதமற்ற விரிகண்டாமணி கருகாதமுமாகி, நிமலசச்சிதா
நந்த மாருவானு நிலையலால்வேறுமுண்டோ கீயேயாவாய்.

என்பதனாற்காண்க.

(அ-கை.) அம்முடீங்கு முபாயிவையெனல்

கின்னியவந்தமுட நீங்கிடமெய்த்துய சற்குருவினைத்தொ
முதே, மன்னுகாரணமா மனுவினைப்பெற்று மனம்விடயத்து
றுதிருத்தே, அந்நிலைப்பதி னாயிரந்தரஞ் செபிக்கி எனன்றிடு
மகன்றிடா துறுமேற், பின்னுமச் செபத்தை யொருபதாண்
டளவும் பெட்டிடன்செபிக்க நீங்கிடுமே.

(இ-ள்.) நெருங்கிய அந்தஅறியாமை நீங்கும்படி உண்
மையாகிய பரிசுத்தம் பொருந்திய ஞானஞ்சிரியலா வணங்கி
நிலைபெற்ற பஞ்சாக்ஷரமாகிய மந்திரத்தைப் பெற்று
மனதை விஷயத்திற் பொருந்தவிடாமலிருந்து அந்நிலைப்படி
பதினாயிரந்தரஞ் செபித்தால் அவ்வறியாமைநீங்கும் அங்ங
னம் நீங்காமல்அவ்வறியாமை தங்குமாயின் மறுபடியும் அச்
செபத்தைப் பத்துவருஷம் வரையிலும் அன்போடுஞ் செப
ஞ்செய்ய நீங்கிப்போகும். ஏ-று, ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ - ம்.] அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறு முத்தி பஞ்சா
க்ஷரத்தைத் தியானிக்கவேண்டு மென்பதாம்.

(அ - கை.) முடத்தன்மையுடையவர்கள் சதாஸ்மரணத்
தினால் அடுத்த சநந்திலும் பரிபாகிகள் எடுத்த சநந்திலும்
முத்தி அடைவர்களெனல்.

இந்தமெய்ச்செபமுங் குருபதத்தன்பு மிடைவிடாதேயு
ஞ்ஞவரேல், வந்திடுஞ்சநநர் தன்னிலேயுறுவர் மன்னுமெய்
ஞ்ஞான நிட்டையினே, உந்துமம்முட மிலாதவர்தம்மை யுத்
தமபக்குவ ரெனலாம், முந்துசற்சுவ னல்குமுத்தியாயன்
மோனவி டுறுவர்களன்றே.

(இ-ள்.) இந்த உண்மையான செபத்தையும் ஆசிரியரு
தருவடிகளில் அன்பையும் இடைவிடாமற் செய்வாரா
யின் மறுசநநனத்தில் நிலைபெற்ற சத்தியமாகிய சிவயோர்க
நிஷ்டையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் (அனந்த சநநத்தி
லேறிவந்த வாசனைகளாற்) செலுத்தப்பட்ட அந்த மூடத்தன்
மில்லாதவர்களைச் சற்கரும பரிபாசிகளென்று சொல்ல
லாம் தலைமைபெற்ற ஞானாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற சின்
முத்திரையினால் அப்பரிபாசிகள் இச்சநநனத்திலேயே மெள
னநிலையாகிய மோகஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.—
எ-று. ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்] வெளிப்படை.

(உஎ)

(அ கை.) ஸ்வானுபூதியிற் றேனுன்றுகின்ற சித்ப்ரகாசந்
துரியாதீதப் பொருளன்றெனல்.

இயம்புநன்னிலையி னிட்டை சாதிப்போர்க் கின்னொளி
கோடிக ளொன்றாய், வயங்குவபோல வகக்கணிற்றேன்று
மற்றதும் பொருளலவென்றே, தியங்குறவெந்தை . பண்ணு

குறைத்திடவே தேவிகேட்டதனைத் தெளிய, நயம்பெறப்புகறி
யென்னவே வினவநா தனுத்தெளிவுற நவிலும்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற நன்மையாகிய நிலையில் நின்று
நிஷ்டையைச் சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தின்கண் கோ
டிருநியர்கள் ஒன்றாகக்கூடிப் பிரகாசிப்பதுபோல இனியபிர
காசமுண்டாகும் அதுவும் வஸ்துவல்லவென்று எம்து ஆண்
டவராகிய பரமசிவனார் தேவியாருக்குச் சொல்ல அதை யத்
தேவியார் கேட்டு மயக்கமுற்று அந்தவஸ்துவை நான்தெளி
வாக அறியும்படி தேவரீர் நயம்பொருந்தச் சொல்லவேண்டு
மென்று சேட்கப் பரமசிவனருந் தெளிவுபொருந்தும்படிச்
சொல்லுவார்.—எ - று-மற்று-ஏ-ஏ-ஏ - தூர்நான்கும் அசை
கள்.

[இ-ம்.] பரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தைப் பரிபாலனம்பண்
ணுகின்றவர்களது கருத்து உள்ளே அடங்க அடங்கத்தோ
ன்றுகின்ற சிவசரிசனத்துக்கு அதிஷ்டானமாகிய பொருள்
வேறே ஒன்றுண்டென்பதாம்.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசந்தோன்று

மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பத்திரிகரிடார்.

கடல்லொளித்திருந்த கனலெழுவன்தவந்தாற்போ
லுடல்லொளித்தசிவ மொளியெய்வதெக்காலம்.

எ-ம்,

காரைக்காலம்மையந்தாதி.

காண்பார்க்குங்காணலாந்தன் மயனேகைதொழுது
காண்பார்க்கு நங்காணலாங் கடதலாற்காண்பார்க்குச்
சோதியாய்ச்சிந்தையுள்ளே தோன்றுமேதொல்லுலகுக்
காதியாய் நின்னவரன்.

எ-ம்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (உ-அ)

(அ-கை.) சத்தநீங்கலாக ஞானவிஷயங்கள் ஸ்வானுப
வத்தி லொடுங்குமெனல்.

*இலங்கியமோனமுத்திரையதனி லிருந்திடும்பொழுதிலேம்
புலனில், நலந்திகழ்முன்று புலனெடுங்கிடமா னவிலுதுமவை
யெவை யென்னில், துலங்கியரூப மிரதநற்கந்தமென்றுசொற்
றிடுவர்மற் றிரண்டு, புலன்களிற்பரிசந் தரிசனந்தோன்றிற்
போயிடுமென்பர் புண்ணியரே.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கின்ற மௌனநிலையாகிய சின்முத்தி
ராயில் இருக்கின்றகாலததில் சத்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்தில்
நன்மையாய் விளங்குகின்ற மூன்றுவிஷயங்கள் அடங்கும்
அங்ஙனஞ் சொல்வதாகிய அம்மூன்றும் எவையென்றால்,
சொல்லுவோம் ஒளிர்கின்ற நல்லரூப ரசகந்தமென்றுரைப்
பார்கள். மற்றிரண்டு விஷயங்களில் பரிசமானது ப்ரம்மதரி
சனம் உதயமாயின ஒடுங்கிப்போமென்று புண்ணியவான்கள்
சொல்லுவார்கள் - ஏ-அ. ஆல்-ஈ-அசைகள்.

(ப-ம்.) விஷயங்களனைத்திலுந் தேர்த்தமனமானது ■■■ ஸ்தழந் தானாய்விளங்கிய சின்புத்திராயென்னும் நகருள்ளா னத்திற் சரிதையாகிய முதற்பஞ்சவர்ண சுந்தரம் பொருந்திய பஞ்சாட்சரநிலையிற் புருந்து ஊடுருவித் தசநாதங்களும் முழ ங்குவதற்குக் காரணமாகிய சதாசிவத்தையுந் தாண்டி, ஞான த்திற் கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலை யென்ற திருவருட் சத்தி யினது அரகிருக்கையின் மகிமைவைக் கண்டு அந்நிலையில் அசைவநிற்குங் காலையில் அங்ஙனம் அனுபவத்திற்குரிய துரிய விஷயங்கள் ஐந்தில் காட்சியாகிய அருட்டரிசனமும் பேரின்பமாகிய சுவையுஞ் சுகமாகியவாசனையும் ஒடுங்குமெ ன்பார்.

இலங்கியமோன முத்திராயதனி லிருந்திடும்பொழுது ■■■ ந்திகழ்முன்று புலனெடுக்கி மென்றும்,

அத்திருவருட் சத்தியினது அருளாலே அதற்குமேல் ஞானத்தில் யோகமாகிய சொருபித்தென்னும் பார்வையா ன லீலைக்கண்ணுடியிலறிந்த பஞ்சசுபையின் அலங்காரத்துள் பரமகாஷ்டை அறிவாய்ச் சென்று சென்று தேய்ந்து தேய் ந்து முத்திசகலமும் முத்திகேவலமும்விடடுச் சம்மாதிற்கச் சுயஞ்சோதிதானே மேலிட்டு வளைந்து அகண்டாரூர நிலை பொருந்துங் காலையில் ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்தப்ர ம்மைக்யமென்னுஞ் சிதாகாசமாகிய சுபாவம் உதயமாகாத தற்கு முன்னிருந்த ப்ரம்மானந்தகோஷ நீங்கலாகத் தானே தானாகிய மெய்ப்போதமாகிய பரிசுமூழ் ஒடுங்கிச் சின்மாத்

திமாய் விளங்குமென்று அருளிறைவடிவங்கொண்ட அடிகளால் கூறப்படு மென்பார்.—பரிசுந் தரிசனங் தோன்றிற் போயிடுமென்பர் புண்ணியரே என்றுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] சரிதையாதியாய்வரும் நான்கில் நன்னுன்காகிய பதினாறுசோபானங்களில் காரியப்பட்ட பன்னிரண்டு படிகளையும் நீக்கி மேல்வின்ற காரணத்தின்பயனாகிய நான்கு பதங்களுள் மூன்றுபதங்களினுடைய இலக்கணங்களை விதித்துச் சொற்றனரென்பதாம்.

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகிய ப்ரம்மவரிட்ட பதத்தில் மேற்சொல்லிய ப்ரம்மானந்தகோஷ மொடுங்கு மென்பதே துணிபெனப்பெற்றும்.

ஞானத்திற் சரிதையிலேய்தென்பதற்குப்

பி ர ம ண ம்.

திருவாசகம்.

உன்னற்கரியதிரு வுத்தரகோசமங்கை
மன்னிப்பொலிகதிருந்த மாமறையோன்றன்புகழே
பன்னிப்பணிரிதிறைஞ்சப் பாவங்கள்பற்றுப்பா
னன்னத்தின்மேலேறி யாடுமணிமயில்போ
லென்னத்தனென்னையுமாட் கொண்டாநெழில்பாடிப்
பொன்னொத்தபூண்முலையிற் பொன்னுசலாடாமோ.

அன்றியும்,

நெக்குநெக்குள் ஞானகிமின்று மிருந்துங்கிடந்து மெழுகு,
நக்குமழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்திகாணுவிதத்தாற் கூத்துறயிற்

றீச், செக்கர்போலுந் திருமேனி திகழநோக்கிச் சிலிர்சிலிர்
த்துப், புக்குறிப்பதென்று கொல்லோவென் பொல்லாமணி
யைப் புணர்ந்தே. எ-ம்.

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.

போற்றிறீறணிந்து ருத்திர சாதனம்பூண்டி டைந்தெழுத்
துள்ளே, சாற்றிறீருவாதி மூவுருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சி
வைசெய்தான், மாற்றலாம் பிறப்பிறப்பினை நெஞ்சமே மன்
துளாடியதாளும், தோற்று முள்ளொளிக் குள்ளொளியா
யதைத் தொழுது வாழ்தலுமாமே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்.

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுமுண் டவ்வாறெழுத்தும்
பண்டித்ததற் சதகோடி மகாசித்தி பண்ணுதற்காய்த்
துண்டத்துட லுயிராய பரைசெய்த ருத்திராததாற
கண்டித்த நமசிவாயா வெனவுருக் காட்டியதே. எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

விந்துவிருந்த தலந்தனிலே குரு நந்தியிருந்தார் கொலுவா
கச், சிந்தைதெளிந்து மகாரம்வைத்தா லந்தச் சீமானைக்காண
லாம் ஞானப்பெண்ணே. எ-ம்.

சச்சிதானந்த விளக்கம்.

முச்சுடராகியொன்றாய் முடிந்ததோர்சோதிபாதம்
அசுசுதனயனுங்காண வகண்டமாயவிலிழாத

சச்சிதானந்தஞான சதாசினைகுருவைப்பாட

மெய்ச்சுடருதயமான விளக்கொளியுண்மைசேர்வாம்.

அன்றியும்,

திருமருவுசோதியாய்ப் பிரபையொளியிசியே தெருவிலொரு பாதையதிலே, திரிகரணசுத்தியா யமுதகலசத்திலே தேனமுதமுறு சுணைகீர், வருமொருவர் காணவே திருகுசுழிகேணியில் வரவுசிறு வாசறெளிவு, மயிர்ப்பாலமீதினி னெருப்பாறு தாவினே வந்தவழிகண்ட தெவரோ, அருவுருவிலாகாச மிருகமே கீதமே யனேகசிவ சோதினடனம், அபயவரவுபயசிவ சமயகுருநாதனே யத்துவித முத்திபுரிவாய், தருமவுன சுழி முனையி லணுவளவு கவனமே தரல்வேண்டு மிதுசமயமே.

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

ஆண்டருவ னாவானையல்லற் பிறவியறுப்பானே, வேண்டும்பதவிதருவானே வெளியீட்டின்ப மளிப்பானேத், தூண்டல்செய்யா மணியிளக்கைத் தொழின்முன்றியற்றுந் தொல்லோனைக், காண்டற்கரிய பேரொளியைக் களாவினிழற்கீழ்க் கண்டேனே. எ-ம்.

உடலறிவிளக்கம்.

நந்திகொலு விருந்தவிடந் தானுமங்கே நற்கமல மாயிரத் தெட்டிதழுமங்கே, அந்திசந்தி பூசையனுட் டானமங்கே யறுத்தடைத்த வாசல்சிவ பேரகமங்கே, மந்திரமுஞ் சாத்திரமும். பிறந்ததங்கே. மனுநீதிருஷ்வரவு தானுமங்கே, செந்தி

யொளி சிவன்சிற்கா தனமுமங்கே சிறந்தவிருபாத மடையாள்
முரைத்தோமே. எ-ம்.

வாதவூர்புராணம்.

இடம்படுமுடம்பின்முலத் தெழுந்தநற்சமுனைநாடி-
யுடன்கிளரொளியேயாகி யொளியிலஞ்செழுத்துமொன்றாய்
நெடுங்குழலோசையாகி நிலவுமவ்வோசைபோயங்
கடங்கியவீடமேயென்று மாடுமம்பலமதாகும்.

அன்றியும்,

எண்டரும்பூதமைத்து மெய்தியநாடிமுன்று
மண்டலமுன்றுமாகி மன்னியபுணர்ப்பிளுவே
பிண்டமுமண்டமாகும் பிரமனோடைவராகக்
கண்டவரீன்றவாறு மிரண்டினுங்காணலாகும். எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

விதையாயிருக்கு மைந்தெழுத்தும் வேதாசமமு முத்தமி
மும் விளங்குஞ்சரி தாதிகணன்கும் வீராகியமெய்ச் சிவமத
முஞ், சிவையாதரிக்குத் திருநீறுஞ் சோதிநயனத் திருமணியு
ந்துகடர்ப்பதி விதிநெறியின் றொடர்புஞ்செடிதீர் மெய்யடி
யா, ரிதையா லயத்தைப் பிரியாதங் கிருடர்ஞான மணிவிள
க்கு மிலங்குமவுனந் துளும்பாத வின்பவளனுஞ் சந்ததமுஞ்,
சிதையாதளிக்கு மோரிறையே சிறியேஞ்சிற்பில் சிதையே
லே, தேனூர்வீதிப் போரூரா சிறியேஞ்சிற்பில் சிதையேலே.

பாரதம்.

ஐவகைப்பொருளுநான்கு கரணமுங்குணங்கள்மூன்றுஞ்
செய்வினையிரண்டுமொன்றி யாவருந்திகைப்பின்று
பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள்
கைவளராழிச்செங்கட் கண்ணனைக்கண்ணுள்வைப்பாம்.எ-ம்.

திருவாய்மொழி.

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகியைந்துபூதமா யிரண்டுசுடராயருவாகி
நாகமேறிநடுக்கடலுட் டியின்றநாராயணனேயுன்
னுகமுற்றுமகத்தடக்கி யாவியல்லன்மாய்த்தே. எ-ம்.

தேவாரம்.

மண்ணுகி விண்ணுகி மலையுமாகி வயிரமுமாய் மாணிக்கந்
தானேயாகி, கண்ணுகித் கண்ணுக்கோர் மணியுமாகிக் கலை
யாகிக் கலைஞானந் தானேயாகிப், பெண்ணுகிப் பெண்ணுக்
கோ ராணுமாகிப் பிரளயத்துக் கப்பாலோ ரண்டுகி, யெ
ண்ணுகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி யெழுஞ்சுடரா யெம்
மடிக ணின்றவாரே.

அன்றியும்,

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞானமூர்த்தி நலஞ்சுடரே நால்
வேதத் தப்பானின்ற, சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து
நின்ற சொலற்கரிய சூழலா யதுவுன்றன்மை, நிற்பதொத்து
நிலைவிலா நெஞ்சந்தன்னு னிலவாதபுலா லுடம்பே புரூத்து

நின்ற, கற்பகமே யானுன்னெயிடுவே னல்லேன் கனகமாமணி
நிறத்தென் கடவுளானே.

அன்றியும்,

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர் செழுஞ்சுடரே
செழுஞ்சுடர்நற் சோதியேமிக், குருவேயென் னுறவே யென்
னானே ஐனி னுள்ளமே வுள்ளத்தி னுள்ளேயின்ற, கருவே
யென்கற்பகமே கண்ணே கண்ணுட் கருமணியே மணியாடு
பாவாய் காவாய், அருவாயவல் வினேநேய னுடையாவண்
ண மாவடுதண் டிறையுறைபு மமரேதே. எ-ம்.

திருமந்திரம்.

ஆரங்கம்புலியூராதி நடுவாசி
சேங்கஞ்சிற்சபை சிவமனம்பூத்தது
பேரங்கம்பெற்ற பேதத்திருநடனம்
வேரங்கஞ்சொல்வார் விழுவார்நாகில். எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள் கலிமடல்.

அரியதவமுடைய நாகம்பொருந்த
வுரியபுயமோ வொளிமணியோ
முத்திநிறையோ சிவனதுவிலை.

அன்றியும்;

தெருவுதொறுமுல்வு தென்சிறை சேர்த்தருமணியைத்
தோவத்தைக்கொயிலாக் கொண்டவருமருந்தை. எ-ம்.

ஒளவைக்குறள்.

சுந்தரச்சோதி துலங்குமிடமது
மந்திரச் சக்கரமுமாம்.

அன்றியும்,

தற்பரமான சதாசிவத்தோடொன்றி
லுற்றறிவில்லை யுயிர்க்கு.

எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

சுருகுசலபக்ஷணிக னொருகோடியல்லாற் சகோரபக்ஷிகள்
போலவே, தவளநிலவொழுகமிர்த தானாயுண்டழியாத தன்
மைபுர னந்தகோடி, இருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத
வேகார்த மோனஞான விற்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்திர
சித்தநிலை யெய்தினார்கள் கோடிகுழக், குருமணி யிழைத்தி
ட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை கொலுவீற் றிருக்குநினைக்,கும்
பிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக் குறையெலாந்
தீரும்வண்ணம், மருமலரெடுத்துனிநு தானையர்ச்சிக்கவெண்ண
வாவென் றழைப்பதெந்நாள், மந்திர குருவேயோக தந்திர
குருவேமுலன் மரபில்வரு மெளனகுருவே.

அன்றியும்,

காணுங்கண்ணிற் கலந்த கண்ணேயுனைச்
சேனும்பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
ஆனும்பெண்ணு மதுவெனும் பான்மையும்
பூணுங்கோலம் பொருந்தியு னிறக்கவே.

அன்றியும்,

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரே மணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமே யுனை
யன்றியார்துணை பாருறவார் கதி
பென்றுநீயெனக் கின்னருள் செய்வதே.

எ-ம்.

சிவப்பிரகாசம்.

கண்ணொளிவிளக்களித்துக் காட்டிடுமென்னின்முன்னங்
கண்ணொளியொன்றுமின்றும் விளக்கொளிகலந்தவற்றைக்
கண்ணொளியகலவின்றே கண்டிடுமேவறுகாணாக்
கண்ணொளிவிளக்கின்சோதி கலந்திடுங்கருத்தொன்றன்றே.

சிவவாக்கியர்.

அண்ணலாபநாதியா யநாதிமுன்னநாதியாய்ப்
பெண்ணுமாணுமொன்றிலோ பிறப்பதாகுமுன்னலங்
கண்ணிலாணிசுக்கிலங் கருத்தொடுக்கிவின்றபின்
மண்ணுளோரும்விண்ணுளோரும் வந்தவாறதெங்குவன.எ-ம்

சௌந்தரியந்தாதி.

மயில்பேரன்றிருக்குந் திருமேனிமணியோ குயிலோமறை
முடிவே, வயில்பேரன்றிருக ண்ருங்கணையோ வருளார் கட
லோயாதுகாக்கேன், வெயிலோநிலவேசோதிமின்னல் வினை
வோ ககனவிறுளே, பயில்வோருனது திருவழகை யுமை
பெருதொகுத்துப் பாடரிதே.

எ-ம்.

மூலமும் உரையும்.

கடவுளந்தாதி.

மெய்ப்பொருளுச்சிக்கு ளுச்சிதமாகவிருக்கும்பா
வைப்பினின்மாணிக்கப் பொக்கிஷமேமணிமாமருடச்
செப்புக்குளேற்றுந் திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது
கைப்பொருடன்னினு மெய்ப்பொருளாமது கண்டவர்க்கே.

மவுனநரிசனம்.

அரசனென்ற மவுனவித்தை ராஜயோக மறைகிறே னகார
முத லேந்துமூட்ட, நிரமயமா மூலத்தி லிங்கநதோன்று மிங்க
மென்ன சிவருப நந்திமேனி, குருமூலத்தட்டதளம் விரிந்து
தோன்றுங் குண்டலிவாய் திறக்குமப்போ கோடிவிதோன்
று, மரமனையி லமுதகபா டந்திறநது வமுதமழை வருடிக்கு
மருளிலன்றே.

அன்றியும்,

அன்றறியா தாரத்தின் மௌனமூட்ட வங்கங்கே சிவசத்தி
வடிவுதோன்று, நின்றவந்த தலத்தினிற்கும் வன்னந்தோன்று
நிராகார மாமவாயு சுழியிலேறுங், குன்றாத சுழிமுனையில்
மௌனமூட்டக் குலாவுமனத்தாநநத நிர்த்தங்கானுஞ், சென்
றேறிநடனத்தைப் பாருபாரு திருச்சிலம்பி னொலிகேட்குஞ்
சேர்த்துகூடே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.



நிஷ்டாநுபூதி

ஞானத்திற் கிரியை
யீதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

உடையாளுன்றனடுவிருக்கு முடையாணடுவுணீயிருத்தி
யடியேனடுவுனிருவீரு மிருப்பதானுலடியேனுன்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப் புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்து முடியும்வண்ணமுன்னின்றே.

சவுந்தரியந்தாதி.

மாதுளின்கருளை ஞானநித்தினைசெய் மஞ்சநாலுசிலை கால்
களும், வேதமாலுட னுருத்திரன்கன மயேச்சுரன்றலை விதி
த்தபே, ரோதுபின்னறு கச்சுமானதொரு வச்சிதத்துறை
சதாசிவன், மீதுகண்டியில வல்லபுன்கிருபை யன்றிவேறொரு
விருப்பமே.

அன்றியும்,

தீழைதுழையாதிடையழகுறுபூண் முலையிளவெயில்மேனியி
நிழலுறுசா மணிவடமாடிய நிலவெழுபூதியினல். [வே
கழைபெறுதோளியையழகொழுகாநிறைகருணையினாமுதை
த், தொழுவவோசிவனடியவர்கா ணிதுசுருதியினுலையே.

தாயுமானகவாமிகள்.

பூரணிபுராதனிசுமங்கலேசுதந்தரி புரந்தகித்ரயம்பகியெழி
ற், புங்க்விவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்தர தளபுஷ்பயிக்சவிற்றிரு
க்கும், நாரணிமனாதிதநாயகிருணாதித நாதந்தசத்தி.

மூலமும் உரையும்.

கவந்

அன்றியும்,

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள் புந்திமுதலான
பேய்கள், போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென் பேபாதத்
தைபூடழித்து, வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன் விதி
த்தானி வல்லலெல்லாம், வீழும்படிக்குணது மௌனமந்த்ரா
திக்ய வித்தையைவியந் தருள்வையோ, நாதவடிவாகிய மஹா
மந்த்ரரூபியே நாதாந்தவெட்டவெளியே, நற்சமயமானபயிர்
தழையவருமேகமே ஞானவானந்தமயிலே, வாதமிடுபரசமய
மியாவுக்குமுணர்வரிய மகிமைபெறு பெரியபொருளே வலா
ராஜ னுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை வளர்காதலிப் பெணு
மையே,

எ-ம்

அகஸ்தியமுனிவர்.

ஒங்காரவட்டத்து ளாதாரமாறும்கிட் டோங்கியரி
றீங்காரவட்டத் துளேவிந்து நாதமிண்ணச்சுடர்மேற்
பாங்காம்பனாசிவ மாகியொன்றா யப்பரவெளிரின்
றாங்காரத்தாண்ட வியாறெழுத் தாறுமுகத்தம்மையே.

அன்றியும்,

குண்டலிபாரதிலக்குமி பார்வதிகோமண்பூ
மண்டலிசாம்பவிதேவி மனோன்மணிவாகினிப்பிர
சுண்டலிகாரியகாரி யுகாரிசடாக்ஷரிமா
விண்டலிபாண்பெண்ணிரண் டிருவாய்வின்றமிழ்நொளியே.

ஒளவைக்குறள்.

தற்புருடமாமுகந் தன்னிற்றனியிருந்
துற்பன மஞ்சையுறை.

கௌ

நீ ஷ்டா நு பூ தி

அன்றியும்,

ஓதியதற்புருடத் தடியொவ்வவே

பேதியா தோதுபினை.

எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

உன்முகம்பேபாற்கண்ணுடிக்குள் ளொருமுகங்கண்டாற்பேபாற்

சின்மபவடிவின்சாயைச் சித்துபேபாற்புத்திதோன்று

நின்மலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாபுலாவுந்தன்ம

நன்மகனேயித்தைத்தா னன்றேறுஞானமென்பார். எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

பரையிடத்தேயுருத்தோன்றி யொடுங்கும்படியறிந்தோர்

புரையறக்கீறிப்புண்ணுற்றுவரோ புத்திமத்தியிலே

திரையறவாசைத்திசைதிகை யாறித்திருக்கறுக்க

வரைதிருநாதமலைக்குறப் பெண்கொடிவாய்த்தடுமே. எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

ஆடல்புரிநடன விருபாதபங்கய வேதமவதான சிவகோ
ணமா, மருமறையிலெட்டாத திருநடனவிஸ்தார மானதொரு
பாணுமதியே, கூடவொருதிரிகோண விடுதருநவகோண கோ
ணமிசை திசைநாலுமே, கோதையபிராமியிரு பாதவொளி
நாதமே கோடான கோடிநடனம், பாடலதுகீதசபை யொக
சிவ ரேகைவெளி பரமாயசத்திவடிவு, பாரமகமேருகிரி பூம
ருநிமேலான பால்னைய பாதகமலஞ், சாடவனுபேகசெய

மூலமும் உரையும்.

களே

லேகமுதலாகவே தரல்வேண்டு மிதுசமயமே, தற்பரானந்த
நிஷ்களானந்தசிவ சச்சிதானந்தகுருவே.

அன்றியும்,

தற்புருஷநிலையிலே விற்புருவருவிலே.

எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

ஒங்காரமான பிரணவத்தா னெங்குமுயர்ந்த சோமகலே நிற
த்தாள், நீங்காரமான பராசத்திதேவியை நேர்ந்துகும்பி யடி
புங்கடி.

எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

மும்மையுலகெங்கும் பரந்தொளிபரப்பிடு முதற்பனையெடு
த்தனைத்து, முதருட்புனிதநீர் நிறையவாட்டிப் பெருமை
மொய்த்த நித்தியவாடையான், மெய்ம்முழுது மொத்தியிரு
வேற்றவத்துவித வெண்ணீறணிந்து மிளிரும், வீறுபூரண
நிலப் பொட்டுமிட்டுப் பெரிய மெஞ்ஞான தீபதட்டா, லம்ம
ருவு மாலத்தி சுற்றிமற்றிச்சையுட னுனஞானங்கிரியெயன்,
றருள்செவிலியாயரங் கருகிலுறவாறு நகன்றசிவ வாரியிலே
முஞ், செம்மையாரமுதம் புகட்டவளருங்குமுவி செங்கீரை
பாடியருளே, திமிரமல மகலவருகுமசரவண முருக செங்கீ
ரை பாடியருளே.

எ-ம்.

சௌந்தரியலகரி.

ஆமுதின்கடல்வேலி செழுந்தருவாய்மணி பம்பியதீவூடே
பாசகடம்படர்காணிலுங்கொடைபாய்மணிமண்டபவிடே

களக

நிஷ்டாநுபூதி

கோரசிவன்பரமேசனுமஞ்ச மேமர்கூர்பரியங்கமெனாமேளே
சீரடரும்பரஞானமுறுங்கனி தேவரஞந்துவர்பூமாதே. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

அரிபிரமர்போற்ற வமரர்ஜயஜயெனப் பெரியம்மைபாகம்
வளர் பேரழகைப் பாரேனே.

அன்றியும்,

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமறடி
உண்டார்களுண்டதெலா முணல்லாதுண்பார்களோ. எ-ம்.

மவுனதரிசனம்.

கூடுவதுபுருவமைய வெளியினுள்ளே குறிப்பாகமெளனத்
தை மூட்டுமூட்டு, வாடுவது மனோன்மணியுஞ் சிவனுந்தோ
ன்று மாகாயஞ் சர்வவியா பகமுந்தோன்றும், நாடுவது
லொளிபோல் விந்துதோன்றும் நாதமங்கே கோடிமதிபோ
லேதோன்றுந், தேடுவதுவனந்தவா னந்தந்தோன்றுஞ் சிவசி
வா மெளனவித்தை செப்பொணாதே. எ-ம்.

பத்திரகிரிடார்.

நயனத்திடவெளிபோய் நண்ணும்பாவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க,



மூலமும் உரையும்.

கௌ

ஞானத்தில் யோகநிலை
யீதேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

நிகழ்காலத்திரங்கல்.

அகமசீலனைப்பாரீ ரேகனனைகனைப்பாரீ ரின்பவுருவனைப்
பாரீர்.

அன்றியும்,

அறிவுக்கறிவனைப்பாரீ ரறிவுக்கதீதனைப்பாரீர்
செறிகைக்கினியனைப்பாரீர் தேசிகர்தேவனைப்பாரீர். எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

அருளிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவினையாடற்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலம். எ-ம்.

சிற்றம்பலநாடிக ளாநுதிவிளக்கம்.

ஆயனியமில்லா வகண்டபரிபூரணத்தே
தூயகுருவுருவந் தோன்றாமற்றேருன்றியதே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாமி
றேபோன்று, நினறநின்றன்மை நினைப்பறநினைந்தே னீயலாற்
பிறிதுமற்றின்மை, சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்
ந்தொன்றான் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனை, யொன்றுநீ
யல்லே யன்றியொன்றில்லை யாருன்னை யறியகிற்பாரோ.

கௌ

நிஷ்டாநுபூதி

அன்றியும்,

பீறல்தனையறமாற்றிப் பிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு
முறவினொடுமொழியச்சென்றுலகுடையவொருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழதில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம்பலமன்னி
மறைபவருமவானவரும் வணங்கிடநான்கண்டேனே.

அன்றியும்,

கட்டறுத்தெனையாண்டு கண்ணாரீ
றிட்டவன்பேராடி யாவருங்காணவே
பட்டிமண்டப மேற்றினையெற்றினே
யெட்டிஒழுடிநண் டுமமறியேனையே.

எ-ம்.

திருவாய்மொழி.

நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனுக் கதனுணர்மை யதுவிது
வென், றொன்றுவொருவர்க் குணரலாகா துணர்ந்தமேலுங்
காண்பரிது, சென்றுசென்று பரம்பரமா யாதுமின்றித் தேய்
ந்தற்று,நன்றுதிதென் றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே.

அன்றியும்,

யாவருமெவையுந்தானு யவரவர்சமயந்தோறுந்
தோய்விவன்புலனைநதிற்குஞ் சொலப்படாநுணர்வின்மூர்த்தி
யாவிசேருயிரினுள்ள லாதமேர்ப்பற்றிலாத
பாவனையதனைக்கூடி லவையுங்கூடலாமே.

எ-ம்.

பஞ்சாசுரப் பதிபகபாசவிளக்கம்.

காணுறுபுலன்கள்பேராகக் கரிசுறுமனம்போம்போனல்
ஆணவம்போகும்போன லாருயிர்ப்போதம்போகுஞ்

சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோன்றும்
மாணனையிதுவேழுத்தி நிலையெனமதித்திடாயே. எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

உரமண்டலங்களைக் கருபமண்டலம்படிக பதிமண்டலத் தல
மதாய்ப், பரிவிண்டலம்புகுத மதிசுண்டலங்குழைகள் பணி
கங்கணங் கிரணமே, உரமண்டலம்பெரிய தலமண்டலத் தெ
ரிய வுமைபங்க னன்பு புரியு, வொளிமண்டலந்தரிசு வெளி
மண்டலம்பெரிசு யுகமண்டலஞ் கிரசதாய்ச், சிரமண்டலங்க
ளவை குடிக்கொண்டிலங்குசடை சிவசம்பு சாம்பசிவனே, ஜெ
கமண்டலமபுகழ ரவிசம்பரமங்கொடு திருவம்பலம்பரவவே,
சரமண்டலங்கொடு நடனம்புரிந்தகழல் தரல்வேண்டு மிது
சமயமே. எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

அடியார்நிலைத் திருவகத்து ளன்புபொறுமை யவாவறு
த்த, லடுப்பாங்கமைத்து மலக்காட்டத்தக ஞானக்கனன்
மூட்டி, மடியாதிருந்தவுயிர்க் கலசமவழியவருட் பேருலேவார்
தது, மாறுப்பெரு மைச்சிவானந்த மதரச்சோறு தினம்பொ
ங்கி, விடியாச்சீவபாதவிருள் வியமவுனச்சுடர்விளக்கு, விள
க்கியிருந்தபடியிருந்து மேலாஞ்சிற்றில் விளையாடுஞ், செடிநீ
ரகத்தோர்புகழ வாலேசிறுவாசுற்றில் சிதையேலே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற பரவெளியினுண்
மைகாட்டிப் பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற் றேறுங்

நீத பாகியேன் பரிசுகாட்டித், தாராளமாய்சிற்சு நிற்கின்றை
காட்டிச் சதாகால நிஷ்டையெனவே சகசநிலைகாட்டினே சகா
திநிலையுந் தனைக்காட்ட நாட்செல்லுமோ, காராவெண்ணரு
மனந்தகோடிக ணின்று காலூன்றி மழைபொழிதல்போற்
கால்விசி மின்னிப் படர்ந்துபர வெளியெலாங் கம்மியா னந்த
வெள்ளம், சோராதொழியவே கருணையின் முழங்கியே
தொண்டரைக் கவமுனிலே சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமே
பரஞ் சோதியே சகவாரியே.

அன்றியும்,

சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றுகி
நின்றுவிடுமென்ற நெறிநிற்குந் ளெந்நாளோ.

அன்றியும்,

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமின்ன மற்
யோமென்னும், நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிற்குணத்தைத்
தன்னருளா நினைவுகளுள்ளே, வைத்துவைசதுப பார்ப்பவ
ரைத் தாளுகவெந்நாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்திநைமாந
துவெளியைத் தனமயமா மானந்த தெய்வந்தன்னை. எ-ம.

பெரியபுராணம்.

ஐந்துபேரந்வுங்கண்களேகொள்ள வளப்பருங்கரணமோர்
நான்குஞ், சிந்தையேயாக்கு குணமொருமுன்றுஞ் சிறந்த
சாத்துவிதமேயாக, விந்துவாமுசடையா னுமொனந்த வெல்லே

மூலமும் உரையும்.

கஅக

யிற்றனிப் பெருங்கடத்தில், வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துட்டினை
த்து மாறிலாவின்பத் துட்டினைத்தார். எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

சிவமதுமூப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள் செய்யுமொரு
தவமதுபொன்னகர் மின்னைத்தாமரைத் தாள்பணிப்ப
பவமதுசூட்சத்திற் பத்தியும்பாயும் பவமிசூத்த
நவமணிமண்டப மேடையுங்காணுவர் நாட்டத்திலே.

அன்றியும்,

இன்பமிருந்தவிடஞ் சடுகாடதெடுத்தாக்கத்
துன்பம்வெகுதொலை சுற்றிலும்வன்னிதுருவமத்திக்
கம்பமதுதுனிகாணாத காட்சிகனகசபை
விம்பம்பெருவெளியுற்றுப்பார்க்க விளக்கொளியே.

அன்றியும்,

ஒளியாம்விளக்கொளிக்குள்ளே தெளிந்துகொண்டுருவ
வெளியாம்பராபரமாசோதியே விந்துநாதமொத்துத்
தெளிவாயிருந்துபிரகாசந் தோற்றுஞ்சிதம்பரத்தி
லழியாவரம்பெற்றிருக்கப் பதமுண்டடியவர்க்கே. எ-ம்.

ஞானவாசிபட்டம்.

உண்டானிருட்டிதா னன்றயப்பார்க்கி லொழிந்துபேர
முறுதியா யுணராவற்றூற், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பெ
ன்பார்போற் காட்சியுறுங்கலைநூலாற் சற்றோர்சார்வாற்றன்

டாதபரிசயத்தாற் சிலகாலத்திற் றுவுமன நின்மலமாய்ச் சசி
போனிற்கிற், பண்டாயவனுபூதி மயமாய்த்தானே பாக்கிய
வாண்களுக்கிந்த பார்வைதோன்றும்.

அன்றியும்,

சொருபம்விட்டகலன் மோகமாம்வேறுசொல்லிட முன்பு
பின்பில்லை, ஒருபொருண்ணினை யொழித்துமேலப்பா லொ
ருபொரு ணினைவுறிலாத, விருபொருணடுவு ணினைவறவிரு
க்கு மிதுசொருபத் தியல்பிதுதான், மருவுதற்பனை மாண்ட
சைவில் கற்போலாய் வருகளுச்சுழுத்தி தீர்வடிவாம்.

அன்றியும்,

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் மேவா
தோர் விளம்புகிதை, நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரை
ப்ப நெடியவனே நினைவிற்கொள்வாய், அறிவானு மறிபொ
ருளுங் கூடியகூட் டாவிலெழு மறிவானந்தம், பிறியாதவான்
மதத்துவத்தெழுந்த தாமதனைப் பேணல்செய்வாம். ஏ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

களங்கமற்றகண்ணாடி தன்முன்வேறோர் களங்கமற்ற கண்
னாடி காட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகி யபேதமாகி வி
ற்பமின்றி நிருவிகற்ப மாணற்போல, அளந்தீறிப்பபடா விபு
வாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தாயா னந்தமாம் பிரமத்தைகயமான,
உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலகெங்கே யெ
ன்றுசங்கை யொழித்திடாயே. ஏ-ம்.

திருப்புகழ்.

இருவினையு மலமு மறவிறவியொடு பிறவியறவேக போக
மாய் நீயுநானுமாயிறுகும்வகை பரமசுகமதனை யருவிடைமரு
திலேகநாயகாலோக நாயகாயிமையவர் பெருமானே. எ-ம்.

சிவவாக்கியர்.

கருக்கலந்தகாலமே கண்டிருந்தகாரண
வுருக்கலந்தபோதலோ வுன்னைநானறிந்தனன்
திருக்கலந்தசோதியைத் தெளிந்துநானறிந்தபின்
இருக்கிலேனிறக்கிலே னிரண்டுமற்றிருந்ததே.

அன்றியும்,

மவுனமானவைந்தெழுத்தை வாசியேறிமெல்லே
வானெலாநிறைந்தசோதி மண்டலமபுகுந்தபின்
அவனுநானுமெய்கலந்தே யனுபவிக்குமளவிலே
அவனுமில்லைநானுமில்லை யாருமில்லையானதே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்.

வடிவம்பொருளருண்முக்குணம் வாக்குமனமுமடி.
முடிவுமில்லாதமுடிவினைச் சூட்டிமுருகெனன்றே
படிகந்தனிற் கண்டகாசுவிப் பிரபஞ்சபார்வையற்றால்
விடியும்பொழுதிலிரண்டு மொன்றேதெய்வம்வேறில்லையே.

ஒளவைக்குறள்.

ஆர்க்குத்தெரியா வருவந்தனைநோக்கிற்
பார்க்கும் பரமாமவன்.

எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

அராப்புனைவேணியன் சேயருள்வேண்டு மவிழ்ந்தவன்பாற்
குராப்புனைதண்டையந்தா டொழல்வேண்டுகொடியவைவர்
பராக்கறல்வேண்டுமனமும் பதைப்பறல்வேண்டுமென்றா
லிராப்பகலற்றவிடத்தே யிருக்கையெளிதல்லவே. எ-ம்.

சௌந்தரியந்தாதி.

தெளிவாயமுதப் பெருக்கெறிந்து தேங்குங் கடலிற் றின
மூழ்கி, யொளிவாய்த்திருக்குங் கனகசபைக் குள்ளேபுகுந்து
வுமையேயுன், களிவாய்த்திருக்குங் கணவனுடன் கனகத்தவி
சின் வீற்றிருந்த, வளிவாய்த்திருக்குங் காட்சிமங்கைக் கரசே
காண்டற் கருள்வாயே. எ-ம்.

மவுனதரிசனம்.

செப்பரியவம்பரத்தைக் காத்தாயானாற் றேகமங்கே நிரா
மயமாய்க் கரைந்துபோகும், ஒப்பரியவிசனிட மூலமான
வுண்மையறிந் தறிந்தறிவில் மௌனமூட்டத், தப்பாதுஜீவன்
முத்தி யடையும்பாரு சாரமங்கே கற்பூரதிபமாகும், அப்பா
கே ளறிவென்ன தேவிதேவி யணந்தவா னந்தமென்ன சிவமு
மாமே. எ-ம்.

தேவாரம்.

மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங்கச்சி மயானத்தான் னார்
சடையான் மாசொன்றில்லான், ஒப்புடையனல்லனொரு வன
ல்லனோ ருரனல்ல னுவமையிலன், அப்படியனவ்வுருவ னவ்

வணத்தனவருளே கண்ணாகக் காண்பதல்லால், இப்படியனி
வ்வுருவ னில்வணத்தனிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ
ணதே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க. (உக)

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதிகளிருந்த ஞானயோகத்தில் உன்
முகப்பட்ட மனமானது ஞாதவசமுறுதிருக்கின் அந்நாதத்தி
ன் சொருபமாகிய பஞ்சாக்ஷரந்தோன்றுவ தின்றென்பதை
யும் அதன் ஒடுக்கமெங்ஙன மென்பதையும் கூறல்.

வேறு.

பேசரிய வனுபோக மாகுங்காலைப் பிறங்கு சத்தத் தக்கா
ந்தோன் றிடுமேயாயின், நீசமாம பொறிபுலன்க ளவையுந்
தோன்று நிலவுபொழுதகமுகம தாகவுய்த்தே, பாசமிதே சிவ
ன்முன்னம் பகர்த்தவாறே பதுமவாதனமும் பார்வையுநீங்கா
மல், ஆசிலநிலையி லுறவஞ்செழுத்து மிலையெனக்கேட்டவை
போமா றியமபுகென்றுள்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய சுவானுபோக முண்டாகுங்
காலத்தில் விளங்குகின்ற நாதத்தில் பஞ்சாக்ஷரம் உதயமா
னால் இழிவாகிய அந்த இந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்தும் உதய
மாம் ஆதலின் சத்தம்விளங்குங்காலத்தில் அந்தர்முகமாக
அறிவைச் செலுத்திப் பற்றற்ற ஞானசிரியர் முன்னனுக்கிர
கித்தபடியே பத்மாசனமும் ஞான திருஷ்டியுங் கெடாமல்
குற்றமற்ற அந்தநிலையிலிருந்தால் சத்தாதிகளுக்குரிய பஞ்சா
க்ஷரத் தோன்றுவ தில்லை யென்று பரமசிவனார் சொல்லக்

கேட்டு அவைகள் ஒடுங்குகின்றவகையைச் சொல்லுவீரென் றுர் தேவியானவர்.—எ-று. எ-ஊ-அசைகள்.

(ப - ம்.) அருள்வடிவமான மனமானது எவையாலும் மதித்தறிதற்கரிய ஞானத்தில் யோகமாகிய நிலையிற் பொருந் துங்காலையிற் சுபாவமுதயமாவதற்கு முன் புண்டான காண் பானாதிகளிறந்ததாகிய மெய்ப்பேராதவொழியில் உதிக்கும் பரையின் முழுக்கமென்பார்—பேசரிய வனுபேக மாருங்கா லைப் பிறங்குசததமென்றும், உன்முகப்பட்டிருந்த அம்மனம் அந்நாதத்தை எதிரிட்டறியவரின் மெய்ப்பேராதமாகிய பரிசு மும், அருட்டரிசனமாகிய வொளியும், பேரின்பமாகிய பும், சுருமாகிய வாசனையும் தோன்றும். அவை தோன்றவே அவைகட்குரிய சூட்மவடிவமாகிய பஞ்சாக்ஷரமும் அதன்கா ரியமான ஸ்தூல வடிவமாகிய பஞ்சேகாதிரிய விஷயங்களுந் தோன்றுமென்பார்—அக்கரந் தோன்றிடுமேயாயி னீசமாம் பொறிபுலன்க ளவையுந் தோன்றுமென்றுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] அத்வைத அபரோக்ஷானுபவ சுகத்தில் உன் முகப்பட்ட மனம் நாதவுணர்வில் வாராது அசைவற அந்நிலை யிற்பொருந்துமாயின் யாவு மொடுங்கு மென்பதாம். (௩௦)

(அ - கை.) அப்பஞ்சாக்ஷரம் ஒடுங்கு முறைமை யிது வெனல்.

வேறு.

நகரமொடு மகரமதுசடந்தருங்காரணமா நாடுமவை நீங்கி யிடுவகையை நவிலுதுங்கேள், வகரமதி னகரமுதல் யகரத்திற்

முன்னே மகரமுநீங்கிடு மரியசிகரமனுதன்னால், யகரலயம்வகர
முந்தான் சிகரத்தி லொடுக்கமாகு மிறைநீங்கவுயிர் முத்தியெ
ய்துமென்றே, தகரநறுங்கரிய சூழனகமாதக் கிறைவன் றன
■ திருவுளமகிழ்ந்து சாற்றின னன்குணர்ந்தே.

(இ-ள்.) * பிருதுவி தத்துவமாய்க்-கந்தவிஷயமாய்-வெ
ண்ணிறமாய்ப்-பூமியமாய்-நிவர்த்திகலையாய்ச்-சத்தியோஜா
தமாய்க்-கர்மசாதாக்கியமாய் - நான்முகரூபமாய்ச் - சிருஷ்டி-
பைத்தருகின்ற-மறைப்பையுடைய - திரையக்ஷரமாகிய-நகார
த்துடனே, * அப்புதத்துவமாய்-ரசவிஷயமாய்க்-கருநிறமா
ய்ச்-சலமயமாய்ப்-பிரதிஷ்டாகலையாய்-வாமதேவமாய்க்- கர்த்
துருசாதாக்கியமாய்-விஷ்ணுரூபமாய்த்- திதியைத்தருகின்ற-
மயக்கத்தையுடைய-மலாக்ஷரமாகிய, மகாரமானது ஆன்மக்
களுக்குத் தேகத்தைக்கொடுப்பதற் கேதுவாய்த்தோன்றும்
தியானிப்பதற்குரிய இவ்விரண்டக்ஷரங்களும் ஒடுங்குகிறதற்
குலகையைச்சொல்லுகிறோங் கேட்பாயாக, * வாயுதத்துவ
மாய்ப்-பரிசவிஷயமாய்ப் - புகைநிறமாய்க்-காற்றுமயமாய்ச்-
சாந்திகலையாய்த் - தற்புருஷமாய் - அழர்த்திசாதாக்கியமாய்-
மயேஸ்வரரூபமாய்த்-திரோபவத்தைத்தருகின்ற - சத்தியவடி-
வத்தைபுடைய-பரையக்ஷரமாகிய-வகாரத்திலே முதலிற் சொ
ல்லிய நகாரமும், ஆகாயதத்துவமாய்ச் - சத்தவிஷயமாய்-நீல

* பிருதுவி பொண்ணிறமும், அப்பு வெண்ணிறமும், வாயு பசு
நிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

நிறமாய்ச்-சுத்தவெனியாய்ச் - சாந்தியாதீதகலையாய்ச்-நசான
மாய்ச் - சிவசாதாக்கியமாய்ச் - சநாசிவரூபமாய் - அதுக்கிர
கத்தைத்தருகின்ற - சிவவடிவத்தையுடைய-ஜீவாக்கூரமாகிய,
யகாரத்திலே மகாரமும் ஒடுங்கும், அருமையாகிய தேபு தத்
துமாய்-ரூபவிஷயமாய்ச்- சிவந்தநிறமாய்-அக்கினிமயமாய்-
வித்யாகலையாய்-அகோரமாய்-மூர்த்திசாதாக்கியமாய்-ருத்திர
ஸ்வரூபமாய்-ஸம்மாரத்தைத்தருகின்ற-ஞானசூரியப்ரகாசத்
தையுடைய - பதியக்கூரமாகிய, சிகாரமநதிரத்தினுலே யகா
ரம்லயத்தை அடையும் - (மேற்சொல்லிய பதியக்கூரமாகிய)
சிகாரத்திலே வகாரமும் ஒடுக்கமாகும், அந்தப்பதியக்கூரந
தானேயொடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென்று மயிர்ச்சாரத்தை
யணிந்த வாசனைபொருந்திய கறுத்த கூந்தலையுடையஉமைக்
குப் பரமசிவனார் தமது திருவுள்ளங் களிகூர்த்துசெவ்வை
யாக அறிந்ததுக்கிரகஞ் செய்தார். ■ - று. தான்-சாரியை -
ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ - ம்.] பிறவிநோய்க் கிடமாகிய - நகாரமகாரங்களில்
வகாரத்தில் நகாரமும், யகாரத்தில் மகாரமும் ஒடுங்கும், அந்த
வகார யகாரமும் பதியக்கூரத்தில் ஒடுங்கும். அந்தப்ரம்மா
க்கூரமுந்தானே ஒடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென்றுணர்த்திய
தாம்.

எனவே ஞானேந்திரியங்களுள் நான்கும் சகல இந்நி
ரீயத்தில் ஒடுங்குவதுபோலப் பஞ்சாக்கூரத்துள் நான்கும்

பதியசூர்த்துள் ஒடுங்குமென்பதே சித்தார்த ச்ரமமெனக் கொள்க. (௩௧)

(அ - கை.) அந்நிஷ்டையில் மனந் திரியுமாயினது வெருங்குமுபாய மிதுவெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைசெயும்போ தலைதருமனமடங்காமற், போதுமே யெனினுங் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினு மங்கெழுந்து, நீதியினையீரடியுலாவந்தே நிலவுமாதனத்தினிற் பொருந்தி, யோதுசாதனையி லுறுதியோடிருப்பதியோ கியர்க்கியல்பதா மன்றே.

(இ-ள்.) அங்காசனத்திலிருந்து சிவயோகசாதனையைச் செய்யுந்தருணத்தில் அலைகின்றமனம் அடங்காமற்போருமானாலும் முழுதும் மயக்கத்தைச் செய்யுமானாலும் அவ்வாதனத்தில் நின்றமெழுந்து முறைப்படி பத்தடிநடந்துவந்து ப்ரகாசிக்கின்ற அவ்வங்காசனத்திலிருந்து சொல்லுகின்ற சிவயோகநிஷ்டையில் நிலைகொண்டிருப்பது ஞானநிஷ்டாபாருக்குச் சபாவமாம்.—எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

(ப - ம்.) மயிர்ப்பாலத்தி லேறிச் சென்றிருக்கு மனமா னது ஞானாகாசமாகிய பரையின் முழுகத்தினால் அங்ஙனந் தனது ப்ரக்ஞை தப்புமாயின் ஒடுங்கின வியானவாயுவடனே சேர்ந்து அலைதலுற்றுத் தன்காரியமாகிய விஷயங்களைப் பற்றி ப்ராந்தியடைந்து திரியுமென்பார்—அலைதரு மனமடங்காமற் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினு மெனக் கூறினார்.

[இ - ம்.] நிஷ்டையில் மனமசையுமாநிஷ்ட வெளிவந்து
லாவிப் பின்னர் அநநிஷ்டையில் உறுதிபெற் றிருப்பதுவே
ஞானயோகிகளுக்குரிய குணமென்பதாம். (௩௨)

(அ-கை.) ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்தப்ரம்மைக்
யங் கூறல்.

இந்நிலையாகிய பரமகேவலத்தி னுஞ்ஞெழினித்தியாசன
த்தி விராம லிருந்திலேவான், அநநிலையே யுடலினுடு சீவன்
முத்தி யடைருவ னெவ்வித மென்னி லறைகுதூரீ கேளாய்,
துன்னியதோ யத்தினுடு தோயமுறல் போலுஞ் சுவைதரு
கோத்தினுடு கோமும்போற் கலந்தே, எந்நிலையுந் தோன்றாம
லிருந்திடவிவ்வுலகி லிறப்பினுடு பிறப்புமறுத் திணையிலின்
பத்துறுவான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையாகிய மேலான துரி
யத்தில் ஞானசுந்தரம்பொருந்திய (கைவல்யப்பட்ட) ஞான
நிஷ்டையினால் சதா இராமலிருக்கின்றவன் அநநிலையிலேயே
தேகத்துடனே ஜீவன்முத்தியடைவான். அஃது எங்ஙனமெ
ன்னிற் சொல்லுகின்றோம் ■ கேட்கக்கடவாய் நெருங்கிய
(அநேகநதி) சலம் (கங்கா) சலத்திலே கலந்து ஒன்றுபட்டு
விளங்குவதுபோலவும் மதுரமாகிய பாலுடனே பால் கலப்
பதுபோலவும் (பிரமத்தடனே கலந்து) எந்த நிலையுந்தோன்
றாமலிருக்க இந்தவுலகத்தின்கண் ■ பிறப்பிறப்பாகிய இரண்

* பிறப்பிறப்பென்பது, நினைப்புமறப்பெனக்கொள்.

டையும் நீக்கி ஒப்பில்லாத பேரின்பத்தை அடைவான்-எ-று. இராம லிருந்தடுவோ னென்றதனால் கைவல்யப்பட்ட வென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஆணவத்தால் மறைபட்டிருந்த உயிர்க்கு அனுபோகஞ் சொல்லக்கூடாதுபோல அருளும்பரையுமாகிய ஞானகாசத்தைக்கடந்து சிவத்திற்கலந்த நிலையி லெந்நாளுமென்றும், சச்சிதானந்தமென்னுந் திரிபுடியில் நின்றும் நீங்கிச் சத்தைசதன்யமான நிலையி லெக்காலமு மென்றுங் கூறுவார் இந்நிலையாகிய பரமகேவலத்தினுமென்றும். சொர்ணப் பிரகாசமாகிய மனதைச் செலுத்திவைத் திருப்பதற்குரிய ஞானநிலையிற் பொருந்தவென்பார்—நிதித்தியாசனத்தி லென்றும், அச்சமாதியோகத்தின்கண் மூப்பத்தாறு தத்துவங்களை யுங் கடந்துநின்ற விடத்துப் பாசமிது அருளிதுவென்று பகுத்தறிந்த அறிவுதானென்று தன்னை யருளாலறிந்து பின்னர்த தன்னையும் அவ்வருளையும் பிரித்துப்பார்த்த அருள் தானாயிருந்து பின்னர்த்தன்னைச் சிறிதுந் தோற்றுவிக்காத அந்தப் பரிபூரணமாகிய பராயேயாகி யிருக்கின்றவனென்றும், அந்தநிலையிலெழுஞ் சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தைத் தானென்று சும்மாலிருந்தற்கின்றவனென்றுங் கூறுவார்— இராமலிருந்தடுவோ னென்றும், அப்பரை நீக்கத்தில் தற்போதமிறந்து சதசத்தான ஆனந்தமயமாகி அவவானந்தத்தை இங்ஙனமென்றறியாது அதனுள் அநீதப்பட்டுச் சிவத்தில் இரண்டறக் கலக்கின்றவனென்றும், சாக்ஷிமாத்திரமாய்

நின்றவன் சரீரத்தோ டிருக்கும்பொழுதே பந்தநீங்கின கூட
ஸ்தப்பம்மைக்யமான முத்தியைப் பெறுவானென்றுங் கூறு
வார்.— அந்நிலையே யுடலினொடு ஜீவன்முத்தி யடைவனென்
றும், அவ்வருள்பரையென்னு மிரண்டில் அருள் அன்மாயி
ருத் தோற்றலானும் பரை ஆனமாயிற்குத் தோற்றாமல் தோ
ற்றலானும் அப்பரை நீக்கத்தில் தோன்றிய ஆனந்தமளவுப
ஆன்மாவா லனுபவங்கூறலானும் அவ்வானந்தமும் அதனுள்
அதீதப்படுவதாகிய பேதமறக் கலக்கின்ற சிவாதீதத்தைத்
கொண்டு தென்பதே சாமவேதமுடிவாகிய ■ தத்வமல்லியெ
ன்னும் மஹாவாக்கியார்த்த அனுபவம் அவ்வர்த்தத்தைபுண
ர்த்துங்கால் அதுபா டிருக்கின்றயென்பதாம் அவ்வாக்கி
யத்தை அவ்யப்படுத்துமிடத்துத் - துவந்ததலி யென்பா
அதற் கர்த்தம்-ஃ அதுவாயிருக்கின்ற யென்பதாம். 'துவம்
பத்'சுத்தார்த்தம் பரமாத்மாவாகிய அருள்பரையென்னு
சித்தே சிவாங்கம்-தத்தபதாசுத்தார்த்தம் பரமசிவமென்னுஞ்சித்
களானந்தமே நிசலிங்கம் இந்த அங்கலிங்க சய்யோகமான
ஆத்மார்ப்பணமாகத் தக்கவனே அவ்விபதாசுத்தார்த்த மாகிய
சித்தகளானந்தாதீத சய்யபிரகாச நிராவஸ்தை நிஷ்பத்தியென்
னும் நிரப்பாவ நிசலிங்கைகய சிவாதவைதபேரினபக்கடலுள
முழுகப் பெறுவானென்பார்—எந்நிலையுந் தோன்றும் லிருந்
திடவினையி லின்பத்துறுவானென்றுங் கூறினார்.

■ தத்வமவியானது, போதிகிற முறைமையில் அதுபாவின்று
யென்றும் அது நியாயெனதும் பொருள்கொண்டிருக்கும்.

மூலமும் உரையும்.

[இ-ம்.] கருகிகள் மூப்பத்தாரையுங்கடந்து அவற்றின் மேல் நின்ற ஆத்மாவினது இச்சையைச் செலுத்தி ஞானக் கிரியைகளையடக்கித் தற்போதத்தைச் சீவியாமற் பரிபாகஞ் செய்கின்ற அருளையும் அதற்குமேல்நின்ற பரையைபுந் துவி தநாட்ட மின்றிக்கழன்று நின்றவிடத் துதயமான ஆனந்த போத மிறந்ததாகிய சல்த்துடன் சலமும் பாலுடன் பாலும் கலந்ததுபோல்வதாகிய இரண்டற்ற சிவைக்கயமான சுத்தஅத் வைத வேதாசமமுடிவிற்கும் முடிவாய் விளங்கியதே அதித மவுனநிலையென்று உமைக்குப் பரமசிவனார் குருதிரியமாக உபதேசித்தருளினு ரென்பதாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலை

பீதேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

பத்திரகிரியார்.

அப்பிலுறையுப்பு மானடியிற் சேர்ந்தோருஞ் செப்பிலொன்றுப்த்தோன்றுமெனச் செப்புவதுமெக்காலம்.

அன்றியும்,

நானாரோ கீயாரோ நற்றபரமான தானாரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்.

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

ஆறுகடற்சென் றெரும்குமாபோற் சிவத்திலொடுங்கென் னென்றுமறவொன்று புருவென்றுன்.

எ-ம்.

தாயுமானகவாயிகள்.

அப்புழுப்பும்போன்ற வயிக்கியபரானந்தர் தமக்கொப்பு
வமைசொல்லவும் வாயுண்டோ பராபரமே.

அன்றியும்,

கூடுதலுடன்பிரிதலற்று நிர்ந்தொந்தமாய்க் குவிதலுடன்
விரிதலற்றுக் குணமற்று வரவினொடுபோக்கற்று நிலையான
குறியற்று மலமுமற்று, நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்கடுப்பக்கமெ
ன நண்ணுதலுமற்றுவிந்து நாதமற் றைவகைப் பூத பேதமு
மற்று ஞாதுருவின் ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமே லொன்
றற்றிரண்டற் றுவாக்கற்று மனமுமற்று மன்னுபரிபூரணச்
சுகவாரிதன்னிலே வாய்மடுத்துண்ட வசமாய்த், தேடுதலு
மற்றவிட நிலையென்ற மௌனியே சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தசுஷணமுர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே.

அன்றியும்,

தானுதன்மயமேயல்லாலொன்றைத் தலையெடுக்கவொட்
டாது தலைப்பட்டாங்கே, போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம் போ
லப் போயொளிப்ப தல்லாது புலம்பேறின்று, ஞானாகாத்தி
னொடு ஞேபமற்ற ஞாதுருவு நமுவாம னமுவினிற்கும், ஆன
லுமிதன்பெருமை பெவர்க்கார்சொல்லா ரதுவானு லதுவா
ரதுவேசொல்லும்.

அன்றியும்,

அதுவென்று லெதுவென வொன் றிக்குஞ்சக்கை பாத
விஞ லதுவெனது மறவேவிட்டு, மதுவுண்ட வண்டெனவுஞ்

ஐனகனாதி மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும், பதியிந்த நிலையெனவு மென்னையாண்ட படிக்குறிநு விகற்பத் தாற் பரமானந்த, கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கு நிர்த்தக் கதியன்றி புறங்கேண்மேற் கருமம்பாரேன். எ-ம்.

திருவாசகம்.

நானாரென் னுள்ளமார் ஞானங்களா ரென்னை பாரறிவார்.

அன்றியும்,

பந்தவிகாரகுணங்கள் பறிந்துமறித்திடுமாகாதே
பாவனையாயகருத்தினில்வந்த பராவமுதாகாதே
யந்தமிலாதவகண்டமுநம்மு ளகப்படுமாகாதே
யாதிமுதற்பரமாய பாஞ்சுடரண்ணுவதாகாதே.

அன்றியும்,

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந் தழனீர்மண்கெடினுந்
தான்கெட்டலின்றிச் சலிப்பறியாத்தன்மைபனுந்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட் டென்னுள்ளமும்போய்
நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. எ-ம்.

சூழவமனமாயை.

தத்துவம்போய்க்கேவலம்போய்த் தான்போயருள்கழன்று
சுத்தபரையாய்த்தன் தந்தாம்போய்ச் - சத்தி
பொழிவிலேபோதம்போ பொன்னுகாவொன்றி
னாழிவிலேயின்ப வதிதம். எ-ம்.

பாபுலிங்கலீலை.

ஞேயஞானஞாதரு வெனுமிவை பலநிற்குமாயின் வேறது
முத்தியன்றது சகமாமென், நேபுமாறிய வதவெனுஞ் சுட்
டிலாசியல்பை, மாயைமாறிய தேவிபா லருளிணன் வல்லன்.

ஞானவாசிப்டம்.

முடிவுகனவஞ் ஞானமில்லா நீயிலதவா மும்மையாகு,
மடர்தரு ஞாதருஞானஞேயமெழந் தொடுங்குமிட மதுவே
யாகுந், திடவிசும்பன் றுயிருந்தும் விசும்பான நிலையதவாஞ்
சித்தம்புத்தி, படர்மனம் போய்த் தாவாவுள் ளறிவுபெறி
லொப்பாமப் பரமரூபம். எ-ம்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்.

ஞானமுடனஞேய ஞாதருவென்னுமுன்று நாடாமற்றான
தவாய் நண்ணியிடமுனே, யூனமிலாவுன்மனிக்கு மேலான
முத்தியுற்றது நின்மலதாரியாதீத மெனவுரைப்ப, ஶானவிதே
சுத்தமா முத்தியாகுமன்றிவே றுரைக்குமுத்தி யவைகளெல்
லா, மீனமா முத்தியது தன்னையெல்லா மியம்புவா மறிந்த
தனை யிசையாவாறே. எ-ம்.

உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.

ஆதவன்றன்சங்கீதியி லம்புலியினூர்சோதி
பேதமறவிற்கின்ற பெற்றிபோல்-நாதார்த்தத்
தண்ணல்திருவடியி லான்மாவணந்தின்பக்
கண்ணிழமுத்தி யிடுங்காண்.

மூலமும் உரையும்.

கூக௭

அன்றியும்,

சென்றிவன்றனுன்றிற் சிவபூரணஞ்சிதைபும்
அன்றிவன்றனுன்றுமெனி லன்னியமாமின்றிரண்டும்
அற்றநிலையேதென்னி லாதத்தனந்தன்விழிக்
குற்றமறநின்றது போற்கொள். எ-ம்.

திருவிளையாடல்.

பார்த்தபார்வையா லிரும்புண்டரீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தந்தன்னையுங்குருமொழி செய்ததுந்தம்மைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையு மறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறநதிலர் வாதலூர்முனிவர். எ-ம்.

நிகழ்காலத்திங்கல்.

சிவமொழிந்தற்றமைபாரீர் சேர்ந்துகலந்தமைபாரீர் நவ
மொழிந் தற்றமைபாரீர் நாமவரானமைபாரீர். எ-ம்.

அவிரோதவுந்தியார்.

அந்தப்பரத்தோ டிரண்டற்றயிக்கமா மந்தனன்னிடையே
யுந்திபற, அத்துவிதவிடென் றுந்திபற. எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

மூச்சில்லையேது மொழிவதுமில்லை முனையொழியப், பேச்
பம்பலம் பேருருமில்லை பிறந்திறக்க, நீச்சில்லைபள்ள
நிலையுமங்காச்சுது நின்றநிலை, பாச்சில்லையென்று சற்றங்கே
யிருக்கின்ற தானந்தமே. எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

போக்கும்வரவுமிரவும்பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும்வடிவுமுடிவுமில்லா வொன்றுவந்துவந்து
தாக்குமனோலயந்தானே தருமெனைத்தன்வசத்தே
யாக்குமறுமுகவா சொல்லொணுதிந்தவானந்தமே. எ-ம்.

சோருபசாரம்.

நானோவதுவோவது நானோநானதுவோ
நானோதயமோ நாதாந்தமோ - மோனமோ
சுத்தமோருனியமோ தோற்றுஞ்சபாவநிலை
யித்தனையு மல்லவாமே. எ-ம்.

சச்சிதானந்த விளக்கம்.

பரமுமிதபொருளும்பு வழியுமிததெளிவுமிது பதினாறு
லோக மிதவே, பாசவினையாலெனது மோசமேமோசமிது
பாழுறவு பாழானதே, உரமுமிரு காலோசை யிரவுபகலன்
றியே யுட்சராசரமு மதிலே, பொளிவெளியி லொளியாகி யுப
நிடத நடனமா யூழிவிதி யாழியெனவே, சிரமகுட முடியிலே
கனகமணி யிசையிலே சிவஞான தீபமதுபார், திருமருவுசிவ
சோதி மதிபெருகு கதிலிடு தெரிசகோகனாகி முடியும், சரமு
மது பதிசேவை சகலகலை யனாராக சாபுஜ்ய பாதமருள்வாய்,
தற்பரா னந்தசபை நிஷ்களா னந்தசிவ சச்சிதானந்தகுருவே.

பாலையாணந்தகவாயிகள்.

ஞானமாமோகூழி துதாண்டி மற்ற நிபாயமெல்லா மாய
மானதடி, தானசங்கற்ப விகற்பசமயமும் தன்மயமானது
ஞானப்பெண்ணே.

முலமும் உரையும்.

கவிதை

அன்றியும்,

அண்டமும்பிண்டமும் பாழாச்சுவதுக் கப்பாலும்பெரும்
பாழாச்சு, உண்டில்லையென்று பராபர ப்ரம்மத்தை யுகந்து
கும்மி யடியுங்கடி. எ-ம்,

உபநிடதம்.

தேகமேதானெனல் சீவத்தோய்தமதுபோய்த் தெளிவுவரி
லாகாயத்தின் வடிவேதானாய்ப், போகமார் தனுநரணம் வாபு
வைப்போ லியங்கப்பொருளு மவனேய்சனப் பொலிவு தன்
னி, லேகமாயண்டமெலாந் கடுகளவாய்த்தோன்றுமவை யக
ண்டாகார மதுவேய்சத்தொய்த, மாகமர் மகண்டாகாரமு
நீங்கிக் கடுகாவண்டமுந் தோன்றாதவிடத் தத்துவிதநிலையே.

கைவல்லியநவநீதம்.

இத்தரிச்சயமுத் தருளனுபவ மிருப்பதெப்படி பென்றூற்,
சிந்தைபற்றிய மண்டலவிராஜனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர்,
பந்தமுத்திகண் மறந்துபோமுண்டென்று பலர்கொலினகை
யாவ, ரந்தரத்தையுண் மெழந்ததோர் கொசுகெனு மவர்களை
நகையாரோ.

அன்றியும்,

பிறந்ததுண்டானுலன்றோ பிறருசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததெழில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததுநானன்றிந் பிரமமென்றந்தநானே
பிறந்ததுபிறந்ததற்ற பிரமமானானேநானே. எ-ம்,

தத்துவராயகவாமிகள்.

உள்ளாய்ப்புறம்பா யுருவாபருவாகி
வெள்ளவெளிதானாய் வெறும்பாழாய் - நள்ளிருளாய்
அல்லாய்ப்பகலாய்னைத்துமாயப்பாலா
பெல்லாமாய்ரின் றேனுமியான். எ-ம்.

திருவம்மாளை.

சத்தியமானது சத்தேதகாணம்மாளை
தற்போதம்போனவிடந் தற்பரமாமம்மாளை. எ-ம்.

நெஞ்சொடுமகிழ்தல்.

நீரொடுதண்ணுலி விண்டுநீரானவாரே போலுரொடுபே
ரில்லானே டொன்றினாய் நெஞ்சமே. எ-ம்.

திருப்புகழ்.

அஞ்சுவிதபூத முங்கரணநாலு மந்திபகல்பாது-மறியாத
வந்தநடுவாதி பொன்றுமிலதான வந்தவொருவிடு-பெறுமாறு
மஞ்சதவுசார லஞ்சயிலவேடர் மங்கைதனைநாடி-வனமீது
வந்தசரணா விரதமதுபாட வண்டமிழ்வினோத-மருள்வாயே.

அன்றியும்,

சுட்டதுபோலாசை விட்டுலகாசார துக்கமிலாஞான - சுக
மேகி, சொற்கரணத்தித நற்குணமுடாடு சுத்திராதார -வெளி
காண, மொட்டலர்வாரீச சக்ரசடாதார முட்டவுமீதேது-மதி
மீதாய், முப்பதுமாறாறு முப்பதும்வேறுன முத்தினாயா
மோன-மடைவேனோ. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (உ.உ.)

முத்திரையை-என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்விருபத்தே
செய்யுளாலுஞ் சின்முத்திரையையும், அதை அனுபவித்
தோரையும், அதைப்பெறுதற்குரிய ஆசனமுதலியவைகளை
யும், சாம்பவிரிஷ்டையின் விதிகளையும், அதன்கண் அடை
கின்ற நாதாநந்தமுதலிய காஷிகளையும், அவைகட் கதிதமா
கிய மௌனநிலையின் இலக்கணங்களையும், அப்பாசி அர்த்தா
ருடன் பூரணருடன் ஆகிய இம்மூவர்கள்மேல் வைத்துக்கூறி
னார்.

ஆத்மஞான நிஷ்டையில் மயக்கமற ஏறமாட்டாதோர்
அம்மயக்கநீங்கச் செபித்தற்குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடைய
மலங்களைப் பரிபாகஞ்செய்வதற்கு மூலமாயும் விளங்கிய பஞ்
சாக்ஷரத்தின் முறைமையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ - கை.) பஞ்சாக்ஷரம் இருவகைப்படு மென்பதை
யும் அவைகளை உபதேசிப்போர் நிவரணப்பதையும் கூறல்.

உ ள லு.

அறவேன்பஞ்சாக்கரவிதியை யதுதான்றாலுக்குமமாம்
உறவேதிரோபமாதியா யுயிரீழுதற்றாலமதாம்
இறைமுன்னுகமலம்பின்னு விசைத்தல்குக்கமிவைகடமை
முறையேசமயகுருஞானகுரு வான்மொழியப்படுங்காணே.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரிக்கு முறைமையைச்
சொல்லுகின்றேன் நீகேட்பாயாக அந்தப் பஞ்சாக்ஷரமானது
ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரமென்றும், சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷர மென்றும்,

இருவகைப்படும் அவற்றுள் திரோபாக்ஷாமுதலிலும் ஜீவாக்ஷாம் கடையிலும் பொருந்த உச்சரிப்பது ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷாமாம்-புதிபக்ஷாமுதலிலும் மலாக்ஷாம் கடையிலும் பொருந்த உச்சரிப்பது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷாமாம் - இவ்விருவகைப் பஞ்சாக்ஷாங்களைக் கிரமமாகச் சமயாசாரியாலும் ஞானசிரியாலும் சொல்லப்படும்.—எ - று. பின்னுவென்பது, பின்னுவென விகாசமாயிற்று. தான்-சாரியை-கான்-முன்னிலையைச் ச-ஏ-ஈ-அகைகள்.

எனவே மொழிக்குமுதலில் - நகரமும் - அதற்குமுன் - மகரமும் வரத்தொடுப்பது - ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷாமாம். சமயகுருவினால் உபதேசிக்கப்படும் மொழிக்கிறதில்-மகரமும் அதற்கயலில்-நகரமும் வரத்தொடுப்பது-சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷாமாம். ஞானகுருவினால் உபதேசிக்கப்படு மெனக் கொள்க.

அவை வருமாறு, பத்த பஞ்சாக்ஷாத்தை உச்சரித்து நின்றதனால்-ஈய் வென்னுந் திரோதை இல்லையென்னும் பொருளைச் செவ்வதாகக்கண்டு தானுந், தான்சேட்டிக்கிற ஆணவமும், ஆணவமிழப்பித்த சிவமும், அருளும், இந்தவேறுபாடுகளெல்லாம் அறமயங்கின ஆன்மாவமுறச், சர்வஞன்யம்பண்ணுதலால்-ஈய்வாகிய திரோதையில்கை-மய்வாகிய மலமில்லை-சியாபி சிவமில்லை-ஈய்வாகிய அருளில்லை-யவ்வாகிய ஆன்மாவில்லை-இத்தூலபஞ்சாக்ஷாம் நின்றமுறைமை இவ்வாறுதரிசித்து இஃது ஆன்மஉபாதிபாகிய மறைதையும் - சிவவுபாதிபாகிய

திரோதையையும்-அறிந்து முன்றோனசிவமும் அருளும்மே
லாகத் திரோதையும்-ஆணவமும் கீழாக ஜீவாக்ஷரம்-ஆருளி
னிடமாக நடுவேறிப்பது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரம் உண்மையால்
சிவானந்தம் மேலீடாவது, சிகாரம் இச்சிவானந்த வருளா
வது-வகாரம். இச்சிவானந்தமாகிய சுகத்தைத்தான் அறிநின்
றனுபவிப்பது - யகாரம்-கீழான ஆணவத்தையும், மேலான
சிவத்தையும் அனுபவிப்பதான ஆன்மாவை மறைத்துநிற்
பது-ககாரம் - ஆனந்தம்வளர்கைக்குத் தான்கெட்டுச் செல்லு
வது-மகாரம் எனவறிக.

[இ - ம்.] ஸ்தூல சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரங்களின் முறையை
யையும் அவைகட்குரிய போதகரையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரம்

யீதேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

திருநாவுக்கரையர்.

இல்லகவிளக்கது விருள்கெடுப்பது

சொல்லகவிளக்கது சோதியுள்ளது

பல்லகவிளக்கது பலருங்காண்பது

நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே.

எ-ம்

திருவாசகம்.

நமச்சிவாய வாழ்க.

எ-ம்

சிவவாக்கியர்.

ஓமசிவாயமே வுலகமாவதுலகெலாம்

ஓமசிவாயமே வுணர்ந்துமெய்புணர்ந்ததும்.

எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

அஞ்செழுத்தினிலொருபுடை பதியென்வமரும்

வஞ்சமுற்றுளவொருபுடை பாசமாய்வதியும்

துஞ்சலின்றியவிடையினிற் பசுவெனத்தலங்கும்

அஞ்செழுத்தினின்மும்முத லறிந்தவர்பிறவார்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரம்

ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

வாதவூர்புராணம்.

எவர்க்குமெய்ஞ்ஞானமாமஞ் செழுத்தைபுமுணர்த்தவேண்டி.

யவத்தொழிலகற்றிபாளுஞ் சிவத்தைமுன்னாகமாரித்

தவப்பெருவடிவங்கொண்டார் தண்டழிப்பாடுமென்பர்

செலிப்புலன்வழியேசிக்தை புறத்திருவாய்மலர்ந்தார். எ-ம்

உண்மைவிளக்கஞ் சிந்தனை.

சிவனருளாவி திரோதமலமைந்து

மவனெழுத்தஞ்சி னடைவாம் - இவனின்து

நம்முதலாயோதிலரு ணுடாதுநாமருட்

திம்முதலாயோதுநீ சென்று.

அன்றியும்,

அண்ணன்முதலா யழகாரெழுத்தஞ்சம்
எண்ணிலிராப்பக லின்பத்தே - நண்ணி
அருளானதுசிவத்தை யாக்குமணுவை
யிருளானவை தீரவின்று.

எ-ம்.

திருவருட்பயன்.

சிவமுதலே யாமாறுஞ் சேருமேற்றீரும் பவநீ யோதம்
படி.

எ-ம்.

திருவினையாடல்.

சூக்கமாமஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாசவிக்க
நீக்கிமெய்யானந்த வினாநிலத்துய்த்துப்
போக்கிட்சியுட் புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாக்கினொருநீவகம்போல் வருமண்ணல்.

எ-ம்.

திருவாசகம்.

நானேயோதவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
தேனாயின்முதமுமாய்த் தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
நானேவந்தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற்கருள்செய்தான்
ஊனுருமுயிர்வாழ்க்கை யொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாதுவாமிறையெழுத்து வதனொளிபனாயெழுத்து
ஊனமில்லுண்ணையாகு முயிரெனுந்தனிபெழுத்துத்

நீளமில்விளக்கேயாகுஞ் செப்பியதினாயெழுத்த
நானெனுமிருளேயாகு கவைபுறுமவ்வெழுத்தே. ஏ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (உச)

(அ - கை.) சூக்மகாரண பஞ்சாஷ்டாங்களைத் தியானிப்
பவர்களிவரெனல்.

வேறு.

பதின்மரிலொருவர் நூற்றினிலொருவர் பகருமாயிரத்தினி
லொருவர், அதிகமாமிலக்கத் தன்னிலேயொருவ ராயகோடிக
ளினி லொருவர், கதிதருஞ்க் கவஞ்செழுத்தினையே கருதிடு
பவர்களென் றறிதி, விதிதருபருவத் தவர்கள்கா ரணத்தை
விளங்குறச் செபித்திடத் தருமால்.

(இ - ள்.) பத்துப்பேரில் ஒருவர் நூறுபேரில் ஒருவர்
சொல்லுகின்ற ஆயிரம்பேரில் ஒருவர் அதிகமாகிய லக்ஷம்
பேரில் ஒருவர் அருமைபாகிய கோடிபேரில் ஒருவர் மே
க்ஷத்தைத் தருகின்ற இந்தச் சூட்சுமபஞ்சாஷ்டாத்தைத் தியா
னிப்பார்களென் றறிவாய் - கிரமமாகப் பரிபாகப்பட்டவர்
கள் காரண பஞ்சாஷ்டாத்தை ஞானேதயமாகும்படி செபஞ்
செய்ப்பத்தரும்.—ஏ-று. ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

எனவே, பெரும்பாலும் ஸ்தூல பஞ்சாஷ்டாத்தையே
ஆசிரியர் உபதேசிக்க மாணக்கர் செபிப்பார்களென்றும்,
சூக்ம பஞ்சாஷ்டாத்தை உபதேசித்தல் அருமையென்றும்,
உபதேசித்தபோதிலும் மாணக்கர் செபித்தல் அருமையென்

தம், இவ்விரண்டிலுஞ் சிறந்தது காரணபஞ்சாக்ஷரமென்
தாம், அது பரிபாசிகள் அல்லாத மற்றையோர்கள் செபித்
துப் பரிக்கக் கூடாதென்றுங் கூறினாராயிற்று.

(ப - ம்.) சற்கருமங்களாலுஞ் சார்திமுதலிய சாதுசங்க
த்தாலும் ஜீவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்கள் ப்ர
சாதத்தாலும் அடைந்துவராவின்ற மலபரிபாசிக ளென்பார்.
விதிதருபருவத்தவர்களெனக் கூறினார்.

[இ - ம்.] முத்தியைத் தருகின்றதற்குரிய சூக்ஷ்மகா
ண பஞ்சாக்ஷரங்களின் மகிமையைச் சொற்றன ரென்ப
தாம். (௨௫)

(அ - கை.) காரணபஞ்சாக்ஷரம் இன்னதென்பதையும்
மகாகாரணத்தையும் கூறல்.

வேறு.

அஞ்செழுத்தின்விதி பெவ்விதமென்னி லரியதுலமொடு
சூக்குமமேவும், பிஞ்செழுத்தினைத் தள்ளிமேனின்று பெ
யெழுத்தினைப் பிணமுணுவிதுவி, எஞ்சலில்லாயிரடுவி னின்
லன்கிசைத்தல் காரணமாகு மென்றறிதி, விஞ்சகல்லுருளினை
பதாபிதனை விளங்குபக்குவர்க் கருள்வதுவிதியே.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லிய காரண பஞ்சாக்ஷரத்தி
முறை எப்படியென்றால் சொல்லுவோங்க் கேளாய் உழைமே
அருமைபுற்ற ஸ்ரீலபஞ்சாக்ஷரத்தின் முன்னும் சூக்ஷ்மபு

சாக்ஷரத்தின் பின்னும்பொருந்தியிருக்கின்ற அநாதைத் தக்கதா-
கிய தீரோபமலாக்ஷாங்களை நீக்கி மிகுதிபெற்றிருக்கின்ற பி-
ருமைபொருந்திய பதி அக்ஷரஞ் சத்திஅக்ஷரமாகிய விர்ண-
யும் முன்னும்பின்னும் நிறுத்தி குறைவில்லாத ஜீவாக்ஷரத்தை
மத்தியிற் பிரகாசிக்க இசைத்தல் காரண பஞ்சாக்ஷரம்கூட
என்றறிவாய் - இதற்கும மேலிட்டி விளங்கத் தக்கதாகிய
மோக்ஷ நன்மையைத் தருகின்ற அருளாக்ஷரமும் இறை அக்ஷ-
ரமும் கூடியதே மஹாகாரணமாம். இந்த மஹாகாரணத்தை
தூருவினையொப்பு மலபரிடா + ஞ் சது + த் + சகதினி பாதம்
விளங்கிய பக்குவர்களுக்கு உபதேசிப்பது கிரமமாம். —
எ-று. ஒடுவென்பது இசை நிறை-ஏ-அசை.

ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரத்தின் விதிவிலக்கா லாகிய காரண
பஞ்சாக்ஷரத்தையும் மகாகாரணத்தைத் தீவரதரபரிபாகிகளுக்
போதிக்கவேண்டுமென்பதையுங் கூறினொன்பதாம்.

காரணபஞ்சாக்ஷரம்

நடுதன்பதற்குப் பிரமாணம்.

பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்.

நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து
மகரமாகியமயலெலாம் வேரொடுமறுத்து
வகரமாகியவனத்தினி லிருந்தினைப்பாறிக்
சிகரமாகியநகரினை யடைந்தனனீவென.

எ-ம்.

சண்ணுடையவள்ளல்

அஞ்சக்கரமன்றிவென்றருமந்திரமாயினில்லை
அஞ்சிலிறையருளாவிதிரோதைசில்லாணவமற்
றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடிவாயியந்த
வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றான் கச்சியேகம்பனை.

அன்றியும்

ஞருதலைமாணிக்கமுன்னொனக்குபதேதசஞ்செய்தான்
ஞருதலைமாணிக்கம்பின்னரும்பேசியிருளறுத்தான்
இரிதலைமற்றையபன்றிலேகுட்டியகங்கையின்மு
வெரிதலைச்சுலத்தொடுகடிப்பான் கச்சியேகம்பனை. எ-ம்

திருமந்திரம்

அஞ்சகடுவே யழியாத் தலங்காட்டி, நெஞ்சுகடுவேநிறுத்
தினென்னந்தி, பஞ்சாக்கரத்தைப்பகார்துபதிகாட்டி, அஞ்
சிலிரண்டையறுத்தனனந்தியே. எ-ம்

வருமற் றும்வருவனவற்றிற்காண்க.

மாஹகாரணம்ஈதென்பதற்குப்பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

வாசிவாவென்றுவாசியைவைத்து
வாசியோடொன்றவகையறிவாரில்லை
வாசியோடொன்றவகையறிவாளர்க்கு
வாசியோடசன்மகிழ்ந்திருந்தானே.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாசமாகியவிரண்டையும்படிநெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையுநெஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணெனமுத்தியைக்காண்பாய்
ஆசைநீங்கியவிலையி துவிதற்கிலையையம்.

எ-ம்

கண்ணுடையவள்ளல்.

மந்திரமாவதுமஞ்செழுத்தேயும்மந்திரகதில்
ஐந்துபொருளையுங்காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து
முந்துமிரண்டின்வழியைத்திறந்துயர்முத்திதந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன்கலிக்கச்சியேகம்பனே.

எ-ம்

தாயுமானசுவாமிகள்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய்நடத்தருளும், கா
ரணமுணர்த்துங்கையு நின் மெய்யுந் கண்கண்முன்றுடைய
வென்கண்ணே, பூரணவறிவிற்கண்டிலமதலுறபொற்றியிப்புந்தி
யோடிருந்து, தாரணியுள்ளமட்டுமேவனங்கத் தமிழனேன்
வேண்டிடத்தருமே.

எ-ம்

திருவருட்பயன்.

சாசியருளியவைவாழ்விக்குமற்றதுவே -

யாசிலுருவமுமாமங்கு.

எ-ம்

வரும்மற்றுமவருவனவற்றிற்காண்க.

(௩௬)

(அகை)மெற்சொல்லிய பஞ்சாக்ஷரத்தில் இரண்டெழுத்
தைநீக்குவது எனனையென வினாதுவும் அதற்கு உத்தரமும்
கூறல்.

வேறு.

இந்தவஞ்செழுத்திலிரண்டெழுத்தொழிப்பதென்னையென்று மனையவள் வினவ, அந்தமிலின்பதுன்பவேதனையிலழுத்துவ திரண்டெழுத்தாமால், சிந்தனைக்கரியசிவமிருபாலுஞ்சேர்ந்து யிர்நடுவணைநதிலங்கும், ஐந்தெழுத்தினையே காரணமெனலாமதழுத்திக்குறு தனையாமே.

(இ-ள். 'இந்தஸ்துலகுக்ஷமபஞ்சாக்ஷரங்களிலிருக்கின்ற நகாரமகாரங்களிரண்டையும் நீக்குவது என்ன காரணமென்று தேவியானவர்கேட்கப் பரமசிவனார் அங்கீகரிக்கின்றார், முடிவில்லாதகதுக்கத்தாலாகிய பவரோகத்தில் முழுகச்செய்வது அவ்விரண்டெழுத்தாகும் (அவை நீங்க) மனத்தால் நினைப்பதற்கரிய பதி அக்ஷரஞ் சத்தி அக்ஷரமாகிய இரண்டும் முன்னும்பின்னுமாகச்சேர்ந்து ஜீவாக்ஷரம்நடுவிற்பொருந்திப்பிரகாசிக்கின்ற அஞ்செழுத்தையே காரணபஞ்சாக்ஷரமென்று சொல்லப்படும் அதுவேமோக்ஷத்துக்குமிருந்ததுணையாகும். எ-று அல்-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம். 'ஒருவன் தனதாதம் ஸ்வரூபத்தை அறிகின்றபுரிபாககாலம் உருமாவும் சுழல்காற்றிலடிகின்ற பஞ்சுபேரால் எக்காலமும் பவசாகரத்தில் மயக்கமுற்றுமுழுகிற்பதற்குரிய ஒழிவின்றிய அகங்கார மமகாரங்களைத் தருகின்ற உபபாக்ஷரமென்பார் அந்தமிலின்பதுன்பவேதனையிலழுத்துவ திரண்டெழுத்தென்றும், அக்கடலுள்முழுகிக்கிடக்கின்றவனை முத்தி

யாதிகாரமீதேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ்சாஷ்டாமாகிய தெப்ப
மேழமொருமென்பார் தெழுத்தினையே காரண மென
மென்றதுகறினார்.

[இ-ம்.] பஞ்சாஷ்டாத்தினது சலக்ஷண விலக்ஷண வர்ன
ங்களின்குணங்களை அறிவித்ததாம்.

பவசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாஷ்டாமேதெப்ப
மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

தனியனென்பெரும்பிறனிப் பௌவத்தெவத்தடந்திரையா
லெற்றுண்டு பற்றென்றின் றிக், கனியைநீர்துவர்வாயா ரென்
னுங்கரலாற் கலக்குண்டுகாமவான்சுறவினவாய்பட் டினியென்
னையுய்யுமாறென்றெண்ணிலஞ் செழுத்தின்புண்பிடித்துக்கி
டக்கின்றேனே, முனைவனேமுதலதமிழ்லாமல் லற்ககைகாட்டி
யாட்கொண்டாய்மூர்க்கனேர்ககே. என்பதனாற்காண்க. (உ.உ)

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விதிசேர்பஞ்சாக்கரத்தன்னை விளங்கவுரைத்தோ மேலியம்
பல், பதியின்மனுவாமதையுளத்திற்பதித்தேரார்பரமபதமடை
வார், கதிசேர்செபமு நீங்காதோர் கருதும்பலனையடைவொ
ன, மதிசேர்ச்சடையெம்மண்ண லுமைமகிழ்வுரைத்தான்வாய்
மலர்ந்தே.

(இ-ள்.) கேளாய்மையேகிரமமாக ஸ்துலசூக்ஷ்மகா
ரணபஞ்சாஷ்டாத்தை மஹாகாரணத்துடன் விளங்கும்படி, வி

வரமாகச் சொன்னோம், இனிமேற்சொல்லவேண்டியது பதியக்ஷரமாகிய மஹாமந்திரமாகும். அப்பதி யக்ஷரத்தை உள்ளத்திற் பொருத்தச் செய்தவர்கள் மேலானமோக்ஷத்தை அடைவார்கள் நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத்தக்க அந்தமனுவைச்சாதியானிப்பவர்கள் விரும்பிய நற்பயனையே பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்று பரவதியர் சந்தோஷிக்க இளம்பிழையணிந்தசடையினைபுடைய ஏமதாண்டவராகியபரமசிவனார்திருவாய்மலர்ந்து அநுக்கிரகித்தார்.—எ-று. இன்,சாரியை-ஊ அசை,

[ப-ம்.] கிரியாதியானங்களில் இளைத்திளைத்து நிஷ்காமி யத்தையடைந்த மனமானதுமேலடையவேண்டியது ஆத்மவிசாரமென்பார் கருதும்பலமென்றார்.

[இ-ம்.] மஹாமனுவைஇதயத்தில் அடக்கினவர்கள் மூத்தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்மவிசாரமும் பெறுவார்களென்பதாம்.

பதியக்ஷரம் இத்தன்மைத் தென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

நாயோட்டுமந்திரநான்மறைவேதம்
நாயோட்டுமந்திரநாதனிருப்பிடம்
நாயோட மெந்திரநாதாந்தசோதி
நாயோட்டுமந்திரநாபறியோமே

என்பதனாற்காண்க

(உஅ)

(அ-கை) அம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்க பேரறிவுடை யோனே சாட்சாத் சிவமெனல்.

சினத்தினிடத்துமுவகையினுஞ்சிகேசகனிடத்து மனையி டத்தும்மனத்தான் மொழியாற்கரத்திடையுமருளுஞ்மலியிட த்தினுந்தான், எனேத்துமுவவிடாதகத்தினிடையெய்யப்பபா னிறையெழுத்தை. மனத்துக்கரியயாமவனையென் றுன்பர மன்மலேமகட்டேக

(இ-ள்.) பதியகூரத்தைக் கோபத்தினுலாயினுஞ் சக் திதாஷத்தினுலாயினும் பகைவனிடத்தாயினும், சிகேசகனிடத் தாயினும், இல்லாளிடத்தாயினும் கழுதையினிடத்.தாயினும் பயங்கொள்ளசெய்யும நாயினிடத்தாயினும்மற்றும் எத்தன் மைப்பட்டவிடத்தாயினும் மனகதினாலுஞ் சொல்லினாலுஞ் சோரவிடாமல் நெஞ்சினிடத்திலேயேசெலுத்தத்தக்கவனே மனத்தாலும் நினைத்தற்கரியநா மென்றுசொன்னார் பரமசிவ னார் உமாதேவிக்கு—ஐ-ஹ-ஐ-ஐ-அசைகள். சிகேசகனென்ற மையால் பகைவனெனவருவிக்கப்பட்டது

(இ-ம்.] வெளிப்படை. (உக)

(அ-கை.) அம்மனுவையுள்ளத்தி லடக்காதவர்கள் செய் வனபயன்படாவெனல்.

வேறு.

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணும்பூசையவமாகும் பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணுஞ்செய்யுமவமாகும்

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுந்தவமுமவமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள் பண்ணுமறங்களவமாகே.

(இ-ள்.) பதியகூரத்தை விட்டவர்கள்செய்கின்றபூசைவி
ணுகிப்போகும், பதியகூரத்தைவிட்டவர்கள்செய்கின்றசெப
மும்விணுகிப்போகும், பதியகூரத்தைவிட்டவர்கள்செய்கின்ற
தவமும்விணுகிப்போகும், பதியகூரத்தை விட்டவர்கள்செய்
கின்ற (ஆத்மவிசாரமாகிய) தருமமும் விணுகிப்போகும்
எ-று-எ அசை. (இ-ம. வெளிப்படை.) (சய)

(அ-கை.) அம்மனுவை மனதி லடக்கினோர்க்கே மஹா
காரணத்தை உபதேசிக்கத் தருமெனல்.

வேறு.

இந்நிலையாமிறையெழுத்தையுளத்தடக்குமவனேயிவ்வுடம்
பினுடனிருந்துமிலங்குபாகதியை, அந்நிலையையடைவனென
வண்ணன்மலைமாதாக் கறைத்தனனாலுத்துமோரான்களத்திட
டக்குந், தந்நிலையையுடையவர்க்குப்பரகரவ
றுகமாகாரணத்தைத்தமதுளத்திலடக்கா, நன்
ரவல்லாதவர்க்குத்தானேனவின் றிடவொண்ணாதெனவேநவி
வந்நல்லவரே,

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பதியகூரத்தை மனதினிட
தில் அடக்கத் தக்கவனே இத்தேகத்தோடிருந்தும் அந்நிலை
படியேபிரகாசிக்கின்ற மேககூரத்தை அடைவானென்றுபா

சிவனார் உமாபேதியுக்கு அனுகூலித்தார் அந்தப்பதியகூடத் தையும் ஒருவருஷம் மனதினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமதுநிலையைபுடைய பக்குவர்களுக்கே மஹாகாரணத்தையுடைய ஞானசாரியர் சந்தோஷித்துச் சொல்லக்கடவர் அந்தப்பதியகூடத்தைத்தமதுள்ளத்தில் அடக்காத நன்னிலைக்குரிய பரிபாகிகளல்லாதவர்களுக்கு அந்தம்மஹா காரணத்தைச்சொல்லத்தகாதென்று சொல்லுவார்கள் மேலோர்கள்.—எ-று, தான் சாரியை-ஏ-ஆல்-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆசிரியர் சந்தேகங்களுக்கு மஹா காரணத்தை உபதேசிக்கவேண்டுமாயின் ஒருவருஷம் அவனைச்சோதிக்கவேண்டுமென்பதாம். (சக)

(அ-கை.) காரண மஹாகாரணங்களை நிராசையால் போதிப்போர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால் போதிப்போர் அனாசாரிய ரென்றும் அவைகளை உபதேசித்தற்குரிய முறைமையேயார் இவர்களென்றுங் கூறல்.

வேறு.

ஞானதேசிகன்மா காரணப்பொருளை நவிலுத்தற்குரியவனுமால், ஈனமாம் பொருளினிச்சையா லிதனையியம்புவோன்றே சிகப்பதராம், மேலானதேசிகனை முத்தியின்பொருளை மொழிகுவனருளிறைமுடிவில், ஆனதேசிகன்மா காரணந்தன்னையருளுவனாகமவழியே.

(இ-ள்.) காரணமஹாகாரணப்பொருள்களைப் (பரிபாகிகளை யறிந்து நிராசையால்) உபதேசித்தற்குரியவர் ஆத்மஞான

குருவாவர் அற்பமாகிய திரவியாபேட்சையினாலே இவற்றைச் சொல்லத்தக்கவர் ஆசிரியப் பரஷ்டாவர் (இவற்றுள்) காரண பஞ்சாக்ஷரத்தை மௌனாசிரியரோ உபதேசித்தற் குரியாவர் மஹாகாரணத்தை அருளிறை வடிவங்கொண்ட சிவஞானதே சிகருஞ்சிவாகமங்களின் முடிவிற்கொல்லிய முறைமைப்படி உபதேசஞ் செய்வார்.—எ-று-ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] மாணக்கரது பரிபாகத்தையறிந்து இருவிதப் பொருள்களைப்போதிப்பவர்களே ஆசிரியர்களென்பதாம். உ (அ-கை) நிஷ்டை அநிஷ்டை இவை யெனல்.

இப்படியாய்வுபயன்மனுவையெழிற்குரு வருளிடப்பெற்றுச், செப்பருஞ்செபமுஞ் செய்யாது செபிக்கச்சிந்தையுமோ யுமதோய்ந்தால், அப்படிதானேயாதனங்கட்டியசைவறிருப்பதே திட்டை, தப்புறுகரணமசையு மேயானுற்றுரிசுளவரிட்டையென்றுணரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்டக்ஷரங்களால் கியந லமான மஹாகாரண மந்திரத்தை ஞானசந்தரம்பொருந்திய ஆசிரியர் அறுக்கிரகிக்கப்பெற்றுச் சொல்லுதற்கரியசெபத்தை யுஞ் செய்யாமற்செய்ய மனமும் ஒடுங்கும் அம்மனம் ஒடுங்கி னுல்அவ்வண்ணமே அங்காசனம் உண்டாக்கிக் கொண்டு சல னமில்லாமலிருப்பதுவே ஞானநிஷ்டையாகும். பரிசுத்தம்பொ ருந்திய அந்நக்காரணஞ் சலிக்குமாயின்குற்றமுள்ளதாகிய அநி ஷ்டையென்று அறிந்து கொள்வாய்.—எ-று-தான்-சாரியை ஏ-அசை.

(ப-ம்.) மஹா காரணப்பொருளைப் பெற்றவன் ஏகார்தஸ்தானத்திலிருந்து மனதைக்கண்டத்தில் அசைவறவிறுத்தி அப்பொருளைநினையாமல் நினைக்கவேண்டுமென்பார்? செபியாதுசெபிக்கவென்றும், அங்ஙனம் நினையாமல் நினைக்க அதிலெழுஞ்சுகத்தினால் அம்மனமும் உன்முதப் படுமென்பார் சிதைபுமோபுமென்றும், தனமாதத்தினாகளின் சாத்வீக அம்ஸசமஷ்டியில் தோன்றிய தெனவும, எப்பொருளையும் அறிதற்குக் கருவியெனவுள் கூறுவார் துப்புறு கரணமென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] மனத்தைநசித்து அறிவாய் விளங்குவதேபரம் மரிஷ்டையென்பதாம்.

சிந்தையானது வோயின் அப்படியே அசைவற்
நிருக்த வேண்டுமேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

நாலடியார்.

ஊக்கித்தாங்கொண்டவிரதங்களுள்ளுடைபத்
தாக்கருந்துன்பங்கடாந்தலைவந்தக்கால்
நீக்கிபிறா உமுரவோரோநல்லொழுக்கங்
காக்குத்திருவத்தவர்.

எம்

திருவள்ளுவர்.

எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணியார்
திண்ணியராகப்பெறின்.

அன்றியும்.

துன்பமுறவரினுஞ்செய்க துணிவாற்றி
யின்பமபயக்குமவினை.

எ-ம்

அருட்பிரகாசம்.

கடைதருகீப்புகை கால்வருத்தங்கொடுகைநெகிழந்து
விடினவிந்தாக்கவொணுகதுப ரெய்தலின் வெம்பொறிவாய்ப்
படர்தருசித்த மொருகாலடங்கிற்பினைப்படராத்
தடைசெயல்வேண்டுமபடர்தா லெவர்பின்றிபபவரோ.எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

வருந்திமுயன்று மனந்தனை மாற்றி யில்லுண்டென்னு, திரு
ந்தபதத்திருத்திவா யிடர்தீர்நெருசமிடரின்றிப, பொருந்
தல்வேண்டுமனமவென்றற் புவனமுன்றுதரும்பாகுந், திரு
ந்தவினிதென்றென வெல்லாநதீதாய்த தோனின்மனமாளு
ம.

எ-ம்

தேவிகாலோதரம்.

ஆராதசித்தமானதோர் காலத்தடங்குமாணற், பேராமல்வருந்
திக்காததுப் பினைச்சிந்தனைகளசென்று, சாராமல்வல்லவா
றுதமததுச் சார்வானவெல்லாளு, சேராமன்மயக்கரீக்கித்திர
மாகச்செய்து கொள்வான எ-ம். வரும மற்றும் வருவன வற்
றுங்காண்க.

(சக)

இதிற்கூறியஸ்துல பஞ்சாக்ஷரமாதியாய் வருவன வற்றை
ச்சுருசம்பரதாயத்திற் கேட்டுணர்க.

அறைவேனென்னுள் செய்யுண்முதல் தீப்பத்துச் செய்
யுளாலும்தூன நிஷ்டையிலுதிக்கும்மயக்க நீங்கும்படிச் செ
யித்தற்குரிய பஞ்சாஷ்டரத் திரிவிதமாமென்பதையும்மஹாகா
ரணப்பொருளையும் அவற்றுள் சலக்ஷண விலக்ஷண வர்னங்
களின் பயன்களையும் அவற்றுட் காக்கவெண்டிய அக்ஷரம்
இத்தன்மைத்தென்பதையும்அவைகட்குரியஆசிரியனாயும்மா
ணக்களையும்நிஷ்டையின் அனுபவநிச்சயத்தையுங்கூறினார்.

(அகை,) முன்சொல்லிய மயக்க நீங்காதநிஷ்டாபரர்கள்
மேலடைவதை அருளிச்செய்கின்றார்.

இநிலைமுத்தியடைந்தவர் சநகமொடாதொழித்திவையோ
னால், முன்னமோதிமம்முடநீங்காதோர் முத்தியையுறும்வ
கையுரையென், முன்னியேயுமையாள் வினவலுமவர்தாமுற்
றசாதனையநீங்காது, மன்னியேயிறந்தான் மறுசநகத்தில்வ
ளமைவிடுறுவவான் நிசைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையைப்பெற்று மயக்க
நீங்கிச்சீவன்முத்தியை அடைந்தவர்கள் மறுசன்மத்தைத்தா
ங்காமல் ஒழிப்பார்களேயானால் முன்சொல்லிய அச்சிவயோ
கத்திற்குமுன்றிய அந்தமயக்கநீங்காதவர்கள் மோக்ஷத்தைப்
பெற்றுக்கொள்ளும் வகையைக்கிருபைசெய்ய வேண்டுமென்
று தேவியானவரீயோசித்துக்கேட்க அநதமயக்கநீங்காதவர்
தாமடைந்தநிஷ்டையில் இடைவிடாமல் நிலைபெற்றிருந்துஇற
ந்தபாவவாராயின் மறுசனமததில் சிவஞானநிஷ்டையைப்
பெற்று மயக்கநீங்கி வண்மையாகிய மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக்

ராள்ளுவாரென்று சொன்னார் ; பரமசிவனார்—ஈ-று-ஐ-ஐ-
சைகள்.

(ப-ம்.) ஞானசமஸ்கார முடையவர்தமக்குப்பரமசிவ
மகுருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிக்காருண்பத்தால் திருவடி
களச் சிரத்திற்குட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகத்துடனே
யார்த்து நினைத்து விபூதியினுற் பரிசித்திருந்தபடி யிருந்து
ராட்டிய மயிர்ப்பாலமீதற் சுத்ததெளிவுகொண்டேறிச்செல்
லும் உண்மைநிலையில்முத்திசகலமும் முத்தி கேவலமும்விட்டு
நீங்கிச் சும்மா அசைவறநின்று சீவன்முத்தரானே ஒன்பார்
இந்நிலை முத்தியடைந்தவனான கூறினார்

[இ-ம்.] அர்த்தாருடர்கள் பூர்ணாருட ராவதற்கு முன்ன
ம்தேகவியோகத்தை யடைந்தால் மறுசநந்தில் முத்தி பெறு
வர்களென்பதாம். (சச)

(அ-கை.) புமான்கள் நிர்மலநிஷ்டையைப் பெறுவதற்
கேதுவைக் கூறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்நிட்டைவிடாது சாதித்தோருறுவார்கன்முத்தி
யையென்றும், மறவம்மூடநீங்கிலார் முத்திமறுபவத்துறுவ
ஒன்றுரைத்தீர், குற்றமினிட்டையடையு ங்காரணத்தைக்கு
முகநீயுளையெனவினவப், பற்றறுபரமனுமையவன் மகிழப்
பண்பொடுபகர்தன் மேயினனூல்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய நிட்டையைஇடை
விடாமற் சாதனஞ் செய்தவர்கள் நல்லமோகூத்தை அடை

வரர்களென்றுமேவேறுகிய அப்முடத்தன்மை நீங்காதவர்கள் மதுசன்மததில் மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளுவார்களென்றுந் திருவாய்மலர்நதீர் சவுந்தரியசிகரோஷ்டரோ? தேவரீர்குற் றமில்லாதந்ஷ்டையை (ஆனியுயிராகள) அடைவதற்கேதுவை அறுச்சுக்கிக்க வேண்டுமென்றுகேட்க மாயாரகிதராகியபரம சிவனார் பார்வதியார்மகிழும்படி பரமசாரந்தருணத்துடனே சொல்லத்தொடங்கினார். ? எ-று-ஆல்-ஆசை.

(ப-ம்.) பந்தமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்ற தன் மயசமாதியென்பா— குற்றமினிட்டையெனக்கூறினார்.

[இ-ம்] வெளிப்படை, (சடு)

(அ-சை.) ஆசிரியர் உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவ னுக்கு முபபத்தாராவது சநநத்தில் முததியெனல்.

வேறு.

செய்யுநிட்டையைச்செபபத்தென்கிலா
தையமாகவகத்திற்கொளுமவன்
உய்யமுப்பதினாறும்பவததினில்
வையநீங்கியேமன்னுவன்முத்தியில்.

(இ-ள்.) மஹான்களால் செய்யத்தக்கஞானநிஷ்டையை ஆசிரியர்உபதேசிச்சு உண்மையென்று தெனியாமல் சந்தேக மாகமனத்தல்லிகைத்துச்செய்கின்றவன் [அச்சநமுதல்] முப் பத்தாராவது சநநத்தில் இப்பூமியிற் பிறவியை யொழித்து உச்சிவிக்கும்படி மோக்ஷத்திற் சேர்ந்து நில்பெற்றிருப்பான், எ-று-ஏ-அசை.

[இ-ம்.] சதாசாரியர் அதுக்கிரகிக்கப்பட்ட நிஷ்டையை
ச்சத்தியமாகக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சசு)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுண்டென்று நினைப்பவனுக்
குமுப்பத்தினுன்காவது சநந்தில் முத்தியெனல்.

உண்மைபிட்டருமுண்டென்றுளத்திடைத்
திண்மையாகநற்சிந்தனைசெய்பவன்
நண்ணுப முப்பத்தினுலாமபவததின்
வண்மைபாகமெய்யமுத்தியின்மன்னுவான்.

(இ-ள்.) மெய்ம்மையாகிய ப்ரம்ம நிஷ்டர்களும்கூடத்தில்
உண்டென்று மனதிலிடத்தில் நிச்சயமாக எண்ணி நன்மை
பொருந்தத் தியானஞ் செய்கின்றவன் முப்பத்தினுலாவது
சநந்தில் வளமைபெறும்படி நடுநிலைமையாகிய உண்மை
மோகத்ததைப் பெற்று நிலைபெறுவான்.—ஏ-று

[இ-ம்.] மஹான்க ளெங்கு முண்டென்று தியானிப்ப
வன்புமான்களுள் புண்ணியோத்தம நென்பதாம். (சஎ)

(அ-கை.) சாதுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்தி
லிருந்துகேட்டவனுக்குமுப்பதாவதுசநந்தில் முத்தியெனல்.

ஞானபிட்டரிருக்கும்நாட்டினில்
மோனவார்த்தைமொழிநதிடக்கேட்டவன்
தானுமுப்பதாமாகந்தவத்தினுல்
ஆனமுத்திப்பதத்தையடைவனல்.

(இ-ள்.) ப்ரம்மவிஷ்டர்களிருக்கும் அழகிய நாட்டில் மோனநிலைக்குரிய மஹாவாக்யத்தைச் சொல்ல (உணர்வின் மிக்) கேள்விப்பட்டவனும் முப்பதாங் சநநத்தில் முன்னே ரிட்டதவத்தினால் மோக்ஷமாகிய பதம்அடைவான்.—எ-று, தான்-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] சத்துக்களிடத்தில் வேதாந்த ஸ்வரணம் அவசியங்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (ச-அ)

(அ-கை. ப்ரம்மவிஷ்டர்கள்வசிக்கஇடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்

சேப்பிட்டாபரநுக்குச்சிந்தையோ
டொப்பின்மாடமோடேக்கமுஞ்செய்பவன்
இப்புவிக்கணிநுபத்தெட்டாம்பவந்
தப்பிலாதமெய்ப்முத்தியைச்சாருமால்.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானவிட்டாபரநுக்குஅன்போடும் ஒப்பில்லாத மானிகைபைத்தந்து சந்தோஷம் உண்டாகச்செய்கிறவன் இப்புமியினிடத்தில் இருபத் தெட்டாவது சநநத்தில் குற்றமில்லாத உண்மையாகிய மோக்ஷத்தை அடைவான்-எ-று-ஆல்-அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மவிஷ்டர்களுக்கு அன்புசெய்யாதவன்இப்புமியில் மானிடனுய்ப்பிறந்ததிற் பயனின் நென்பதாம். (சக)

(அ-கை.) ப்ரம்மவிஷ்டர்களுக்குச்சதா அமுதுபடைத்தவனுக்கு பத்தந்தாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டாபாருக்குநாடொறும்
போனமாத்பொருந்தவுதவுவோன்
நனமில்லாவிருபத்தைத்தாம்பவம்
மானமுத்தியைமன்னுதறிண்ணமே.

(இ-ள்.) பிரமரிஷ்டாபாருக்கு நான்தோறும் போசனமு
தலானவைகளைத் தக்கபடி கொடுக்கிறவன் இழிவில்லாதஇரு
பத்தைந்தாவது சநந்தில் மேன்மை பொருந்திய மேகாஷ்டத்
தைப்பெற்றுக்கொள்ளுதல் நிச்சயமாம், —ஏ-று-எ-அசை—
போசன மென்பது போனமென நடுக்குறையாய் வந்தது.

[இ-ம்.] அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்களுக்கு அன்போ
டும் அமுதுபடையாதவனுக்கு நற்கதிகிடையாதென்பதாம்.()

(அ-கை.) ப்ரம்மரிஷ்டர்கள்உடுக்க வஸ்திரங் கொடுக்
கின்றவனுக்கு இருபத்திரண்டாவது சநந்தில் முத்தியெனல்.

நிட்டைமேவுதிருமலையோகியர்
கட்டவேநற்கலைகளுதவுவோன்
இட்டமாயிருபத்திரண்டாம்பவத்
தெட்டரும்பதமெய்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) ப்ரம்மரிஷ்டையைப் பொருந்திய மலரகிதமா
கிய யோகீஸ்வரர்கள் உடுக்கும்படி நல்லவஸ்திரங்களை இஷ்ட
டமாகக்கொடுப்பவன் இருபத்திரண்டாவது சநந்தில் அவா
ங்கமனோ கோசரமாகிய பதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது நிச
மாம், —ஏ-று-ஏ-அசை,

[இ-ம்.] நிஷ்டாபரர்களை வஸ்திராலங்காரஞ் செய்து
பாராதவன் முகத்திற் படைத்தகண் புண்ணென்பதாம். (ருக)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய பதத்திற் பணிகின்
றவனுக்கு இருபதாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்,

சாதினைக்குண்முயலுந்தகைமையோர்
பாதமுச்சிப்படியப்பணிபவன்
ஒதுமங்கமொருபதிரட்டியில்
திதில்விடுபெறுவதுதிண்ணமே.

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையில் முயற்சியெய்யத் தக்கபெரு
மைபொருந்தின வர்களுடைய திருவடிகளிற் சிரசுபொருந்
துப்படி வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்ற இருபதாவது சந
நத்தில் குற்றமற்ற மோகநசிப்ட்டைப் பெற்றுக் கொள்வது
நிச்சயமாம்.—எ-று-ஐ-அ-சை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய பாததாமரையில் வண்
ங்கத்தக்கவனே மகாபுருஷனென்பதாம். (ருஉ)

(அ-சை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியை
ப்பெற்றவனுக்குப் பதினாறுவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதநல்லுண்மைநிட்டார்கையிற்
செப்புதாரணஞ்செய்துகொள்கிற்பவன்
தப்பிலோர்பதினாறுத்தனுவினில்
எய்ப்பின்முந்தியையெய்துவதுதிண்ணமே.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப் பொருந்திய சத்தியஞா
ன விஷ்டாபரிடத்திற் சொல்லும்படியான இலிங்கதாரணை
யைப்பெற்றுக் கொள்பவன் தவறுத லில்லாமல் ஒப்பற்றபதி
னாவது சநநத்தில் அழியாத மோகூத்தை அடைவது சத்தி
யமாம் எ-று-எ-அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மவிஷ்டா பரரால் சிவபூசையைப் பெருகி
ன்றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவ னென்பதாம். (டுங்.)

(அ-கை.) ப்ரம்மவிஷ்டர்க ளிடத்திற் பணிவிடை செய்கி
ன்றவனுக்குப் பன்னிரண்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

சுற்று சிட்டையைச்சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானிபால்
ஆற்றுகற்பனியன்பொடுசெய்பவன்
வறழ்மீராறியன்றதனுவினிற்
போற்றும்கிடுபொருந்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்டையை அடைந்த
உண்மையாகிய ஞானவான்களிடத்திற் செய்யத்தக்க நற்பணி
விடைகளைப்பக்தியோடுஞ் செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்
தச்செய்யும் பன்னிரண்டாவது சநநத்திலயாவராலுந் துதிக்
கத்தக்க மோகூவீட்டைச் சேருவது சத்தியமாம்—எ-று
எ-அசை.

[இ-ம்.] சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவி
டைசெய்கிறவனையாவராலுந் தொழ்ந்துரியவனென்பதாம்;

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமுதலியவை கொள்ளுகின்றவனுக்கு எட்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஓதுசாதனையுற்றவர்கேவடிச்
சீதரோடுசேடமுமேற்பவன்
திதிலெட்டாந்தனுவிற்றிகழதரும்
எதின்மேன்மைவிடெய்துமினிதரோ.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப்பெற்றவர்களுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய பாடேதாதகத்துடனே பரிகலத்தையும் 0 அங்கீகரிக்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவது சநநத்தில்ப் பரகாசிக்கின்ற நன்மையைத் தருகின்றமேலாகிய மேரக்ஷவிட்டை இன்பமாகச்சேருவான் — எ-று-அரோ-அசை.

[இ-ம்.] மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகல ப்ரசாதத்துக்குடையவனே சிவஸ்வரூப மென்பதாம். (நூந)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்க ளுடைய திருவுருவங்களைப் பரிசித்துத் தொண்டுசெய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

மன்னுபாகமருவுவார்தேகமு
நன்னயம்பெறுபாதநளினமும்
பின்னமின்றிப்பிடித்தேவல்செய்பவன்
பன்னுமைந்தாம்பவத்தில்விடெய்துவான்,

|| அங்கீகரித்த வென்பது, உட்கொள்ளுதலாம்

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தியிருக்கின்றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்லநயம்பெற்ற பாததாமரைபையும் அபின்னாபாவமாகப் பரிசித்துத்திருத்தொண்டு செய்கிறவன் சொல்லுகின்ற ஐந்தாவது சநந்தில் மோகஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவான்.—எ-று.

(ப-ம்) ஆத்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒருங்கேகட்டிற்றுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்து பரிபக்குவத்துக்குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப் படுத்திக்கொள்ள நல்லவன் மைதங்கிய சுயம்ப்ரகாசமான பரிபூரணனந்த சுகமே ப்ரத்தியக்ஷமாகத் திருவுருக்கொண்ட திவ்ய சரணங்களென்பார்—நன்னயம் பெறுபாதமென்றார். சிரசிற்கூட்டிக் கொள்ளவுங் கண்களி லொற்றிக்கொள்ளவும் மார்பிலீனத்துக் கொள்ளவுங் குளிர்ச்சிபொருந்தி மிருதுவாயிருக்கத் தக்கதாயகையால் நனிமென்று திருவடிசுளையுருவகஞ் செய்தார்.

[இ-ம்.] மஹான்களுடைய அருள்மேனியையுந் திவ்ய சரணாவிந்தங்களையும் பரிசித்து இனிதாகச் சுகருளைஷ் செய்வனுடைய ஆத்மானந்த செல்வத்துக்குச்சமமானதுஜகத்தில் வேறின் றென்பதாம். (ருசு)

(அ-சை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்கு நிதந் தொண்டு செய்து பூசித்து அமுது படைக்கின்றவனுக்கு எடுத்த அத்தேகத்திலேயே முத்தியெனல்.

ஒப்பிலா துயருண்மைகிட்டாள் தமக்
கப்பொடன்னமுமர்ச்சித்துடனியே

தப்பிலேவலுந்தான்செய்ய்புண்ணியற்
கெய்ப்பின்முத்தியெடுக்கும்பவத்தினே.

(இ-ள்) சமானரகிதராகி உயர்ந்த வுண்மையாகியஞான
நிஷ்டாபரர்களைப் பூசித்து அன்னபானாதிகளைக் கொடுத்துத்
தவறுதலில்லாமல் திருத்தொண்டு செய்யத்தக்க ஞானநிஷ்
டையைபுடைய புண்ணியவானுக்கு எடுத்த அந்த ஜநந்தி
லேயே அழியாதமோகஷங் கிடைக்கும்.—எ-று. ஏ-ஏ-அசை
கள் புண்ணியனென்றதனால் ஞானநிஷ்டையைபுடையவனெ
ன்று வருவிக்கப்பட்டது,

[இ-ம்.] ஆத்மவிசாரம் பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வ
உபசாரத்துடன் அன்னமிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்டு
செய்கின்றவனே ஞானஸமஸ்காரத்தினால் திருவுருக்கொண்டு
சதாசாரியரால் ஆத்மஞானநிஷ்டையைச் சம்பூர்த்தி செய்ய
வந்தவனென்பதாம். (ரு௭)

(அ கை.) மேற்சொல்லிய வண்ணம் அன்புசெய்கின்ற
மாணக்கர்களுக்கு ஞானகுருவானவர் சம்பூணகிருபையோ
டும் அனுக்கிரகிப்பரெனல்

வேறு.

இந்நிலைத்திருப்பணியெலாஞ்செய்பவர்க்கிசைய
அந்நிலைப்பரகுருவருள்சரந்தினிதாக
உன்னுதற்கருமொருமொழியருளிணுதவித்
தன்னிலைப்பரநிட்டையிலிருத்துவன்றையபால்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட திருத்தொண்டிகளெல்லாம் (குறைவறச்) செய்யத்தக்கவர்களுக்குப் ப்ரம்மானுபவம் பொருந்த அடிகியமெனநிலையையுடைய ஞானாசிரியர் உளத்தில் அருளானந்தமுண்டாக இனிமையாக நினைத்தற்கரிய மஹாவாக்கியப்பொருளைக் கிருபாரோக்கத்தால் அறுக்கிரகித்துத் தனையினால் தனதுஸ்வரூப நிலையாகிய ப்ரம்மநிஷ்டையிலிருக்கச் செய்யார்.—எ-று.

[இ-ம். ஞானாசிரியர் தமக்குவுள்ளன்போடும்பணிவிடையுமுதலியவை செய்யத்தக்க மாணர்களுக்குத் தமதுண்மை நிலையை அருள்செய்வதே அவருக்குரிய தர்மமென்பதாம். ()

உற்றமெய்யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பதினான்கு செய்யுளாலும் ஆசிரியருபதேசித்ததில் சந்தேகங்கொள்பவ னாதியோரும் சத்துக்களையடுத்துச் சர்வபூசா வுபசாரத்தோடு திருத்தொண்டு செய்பவர்களும் முத்தியுடையவ் காலத் தையும் அவர்களுக்கே ஆசிரியர் ஆத்மஞானத்தைப்போதிக்கக்கடவரென்பதையுங் கூறினார்.

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்களுக்குப் பூசைவேண்டுவதின்றென்றும் அவர்களின் பூசை இத்தன்மைத்தென்றும், கிரியாபூசைக்கதிகாரிகளிவரென்றும், சிவயோகிகளிவரென்றும், கிரியாயோகமிதிவென்றும், அந்தயோகஞ் செய்பவர்களுக்குப் 'பிறனியொழியாதென்றும், சிவயோகிகளேமுத்தியடைவரென்றும், அச்சிவயோகநிஷ்டையைப் பூமான்களுக்கு உபதேசித்தற்குரிய பருவப்ரமாணங்களிவை யென்றுங் கூறுவான்தொ

டங்கிவைத்த முறைப்படியே நிஷ்டாபரர்களுக்குக்கிரியாபூசை வேண்டுமெனத் தில்லேயேல் உலகோர் அப்பூசையை விடுவதோ யெனவினாதல்.

வேறு.

இப்படியாய் நிடைசாதனையிலிசைத்தினிதிருப்பவர்தா மும், ஒப்பறும்பூசையொழித்தீடல்வேண்டுமென்றுமைக்கிறையவனுரைப்ப, அப்படியாமேலவனியோரெல்லாமருச்சீனையிடுவதேயென், நிப்படியிசைத்தாளுமையவடாணுமினையிலாவிறைவனைநோக்கி.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட ப்ரமமநிஷ்டா சாதனத்திற் பொருந்தி இனிமையாக இருப்பவர்கள் ஒப்பற்ற கிரியாபூசைகளை நீக்கவேண்டுமென்று தேவியாருக்குப் பரமசிவனார் சொல்ல அதைக்கேட்டவத்தேவியாரும் சமாணாகிதராகிய பரமசிவத்தைப்பார்த்து நிஷ்டாபரர்களே பூசையைவிடுவர்களாயின் உலகோரெல்லாம் சிவபூசையை விட்டுவிடுவார்களேயென்று இவ்விதமாகச்சொன்னார்.—எ-று. தாம் - தான்-சாரியைகள்.

[இ-ம்.] உலகத்தார் கிரியாபூசைகளில் நின்றும், வேறுபடாமையைநோக்கி வினாவினதாம். (ருக)

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்கள்செய்யுஞ்சிவபூசைஇஃதெனல்

அத்தனுமொழிவானிட்டை சாதகாரச்சீனையெனவறைவதேபூசை, கைத்தலமருமுடையவன் றனக்குக்கனகுருபாத

நீராட்டிக், சுத்தமாகிய வெண்ணீர் ணிந்ததனற்சோடசபூசையுஞ் செய்தே, இத்திரம்புரித லேயவர்பூசையென விழையியம் பின னெடுத்தே.

(இ-ள்.) பரமசிவனாகந் தேவியாரைப்பார்த்துச் சொல்லுவார் ப்ரம்மவிஷ்டா சாதகர்கள் பூசைசெய்ய வேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லுவார்களாகில் அதுவேவேதாகம முறையின்படி சகலபூசாஉபகரணங்களை யுக்கொண்டு பூசைசெய்ததற் குச்சமானமாம் (அவ்வாறன்றிப் பூசைசெய்யவேண்டுமாயின்) கரபீடத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் இஷ்டலிங்க மூர்த்திக்குப் பெருமைபொருந்திய குருபாதோதக அபிஷேகஞ்செய்து பரிசுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்திய விபூதியைத்தரித்து அந்த விபூதியினற் சோடசஉபசாரபூசையுஞ் செய்து மேற்சொல்லியபடி நிஷ்டைசெய்வதே ப்ரம்மவிஷ்டர்களுடைய பூசாவிதியென்று பரமசிவனார் எடுத்துரைத் தருளினார்.—எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள்-வாக்கென்றதனால் மனமும்வருவிக்கப் பட்டது.

(ப-ம்.) எங்கும் வியாபக சைதன்னியமான பரிபூரண மனத்தோடும் விளங்குகின்ற ஞானவிஷ்டாபரர்கள் சிவார்ச்சனைசெய்யும்படி நினைப்பதுஞ் சொல்வதுமே உலகத்திற்கிரியா பூசைக்கதிகாரிவிதியுடன் செய்கின்ற கோடிபூசைக் கொக்கு மென்பார்—நிட்டைசாதக ரர்ச்சனையென வறைவதே பூசையெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] பூசாகோடி, தோத்திரம். தோத்திரங்; கோடிசேபம். செபங்கோடி, தியானம், தியானங்கோடி, நிஷ்டை,

நிஷ்டைகோடி, மனோலயம் என்றுவேதாகமங்களால் விதிக்கப்பட்டும் மேலோர்களால் கூறப்பட்டும் இருக்கின்றமை யால் அம்மனோலயம் பெற்ற சிவயோகிகள் மனோவாக்கினால் சித்தித்துச்சொல்வதே பூசையென்பதாம்.

மேலோர்களுக்கு ஆத்மாணந்த பூசையன்றி வேறுபூசை இன்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசித்தம்.

தேசமுதற்பிரிவுகளாய்ச்சிறியனவாம் பொருள்களிலத்தெய்வமுண்டோ, பாகமறப்பணிதிறவடிமுடி வற்றுளவுணர்வேபரமபோத, மாகலினாலதெய்வமருச சித்தற்குரித்தாகுமறிவிலாத, மூகருக்குவடிவமுதலருச்சனையே மியல்பென்று மொழியுமன்றே.

அன்றியும்.

அறிவுசமபாவனைசந்தோடமெனு மலர்களாலத்தத்தேவாம் பிறிவரியவாத்துமதத்துவத்தை யருச்சிப்பசேபெரியபூசை குறிவடிவிற்பூசனையல்ல வகண்டமெனக்கூறுந்தெய்வகெறிகொள்புறத்தொழில்களா னேராதிங்கதனாலேவிறையுயின்பம்.

பசுபதிபாசவிளக்கம்.

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார் தத்துவக்கத்தும்வேண்டார் கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார் கூறுமால்விரதம்வேண்டார் மூர்த்திசேவையுபேவேண்டார் முன்னவன்புசைவேண்டார் தீர்த்தமுபவேண்டார் ஞானசின்மயமானமேலோர். எ-ம்.

சிவானந்த மரீலை.

எங்குஞ்சிவாலையமா மெங்குஞ்சிவமாகு
மெங்குஞ்சிவனடிமை யெங்குமாய்ப்பங்கறவே

நிற்றல்சிவபூசை நின்றவிலையாப்பிறைவிற்
பறொழிதல் பூசாபலம். எ-ம்.

சிவப்பிரகாசம்.

மண்முதற்கரணமெல்லா மறுவசத்தாக்கிஞானக்
கண்ணினி லூன்றியந்தக் கருத்தினுலெவையுநோக்கி
யெண்ணியஞ்செழுத்துமாறி யிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல்
புண்ணியன்றனக்குஞான பூசையாப்புகலுமன்றே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௬௦)

(அ-கை.) கர்மகாண்டிகளும் பக்திகாண்டிகளும் பண்
ணும்பூசை இஃதெனல்.

இப்படிநிட்டாள்பூசனை புரிதலியல்பதாமில்விதபூசை, செ
ப்பிடுங்கன்மகாண்டியும்கிரியா காண்டியுஞ்செய்யொணாதவர்
கள், திப்பியசைவாகமவிதிப்படியேசெய்பவேண்டிடுதலேயியல்
பாம், இப்படியன்றிச்செய்யொணாதென்றே யிறையுமைக்கியப்
பினனன்றே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பிரம்மரிட்டர்கள் பூசைசெய்
தல்முறைமையாம் 'இவ்விதமாகியபூசையைச் சொல்லுகின்ற
? கர்மகாண்டத்துக் குரியவர்களும் + பக்திகாண்டத்துக்குரி
யவர்களுஞ்செய்யக்கூடாது அவர்கள்தெய்வீக மானசைவா

? கர்மகாண்டி, தேக - கிரக - கிருத்தியாதிகளில் யானெ
னதென்னும் அகமமதை யுள்ளவனெனவுத.

பக்திகாண்டி, சகலகிரியையும் ஈஸ்வராற்பணஞ்செய்பவ
னெனவுக் கொள்க.

மத்திற்சொல்லியிருக்கின்ற விதிப்படியேசெய்யும்படி விரும்பு தல்முறைமையாம். இந்தக்கிரமந்தப்பிச் செய்யக்கூடாதென் னுமெமக்குச்சொன்னார் பரமசிவனார்.—எ-று. ஏ-ஏ-அன்று 'ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] சகல கர்மத்துந்தும் நாமேசாக்ஷி யென்பவர்க ளாகிய ஞானகாண்டிகள்தவிர ஏனையோர் பூசைசெய்யவேண் டென்பதாம். (சூக)

(அ-கை.) சிவயோகிகள் இவரெனல்.

இப்படிவிட்டைதன்னிலேயிருந்து மியல்பொடுதன்னனு பவத்தை, ஒப்பிலாவரசற்கமைச்சுரைப்பதபோ லுயர்குருப ரற்குரைத்தளவில், மெய்ப்படுகுரவன்பின்னிகழ்வதனை விளம் பிடக்கேட்டறிஞனரே, ஒப்பின்மாயோகரலாதவர் கிரியா காண்டியென்றுரைத்திடப்படுமால்.

(இ-ள்.) இந்தப்ரகாரம் நிஷ்டையிலேயிருந்தாலும் இறை மாட்சிமுதலியவாசிலக்கணத்தில் தன்னோடொப்பாவாரில்லா தஅரசனுக்கு அவ்வரசனிலற்றைச்செய்கவென்று தனக்குக் கட்டினையிட்ட காரியங்களில்முயன்ற மந்திரியானவன் அவற் றுலுண்டாய குறைவுகிறைவுகளைக்கூறிப்பயன்படுத்திமாறு போலக், கிரமமாகத்தங்களுடைய உயர்ந்த குருபரனுக்கு அ வர்அதுக்கிரகித்த வண்ணம் தாங்கண்ட அனுபவப் பேற்றில டைந்தரம்ஸயங்களை விண்ணப்பப்பண்ணிக்கொண்டு அளவு படாத உண்மையாகிய அவ்வாசிரியர்மேல் நடப்பதைச்சொல்

லக்கேட்டறிந்து கொள்ளத்தக்கவர்களே நிகரற்றபெருமை பொருந்தியசிவயோகிகளாம் இத்தன்மைப் பட்டவர்க ளல் லாதவர்கள் கிரியா காண்டத்துக் குரியவர்களென்று சொல்ல ப்படும்.—எ-று. ஆல்-அசை- இங்ஙனங் காண்டியென்றது ழிவின்கண்வந்த பன்மை வழுவமைதி.

[இ-ம்.] பூரணாந்ராகுங் காலவரையிலுங் குருகுலவா சமாயிருந்துநிடை சாதித்தவர்களே ஆத்மஞானிகளென்ப தாம்.

(அ-கை.) தேவியாருக்குக் கிரியாயோகவிதியைப் பரம சிவனார் சொல்லத்தொடங்கல்.

உன்னருஞானநிட்டையையடிகளுரைத்திடக் கேட்டுள மகிழ்ந்தேன், பன்னருங்கிரியா யோகமென் றுரைக்கப்படுவ தையெனக்குநீவிரித்தே, நன்னயமாக வுரைத்திடவேண்டுமெ ன்றுமைநாதனைவணங்க, இன்னமுதொழுது மதியணிசடை யோ னிறைவியைப்பார்த்தினி னுரைப்பான்.

(இ-ள்.) நினைப்பதற்கரிய சிவஞானநிட்டையைத் தேவ ரீர் உபதேசிக்கக்கேட்டு (அடியேன்) மனமகிழ்ந்தேன் சொல் லுதற்கரிய கிரியாயோகமென்று சொல்லப்படுவதை விரித்த நல்லநயப்பாக அடியேனுக்குத் தேவரீர் கிருபைசெய்யவேண் டுமென்று பரமேஸ்வரரைவணங்கிப் பார்வதியார் (கேட்க இனிமையாகிய அமுதமொழுகுகின்ற கிரணங்களையுடைய இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனார் தே வாரைப்பார்த்து சந்தோஷமாகச் சொல்லுவார்.—எ-று. வ அசை.

[இ-ம்.] வெளிப்படை.

(௬௩)

(அ-கை.) கிரியாயோக மிப்படிப்பட்ட தென்றும் அது ஞானயோகிகளுக் கில்லையென்றும் ஞானயோகிகளே முத்தியை அடைவார்களென்றுங் கூறல்.

வேறு.

பஞ்சமூரமனங்கொண்டு சவாசமது தன்னைப்பந்தனஞ்செய்தருங்கற்பம் பற்பலவயின்றே, அங்கமதைத்தாள் சுழற்றியபானவழிதன்னுலயம்வாங்கி யவ்வழியாலதை மீளவிடுத்தும், தூங்கினவகள் பல்வியற்றலட்டமாயோகமென் பரிவைசுவயோகமியற்றுவேரார்க்கில்லையால், தங்குசுவயோகத்தாலாக்சமுடனழிவுர்தானிலாப் பரமகாயுச்சியாதானடைவார்.

(இ-ள்.) உலகநடைச்சு வேறுபாடாக மனதில்நினைத்துச் சவாசத்தைப் பந்தனப்படுத்தியும் அருமையாகிய பலபலவிதகல்பங்களை உண்டும் அவையவங்களை சுழற்றியபானமார்க்கத்தில் தூரும்பைவுள்ளேவாங்கி மறுபடியும் அவ்வழியினாலே அவ்விரும்பைவெளியிலேவிட்டும் இவை போல்வனவாகியபலவிதகாரியங்களைச் செய்தல் அட்டமாயோகமென்று சொல்லுவார்கள். இக்கிரியைகள் ஞானயோகஞ்செய்யத்தக்கவர்களுக்கில்லையாம் (அவர்கள்) பொருந்தியசுவயோகத்தினாலேபிறப்பிற் பில்லாத உயர்ந்த சாயுஜ்யபதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். — எ-று. தன்-தான்-தான்-சாரியைகள். ஏ-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] அப்ப ஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் முத்திவரா தென்பதாம்.

மூலமும் உரையும்.

உருசி

இதற்குப்பிறமானம்.

கந்தரலங்காரம்,

கருத்தியெனும்படிக்கும் பித்தவாயுவைச் சுற்றிமுறித்
தருத்தியுடம்பையுருக்கிலென்னுஞ் சிவயோகமெனும்
குருத்தையறிந்துமுகமாயுடைக் குருநாதன்சொன்ன
கருத்தைமனத்தி லிருந்துங்கண்டார்முத்திகைகண்டதே. எ-ம்
ஒழிவிலோடுக்கம்.

அறிவடங்காவாயுவடங்க வசைவற்றுத்
தறியிருந்தாற்போலச் சமாதி-பெறுகி
ளடந்தகுருட்டு மனஞ்சுருதிப்பாடூர்
கிடந்தகுழிப்படிக்க தனுங்கேடு.

எ-ம்

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

(சுசு)

(அ-கை.) கிரியாயோகிகளுக்குச் சநநமணம் ஒழியா
வெனல்.

வேறு.

புத்திகொள்கிரியாயோகசாதனையைப் புரிந்திடுபவர்களில்வு
லகில், எத்தனைகாலமிருப்பினுமிண்டு றிப்பொடு பிறப்பினே
யடைவார், சத்தியமாகவறிநீயிர்த்தத் தனிச்சிவயோகசாதனை
யை, இத்தனையவதிற்போதிப்பதென்றே யிறையவனுமைத
னக்கிசைப்பான்.

(இ-ள்.) மனத்தில் எண்ணுகின்ற கிரியாயோக சாதனை
யைச்செய்பவர்கள் இந்தப்பூமியின்கண் எத்தனைகாலமிருந்தா
லும் மேலும்மேலும் சநநமணங்களை அடைவார்கள் (சந்

தேகமில்லை, உண்மையாகவே அறிந்துகொள்வா (யென்றுசொல்லி) இர்தலுப்பற்ற சிவயோகசாதனத்தை இத்தனை வயதில் அதுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று (பருவப்பிரமாணத்தை, உழைக்குச் சொல்லுவார் பரமசிவனார்.—ஏ-று, ஏ-அசை.

[இ-ம்.] தெய்வநாயகர் கிரியாயோகிகளுக்கு முத்தியண்மையென்றறிவித்துச் சிவயோகத்தை அதுக்கிரகிக்குங் லத்தை அறிவிக்கத் தொடங்கின ரென்பதாம். (சுரு)

(அ-கை.) ஞானநிஷ்டையை உபதேசித்தற் குரியகால அளவைக்கூறல்.

இர்தன்னிடை யேழுநான்காண்டி லியம்அதலுத்தமமாகும், முந்தியவையாறுண்டினி வாசான்மொழிபுகுதன் மத்திமமாகும், அந்தமிலாறுறுண்டிற் புகறலறைதருக நிடையதாமால், உந்துமிப்பருவங்கடந்தவர் க்கதனையுரைத்திடத்தகாதென வுணரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய நன்பையைத்தருகின்ற ஞானநிஷ்டையைப் பிரதானமாகிய ஞானாசிரியர் மாணக்கனுக்கு இருபத்தெட்டாம்வயதில் அதுக்கிரகஞ்செயதல் உத்தமமாகும் முப்பதாம்வயதில் அதுக்கிரகித்தில் மத்திமமாகும் பருவப்பிரமாணமில்லாத முப்பத்தாறாம்வயதில் அதுக்கிரகித்தல்அதமமால். மேற்சொல்லிய மேட்சசுகத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக் கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவஞானநிஷ்டையை அதுக்கிரகித்தலதகாதென் றறிந்துகொள்வாய்.—ஏ-று, ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] புமான்ருக்கு முப்பத்தாறுவயதுக்குமேல் ஞானிஷ்டாசாதனஞ் செய்வதற்குக் தேகவலி குறைந்திருக்கு மாகையால் அவர்களுக்கு ஞானாசிரியர் அந்த நிட்டையைப் போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்.

மௌவனபருவமே பிரமணிஷ்டை பெறுதற்குரிய

தென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்.

எத்திறத்தோ ரெவ்வனமாபிடைபூற்றை கடந்தெளிதினேற வல்லோ, எத்திறத்தோரோபுருடரவாகளே தொழற்குரியோ ரவரோசானேறர், மெய்ததிறக்கோர் சேரிடமாய் விரயநிதி படைத்தருளால் விளங்காநிற்குந், சுதசகுணமெவ்வன மிவ்வுலகிலுளதோ விசுபிற்குழ்காடுண்டோ.

என்பதனாற்காண்க

(சா.சா.)

இப்படியாயவென்னுஞ் செய்யுண்முதல்இவ்வெட்டுச்செய்யுளாலுங்கர்மபத்திகிரியாயோகிகளாகிய இம்மூவர்களுக்கு மபிறவியொழியாதென்பதையும் ஞானாசிரியருடைய கிருபைக்குப்பூரணப்பட்டவரே சிவயோகிகளென்பதையும் அச்சிவயோகத்தை ஆத்மாக்களுக்குப் போதிப்பதற்குரியபருவங் களையுங்குறிநர்.

இத்நூற்பொருளாகிய பிர்மிஷ்டையைப் போதிப்பதற்குரிய ஆசிரியரையும் மாணுக்கரையும்மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ-கை.) குருவேபரமசிவமெனல்.

வேறு,

ஞானநிட்டையை நன்குநற்றேசிகள்
மானமுற்றிடு மானிடனல்லனல்
வானமுற்று வளர்கயிலேப்பரன்
தானெனத்தினஞ் சாற்றிடலாகுமே.

(இ-ள்.) பரம்மநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்யத்தக்க
நலம் பொருந்தியஆசிரியர் அசங்காரமபொருந்திய மனிதனல்
லர்ஆகாயமளாவிவளர் கின்றகயிலையிலெழுந்தருளி யிருக்கின்
றபரம சிவமேயென்றுநித்தியஞ் சொல்லலாகும்,—எ-று. ஆல்
எ-அசைகள்,

[இ-ம்,] ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்துள்ளங்கியமலபரிபா
கிகளுக்கு ஞானநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்யுமபடி பசுப
தியேகுரு மூர்த்தமாகஎழுந்தருளி வருவரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்,

திருமந்திரம்.

குருவேசிவமெனக்கூறினனத்தி
குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார்
குருவேசிவமாகிக்கோனுமாய்நிற்குங்
குருவேயுரைபுணர்வந்தோராகோவே.

எ-ம்.

திருவாசகம்.

அருபர்த்தொருவனவனியில்வந்துருபரனாகியருளிய
பெருமையைச்சிறுமையென்றிகழாவே

அன்றியும்.

என்றுமருவுருவா யெங்கு லிறைந்தவர்தா
மின்றெனக்குத்தேசிகரா யேயந்ததத்சபமே.

அன்றியும்.

தேனடருமானந்தச் செங்கமலத்தாளருள
மானிடர்போல்மண்மிசையில் வந்ததத்சபமே.

திருவருட்பயன்.

அறியாமையுண்ணின் றளித்ததேகாணுங்
குறியாகநீங்காதகோ.

அன்றியும்.

அருளாவகையா ளருள்புரியவந்த
பொருளாரறிவார் புவி.

எ-ம்.

அத்துவிதக்கலி வேன்பா.

தற்பரமாய்ச்சிற்கனமாய்த் தத்துவாதீதமாய்ச், சிற்பர
மாய் ஞானச்செழுஞ்சடரா யற்புதமா, யறிவுக்கறிவா யகண்
டிதமாயெங்குஞ், செறியும்பரசிவமாய்ப் பிறிபாதவேதச் சின
கரத்துள் வீற்றிருந்ததெய்வமே பேதக்குருவாய்ப் புவிமீது
நாதனெனவந்தான் றிருவடியைமத்தகத்திற்சாத்தினான். எ-ம்.

அதிருகசியும்.

இவ்வண்ணம்புலம்புமேவேலே யீசனுமுளத்திரங்கி
யுய்வண்ணமறியநின்றவுவனையோர் வசனத்தாலே

பொய்வண்ணீக்கிரம்போற்புனிதனாக் குவமென்றுன்னி
மெய்வண்ணமுடையார்போல மேதினிவந்தானன்றே. எ-ம்

வாதவூர்புராணம்.

உத்தமரின்னவாறிக் குரைத்தலுமுவந்துராலாஞ்
சத்தினிபாதமெய்துந் தன்மையராதலாலே
யத்திருமன் னுளாடுமயரிங்கென்னையாள
வித்திருமேனிகொண்டா ரென்பதுமனத்திலெண்ணி. எ-ம்
தத்துவராயசுவாமிகள்கலிமடல்.

பங்கயர்தண் மாலாசரனா யயனா யறியாதா ரன்பால்வரு
மாரறியாதார் மானிடமாய்வந்த திருமேனியின்றன்மைதேரா
தார் நேராவருளேஷுவென்றறிபாதார். [எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க. {கூவு}

(அகை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங்காலத்
தில் மறைக்குஞ் சின்ன மிவையெனல்.

வேணியுறைந்திமதிபு துதல்விழியுங்களவிடமுமேனியெங்
கும், பூணுமணியங்கதமுங் கரியுரியுமலைமாதும் புயங்கனா
கும், பாணியுறைமழுமானும் பசுனகஞ்சேர் மாமணியிம்பல
வுமற்றும், மாணமறைத்திவ்வுலகின்மானிடர்தம் யிறப்பதுக்
தமனத்திலுன்னி.

(இ-ள்.) திவ்வுலகத்தின்கண்ணுள்ள மனிதர்களுடைய
பிறவியையொழித்து 'முத்தியைத்தரத்' திருவுளத்தில்நினைத்
துப் (பரமசிவனுவர்) சடையில் வாசம்பண்ணுகிற கங்கை

யையும் இளஞ்சந்திரனையும் நெற்றிக்கண்ணையுங் கண்டத்திற்
பொருந்திய விஷத்தையுந் திருமேனி முழுதூந் தரித்திருக்கி
ன்ற சீரோமணியையுடைய சர்ப்பங்ஙனையும் யானேத்தோலையு
ம் (வாமபாகத்திலிருக்கின்ற) இமயமலைபெற்ற உமாதேவியை
யும் சதுர்புஜத்தையுந் திருக்கைகளில் தரித்த மழுவையும் மா
னையும் புலிகத்தையும் பெரிதாகிப். எலும்பு மணியையும்
இன்னுமிவைமுதலாகிப் பலவற்றையும் பெருமைபொருந்த
மறைத்து.—எ-று தம்-சாரியை.

[இ-ம்.] பார்வையைக் கொண்டு விலங்கை வசப்படுத்து
வதுபோலத் 'தெய்வராயகர் அருஞானநீருளின் வசப்பட்ட
ஆத்மாக்களை அருள்வசப்படுத்தத் தமதுசொருபத்தை மறைப்
பரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்.

திருவருட்பயன்.

பார்வையெனமாக்களை முன்பற்றிப்பிடித்தற்காம

போர்வையெனக்காணப்புகி.

எ-ம்.

இருபாவிருபது.

கண்ணுதலுங்கண்டக் கறையுங்கரந்தருளி மண்ணிடையின்
மாக்கண்மலமகற்றும்-வெண்ணைநல்லூர், மெய்கண்டானென்
றொருகரன் மேவுவரால்வேறினமை கைகண்டாருள்ளத்திற்
கண்.

எ-ம்.

போற்றிப் பீரோடைவெண்பா.

நன்னெறிவிஞ்ஞானகலர் நாடுமலமொன்றினையு, மந்திலை
யேயுண்ணின்றறுத்தருளிப்-பின்னன்பு, மேவாவிளம்புபிரளா
யா கலருக்குக் தேவாய்மலகன்மர் தீர்த்தருளிப் - பூவலையந், த
ன்னின்று நீங்காச்சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்றுமும்மலந்
தீர்த்தாட்கொள்கை-யன்னவனுக், காதிருணமாதலினாலாடுந்
திருத்தொழிலுஞ், சேர்திமணியிடற்றுச்சந்தரமும்-பாதிபாயம்,
பச்சையிடமும பவளத்திருச்சடைமேல், வைத்தந்தியுமதிக்
கொழுந்து-மச்சமற, வாடுமரவுமழகார் திருநுதனமே, னீடுரு
வன்னினைடுங்கண்ணுங்-கேடிலையங், கூட்டுநதமரகமுங் கோல
வெறியகலும், புடடரவக்கச்சம் புலியதளும்-வீட்டின்ப, வெ
ள்ளக்தமுத்திலிடுதாளினுமடியா, நுள்ளத்தினும் பிரியாவெக
ண்சிலம்புங்-களளவினை, வென்றுபிரப்பறுக்கச்சாற்றியவீரக்க
முது, மொன்றுமுருத்தோன்றாமலுள்ளடக்கி - யென்று, மி
வறாதவின்பததெமையிருந்தவேண்டிப், பிறலாமுதல்வன்பி
றது - நறவாரூர், தாருலாவுமபுயத்துச்சம்பந்தனென்று
பேரிலாநாதனொருபேர்புனைந்து - பாரோர்தம், உண்டியுற்க்
கம்பயமின்பமுற்றொழுகிக், கொண்டுமகிழ்ந்தருணம்போற்றி,
எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

காணரியவல்லலெல்லாந் தானேகட்டுக்கட்டாக விளையும்
தைக்கட்டோடேதான், விண்ணிற்கற்பூரமலை பதிப்பிட்ட
விந்தையெனக் காணுவோரு விவேகங்காட்ட, ண்ணுறக்கமின்

பதன்பம் பேரூராதி யெவ்விடத்து மெனைப்போல வருவங்
காட்டிக், கோணறவேர்மான்காட்டி மாணையீர்க்குங்கொள்
கையெனவருண்மொளன குருவாய்வருது. எ-ம்.

வரும்மற்றும் வருவன வற்றிற்காண்க. (சுஅ)

(அகை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங் காலத்
தில்தரிக்குஞ் சின்னமிவை யெனல்.

திருச்சடையுதுதலிலிடுண்டாமுங் கண்டமதிற்றிகழுமார்
பில், உருத்திரன்மணியணியுஞ் சிவலிங்கதாரசமுமொளிரக்
கற்றேய், அருத்திகொளுந்துசணிந்து வேண்டுகிற்கோவண
வுடையுமரையிற்சாத்திக், கரத்தில்குபுத்தகமு மழகுறுசின்
முத்திரையுங்காட்டியேதான்.

(இ-ள்.) அழகுள்ள சடையுந் திருநெற்றியில்தரிக்கின்ற
விபூதியுங் கண்டத்திலும் மார்பிலும் ப்ரகாசிக்கின்ற சுந்தரம்
பொருந்தியருத்திராட்சமணி யாபரணமுஞ் சிவலிங்கதாரண
மும்ப்ரகாசிக்கஉலகத்தார் விரும்பத்தக்க காவிதோய்த்த வஸ்
திரத்தை யுடுத்தி வெண்மைபொருந்திய வஸ்திரத்தினாலாகிய
கோவணவுடையையும் அரையில்தரித்துத் திருக்கையிற் ப்ர
காசிக்கின்ற புஸ்தகத்தையும் அழகுபொருந்திய சின்முத்தி
ரையையும் (விளங்கக்) காண்பித்து. — எ-று. எ-தான். அசை
கள். (சுக)

(அ-கை.) பரமசிவந் திருக்கூட்டத்துடனே எழுந்தரு
ளுதல்.

தேண்டினொடுபலியொருகைபாத்திரமும் விளங்கவேசெய்ய
யநாவில், எண்டிகைமுந்தெழுத்திலகச் சரணத்தின்பா.கைகயுமி
லங்கவேதான், மன்டுமிருவினையொப்பு மலபரிபாகமும்வந்த
மாணர்குழ, அண்டர்பிரான்றிருவருளே யொருவடிவமாக
வெழுந்தருளுவானால்.

(இ-ள்.) 'ஒருதிருக்கையிற்றாங்கிய' தண்டத்துடனே
(மற்றொரு) திருக்கையிற்றாங்கியபலிப் பாத்திரமும் ப்ரகாசிக்
கவும் அழகுபொருந்திய திருநாவில் (உலகோர் மதிக்கவிள
ங்கிய பஞ்சாக்ஷர துலங்கவுந் திருவடிகளில் மித்யடிவிளங்க
வும் நெருங்கிய இருவினையொப்பு மலபரிபாகமுமற்றமாண
க்கர்கள் சூழ்ந்துவரவுந் தேவநாயகரே ஒப்பற்ற அருளிறை
வடிவமாக எழுந்தருளுவார் --எ-று. தான் சாரியை-ஏ-ஏ-
ஆல்-அசைகள்.

[இ-உ-க-ம்.] சமஸ்தத்திற்குங் காரணகர்த்தாவாகிய
அகண்டாகாரசிவமே இவ்வுலகத்தின்கண் சகளிகரித்து ஆத்
மாக்களைப் பரிபாகப்படுத்தித் தமதுதிருவருளிற் கூட்டிச்
சுற்சடலீலையைக் காட்டிச்சிதாகாசஸ்வரூபமாக விளக்குவித்
தற்பொறுட்டுத் துவாதசமுத்திரையாடும அடியார்கள் சகி
தராய் எழுந்தருளுவா ரென்பதாம். (எஸ்)

வேணியுறை யென்ற செய்புண்முதல் இச்செய்புள் வ
ரைக்குவகுளகம்.

(அ-கை,) ஞானகுருவின் தன்மையைக்கூறல்.

வேறு.

தேசிகவுருவமாகவந்துலகிற்சீவர்கள் பக்குவந்தெரிந்தே, ஆசிலாதவருக் கொருமொழிமோனவுண்மையை யருளிநூலுரைத்து, ஏசிலாஞான நிட்டையிலிருத்தியெய்தருமுத்தியையுதவல், மாசிலாமணியாவொளிர்தருகயிலைவள்ளனற்றேசிகன்கடனே.

(இ-ள்.) குருபுர்த்தமாக ஏழுந்தருளிவந்து ஜகத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாக்களுடைய பரிபாகத்தை அறிந்துபெருமை பொருந்த அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய மவுனநிலைக்குரிய சத்தியப்பொருளைச்சிறுபா வீட்சண்யத்தால் அறுக்கிகித்துக் குற்றமில்லாத ஞானநிஷ்டையிலிருக்கச்செய்து பெறுதற்கரிய மோகஷத்தைக் கொடுத்தல் களங்கரகிதமாகிய இரத்தினம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற எயிலயங்கிரிவள்ளலாகிய ஞானதேசிகருக் குரியதருமமாம். - ஏ - று. ஏ - ஏ - அசைகள்.

[இ-ள்.] மாணக்கரது பக்குவத்துக்கேற்ற அவர்களைச் சிவமாக்கிக் கொள்ளுதலே அருட்டேசிகருக்குரிய விதியென்பதாம்.

(அ-கை.) வருணசதுஷ்டயருக்கு உபதேசஞ்செய்யும் பருவகாலமிவையெனல்.

மறைபவர்க்கிருபதாண்டி-னுமுலகாண் மன்னருக் கொரு பதோடைந்து, நிறைதருவணிகரங்கொருபதாண்டி-னுஞ்சொன்னிகரது சூத்திரர்க்கைந்திற், பெரறைதருபருவமுடையவர்

க்கொன்றி விரண்டொன்றிப்பாதியிற்போதம், அறைகுதலா குல்லுபதேசமாரியன்றனதுளமகிழ்ந்தே.

(இ-ள்.) வேதியர்களுக்கு இருபதுவயதிலும் உலகத்தை யாளுகின்ற அரசர்களுக்குப் பதினேந்துவயதிலும் பெருமை நிறைந்த வைசியர்களுக்குப் பத்துவயதிலும் ஒப்பில்லாத புகழையுடைய சூத்திரர்களுக்கு ஐந்துவயதிலும் (தீக்ஷரத்ரயங்களைச் செய்து அதற்குமேல் முறையே, அப்பருவத்தவர்களுக்கு ஒருவருஷத்திலும் இரண்டு வருஷத்திலும் ஆறுமாதத்திலும் பரமசாந்தம்நிறைந்த (பரிபாகம் வரக்கண்டு) ப்ரம்மோபதேசஞ் செய்வதற்குரிய ஞானசிரியர் தமது திருவுள்ளமகிழ்ந்து ஆத்மஞானத்தை அதுக்கிரகிக்கத்தரும்.—ஏ-று ஏ-அசை,

[இ-ம்-] ப்ரம்ம கூஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் அடையும் ஞானபோதத்திற்குப் பருவகாலங்களையும் பரிசோதிக்குங்காலங்களையும் அறிவித்ததாம்,

வருணத்திற்கேற்கச் சீடரைச்சோதித்தல்

என்பதற் துப்பிரமாணம்.

சை வ ச ம ய நே றி.

பண்ணிகெதிகையினேப் பக்குவம்பார்த்தாறிரண்டு
 ளெண்ணுமும் மூன்றாறின்மூன்றின்.

அ ன் றி யு ம்.

சூத்திரராதியர்க்குச் சொன்னமுறையா
 லாண்டுபார்த்தே யனுக்கிரகம்பண்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்.

ஆதரவுஞ்சாரந்திறன்பொறுமைதானு மசத்தியமில்லாவுரையு
மாசாரந்தலுழம், தீதானசெயன்மறந்துநன்றிபறித்திடலுஞ் சி
வாகமத்தைக் கேட்டதனைத்தெளிதருணும், போதலறப்பொ
றிவழியினிற்றலாதிப் புகன்றுடைய நற்குணங்கள்பொருந்தி
மேலும், ஓதலுறுங்குணங்குற்றஞ்சேர்தித்தோர் வருடமுறு
ங்குணத்தினளவாகத் தீக்கைசெய்வாருபாந்தோர். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க (எஉ)

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட மாணுககனுக்கு உபதேசி
க்கத்தகுமெனல்,

உடற்குயிர்போலும் கட்கிமைபோலு முசியுநாலுமேபோ
லும், படபொறிபரவைப்பிடியெனப்பிடிக்கப் பாயும்வெம்
புலிதனைத்தழுவத், தொடற்கருந்தழுவையெடுவெனவெடுக்கத்
தும்பிமுன்னஞ்சுறுதிருக்க, விடற்கருஞ்சித்த மென்னவேயுத
வும்விவேகியற்களித்திடலாமால்.

(இ-ள்.) (ஒருமையில்) உடலுக்குயிரைப்போலவும் (பா
துகாத்தலிற்) கண்ணுக்கு இமையைப்போலவும் (நடையில்)
ஊசியும் நாலுப்போலவும் (பொருத்திப்) படத்தையும்புள்ளி
யையுமுடைய சர்ப்பத்தைப்பிடியென்று சொன்ன மாத்திரத்
தற்பிடிக்கவுப்பாய்கின்ற கரேமான புலியைத் (தழுவென்று
சொன்னமாத்திரத்தில்) தழுவவுத்தொடுதற்கரிய அக்கினியை
யெடுவென்று சொன்ன மாத்திரத்தில் எடுக்கவும் மதயானை

முன் (நில்லென்றுசொன்னமாதிரத்திற்) பயப்படாது நிற்கவும் பெற்று (இவனதுசித்தம்) திடசித்தமென்று சொல்லும் படியாக உதவிசெய்கின்ற விகேமுடைய பக்குவனுக்கு ஆத்மஞானத்தை ஆசிரியர் அதுக்கொடுக்கத்தகும்.—எ-று, தன்சாரியை. ஏ-ஏ-ஆல்-உசைகள்.

(ப-ம்.) சீவன் தன்னுடலைத் தானாயபிமானித்து வருந் துன்பங்களை நீக்கி அதற்கு உபசாரஞ் செய்வதைப்போலும் ஞானாசிரியருடைய திருமேனியைத் தன் தேகமாயபிமானித்து உபசாரஞ்செய்யவேண்டுமென்பார்—உடற்குயிர்போலென்றும், இமையானது கண்ணோடொற்றுமையாயிருந்து அதனிடத்தில் தாசமுதலியவைகள் அணுகுறது பாதுகாத்தல் போலும் துஷ்டசெந்துக்களால் அவரதுதிருமேனி துன்பமுற்றமல் சதாகாக்கவேண்டுமென்பார்—கட்கிமைபோலென்றும், ஊசிசென்றவிடந்தோறும்சரடு பின்சேறல்போலும் அவரது திருவுள்ளக்குறிப்பின்படிச்சென்று வழிப்படவேண்டுமென்பார்—ஊசியுதுலுமேபோலுமென்றுங் கூறினார், தேகாபிமானம்விட்டுவந்த மாணுக்களுதலால் பாம்பாதி கண்மேற்செலுத்தினும் வீழ்வானென்பதாயிற்று. (எங்.

(அ-கை-) இதுவுமது.

தேனிரம்புமலரையளிதேடுவபோலெங்குந் தேசிகனைப்பலந்நாளுந்தேடிக்கண்டளவில், ஞானகுருவிவன்பாகஞ் சோதிக்கவேண்டினைக்கங்களுறவே யெந்நாளுஞ்செய்வீத்தும், ஈனமாந்நொழிலதனிதேவிமிகவிடுத்து மிரக்கமிலாதேயடித்து மிழிபு

ரையால்வையதம், மானமின்றிச்செயும்போதுங் குருபத்திவழு
வாவாய்மையனுக் குபர்ரிட்டை வழுத்திடவுந்தகுமால்

(இ-ள்.) மாணுக்கன் தேன் நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பத்
தைவண்டுதேடுகின்றதைபபோலப் பலரானும் எவனிடத்துந்
தேடினானுசிரியரைக்கண்டபொழுது அந்தனானுசிரியர் இம்
மாணுக்கனுடைய பரிபாகங்களைச் சோதிக்கவிரும்பினால் பய
ப்படும்படியாக எங்காளுந் தான்செய்வதுவுமன்றிப் பிறரைக்
கொண்டுசெய்வித்தும் மிசவும் அற்பமாகிய தொழில்களைச்
செய்ய உத்தரவுசெய்து அனுப்புவித்தும் இரக்கமில்லாதவரை
ப்போலஅடித்தும்துச்சமான சொற்களால் வையதம் மான
மில்லாமற்செய்ய அந்தக்காலத்திலுங் குருபத்தி வழுவாமல்
(நிலைகொள்ளத்தக்க) சத்தியவானுக்கே உயர்ந்த பரம்மநிஷ்
டையைப் போதிக்கத் தரும்.—எ-று. ஏ-ஏ- ஆல்-அசைகள்.

(இ-உ-க-ம்.) பரம்மநிஷ்டைக் சதிகாரியை அறிவித்த
தாம்.

தருவிந்திருவுளக் துறிப்பீன்படி மானமின்றிப்பணிசெய்ய

வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்.

தேசிகருமானவர்கள்செய்தியுணர்ந்திடவே கிறியோரைப்
பெரியோர்செய்தொழிலதனிற்செறித்து, மேசிலராம்பெரி
யோரையினமார்தொழிற்கேயிசைத்துமடித்தும்வையதுமில்லா
றுசெயவுங், கூசியிடாதிட்டபணிசெய்துகுருபத்தி குறைவின

ராய்நம்பினராய்த்துரோகமின்றி, மாசிலராய்மனவாக் காயத்
தாற் குருவின்வாக்கிபபாலனஞ்செய்யுமதி றானு மாயே. ஏ-ம்

ஒழிவிலோடுக்கம்.

உடற்குயிர்போற்கட் கிமைபோலுசி நூலொத்து
விடிறபுலிதீபாமபினைவ் வீழ்வார்க்காஞ் - சுடச்சடினும்
வாழைககாகாவேறி மட்கலத்திற்காகாவா
டு நைழக்காக திது. எ-ம்

அருட்பிரகாசம்.

குருபரனுக்கவ் நெஞ்சகமபோலனுடலததனய்க்
கரசரணதயிரினேவல்செய்தே தினங்கட்கிமைபோ
லுரியமனைமுதல்பாவையுங் காத்துண்மையாயொருதற்
பரமிவனையெனக்காண்பான சற்சீடன் பகர்ந்தடினே.

அன்றியும்.

டுதசிகன்பாற்பற்பலதிக்குணங்கள் செறியினும்நம்
பாசப்பிராந்திக் கிவைதோற்றியவிறைபாலிலயென்
ருசறுபத்தியினோர்ந் தெவ்விதத்துமவனருளைக்
டுதசங்குலவவளர்ப்போன் சற்சீடன் றெறிந்தடினே. எ-ம்.

வருங்காலத்திரங்கல்,

என்றுங்குருநாதரிட்டபணிசெய்துமிக
நின்றபடிநில்லாதநெஞ்சவிடுநாளேதோ,

அன்றியும்,

குன்றாதஞானக்குருவானோர்சொற்கேட்டுப்பொன்றாதவா
சப் பேசக்கிடநாளேதோ. ஏ-ம்,

வீராகமம்.

அடுத்ததின்றன்மையான்மாவாகுமென்றறிந்துநல்லோர்
நடித்திடுஞ்சமயவாதநற்றவஞ் செபந்தியானம்
படிந்நிலகியற்கையாவும் பாகதிவிலக்காமென்றே
விடத்தருட்குரவன்பாத மேவியேபணிசெய்வாரே. ஏ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (எச)

இந்நூலாகிரியரது மாணாக்கர் புதழ்ந்து கூறல்.

திருவளர்கோவல்லீரட்டநாதர் திருவடிக்கமலங்கள்வாழி
பெரியநாயகிபொற்கழலிணைவாழி பெரியமாகணபதிவாழி
முருகனற்பதங்கள்வாழி நந்தீசர்முளரிமென்பதங்களும்வாழி
பெரியசம்பந்தராதியர்கான்கு பெரியர்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) செல்வம்விர்த்தியாகின்ற திருக்கோவலூரில் எ
ழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரருடைய திருவடித்தா
மரைகளவாழி பெரியநாயகியாரது அழகிய திருவடிகள் வா
ழி பெரியானைக்கணபதியின் திருவடிகள்வாழி சரவணபவனது
நல்லதிருவடிகள் வாழி நந்தீஸ்வரருடைய மிருதுவாகிய பாத
பங்கயங்களும்வாழி சிறப்புற்ற திருஞான சம்பந்தசுவாமிகள்
அப்பர்கவாமிகள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணிக்கவாச
கசுவாமிகள் ஆகியபெரியோர்கள் நால்வர்களுடைய திருவடி
களும்வாழி. ஏ-ம்

வசவணர்பதங்கள்வாழிமாச்சென்னவசவணர்பதங்களும்
வாழி, திசையுளார்வலஞ்சூழ்குசைநமசிவாயதேசிகனடிகளும்
வாழி, நசையுறுமவர்பாற்குருநமசிவாயநற்பரனடிகளும்வாழி
அசைவுறுமனத்தையறிவினுளடக்குமடியர்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள். வசவேசர் திருவடிகள்வாழி பெருமைபொருந்
திய சென்னவசவேசர் திருவடிகள்வாழி எட்டுத்திக்கினுமுள்
ளோர்ப்பரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கத்தக்க குசைநமசிவாயகு
ருவின்திருவடிகள்வாழி அவரிடத்தில் அன்புபொருந்தியநன்
மையையுடையகுருநமசிவாய தேசிகர்திருவடிகள்வாழிசஞ்ச
லப்படுமனத்தைஅறிவினுட்சேர்த்து அடிக்குகின்ற அடியார்
களுடைய திருவடிகள்வாழி.—எ-று, (உ)

கோவல்லீரட்டரணுக்கிரகித்துக்கொடுத்திடுமாகமம்வாழி
பாவனைக்கரிதாம்பரகதிபடையப்பகருமோர்சொற்பொருள்
வாழி, நாவலந்தீவோரகத்திருளிரியநற்சிவாதீதனய்வந்த
தேவனாமாறுமுகசிவஞானதேசிகனடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) திருக்கோவலூரிலெழுந்தருளி யிருக்கும்திருவீ
ரட்டேஸ்வரர் அதுக்கிரகஞ் செய்தருளியஆகமநூல் வாழி III
னோவாக்கினுல் பாவனைபண்ணற் கரியதாகிய உயர்ந்த மோ
க்ஷத்தைஅடைய உபதேசஞ் செய்யப்படும் ஒப்பற்ற அர்த்த
த்தையுடையமஹா வாக்கியம்வாழி ஜம்புத்தீவிலிருக்கின்றவர்
சுஞ்ஞடையஉள்ளத்திலிருக்கின்ற அஞ்ஞானவிருள்கெட் நல்ல
சிவஸ்வரூபராகியும் மனாதீதப்பட்டவராகியுந் தோன்றியதே

வனாகிய ஆறுமுகசிவஞானதேசிகருடைய அடிகளும்வாழி.
எ-று. (௩)

இந்நூற்பெருமை.

பாவனாதீதநிட்டானுபூதிபரசிவனுமைதனக்கருளத், தேவியு
மகிழ்ந்தவடமொழியதனைச் சேஞ்சடைப்பிரான்றிருவருளால்
கோவல்வாழாறுமுகசிவஞானகுருபரன்றமிழினுலுரைத்தான்
மேவுந்நயனையுணர்ந்துசாதித்தோர் மேன்மைவிடவதுநி
சமே.

(இ-ள்) மனோவாக்குகளாலும் பாவனைபண்ணற்கரிய
சிவஞானநிஷ்டையின் அனுபூதியைப் பரமசிவனார் தேவியா
ருக்குஅறுக்கிரகிக்க (அதைக்கேட்டுத்) தேவியார் சந்தோஷிக்
கப்பட்டதாய் விளங்குகின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பொரு
ளைச் சிவந்தசடாபாரத்தைத்தாங்கியஅறுக்கிரகத்தினால் திருக்
கோவலுரில் வாழ்கின்ற ஆறுமுக சுவாமிகளென்னுந்திருநா
மத்தையுடைய மேலான சிவஞான தேசிகரானவர் (யாவரு
மெளிதிலுணரத்) தமிழ்ப்பாவினமாகச் நிகழ்தருளினார் (அங்
னனம் அவரார் செய்யப்பட்டஇந்நூலை ஓதி) இதுதிலுள்ளமுத்
திப்பிரியோசனத்தைத் தெரிந்துசாதனஞ்செய்தவர்கள்மேன்
மையாகிய மோகஷத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்பது
சத்தியமேயாம்—எ-று. (௪)

மூலமும் உரையும்

உகேசி

பாயிரம்-யஉ- நூல்- எயிச- வாழிகள்-கை-
நூற்பெருமை-க- ஆக பாடல்-கவி-
உதாரணப்பாடல்-சாயி-ஆகபாடல்-நா.

நிஷ்டாநுபூதிமூலமும்,

சாரம்பொதியைநாயகர் சபைக்கு முதற்பட்டத்துஸ்வாமி
களால் அருளிச் செய்யப்பட்ட நூதன வுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.



நேரிசைவெண்பா.

போதமுறுமேதமறும் போதச்சிவயோக
சாதனையைச் செய்துலைப்படுவர்-ஓதரிய
முத்தருமாவாரிம்முறையினுதாரணமும்
புத்துரையுங்கற்போர்பொலிந்து.



உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

க ட வு ள் ந் த ர் தி மூ ல ப ா ட ம்

கட்டளைக்கலித்துறை.

அந்தாதிஞானக்கடவுளந்தாதியையான்றுதிக்க
வந்தாதிசற்குருவான்பொருளாய்மகிழ்ந்துள்ளயிர்தம்
வந்தாதிநாதமணிநா வசைத்துவிளங்கநன்னூல்
தந்தார்மெய்ஞ்ஞானக்கணபதியாகியசற்குருவே.

இதுவுமது.

பரிச்சுழிமீதிற்கயற்சுழி தத்திப்பன்னீரொழுகி
யரிச்சுழிமூலத்திலாடிய சேரந்தரங்கவுண்மை
தரிச்சுழிமுத்திரையுட்சுழி வட்டத்தடவிகடக்
கரிச்சுழிவாசித்துதிக்கை விராயகன்காப்பதுவே.

மண்டலமெண்டிசைதெண்டிரை வானமற்றுள்ளவெல்லாம்
குண்டலமென்னுஞ்சிறு மணியாகக்குழைக்கணிந்து
விண்டலமானதலையலங் காரத்தின்மீதிருந்த
புண்டரிசத்திருமீதாபி ராமிசொற்பூரிக்கவே.

பூரித்தசெந்தமிழ்வேதாந்த ஞானப்பொருளறிவிற்
சாரித்தசந்தனம்வாசனை போலித்தமிழ்முரசம்
பாரித்தவானத்தின்மின்னகு மேகம்பனிசுரந்து
மாரித்ததுவல்லசொரிவது வாழிந்தமந்திரமே.

௨

மந்திரமானபொருளெழுத் தீரட்டுமாளிகையாய்த்
தந்திரமானமனையாறு விட்டுத்தலமுமஞ்சா
யந்தரவானத்தனற்புகுவ் காலமனுவசையாச
சந்தரச்சோதிமடந்தான் முடிந்ததுஞ்சுத்திரமே.

௩

சூத்திரமாகுமிடத்திலீராறுஞ்சுழிபிறந்த
மாத்திரமேரவிசோமனு மாகியுள்வட்டத்துச்சி
நேத்திரமேயொடியண்டகடாகிறைந்தவொளி
பாத்திரமேசிவசூத்திர மானதும்பாதத்திலே.

௪

பாதத்திலேமனம்பற்றுவர் முற்றுவர்பாசமற்றோர்
தீதத்திலேநிலைபராமற் சாதிப்பர்சித்து வித்தை
வாதத்திலேபொருளொன் றுகக்காண்பர்மனதுநெறி
நீதத்திலேகுருசொல்லாமற் சொன்னிறையிதுவே.

௫

நிறையொருசோதனை தட்டான்றராசரிறுத்துமத்தித்
துறைசுழிவட்டச்சர முன்னதுக்கியசூட்சத்திலே
பிறையிருகால்கொம்பு நாதார்தப்பிஞ்சபெருத்தசெயல்
கறையிடற்றெல்லைக்குமேல் வெளிசென்றவர்கண்டுகொள்ளே
கண்டுகொண்டானந்தக்கூத் தாட்டைநேசக்கருணையினம்
கொண்டுநின்றான்பரவீதியிலேகுருபாதமென்றுந்

தொண்டுசெய்தந்தத்திருவாடு மூசலிற்றாங்கிக்கொண்டார்
பண்டுமுன்சோதிப்பழம்பொருடோன்றும்பணிந்தவர்க்கே.

பணிந்தவரென்றுஞ்சனன மெடாமற்பரகதிக்கீழ்த்
தணிந்தவர்சென்னிதரிக்கப் பெற்றோர்தம்மைக்கொல்லமனந்
துணிந்தவர்பந்தமு மற்றவரீதிச்சுருதிமதி
யணிந்தவர்தாமவர்காண் பிறவாநெறியாண்டவரே. ௮

ஆண்டவரானவ ரீரேழுலகத்திலாணிமுத்தா
யீண்டவரீபரின்பநாத மன்றோவெவ்விடலுயிரும்
பூண்டவராதியிற்பூருவமா னவர்பொய்கடந்த
தாண்டவரீண்டவெளி யொளிதாண்டியசற்குருவே. ௯

சற்குருவென்னும்பொருளைந் தெழுத்துட்சடாட்சரமும்
சொற்குருவென்றுதிருவெட் டெழுத்துஞ்சுழியுமென்று
கற்குருசெம்புக்களிபுக்கும் பூசனைகாட்டுகின்ற
மற்குருமற்றக்குருவென்று சொல்லவும்வாயில்லையே. ௧௦

இல்லையுண்டென்று துதிக்கப் படாதவிடந்தனிலே
சொல்லவிளங்கமணிநாத வேராசையிற்றாங்கியகா
லெல்லையிலேசுழிச்சங்கரமா துமேயக்குமுன்னே
தில்லையிலேமனங்கண்ணாட்டம் பார்த்திருஞ்சித்தங்களே. ௧௧

சித்தங்களானதிருவந்தரங் கத்துச்செச்சையிலே [௧௨]
வைத்துங்கணைசத்தைமாட்டிக்கொள்வீர்வழியொன்றுகண்
லொத்துள்களவும்புல்கொலை காமங்களே துமற்றுச்
செத்துங்கிடைமனமேமதி பூர்ச்சிறுவாசலிலே. ௧௩

வாசலுங்கோபுரமையமு மண்டபவாஸிகளும்
பூசலுந்தாமரைப்பொய் கையுமெய்யும்புருவநடு
லூசலுமத்தளவோசையுந் தீபவொளியுங்கண்டால்
பேசலும்பேசுவரோயேக போகத்தின்பேரினபமே, யந்

இன்பமிருந்தவிடஞ்சுடு காடெடுத்தாலைக்கத்
தன்பம்வெகுதொலைசுற் றிலும்வன்னிதுருவமத்திக்
கம்பமதுதுனிகாணாத காட்சிகனகச்பை
விம்பம்பெருவெளியற்றுற்றுப் பார்க்கவிளக்கொளியீ, யசு

ஒளியாம்விளக்கொளிக்குள்ளே தெளிந்துகொண்டுருவ
வெளியாம்பராபரமா சோதியேவிந்துநாதமொடு
தெளிவாயிருந்துபிரகாசந் தோற்றுஞ்சிதம்பரத்தி
லழியாவரம்பெற்றிருக்கப்பதமுண்டடியவர்க்கே, யரு

அடியவர்க்கன்புகொடுகருந் தியாகரணுகிரகப்
படியவர்க்கெய்தும்பயனதுவே பற்றிப்பாயந்தவுண்மை
வடியவர்க்கேதிறங்கண்டவர் விண்டிலர்பேதமற்ற
முடியவர்க்கேருடியப்பா னடக்கருமூச்சில்லையே, யசு

மூச்சில்லையேதுமொழிவது மில்லைமுனையொழியப்
பேச்சில்லையம்பலம் பேருருமில்லைபிறந்திறக்க
நீச்சில்லைப்பள்ளநிலை மங்காச்சதுநின்றநிலை
யாச்சில்லையென்றுசற்றங்கே யிருக்கிறதானந்தமே, யள

ஆனந்தமானவடிவு சங்கராத்தினுச்சரியந்
தானந்தமானசாண்டைந்தோர்சற்றறிந் துமுகில்

வானந்தமானவனுபோக மூன்றுமகிழ்ந்துரைப்ப

வானந்தவாறறியேன்யான் செய்தவாய்மதமே.

யஅ

மதமென்றெனைச்சொல்லவோ வல்லவோமதியுள்ளவர்கட்

கிதமிதமாகவெடுத்துரைத்தா ரின்மைநன்மைபுண்மை

சதமல்லமக்களும்பெண்டிரும்வாழ்வுமுன்றாய்தமரு

நிதமல்லமெய்ப்பொருள் வேறேயிருக்குதுநேசத்திலே. ௧௯

நேசத்திலேபொருளுண்டென்றுபார்த்துநிலைக்கப்பசு

பாசத்திலேநிதம்பட்டுமுலாமற்பரதேசவிசு

வாசத்திலேமனம்வைக் கத்தியானம்வளரும்பிர

காசத்திலேகருத்தல்லா லசைவறக்கண்டுகொள்ளே.

௨௦

கொள்ளும்பொருள் தங்கப் பங்கங்களாகிக்குலையுமது

விள்ளும்புறம்பொசியாம லுள்ளேவெளிகண்டமட்டுந்

தள்ளுந்தனை மறந்தெல்லாத் தலங்களுந் தத்தளிக்கக்

கள்ளுங்குடிக்கவரும்வெறியானந்தக்கள்வெறியே.

வெறியே துடங்கிடனங்கள்சண்டுவிழிகுளிர்வ

தறியேனினிச்செவ்வதேதுமுண்டோவள்ளியள்ளித்தரக்

கறியோவறுசுவையோமாடைக்காசுபொன்வெள்ளிசெம்போ

வுறியேயிருக்குதென்றாலுன்னிலேனுறிகாத்திறந்தே.

௨௨

திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கையோகத்திரைமருட்டு

மறந்தேவிவஞ்சகமேமலயதிலேறவென்றும்

பறந்தேவிழவருமோபுஞ்சபூதச்சுரையுங்கண்டே

யிறந்தேயெடுக்கவல்லாற்கல்லவோவெய்தும்வான்சுவையே. ()

சுவையொளியோசையுநா தழுமன்றிச்சுழியினின்று
சுவையறப்பொன்னகர்மின்னகத்தேகமென்றாய்மையதா
யவையவங்கெட்டுப்பதைபதையா மலளக்குமந்தக்
சுவையடுக்கண்டுதெளிவோர்க்குஞானமுஞ்சாதகமே. ௨௪

சாதகமென்னுஞ்சிவஞானபூணந்தன்னிடத்திற்
போதகமானவருளிருக்கப்பொருள்வேறெனவே
பேதகமாகத்திரிந்துமுன்றற்கும்பித்தற்றும்பொய்யிற்
சோதகமொன்றுமறியாமன்மாய்கின்றதொல்பவபோ. ௨௫

தொல்பவஞ்சொல்லத்தொலையாதபாதகத்துண்பத்தி
வல்லபங்கண்டுதெளிவதுஞானவழியெறும்பு
செல்லவும்பாதைசிறுதாரையாகுந்தினந்தின்று
மெல்லவுந்தானடந்தன்றன்றுஞ்சாதிப்பர்மெய்யன்போ. ௨௬

அன்பருக்கன்புதரும்பாஞ்சோதியையாத் துமத்தோ
டென்புருகக்கலந்துள்ளையுருகியிரவுபகல்
தம்புருவீணைசரமண்டலத்தொனிகாளந்தித்தி
மின்பெருகுங்கொலுச்சிங்காரங்கண்டிருமெய்மகிழ்ந்தே. ௨௭

மகிழ்ந்தேயிருக்கத்திருவருட்பாலுண்மவஞ்சமறப்
புகழ்ந்தேயிருக்கச்சிவஞானபேரின்பம்பூருவமாய்ச்
சுகந்தந்திருக்கவமுதுண்ணுமலுண்டிசுக்கிவந்தச்
சுகந்தானருந்துபடும்பெருந்துன்பங்கள்சாற்றரிதே. ௨௮

அரிதேயிவ்வஞ்சத்தவாழ்வைமறப்பதற்காசையென்றார்
பெரிதேமனம்புத்தியாணவங்காமிப்பேய்ப்பிடித்துத்

திரிதேபஞ்சாக்ஷரத் தீமூட்டிபூமித்திரணமதாய்க்
கரிதேபரிதளச்சேனையும்பட்டறக்கைவிட்டதே.

௨௯

விட்டதுமால்கையுருவேமெய்ஞ்ஞானவிளக்கொளியிற்
பட்டதஞ்ஞானவிருளிற்றந்தோடிப்பகலிடமாய்த்
தொட்டதவ்வுச்சிச்சுழிவழியேறிச்சொருகியென்றாய்
வட்டமுமொத்ததப்பாண்மதிதாளுருமாறினிறே.

௩௦

மாறிநின்றுயடிவான்பொருளாணிமணியசைந்து
மீறிநின்றுனந்திர்த்தத்திலோசைவிளங்கமனங்
தேறிநின்றுற்பரனாலாம்பதமென்னுந்தேனதுவே
முறிநின்றின்பரசந்திருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே,

௩௧

அவர்க்கேபரமென்றிருத்திக்கொண்டாசனமக்ஷரத்தா
லிவர்க்கெம்பிரானைத்தொரியாதிறுக்கியிருக்குமனு
பவர்க்கேயெழுத்தெட்டினட்டாக்ஷரத்தின்பஞ்சாட்சரமுந்
துவர்க்காத்ஞானமுந்தானேதுலங்குஞ்சூத்தியிலே.

௩௨

சுழுத்தியின்மேலொருசாக்கிரதமாயதிற்சொற்பனமா
யழுத்தியநாபிக்கமலத்துரியத்ததீத்ததிலே
வழுத்தியநாடிசுழிசுழித்துச்சிவழிதிறந்து
விழித்தவழியசையாதேயிருமெவ்வெளியுண்ணுமே.

௩௩

உண்ணுங்கதிர்மதிகாலாங்கிமூட்டியுருகவெண்ணெ
யெண்ணிங்கசுந்திடச்சிறுறல்பாயவிடைநடுவே
கண்ணுங்கருத்துந்துயிலாதிருந்திருகால்திறந்து
விண்ணும்பரவெளியூடேகலந்துவிரவுவரே.

௩௪

விரவுவர்தேகமெடுத்துமெடாமல்வினையிதன்றே
பரவுவர்தேமடதுபள்ளமில்லாமற்பல்காலுமுன
விரவுவராசைநிராசையதாகநிந்துளியெய்தே
வரவரக்கண்டுகண்டாகாசமேறுவரமாதவரோ.

௩௩

மாதவர்தேசாதிவடிவாமுலகத்தின்மக்களுக்கு
மாதவன்போற்பிரகாசமுமாவரருளடங்குந்
துதுவர்தேசிகர்தாசாநுதாசர்க்குந்தொண்டுசெய்ய
வேதவராயிருப்பார்திருமணிகண்பூத்திடவே.

௩௪

பூத்திடுஞ்சென்னியிலாகாசங்கோத்துடல்பூரணத்திற்
பார்த்திடுஞ்ஞானக்கண்பார்வையிடாப்பரிபூரணத்திற்
சேர்த்திடுங்காசிச்சிதம்பரத்தெல்லத்தெருநடுவே
யேத்தியுந்தமபித்துக்கம்பித்துவாசியுமெய்ப்பறவே.

௩௫

எய்ப்பற்றொருவனுக்குண்டேமுகப்பிலிறந்துமனக்
கற்பத்தடிமுடிக்கார்கம்பநாட்டிக்கவாடமதி
லொப்பற்றவாசலுக்கிப்பாலிருந்தங்கொருபடிசுந்
செப்பைத்திறந்துகொண்டாற்றவமேசிவபாக்கியமே.

௩௬

பாக்கியமென்கின்றபஞ்சாசுபமுப்பாலுடனே
யாக்கிபசற்குருவேதார்தச்சீனியருள்பெருகித்
தாக்கியவக்கினிமுக்கோணவீட்டிற்சமைத்துவைத்துத்
துக்கியிருக்குதுமந்திரவான்மதிசூகூத்திலே.

௩௭

சூட்சுத்திலேகருச்சொல்வாருமில்லினிச்சொல்வவென்றான்
மோட்சத்துக்காகிவரத்தக்கதன்றிமுலைக்குத்தண்ணீர்

பாச்சப்பல்லன்பெறவில்லாமற்போன துபாரிலுண்டோ
காச்சப்படிக்கெடுபாண்டுபால்வாவாக்காண்பதுவே. சய

காண்பதுங்கேட்பதுங்கையிட்டீச்செய்வதுங்காசினியிற்
பூண்பதுந்தீவினையொப்பல்லவேபுலன்வேரறவே
யாண்பெண்ணிருவினையில்லாதொழிந்தபெண்ணுசையற்றால்
விண்பருக்கே துரைப்பேனுரையேனந்தமெய்ப்பொருளே. ()

மெய்ப்பொருளுச்சிக்குளுச்சிதமாகவிருக்குமப்பா
வைப்பினின் மாணிக்கப்பொக்கிஷமேமணிமாமகுடச்
செப்புக்குள்ளேற்றுந்திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது
கைப்பொருடன்னினுமெய்ப்பொருளாமதுகண்டவர்க்கே ()

கண்டவருள்ளந்தெரியாதுவாசனைகாட்டுமல்லால்
விண்டவரே தம்விளம்புவரேவிண்ணிற்பார்வைநிதந்
கொண்டவர்கொள்கைகுறித்ததுநேசங்குறிதவிறுப்
பண்டவர்கண்டபடியாயிருப்பார்பதைப்பறவே. சந்.

பதைபற்றேகத்துக்கேதொன்றுமற்றவர்பாசங்கெட்டு
விதப்பற்றைத்தூரறவெட்டத்தீமூட்டிவிரவியொளி
யதைப்பற்றிமூலத்தறைதுறைவிம்மியடங்கியொன்றாய்
மதப்பித்ததைவிட்டெறிந்தெட்டாப்பதஞ்சென்றுவாழ்பவளோ.

வாழ்பவர்கெல்லமகிழ்ச்சியுள்ளா னந்தமாமதிபூ
ராழ்குவராயிரத்தெட்டாமிதழிலமுதமுண்டு
மூழ்குவரானே மணித்திருநா தமுகப்பிற்சென்னி
தாழ்குவர்கோதிப்பகாசத்திலையொன்றிச்சார்த் துகொண்டே

சார்த்துகொண்டுச்சியைவிட்டாசையாச்சச்சிதானந்தத்தே
 ஞார்த்துகொண்டந்தத்தெருவுகுளங்கேணும்மதி
 தேய்ந்துவளர்ந்துருவட்டமுமாகத்தெளிவதுபோ
 லாய்ந்துகுலங்கெட்டெழுந்ததிற்றாங்கியவாசனமே.

சக

ஆசனமானதரியாசனத்திலகரமுதற்
 பேசினராசியமாறிவொன்றாமதுபேச்சரியா
 மோசனமானதுதேதடாமற்றேறமுதலுமது
 தேசனந்தேதெயுமொன்றாய்நிறைந்துசிவமதுவே.

சஎ

சிவமதுமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கெய்யுமொரு
 தவமதுபொன்னகர்மின்னனைதாமரைத்தாள்பணியப்
 பவமதுஞ்சுகூத்திற்பத்தியம்பாயும்பவமிகுந்த
 நவமணிமண்டபமேமடையங்காணுவர்நாட்டத்திலே.

சஅ

நாட்டத்திலேவிழிநாவசையாதசொன்னாதமணி
 யாட்டத்திலேகருத்தங்கேயுருகியருள்பொசியு
 மோட்டத்திலேவருமுறலையுன்மிணர்வாய்ந்திருக்
 கூட்டத்திலேயிருமேகார்தபூரணகும்பத்திலே.

■■■

கும்பத்திலேதிருநாதமுண்டாக்கிக்குவிந்தமனக்
 கும்பத்திலேதுனையஞ்சருவாணிக்கடைந்தெடுத்த
 ரம்பத்திலேமுனைகொண்டேதிருக்கரநாட்டிவைத்த
 தம்பத்திலேசுழிவட்டமிட்டாடியசக்கிரமே.

ருய்

சக்கரமெட்டுஞ்சுழியிரண்டுமாகிச்சதாசிவனு
 ரக்கரமெட்டதிலாடிக்கொண்டாலதற்கப்பூரத்தே

சிட்கள மானவந்நிராமயச்சோ திநிறைந்தநம்மிற்
சிக்கத்துதிக்குத்தெரியாதெவர்க்குசிலம்போலியே. ௫௧

சிலம்பொலிப்பற்றமிப்பாற்சிலபொலிதவாச்சபை
யலம்பொலியோசையவெருநாதமதற்குமப்பால்
வலம்புரிசுத்தியவாசலுமுச்சிவழிதெரிந்தாற்
புலம்பொலியாடலும்பாடலுமாகியபூரணமே. ௫௨

பூரணம்பூத்தகருப்புருவத்திடைபொங்கிப்பொங்குங்
காரணம்பார்க்கவுங்காரணமேமகண்மணியினுள்ளே
நீரணங்கேறிமலைமேல்விளககுடனெய்யுமிட்டுத்
தோரணங்கட்டியகாலிட்டுத்தூண்டுஞ்சுழிமுனையே. ௫௩

சுழிமுனைவட்டச்சுழிமுனையுச்சித்துவாரத்திலே
வழிபயமென்றுமலைப்பார்களைமடைக்கொக்கதுபோற்
நெளிவுறுபார்வையசையாதுகிந்தனைதூக்கிநின்று
விழியிமையாதொளிபார்த்துடுருவவெளிப்படுமே. ௫௪

வெளிப்படுமுட்சுழிநச்சரவுச்சிவிடம்பிறக்க
விழிப்படுதத்துவமெல்லாமிறக்குமறந்துருக்கெட்
டொழிப்படுஞ்செந்தீச்சுடர்பூத்துக்காட்டியிங்குள்ளழைத்த
சுழிப்படுஞ்சக்கரத்தாரணவலமிடஞ்சுற்றுக்கவே. ௫௫

சுற்றியராட்டினச்சுற்றதுபோலச்சுழித்திநடு
மத்தியினின்றயர்கான்மாறிக்கொண்டுமகுடாதநப்
பத்தியிற்சென்றுபகலிறவற்றப்பதிபுகுந்து
சத்தியிற்சித்துவினையாடுங்கூத்துத்தனித்தனியே. ௫௬

தனியேநடனம்புரிகின்றகூத்துச்சகலகலைத்
தொனியேபிறக்கப்பிரசண்டமாகச்சுயம்புலிங்கக்
கனியேபழுத்துக்கனிந்தமுதூரல்கசிற்துவரும்
பனியேபருப்பதமேராகந்தோன்றும்பரையிடத்தே ௫௭

பரையிடத்தேயுருத்தோன்றியொடுக்கும்படியறிந்தோர்
புறையறக்கீறிப்புண்ணுற்றுவரோபுத்திபத்தியிலே
திரையறநாசத்திசைதிசையாறித்திருக்கறுக்க
வரைதிருமாமலைக்குறப்பெண்கொடிவாய்த்தடுமே. ௫௮

வாய்த்ததுசந்திரவட்டத்திலேதிட்டிவாசலது
சாய்த்ததுமங்கைதன்கொங்கையின்கொங்கைக்கண்ணீர்தது
தோய்த்ததுநீர்த்தத்துறையிலநீர்த்துளிதுள்ளிவிழக் [ம்பித்
தாய்த்ததுமலர்மலென்றுபஞ்சாஷாக்காயதுவே. ௫௯

காயதுகாய்த்துப் பிரபஞ்சக்கோப்பிற்கலந்துகொத்தாய்
மாயதுபாருங்கள்வையகத்தேமண்ணுவிண்முதலாய்
போயதுபூதப்பெரும்போய்பிடித்திடப்பிஞ்சுதிர்ந்து
போயதுசாகுதுகாண்போகபாக்கியப்புண்ணுவையே. ௬௦

புண்சுவைக்கேமனம்புண்ணுயுடைந்துபொருமிம்மிசு
கண்ணெயியாற்றெறிகன்மங்களேற்றுக்கருத்துக்கெட்டுப்
பெண்சுவையென்னும்பெரும்பாசமாய்க்கைப்பிடித்தவர்க்கு
விண்சுவைவகைப்படுமோபஞ்சபாதகவிண்மருக்கே. ■■■

விண்மருக்கேத்தனைசொன்னாலும் பொய்யாதுமெய்யென்றெண்ணுர்
மாண்மருக்கும்பொருளாவதுண்டோமதுண்டுவெறி

காண்பரைக்கும்பிட்டுக்கல்லைபுஞ்செம்பையுங்கைதொழுது
பூண்பவர்பாதகபூதலத்தொல்லைபிடித்தவரே. சு௨

பிடித்தவர்சேத்துமத்தீப்போலுமுன்றுபிடித்தவெறி
பிடித்துசேற்றினினாட்டியகம்பம்பிடித்துமுன்று
குடித்தவரசங்கிலிக்கூட்டுக்குணமூந்தப்பி
மடித்தவர்புத்தியும்வாணாளுங்கூற்றுக்குவாய்த்தனவே சு௩

வாய்த்தொருகூற்றுவன்வாணானைக்கொண்டியிர்வாங்கவந்தா
லாய்த்தொருவார்த்தைசொன்னாலும்விடேனினிகொட்டிற்செ
மூத்தையைச்சாம்பலையொவ்வாதகாய்த்தையொப்புவிக்கல்லு
சோற்றையிட்டேன்வளர்ப்பேன்றறப்பேன்மலப்பாண்டத்தையே

பாண்டத்தையேசுமப்பேன்பஞ்சபூதப்பனைமுறிந்த
காண்டத்தைத்தீயுண்ணும்கட்டியைச்சட்டகரிவிறகை [து
மாண்டற்றுபொம்பொய்யையமாயமின்கூட்டைவளர்த்தெடுத்
முண்டற்றுக்கைவிட்டருத்திரநூலின்முறுக்கினனே" சு௪

முறுக்கதுசுற்றிவந்தேருறும்பொதுமுடிசுமுன்று
கறுக்கிறெனத்தனையெகட்டுச்சாயுங்கிலைசமதை
வெறுக்கமருந்திலையோதிருவண்ணுமலைவிளக்கைத்
திறக்கத்திருவிளக்காலேவெதிரியுந்திருவுளமே. சு௫

திருவுளமுண்டென்றிருக்கத்திருவுளஞ்செய்வதல்லாற்
றிருவுளஞ்செய்வதுவேறுமுண்டோதிரிலோகமெல்லாம்
வெருவுளமானகுணங்கெட்டறிவுவிளங்கச்சித்தி
தருகவதியாப்பொருளாகவந்திடுந்தற்பரமே. சு௬

தற்பரமானசரணாவீர்தச்சபையறியக்
கற்பதுமுன்றுரைசெய்வதுமில்லேகட்டறியா
வற்பனந்தன்னைத்தெளியத்தெளிவினுருகியுருச்
சொற்பினவிற்பனமாய்த்தேதான்னுமேசுடர்க்காற்கொழுந்தே
கொழுந்துதிருண்டுண்டண்டத்தடிமுறியக்கெழும்புகற்றி
வளர்த்ததந்துபஞ்சவடிவாய்த்தழைத்தமதியறைமே
லெழுந்தப்ரகாசவொளிதன்னிலி நுளடக்கிக்
கொழுநதுவகிர்த்திருள்தீபத்துலொன்றியகூற்றறியே. ௬௪

கூற்றறியாததற்பரமானஞானமுங்கூற்றறிந்து
தேற்றறியாப்பரத்தேறுவரோதிருக்கூற்றறினது
வாற்றறியாதற்பர்சாம்பலேப்பூசி மணிகளெண்ணிப்
பேற்றறியாமலிருந்துங்கணமுடியபித்தர்களே. ௬௫

பித்தர்களானபிரபஞ்சமாய்கையின்பேய்ப்பிடித்த
பித்தர்களானவர்பித்தர்களேபிரபஞ்சவாசமில்லாச்
சுத்தர்களானபரிசுத்தரானவர்கோதிபதி
சித்தாகள்பித்தரென்றேசெப்பலாம்பரதேசிகட்கே. ௬௬

தேசிகரென்னுங்குருலிங்கமூர்த்தியென்கின்றையின்மேல்
வாசியிலேறியிடம்வலஞ்சுற்றியுள்வட்டத்திலே
பேசியதாரறிவாரறிந்தோர்தம்புரமபொசியா
ராசியுமாமல்லவாநாமதேசமில்லாதத்திலே. ௬௭

இல்லாதபாழதிலேயொருநாமமெடுத்துணாக்கச்
சொல்லாதபோதொருசொல்வருமோதுதியாதரிய

வல்லாரொருவருண்டானுலவர்களிம்மாநிலத்திற்
செல்லாதிருப்பார்கள்பார்தேகஞுட்சுமதேகத்திலே. எங்.

தேகத்திலேபிரகாசத்தையேற்றித்தெளியசுவ
யோகத்திலேமனமேலானமாகனவுற்பணஞ்செய்
தாகத்திலேவருமுறனுய்நிசகுவகலை
ராகத்திலேகருத்தொன்றாகநிற்கின்றநல்லவரே. எசு

நல்லவர்கேலவர்காலாம்பதம்பெற்றநாயனவர்
சொல்லவரோகைமனித்திருநாதத்தொனியதுகா
ணெல்லவர்க்கும்மதுகிட்டாதுதேகமெடுத்துமெடா
தல்லவர்க்கிந்தவழிசற்றறிவதாகப்பொருளே. எடு

அகப்பொருளொன்றுமுடியாயிருக்குதவிழ்த்தெடுக்க
செகப்பெருமாயையிருளதுமூட்டுந்திறைதிறக்க
மிகச்சிறுதுன்மனினத்திருக்கானவிலகைவெட்டித்
தகத்தெடுத்தாற்பொருள்கைமேலிருக்கிறதுசத்தியமே. எசு

சத்தியஞ்சத்தியமெய்யிதுவேநில்லைதற்பாததே
ரித்தியமுண்டுபெயினைப்பாறவிழுமுண்டு
சுற்றியமும்மலஞ்சுட்டதுவட்டச்சுழியுமுண்டு
மத்தியிலந்தச்சிறுதாரையுடுவழிநடப்பே. எஎ

நடப்பதுமார்க்கமறிந்தறியாயனடப்பதிலே
கடப்பதுவேஅகவர்விலக்கில்லைகடந்துனையி
லுடப்படநெஞ்சுதுதிர்க்கமதுபுறமுன்னிட
தடப்படவாசலதிறக்குங்கபாடந்திருக்கறுமே. எஅ

திருக்கறுகின்றதிரிபுரத்தாணிகயன்றேகவினே
கருக்கறுக்கக்கருக்கெட்டதுவேகமலாலயத்தின்
குருத்திருக்கக்கருத்தெங்கேகயருக்கக்கொழுந்துவிட்டுப்
பெருக்கப்பெருக்கவன்றேவட்டமாமதிபேரின்பமே. ௭௯

பேரின்பஞ்சிற்றின்பமிரண்டுமொன்றாகப்பிடித்தவர்க்கு
மோரின்பமாதிரண்டின்பமோலின்பமொன்றதுகேள்
துரின்பம்வேறின்பங்காய்கனியூண்வகைச்சொல்லின்பமு
மாரின்பமொன்றுரைப்பேனப்பேனயொப்பிலாதவனே, ௮௦

ஆதவனையொப்பிலாருமில்லாதவதீதபர
மாதவனே குருதேசிகனேவடிவொன்றுமில்லா
நீதவனேமுற்றுமீரேழுலோகவிறைந்ததிரு
நாதவனையினிநானிலைநீயில்லைண்டுங்கெட்டே, ௮௧

கெட்டதிச்சாம்பலுக்கற்றதுபாசங்கெடாதுகொள்ளி
சுட்டதுகண்டப்பொருந்தம்புகையெழுச்சுக்குமத்தாற்
றொட்டள்ளுங்சாம்பலையிட்டெங்கும்பூசுவநதுயவெள்ளை
பட்டதுசெவ்வைகண்டிப்பார்க்கவேறில்லைபால்வடிவே. ௮௨

பால்வடிவாகியபாதத்தைப்பற்றிப்பதைப்பறவே
துல்லழியேணிப்படியேறிப்போய்வரனோக்கிப்பின்னே
காலதுகாலடிபேராமற்பார்த்துக்கடந்துமுப்பாழ்
மேல்வெளிபார்த்திருப்பிரந்தமின்னொளியே. ௮௩

மின்னொளியென்றொருமின்மினிபானதுமேதினியிர்
றன்னொளிகன்னுண்மறக்கத்திறக்கத்தவம்பெற்றதே

வென்னொளிதன்னுக்குட்காணமலிப்படியேனிருந்தே
னுன்னொளியாகிபடாதமென்னுள்ளத்தினுச்சியிலே அச

உச்சியிருபாதத்தைமேற்றியங்கோர்படியா
யச்சியிலேகுருநாதாந்தரத்தச்சிசோமணியா
கச்சியிலேபகிதாஸுருந்துகலந்த்மிர்த
வச்சியிலேவருவாரறிந்தேனினியானில்லையே அரு

யானில்லேவறினியைம்பத்தோரகூரத்தானியச்சத்
தானில்லேலாகசராசரமில்லேசகலமெல்லாம்
வானில்லையண்டமடுக்கில்லேவாரிதிமற்றுமொரு
தேனில்லேபூனிலைபாரீர்பராபரச்சித்திரமே. அசு

சித்திரம்போலுருத்தானசையாத்திசைக்கம்பமது
பத்திரமுத்திரத்தூணதுபார்பஞ்சமீர்தமுள்ள
சத்திரவீடதுபெற்றவரிப்படித்தன்னறிவான்
மித்திரமில்லேதரியாதடிமைசெய்விண்ணப்பமே. அசு

விண்ணப்பமெய்ப்பதஞ்சீர்பாதம்விண்ணப்பம்வித்வசன
மெண்ணப்பரப்பர்சொல்லேகாசூரத்திலிருந்தெடுத்துக்
கண்ணப்பரப்பர்சொன்மாணிக்கர்சுந்தரர்காசூரபெற்ற
சண்ணப்பவண்மையினீருகத்தாக்கியசத்தமிதே. அசு

சுத்தமிதென்றுமுருக்கத்திருந்தவதுய்யவெண்மை
யத்தமெய்ஞ்ஞானிகள்கித்தமதாருமப்பாலுக்கப்பா
னித்தமதாகியழியா வியல்பினுரிட்களத்தே
சத்தமதாதியநாதாந்தவந்துவிண்ணமிதே. அசு

சன்னமுமில்லைபெண்டாய்த் தையில்தனித்தி ருந்தால்
வின்னமுமில்லைவெளியிற்பயமில்லைவிட்டகுறை
யின்னமுமில்லைபுளத்துநிற்பார்க்கிறப்புமறும்
வன்னமுமில்லையப்பாற்சொல்லப்பேச்சிலைவாய்திறத்தே. கூய

வாய்திறந்தேனென்றுசொல்லுவுநோமனச்சாக்கிதனை
நாய்திறந்தாலதுமுடறியாதனஞ்சுடர்போ
லாயிரந்துள்ளமொடுங்கியடங்கியசைநததுவாய்
நீயிறத்தாலறிவாய்நெஞ்சமேயேதான்சில்லையே. கூக

நீச்சில்லையப்புரம்போய்ப்பரவிலைநிலைப்பதிலே
பேச்சில்லையந்தரநதில்லைவந்ததுறைபேசப்பெரு
முச்சில்லைத்தாரையிலொத்துடன் தித்திமுழங்கச்சங்கு
கீச்சில்லைமம்மென்றசத்தமுங்கேள்வியிராகமுமே. கூஉ

இராகம்பதினெட்டுமொன்றும்நடனம்புரியச்சத்த
லோகமீரோமுமொருநொடிச்சற்றுதுணுக்கமுது
வேகமதுவித்ததொய்தமத்தொய்தவிகசிதமா
யேகமதாயனுருபாதிருபமெடுக்கின்றதே. கூங்

எடுத்ததுறைமுறைபாராய்ந்துமுன்னங்கிருந்தபடித்
தொடுத்துவிடையறச்சோதித்தறையச்சற்றறுத்துக்
கெடுத்தமனம்புத்தியாங்காரபாக்கிக்கழங்கெடுத்தே
யடுத்திப்பதைப்பறக்கண்கொண்டாலதுனகவருமே. கூச

கைவருமானந்தவெள்ளம்பெருகிக்கருணயின்பான்
மெய்வறும்பொய்யறும்வேதாந்தத்துண்ணியிங்கவரு

மைவரும்பட்டுத்தெருவெளியாயிற்றறுத்தடைத்த
பைவுறுங்கூறுவிளக்கும்பரிபதபாகமிதே.

கூடு

பாகம்பதிபசுபாசமுழுன்றும்பகுத்தறியத்
தேகமேபாடாசைபசுபாசமாமதுதேதர்ந்தசிவ
யோகமெய்ஞ்ஞானம்பதியென்றுணர்ந்தங்கொடுக்கவல்லார்க்
கேகமதாகவருங்குருபாதமிருபதமே.

கூகூ

இருமிருங்கண்டத்தைக் கண்டுகொண்டேறுமிருக்கையிலே
வருவதும்பேரவதறிந்து கொள்வீர்வழிகண்டுகொண்டா
லருவுருவில்லையவ்வண்டமடுக்கில்லையாண்பெணில்லை
துருவரும்பெருவழிகாண்டுணிந்தேறச்சுழல்கின்றையே. கூள
சுழல்கின்றவாயுவைப்பூரித்துவிம்மித்துருத்திபின்வாய்க்
கழல்கின்றவொன்பதுவாசலும்பூட்டிக்கவையெப்புத்
தழலதைழுட்டியோருசுடரேற்றச்சமாதிரிட்டைக்
குழல்வழிமுத்திரையூடேறிக்குறுகக்குறிதைக்குமே.

கூஅ

தைக்குங்குறியதைவிட்டுவிட்டாய்தன்னொளியின்மனம்
வைக்கும்பிடித்துவராதிருப்பீர்வட்டமானகுறி
கைக்குமெய்யானதுங்காட்டும்பலன்பெரும்கவ்வையிலலை
மெய்க்குமெய்யானதுபொய்க்குப்பொய்யாமன்றிவேறில்லை.

வேறில்லையெங்கும்விடிவதுபார்க்கவும்வெட்டவெளி
துறில்லையேதுத்துதிப்பதற்கொன்றில்லைசுட்டொழியுங்
கூறில்லைசாம்பற்குருவுக்குரீறுகுறித்துவைத்தும்
பேறில்லையந்தத்திற்பேச்சுவேறுகிப்பிறந்திடுமே.

பிறந்திடும்பேச்சுத்திருந்தப்புரமென்றுபேசுவபின்
மறந்திடுந் துன்பத்தைவிட்டதுபோகமதிபெருகிச்
சிறந்திடுமின்பந்திருக்குருபாதந்தெரிசனையா
மிறந்திடுமாய்கையறிந்திடுநேசத்திலென்றைக்குமே. ௩௩

என்றைக்குமிப்படியொன்றாகக்கண்மேகமா
மன்றைக்குமிப்படிதானாய்முடியுமமைத்தபடி
யொன்றைக்குகொண்டரையுபசரித்தூட்டியுறக்கிவைக்கு
மின்றைக்குந்தானவனானைக்குந்தானவனெப்படியே. ௩௪

எப்படியென்றுமலைக்கப்பொறிகளிசைப்பசையிற்
கைப்பிடியாய்ப்புலன்கட்டுமென்றேகடையாணிதச்சன்
சொற்படிசூட்டகமக்கயிறதைத்தூண்டச்சுழித்திரையிற்
செப்படிவித்தைபுந்தப்பணாப்பேச்சுந்தெரிகின்றதே. ௩௫

தெரிகின்றமாய்கைமலைக்கின்றபாரைத்திரையினுள்ளே
திரிகின்றதற்குக்குதிக்குங்குதித்துமிதாதையென்று
பரிகின்றசித்தரவித்தாரமார்பலனுள்ளறிவில்
விரிகின்றசூகூத்தைவித்தாரமென்றுவிளம்பினனே. ௩௬

விளம்பினனெந்தெழுத்தெட்டெழுத்தொன்றைவிதையதுவா
வளம்பொறச்சேசாறுதெளியவிறைத்துவளர்முனேதா
விளம்பியிராகிவினாதகதிரையிருந்துகொய்து
களம்பொலிதூற்றிப்படிமரக்கால்வொகைக்கண்டதுவே. ௩௭

கண்டவொகையதுசொல்லாமற்கட்டிக்களஞ்சியஞ்சேர்
நின்றதல்லாற்பிறர்க்கேவதுமில்லைநிறைந்தசெம்ம

லின்ற துநிற்கவொன்றில்லாமற்சற்றுமிடையறவே
மண்டதுசோதிப்பழையமுதலென்றும்பாடினனே

ராக

பாடினனாக்கடவுளந்தாதிபடிக்கவென்றே
தேடினசற்குருவானதன்றோசெகப்பேய்ப்பிடித்தே
யாடினமுடர்க்குக்கிட்டாதனானமதிதமதிற்
கூடினபுண்ணியவான்களையேப்ரம்மங்கூப்பிடுமே.

ராக

கூப்பிடுமாதிக்கடவுளந்தாதிசுருமொழியாற்
காப்பிடும்போதுகணபதியார்பத்துகாப்பெனவே
மேற்பொருண்ணானக்கனிபறித்துண்ணவிரும்பினவோர்
சாப்பிடும்வேதருசியாக்கிவைக்கின்றதத்துவமே.

ராக

தத்துவமென்னுஞ்சபையலங்காரத்தலைமுடிமேன்
முத்துபவளமுழுநீலராகமுனைத்தபச்சை
கொத்துமரகதமாணிக்கம்வச்சிரங்கேகாகனகம்
பத்துமணிக்குமொருமணிநூலெண்ப்பாடினனே.

ராக

பாடினதுப்பொருளாகமந்தொட்டுப்பரத்தைபுற்றுச்
சூடினதென்பதுமற்புதமேகத்தவெள்ளையதாய்
நாடினகூத்துக்கிடமாகக்கீழேழநடனசபை
தேடினமன்னுயிர்தன்னுயிராகித்தெளிவதற்கே.

ராக

தெளிவதற்கும்பரந்தானாகமுன்னிற்கச்சேர்ந்தவர்க்குந்
மழிவதற்குகதிருக்கண்கண்டகாட்சிகனகசபை
கமுவதற்குத்திருக்கண்கண்டகாட்சிகனகசபை
மொழிவதற்குச்செவிகேட்டிருசத்யமுழக்கத்தையே.

ராக

முழக்கத்தைக்கேட்டந்தமுத்தியைச்சேரன்மோகூத்திலே
பழக்கத்திற்கிந்தக்கடவுளந்தாதியைப்பார்த்துமன
விளக்கத்தையார்த்துதெளியேவார்க்குஞானம்வெளிப்படுமென்
றளக்கத்துணிந்தகடவுளர்பாதத்தருந்தவமே. ஈய௨

அருந்தவமானபரபாதத்தின்பத்திலத்துவிதம்
பெருந்தவமானகடவுளந்தாதிபிறந்தபுலன்
வருந்தவமானசெம்பொன்னழகுண்மைமருமகனுக்குத்
தருந்தவமானகடவுண்முன்னின்றுதந்ததுவே. ஈய௩

தந்ததுஞானக்கடவுளந்தாதியைச்சாற்றுதற்கு
வந்ததுவீரையழகுமகிபன்வரத்திலொளி
மைந்தனெனவந்தெதம்பிகைபாதத்தைவாழ்த்தினெஞ்சிற்
செந்தமிழ்கூறியவாக்குத்திருவுளஞ்செப்பியதே. ஈய௪

விருத்தம்.

நற்றவமுடையாளவையந்திவளரழகுபோதம்
பெற்றசீர்வரத்தில்வந்தபிரபலன்கூறிவாக்கின்
முற்றுவப்பெரியஞானமொழிந்ததுகடாகூதமாகக்
கற்றவர்பெற்றபாதங்கடவுளந்தாதிதானே. ஈய௫

கடவுளந்தாதி

முற்றிற்று.



பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.
அ		இ	
அஞ்செழுத்தின்விதி	207	இந்நிலையாகிய	190
அடக்கிக்கருத்தினலை	122	இந்நிலையாமிறை	215
அடிபணிலே	39	இப்படிநிஷ்டாள்பூசனை	235
அத்தனார்	49	இப்படிநிட்டைதன்	} 236
அத்தனுமொழியா	232	னிலே	
அரியநாயகி	36	இப்படியாயவு	217
அரியானை	36	இப்படியாயநிட்டை	232
அருந்துபோன	148	இயம்புநன்னிலையி	159
அலையும்னத்தை	115	இயம்புமாதனங்கட	107
அறைவேன்பஞ்ச	201	இருந்தான்சமாதி	145
அன்னமய	42	இலங்கியமோன	161
ஆ		உ	
ஆதனத்திருந்தேசா	} 189	உடற்குயிர்போலு	252
தனைசெயும		உண்மைரிட்டரு	223
ஆதனத்திருந்தேசா	} 134	உத்தாதிசைபார்த்	106
தனைபுரிந்தா		உத்தாமுகமா	144
இ		உலையாப்பொறி	137
இத்திறமாளையாக	152	உற்றமெய்நகிட்	221
இந்தநன்னிட்டை	240	உன்னருளுன	237
இந்தநன்னிலை	104	ஓ	
இந்தமெய்ச்செப	159	ஓத்தவகநாதன்	155
இந்தவஞ்செழுத்	211	ஓப்பிலாத	226
இந்நிலைத்திருப்பணி	230	ஓப்பிலாதுயருண்மை	229
இந்நிலைமுத்தி	220	ஒருமெழியாலே	54

பாட்டு	பக்கம்,	பாட்டு	பக்கம்.
ஓ		ஞா	
ஓதுசாதனை	228	ஞானரிட்டாபாருக்கு	225
		ஞானரிட்டையை	242
கடல்சுவற	37	தி	
கட்டறத்தறந்தே	80	திருச்சடையுறுதலி	248
கோ		திருவளர்கோல்	256
கோவல்லீரட்	257	து	
சு		துன்னிய	158
சரிதையின்னொழி	75	தெ	
சரி		தெண்டினொடு	249
சாதனைக்குண்	226	தே	
சாற்றுகிட்டையைச்	227	தேசிகவுருவமாக	250
சி		தேனிரம்பு	253
சிவசமயப்பயிர்	40	ந	
சினத்தினிடத்து	214	நகரமொடுமகரமது	186
சீ		நி	
சொழித்தசெஞ்சடை	35	நிட்டைசாதத்தா	142
சீலமிகுங்குகை	43	நிட்டைநிலைய்தென்	139
செ		நிட்டைமேவு	225
செப்புரிட்டாபாருக்கு	224	நித்தனையுமையா	51
செய்யுரிட்டையைச்	222	நீ	
ஞா		நீங்காக்கருத்தை	143
ஞானதேசிகன்	216		
ஞானரிட்டரிருக்கு	223		

பெயர்	பக்கம்	பெயர்	பக்கம்
ப		மு	
பங்கமுறமனங்	238	முத்ரைகளோர்	101
பங்கையாதனத்திற்	127	முத்திரையை	102
பதியெழுத்தை	214	முந்துசஞ்சிதங்க	38
பதினமரி	206	வ	
பத்தியங்கங்கொ	44	வசவணர்	257
பா		வா	
பாவனாதீத	257	வாருங்கோள்வைய	48
பு		வி	
புத்திகொள்கிரியா	239	விண்ணைமூடக்	113
பே		விஞ்சேர்பஞ்சாக்	212
பேசரியவனுபோக	185	வித்தகமாகப	85
ம		வெ	
மறையவர்க்	250	வெறிகொள்	124
மன்னுபோக	228	வே	
		வேணியுறை	245

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற் று.

உதாரணசெய்யுயுள்சளின்பெயரகாரதி

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்
அகஸ்தியமுனிவர்	33	உபதிடதம்	85
" " "	154	" " "	125
" " "	164	" " "	199
" " "	173	ஒழிவெடுக்கம்	31
" " "	183	" " "	61
அதிரகசியம்	214	" " "	78
அத்துவிதக்கலிவெண்பா	61	" " "	95
" " "	96	" " "	99
" " "	193	" " "	104
" " "	244	" " "	114
அத்துவிதானுபவம்	151	" " "	131
அத்துவிதஉண்மை	34	" " "	138
அருத்தசாரம்	109	" " "	140
" " "	213	" " "	195
அருட்பிரகாசம்	219	" " "	239
" " "	255	" " "	255
அருணகிரியத்தாதி	84	குளவைக்குறள்	96
அவிமோதவந்தியா	133	" " "	100
" " "	197	" " "	130
இருபாவிருபது	246	" " "	169
உடலறிவிளக்கம்	165	" " "	173
உண்மைநெறிவிளக்கம்	141	" " "	183
உண்மை விளக்கஞ்சிந்த	33	கடவுளந்தாதி	58
" " "	196	" " "	129
" " "	204	" " "	132

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்.
கடவுளந்தாதி	148	"	119
"	153	"	126
"	156	"	129
"	171	"	138
"	174	"	150
"	181	"	174
"	197	"	182
கண்ணுடையவள்ளல்	32	"	199
"	209	சசிவரணோபாதம்	28
"	210	"	63
கந்தரலங்காரம்	120	"	78
"	133	சச்சிதானந்தவிளகம்	96
"	184	"	104
"	198	"	174
"	239	"	179
கந்தரனுபூதி	29	"	198
"	60	சத்திமுறை	61
காரைக்காலம்மை	} 161	"	113
யந்தாதி		"	138
குகைநமசிவாயர்	99	"	166
குருமசிவாயர்	99	"	175
"	139	"	179
குறள்	96	சாந்தலிங்க சுவாமிகள்	136
கைவல்லியநவநீதம்	80	"	184
"	65	"	163

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்.
சிவஞான சித்தியார.	32	சொருபசாரம்	32
சிவஞான தீபம்.	77	" " "	140
சிவநெறிப்பிரகாசம்	196	" " "	198
" " "	252	சொருபத்தந்தாதி.	131
" " "	254	சௌந்தரியந்தாதி	130
சிவப்பிரகாசம்	54	" " "	133
" " "	112	" " "	170
" " "	170	" " "	172
" " "	235	" " "	184
சிவபோகசாரம்	85	சௌந்தரியலகரி	130
சிவவாக்கியம்	114	" " "	175
" " "	170	ஞானசுகாதீதவெண்பா	31
" " "	183	" " "	61
" " "	204	" " "	96
சிவானந்தமாலே	31	ஞானவாசிட்டும்	30
" " "	64	" " "	98
" " "	135	" " "	103
" " "	234	" " "	105
சிற்றம்பலநாடிகள்	177	" " "	111
துபுதிவிளக்கம்		" " "	111
சிற்றம்பலநாடிகள்	63	" " "	112
கலித்துறை		" " "	119
" " "	97	" " "	121
செல்காலத்திரங்கல்	129	" " "	124
சைவசமயபெறி	251	" " "	138

சு

உதாரணசெய்யுள்களின் பெயரகராதி.

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்
ஞானவாசிட்டம்	136	" " "	106
" " "	151	" " "	121
" " "	181	" " "	126
" " "	196	" " "	127
" " "	219	" " "	130
" " "	234	" " "	134
" " "	241	" " "	141
ஞானிகணிலைமை	59	" " "	154
" " "	110	" " "	157
" " "	153	" " "	169
தத்துவராயசுவாமிகள்	59	" " "	172
" " "	65	" " "	179
" " "	200	" " "	194
தத்துவராயசுவாமி	168	" " "	210
கலிமடல்		" " "	247
" " "	245	திருக்கருவைப்	147
தாயுமானசுவாமிகள்	29	பதிற்றுப்பத்தந்தாதி	
" " "	60	" " "	165
" " "	62	திருக்களிற்றுப்படியார்	120
" " "	62	திருநாவுக்கரசையர்	203
" " "	77	திருப்புகழ்	100
" " "	84	" " "	183
" " "	84	" " "	200
" " "	97	திருமந்திரம்	58
" " "	100	" " "	77

பெயர்	பக்கம்	பெயர்	பக்கம்
திருமத்திரம்	99	" " "	154
" " "	114	" " "	163
" " "	118	" " "	172
" " "	168	" " "	177
" " "	209	" " "	195
" " "	209	" " "	203
" " "	213	" " "	205
" " "	242	" " "	212
திருவம்மாளை	200	" " "	242
திருவருட்பயன்	112	திருவாய்மொழி	28
" " "	133	" " "	120
" " "	205	" " "	167
" " "	210	" " "	178
" " "	244	" " "	243
" " "	246	திருவிளையாடல்	27
திருவள்ளுவர்	218	" " "	98
திருவாசகம்	31	" " "	197
" " "	58	" " "	205
" " "	79	தேவாரம்	64
" " "	79	" " "	118
" " "	83	" " "	167
" " "	120	" " "	184
" " "	124	தேவிகாலோத்திரம்	115
" " "	129	" " "	118
" " "	147	" " "	123

பெயர்	பக்கம்	பெயர்	பக்கம்.
தேவிகாலோத்திரம்	127	" " "	132
" " "	219	" " "	151
காலடியார்	218	" " "	176
நிகழ்காலத்திரங்கல்	59	பதசாரம்	24
" " "	177	பதார்த்ததீபிகை	97
" " "	197	பத்கிரியார்	33
" " "	243	" " "	131
நெஞ்சொடுமகிழ்தல்	200	" " "	132
பகவத்கீதை	29	" " "	160
" " "	110	" " "	176
பசுபதிபாசவிளக்கம்	151	" " "	177
" " "	234	" " "	193
பஞ்சாக்ஷரப்பசுபதி } பாசவிளக்கம் }	58	பரணதேவரந்தாதி	119
பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசு } பாசவிளக்கம் }	145	பாடுதுறை	243
" " "	178	பாரதம்	167
" " "	204	பாலையானந்தசுவாமிகள்	97
" " "	205	" " "	164
" " "	210	" " "	175
பட்டினத்துப்பிள்ளையார்	33	" " "	198
" " "	59	பிரமகீதை	76
" " "	62	" " "	110
" " "	83	பிரபுலிங்கலீலை	77
" " "	100	" " "	115
		" " "	119
		" " "	196

பெயர்	பக்கம்.	பெயர்	பக்கம்.
பிரமோத்திரகாண்டம்	45	" " "	184
பிண்டாண்ட பிரமாண்	91	மோகவதைபரணி	120
டத்திற்சொல்லிய		" " "	131
பூதபஞ்சிகர்ணம்		*ரிபுதை	157
பெரியபுராணம்	180	வருங்காலத்திரங்கல்	255
போற்றிப்பொருடை	247	வாதஜூரர் புராணம்	104
மகாவாக்யம்	28	" " "	155
" " "	64	" " "	166
மவுன, சரிசனம்	136	" " "	204
" " "	171	" " "	245
" " "	176	வீரகமம்	266

உதாரணசெய்யுள்களின் பெயரகராதி

முற்றிய.

MAHAMAHOPADHYAYA
JR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 41

